

INLEIDING

Wanneer wij de magie bezien in de historie, dan kunnen wij stellen dat dit het oudste geloof van de wereld is. De eerste magie, die wij kennen is een soort beschermende of verdedigende magie en die kunnen wij toch zeker 160.000 á 170.000 jaar terugvolgen. Die magie was eigenlijk alleen gebaseerd op de rationalisatie van het onbekende. Daarnaast het vinden van verklaringen voor eigenschappen en gebeurtenissen, welke men in die dagen evenmin kon verklaren en die als zodanig een tintje van het bovennatuurlijke, het paranormale hadden. Om u een voorbeeld te geven;

Als ik bepaalde gebaren maak en daardoor voor mijn denken een demon a.h.w. overwin, dan voel ik mij zeker. In die zelfverzekerdheid zal ik juister en zuiverder reageren dan in mijn angst voor de demon, en dientengevolge krijg ik betere resultaten. In die tijd was dat magie tegenwoordig is dat psychologie.

Een tijd daarna zien wij dat de magie langzaam maar zeker gaat veranderen en dat is altijd nog een 50.000 jaar geleden dat zij het karakter krijgt van een relatie scheppen tussen het onbekende en de mens. Het is niet meer de mens, die alleen zichzelf probeert te beschermen, het is de mens die probeert vanuit zijn menselijke wereld de onbegrepen krachten te regeren en als dat niet kan, in ieder geval te begrijpen.

In die tijd hebben wij te maken met de vroege priesters, de sjamanen en tovenaars. Mensen, die in vele gevallen in goed vertrouwen ook hun gelovigen bedrogen. Dat komt ook in deze dagen nog wel voor. Die mensen hadden heel vaak door wijze waarop zij zich trainten, de manier waarop zij werkten een aantal eigenschappen, die wij tegenwoordig in de parapsychologie mooi omschreven terugvinden.

Als je lang vast, ontstaat er overgevoeligheid. Door deze overgevoeligheid kun je dingen aflezen, dingen zien, visioenen hebben, die je normaal voorbijgaat. Als je gebruikmaakt van bepaalde kruidenmengsels, ontstaat er een roes. Deze roes heeft eveneens zekere vreemde invloeden op de menselijke geest. Waarom zou dat alleen mogelijk zijn met LSD? Er waren vroeger heel wat middelen, die daarvoor werden gebruikt.

Vandaaruit komen wij langzaam maar zeker in de richting van de witte magie. Er blijken procedures te bestaan, waardoor een mens niet alleen wat meer zekerheid krijgt, maar voor zich ook een greep op het toeval kan verwerven. Hij kan dit toeval voor zichzelf en voor anderen dirigeren. Dan zijn wij in de periode van de Egyptische en de Assyrische magie, want in die tijd gaan de mensen denken aan de natuur als iets dat bezield is.

Oorspronkelijk nam men die al bezieling zonder meer aan later gaat men dat differentiëren. Uit deze differentiatie ontstaat er een soort pseudo wetenschap. Men weegt de geestelijke eigenschappen van verschillende voorwerpen, planten, dieren en mensen tegen elkaar af. In die periode ontstaat ook de overdrachtelijkheidsmagie, die wij heel vaak als een soort vruchtbaarheidsmagie tot uiting zien komen. U kent daar allemaal wel voorbeelden van. Het ploegen van een Chinese keizer. Als de vore recht is, dan zullen alle voren recht zijn, dus alles zal goed gaan. Een vorm van overdrachtelijkheid.

De wel wat wild uitvallende vrije copulatie van alle deelnemers, opdat in het idee van bevruchting de vruchtbaarheid zich op de aarde zal afdrukken.

Offers, waarbij het zaad van een stier over de akkers wordt verstrooid.

Hier gaat de mens dus langzaam maar zeker geloven dat hij door bepaalde handelingen te stellen ook een inwerking van het bovennatuurlijke kan afdwingen, die dan daarmee vergelijkbaar is. Nog wat later wordt het een systeem. Hierin worden methoden gebruikt om b.v. wichelarij op de juiste manier te beoefenen. Een voorbeeld is de I Tjing, een zuiver

wichelaarssysteem. Het is magisch. Het werpen van runen, zoals dat bij bepaalde Druïden voorkwam. U kunt daarvan duizend en een voorbeeld krijgen.

Magisch is ook de eerste vorm van astrologie. De overdracht van de taal der sterren naar de gebeurlijkheden der mensen is een uitdrukking van een relatie tussen werelden.

Langzaam maar zeker krijgt de zwarte magie ook wat invloed. Dat is zo ongeveer 3000 jaar v. Chr., een 5000 jaar geleden. In die tijd ontwikkelen zich overal systemen, waarmee men vijanden kan aanvallen. U weet, dat je met suggestie veel kunt doen en als je daaraan nog de middelen toevoegt, die anderen niet kennen (b.v. vergiften), dan heb je al een magisch karakter gekregen, dat zeer ontstellende resultaten kan geven. En denkt u niet, dat dat alles is uitgestorven. Om u een voorbeeld te geven;

De ontdekking door een alchemist van bepaald vormen en derivaten van arsenicum was de aanleiding tot het optreden van een markiezin, die als zij haar zin had gekregen half Parijs had vergiftigd. En dat is nog niet zo lang geleden. Altijd weer zien wij de magie als een denksysteem, dat is gebaseerd op praktische gebeurtenissen of mogelijkheden, maar waarbij de samenhangen niet volledig worden erkend. En in deze zin zou men zelfs een groot gedeelte van de moderne experimentele wetenschappen en kunsten als een vorm van magie kunnen beschouwen.

Als wij dus over magie en magiërs gaan praten, dan spreken wij niet alleen over een verleden of over het heden. Wij spreken over een geloof dat zo oud is, dat het zijn weg heeft gevonden in elke latere religie. Wij spreken over een verbondenheid met onbekende krachten, die misschien kan leiden tot heksenvervolgingen, heksenwaan of tot de enorme angst voor de magiër die elders bestaat, maar die in wezen altijd blijft het streven van de mens naar resultaten.

Als wij ons in de komende cursus bezighouden met de magie en de magiërs, moet u dit alles goed onthouden, want de magie is niet bovenzinnelijk of bovennatuurlijk. Ze is gebaseerd op de natuurlijke mogelijkheden van de mens en is meestal een uitvloeisel van zijn erkende relatie met de omgeving en mede van zijn behoefte aan een wijziging van die relatie. Alle punten, die wij later naar voren zullen brengen of ze nu gaan over het verleden of over de toekomst zijn in feite vandaag even waar als ooit. De waarheid ligt niet in de stelling, ze ligt niet in de procedure, zij ligt in het feit, dat door niet redelijk omschrijfbaar middelen resultaten worden verkregen. Dat is de magie. De magiër is de mens, die in zijn systeem van denken de nuchtere, logische theorieën vaak verlaat om daarvoor in de plaats een aanvoelen of een intuïtie te stellen en daarmee werkende resultaten tot stand brengt, die onverwacht zijn en gemiddelden behaalt, die ver boven een in toevalsberekening uitdrukbaar normaal gemiddelde ligt. Het is niet zo, dat de magiër altijd resultaat heeft. Maar wel is het waar, dat hij gezien zijn persoonlijke instelling meer resultaat behaalt dan iemand, die op normaal menselijke wijze hetzelfde nastreeft. U zult begrijpen, dat wij ons dus moeten bezighouden en met de wereld van het bovennatuurlijke, de psychische wereld van de mens en met de realiteit.

LES 1 - MENSELIJK GEDRAG EN MAGIE

"Zowaar helpe mij God Almachtig!" Een bezweringsformule, die ook in deze tijd nog veel opgang maakt. De bevestiging van een eed, die echter indien zij in haar recensie wordt nagegaan gelijktijdig een binding betekent van hetgeen men heeft gesteld aan het Onbekende, aan de Godheid

Naarmate de wereld van de mens meer spanningen en meer pressie kent, zal die mens grijpen naar het onverklaarbare of bovennatuurlijke om aan de spanningen van zijn milieu te ontkomen. Het is steeds weer in perioden van verval, in feite van verandering, dat wij zien dat de magie opgeld doet. .

In het oude Rome nam de bevolking en het verkeer enorm snel toe voor die tijd. Gelijktijdig ontstond er een verwarring tussen de standen en had men daar te maken met groepen eenvoudige burgers, die als pressiegroepen optraden, ongeveer zoals vakbonden in deze tijd zouden doen. Toen de spanningen te groot werden, waren de op zichzelf wat cynische en ongelovige Romeinen geneigd naar de magie te grijpen. Overall waren heksen en tovenaars te vinden. Op de kerkhoven in de buurt van de Via Appia waren er zelfs een aantal mensen, die zich op zijn minst genomen eigenaardig gedroegen. Zij geloofden in zichzelf en waren daarnaast kenners van allerlei drankjes, die volgens een wetenschappelijke benadering van deze en ook die tijd geen resultaten zouden mogen geven, maar die dat toch hadden.

Als later in Parijs de massaliteit van de bevolking en de spanning tussen de standen toenemen, dan zien wij gelijktijdig weer een opleven van tovenarij en magie. In de periode dat grote oorlogshandelingen plaatsvinden in Duitsland en de mensen voortdurend in benauwenis zitten, terwijl gelijktijdig steeds meer burgers samenstromen in de ommuurde steden, die een betrekkelijke veiligheid schijnen te beloven, zien wij wederom de magische praktijken toenemen. Dat is een verschijnsel dat je zou kunnen vergelijken met het optreden van bepaalde afwijkingen van het normgedrag bij kudden, die te talrijk worden in een te beperkte ruimte bij een lemmingdrang misschien waar eveneens het overbevolkingsprobleem een rol speelt.

Het is zeker dat de magie naar voren komt, als de mens psychisch onder grote spanning staat. Door die beïnvloeding zien wij dat de mens gaat geloven aan iets. Nu kan hij naar een kerk gaan en daar bidden dat er iets zal gebeuren (dan doet hij eigenlijk ook iets wat magisch is) of hij kan zich buiten alle normen van denken en geloven van zijn maatschappij stellen, en voor zich een nieuwe procedure trachten te vinden, die hem een grotere overlevingskans geeft, een grotere mogelijkheid zichzelf te bevestigen.

De magiër is over het algemeen iemand, die een zekere sensitiviteit heeft en die daardoor gemakkelijker onder spanning komt te staan dan een normaal mens. Noem het een zekere overgevoeligheid. De magiër zoekt zijn procédé echter als een ontvluchting aan de werkelijkheid d.w.z. dat hij zal grijpen naar elke verklaring, die afwijkt van de norm en gelijktijdig blijft beantwoorden aan hetgeen hij denkt en heeft gevonden. Zo is het dus helemaal niet verwonderlijk, dat christelijke monniken de eersten zijn die een zwarte mis opdragen. (Niet de heksen, maar de monniken). Want voor deze is de behoefte om los te breken uit hun regel, om een andere bereikingsmogelijkheid te vinden een zelfbevestiging, die zozeer is vergroeid met een regel waaruit zij bijna niet kunnen loskomen, dat zij door de omkering van die regel (want dat is de zwarte mis eigenlijk) voor zich het gevoel van bevrijding krijgen.

De norm valt weg. En als de norm wegvalt, valt daarmee de beperking van het menselijk denken weg. Dan valt ook de beperking van de menselijke sensitiviteit weg, die eveneens door de normalisering van het milieu mede bepaald pleegt te worden. Dan bereiken zij inderdaad resultaten. O zeker, wij behoeven niet aan te nemen dat de grote Bok van Mendes op de Harzberg zitten stampen als de heksen om hem heen dansen. Of dat er een Bloksberg festival kan bestaan. Deze dingen zijn grotendeels droom. Ze zijn het visioen van iemand, die aan alles wil ontvluchten. De hatelijkheden, die wij daar zien en die in de visioenen vaak sterk op de voorgrond treden, wijzen op een wereldafwijzing, een wereldhaat en wereldverwerping. In 9 van de 10 gevallen speelt afgunst een grote rol in de handelingen en motieven van degenen, die over dergelijke Sabbats spreken. Wij behoeven dus niet direct aan te nemen dat er een duivel verschijnt. Wij hoeven zelfs niet aan te nemen dat alle beschrijvingen van geesten, die door magiërs werden bezworen op werkelijkheid berusten. Aan de andere kant blijkt dat zij steeds meer iets doorbreken ze doorbreken de illusies van de mens. En dat brengt ons tot de vraag wat deze illusies zouden kunnen zijn. Wel, dat is heel eenvoudig.

Als iedereen zegt; Die kachel is gevaarlijk en je brandt je eraan, dan zullen 9 van de 10 mensen geneigd zijn altijd van die kachel af te blijven. Sommigen zullen haar aanraken en zich een keer branden of als dat ding uit is zich niet branden. Ze gaan dan elkaar bestrijden. De een zegt; Het is wel gevaarlijk. De ander zegt; Het is niet gevaarlijk. Er is er misschien maar een op de duizend, die zich afvraagt; Waarom brandt de een zich wel en de ander niet? Ook

als je het verschijnsel vuur op zich niet kent en het niet kunt verklaren, zie je een nevenverschijnsel, een zekere gloed. Zodra je die relatie hebt gevonden, ga je zeggen; Als die gloed er is, is de kachel gevaarlijk. Zodra ze er niet is, is ze niet gevaarlijk. Ik kan mij dan meer permitteren. Dit is een eenvoudig voorbeeld.

Stel, dat ik nu zeg; Het idee van ruimte, zoals de mens dat heeft, is geen reëel idee. Vaak geldt het voor mij, maar onder bepaalde omstandigheden schijnt het niet te gelden. Dan schijnt de ruimtelijke verhouding voor mij tijdelijk gewijzigd te zijn. Dan behoef ik dat niet weg te verklaren, zoals de meeste mensen doen, maar kan ik zeggen; Wanneer treedt dat op? Als ik die vraag ga stellen, vind ik geen reëel antwoord. Ik vind echter bepaalde tekenen, bepaalde kleine signalen, waarin inderdaad voor mij de tijd plotseling ruimer of korter lijkt, waarin de ruimte met een stap overbrugd schijnt te zijn of de weg eindeloos. Heb ik die tekenen, dan ben ik weer wat verder. Ik heb dan een methode gevonden, waardoor ik mij kan losmaken van die voortdurend gelijkblijvende afstand. De afstand wordt variabel doordat ik tekenen erken, die een verandering, een verschuiving in ruimtelijke verhoudingen aan mij kenbaar maakt.

De magiër is iemand, die tekenen erkent welke aan de normale mens voorbijgaan, zodat hij een verandering van omstandigheden in zijn mogelijkheden of zijn milieu erkent, die normale mensen niet beseffen. Maar de magiër gaat een stap verder. Voor hem zijn de kleine tekenen in feite de actieve factor. Voor hem is de gloed niet het teken dat er vuur is, maar hij die rode gloed kan imiteren, zal volgens hem de kachel warm worden. Dat dit niet helemaal juist is, is duidelijk. Maar om die gloed te krijgen zal hij misschien op den duur toch van vuur gebruik maken. En dan weet hij nog steeds niet dat het het vuur is dat de hitte veroorzaakt, en niet de gloed. Maar door de gloed te veroorzaken scheidt hij hitte. Dit moet u goed in het oog houden, want dat is heel belangrijk, wanneer wij de procedure van een magiër beschouwen.

Het lijkt vreemd, als iemand in een wetenschappelijk onderzoek plotseling afwijkt van alle gegevens, die tot dat moment beschikbaar zijn en intuïtief iets anders opzet. Hij meent misschien een nieuw geneesmiddel te hebben gevonden en vindt een nieuw explosief uit. Dat komt voor. Wat is er gebeurd? Deze mens heeft magisch gedacht. Hij heeft de normale, de logische samenhang der dingen tijdelijk verworpen. Hij heeft tekens geproduceerd, die volgens hem oorzaak waren voor een verschijnsel en zich daarin eventueel vergist. Dat is iets wat een magiër heel vaak overkomt. De magiër vergist zich heel vaak. Niet omdat hij zich wil vergissen, maar omdat hij geneigd is symptomen met oorzaken te verwarren.

In uw dagen zal men waarschijnlijk niet officieel aan magie doen. Er zijn wel wat groepen, die zich daarmee bezighouden, maar in vele gevallen is dat eerder het gevolg van een behoefte aan wereldontvluchting en een methodiek, die dan meestal voor de persoon zelf ergens aangenaam is. Wat veel interessanter is dat in deze tijd de behoefte aan een magisch element in het leven zo groot wordt.

Nu behoeven wij niet te denken aan b.v. de rook magiërs, zoals u er in Amsterdam een heeft gehad, of aan mensen dit met bezweringen, meditatie, Zen en de rest proberen een nieuwe wereld te creëren. U moet gewoon denken aan de man of de vrouw, die al zegt hij/zij er niet in te geloven elke dag even in de krant kijkt naar zijn/haar horoscoop en er zijn/haar gedrag door laat bepalen. Daar hebben wij een magie, die in deze tijd werkt. Als er de suggestie is "dit is een gevaarlijke dag", dan kan dat voor zo'n persoon volgens de sterren waar of niet waar zijn, maar deze mens vreest gevaar. Hij kan daardoor zo voorzichtig worden, dat dit op zichzelf een gevaar vormt. Hij heeft de neiging zijn horoscoop zelf te vervullen en krijgt hierdoor voor zichzelf de bevrediging dat hij zijn eigen lot a. niet geheel zelf bepaalt, b. enigszins kan voorzien en c. misschien zal kunnen veranderen.

De magiër van vandaag meent ver verheven te zijn boven die oude bijgelovige mensen, die hun duivels met mensenoffers vereerden. Maar is hij dat wel? De mens, die magisch denkt in deze dagen, is geneigd magische procedures te gebruiken, die op analogieën berusten. Hoe lang geleden deed men dat al niet? Hij is geneigd een willekeurige verklaring te hechten aan een verschijnsel, mits dat voor hem bewijsbaar is. Hij houdt zich niet bezig met algehele bewijsbaarheid. Een magisch principe dat zeer oud is. Hij heeft de neiging eigenschappen toe te kennen aan voorwerpen en zijn eigen instelling te veranderen door deze toekenning. Anders gezegd. hij projecteert, zoals men vroeger deed, naar buiten toe wat hij in zich draagt,

verbindt het aan iets dat in de wereld aanwezig is en verwezenlijkt daardoor voor zichzelf een groot gedeelte van hetgeen hij projecteert.

Dit is zeer oude magie. die teruggaat tot de afweermagie van 150.000 160,000 jaar geleden. Er is dus geen groot verschil. Het verschil is de feitenkennis van de men vroeger waren er veel meer dingen onbekend en de benadering daarvan was daardoor á priori magisch. Nu heeft men een veel grotere kennis. Maar door de uitgebreidheid van de kennis en de veelheid van feiten is het aantal hiaten, dat in de menselijke kennis zichtbaar wordt groter. Er komt meer speelruimte voor het magisch denken. Ik mag dus wel stellen, dat het milieu voor een groot gedeelte belangrijk is en invloed heeft op de behoefte aan magie en dat de gevoeligheid van de magiër vaak bepalend is en voor zijn werkwijze in voor zijn succes,

Nu gaan wij dat overzetten naar vandaag en vragen ons af Welke voorwaarden zou man moeten stellen aan een magiër in deze tijd en wat zou de magie van deze tijd moeten zijn?

In deze tijd moet de magiër, zoals altijd, een gevoelig mens zijn. Dat wil zeggen hij moet betrekkelijk gemakkelijk een verstoring van evenwicht ondergaan, maar hij moet ook oplettend zijn en daardoor een verstoring van evenwicht snel kunnen constateren. Gevoeligheid zowel innerlijk als naar buiten toe is een eerste vereiste.

De magiër moet geloven in hetgeen hij doet. Dat klinkt vreemd, maar hij moet een zekere zelfverzekerdheid hebben, waardoor zijn ingaan tegen de algemeen geldende norm voor hem normaal en aanvaardbaar wordt. Hierdoor immers wordt het geheel van zijn innerlijke reacties op de wereld bepaald en gelijktijdig ook het aantal successen dat hij in de buitenwereld daarmee kan behalen.

De magiër moet in zijn zoeken naar de verklaring toch in de eerste plaats in het succes geïnteresseerd zijn. Zodra voor de magiër de procedure belangrijker wordt dan het resultaat, kan hij niet meer als magiër functioneren.

En dan wat voor magie? Wij hebben niets aan rituele magie en het rondslingeren van een zoemhout. Ook al heel oud in de magie. Het is tegenwoordig uit de mode. De middelen, die je gebruikt, zijn eigenlijk niet belangrijk. Wel is belangrijk, dat je er zelf betekenis aan hecht. Het is dus altijd weer wat is voor mij belangrijk? Ir. de magie van deze tijd lijkt het mij voor de mens teer belangrijk dat hij zich even buiten de maatschappij stelt. Deze opvatting is misschien niet prettig of te progressief voor velen van u, maar het is waar. Zolang ik mij binnen de maatschappij blijf bewegen, kan ik niet werken, met magie, omdat de norm wil dat ik ook de opvattingen en de verklaringen van de wereld zonder meer blijf accepteren. Pas als ik buiten de norm sta, kom ik tot een eigen interpretatie en heb ik de vrijheid mijn eigen krachten te gebruiken op een willekeurige wijze en niet op een door de maatschappij genormde wijze.

Dan is het, geloof ik, ook wel nodig dat je het gevoel hebt niet alleen te staan. Je kunt magie bedrijven door God aan te roepen, door de duivel aan te roepen, door geesten te bezweren en op te roepen en misschien ook alleen maar door met mensen nieuwe contacten aan te gaan. Maar je moet iets hebben buiten je dat voor jou de bevestiging is van het magische iets waarop je je meent te kunnen beroepen. Alleen op die manier ben je in staat de eigenschappen, die je normaal niet aanvaardt zodanig gestalte te geven, dat ze aanvaardbaar worden. Dus de projectie van een deel van het eigen wezen (vooral het niet aanvaarde deel naar buiten toe, zodat dit als een volledige realiteit kan worden beschouwd en mede het stellen van een wisselwerking kunnen worden geïntegreerd in de pogingen van het ego.

Ik moet ervan overtuigd zijn dat mijn magie voor mijzelf goed is. Dat klinkt vreemd. U zult zeggen Witte magie is toch vooral gericht op h t heil en het nut voor anderen? Volkomen waar. Maar ik doe dit, omdat dit voor mij de juiste wijze van zelfverwezenlijking is. Als ik iemand dood wens en ik doe dat oprecht magisch, dan kan ik er misschien iets mee bereiken, maar dan zal ik ook het gevoel moeten hebben dat mijzelf hierdoor geen directe schade kan treffen. Zelfbehoud speelt een heel grote rol. Is hier dan een idee mogelijk voor het opbouwen van een magische cirkel of kring? (Daarmee bedoel ik geen goochelaarsvereniging.) Ik geloof van wel. Als een aantal mensen zich op dezelfde wijze dat is heel belangrijk! buiten de geldende norm

en werkelijkheid kan stellen, dan zullen zij alleen daardoor hun sensitiviteiten kunnen activeren. En daar de magiër gevoelig moet zijn, zullen hierdoor alleen reeds de erkenningsmogelijkheden van een ieder in die groep groter worden. Die erkenningen, binnen de groep zijn niet allemaal waar. Dat is ook niet belangrijk. Ziel is belangrijk, dat wij ze binnen de groep als waarheid accepteren en ze pasbuiten de groep terugkerend tot het normaal menselijke eventueel aan logica en ontleding onderwerpen.

De gehele magie is gebaseerd op een ongezien leven, dat naast het menselijke bestaat ook in deze ruimte, ook op uw wereld. Deze entiteiten kunnen wij nagaan vanaf de eenvoudigste natuurgeest tot misschien zeer demonische of zeer heilige geesten, die op aarde nog iets te doen hebben. Wat deze entiteiten beogen is misschien niet eens zo belangrijk. Wel belangrijk is, dat wij hun bestaan erkennen en met hen een relatie voelen. Hoe kan dit? Door het scheppen van een harmonie. Hoe wordt harmonie voor de mens meestal uitgedrukt? Als een gevoel, dat niet omschrijfbaar is, maar wel uitdrukbaar in overdrachtelijke zin.

Dan komen wij in de moderne magie ook tot het scheppen van overeenkomstigheden. Dit creëren van overeenkomstigheden heeft dan tot gevolg een afstemming op krachten of entiteiten en daarmee een inwerking van die krachten of entiteiten op de magiër. Nu kan de magiër ook zijn eigen denken, streven en wil injecteren in deze relatie en daaruit zullen gevolgen ontstaan.

NASCHRIFT

De mens neemt zintuiglijk waar. Zijn voorstelling is gebouwd op zintuiglijkheden plus overeenkomsten van benoeming, die hij met anderen heeft getroffen. Hij kent dus niet de feitelijkheid of de werkelijkheid van zijn wereld, maar slechts een beperkt aantal verschijnselen daarvan. Alle voor hem zintuiglijk niet waarneembare verschijnselen, waaromtrent hij kennis verkrijgt, kan hij wel verklaren en misschien zelfs in een systeem onderbrengen, maar hij is niet in staat om zich deze zodanig voor te stellen dat ze voor hem een hanteerbaar deel van zijn werkelijkheid worden. Het is altijd via een redeneringsproces, dat men met die dingen nog iets kan doen. Daarom mogen wij, uitgaan van het standpunt, dat er een zekere mate van maya of begoocheling in de wereld bestaat. De magiër stelt tegenover een gangbare begoocheling zijn eigen begoocheling.

Maar deze beide kunnen zodanig tegengericht zijn, dat zij elkaar opheffen. Wanneer dit gebeurt, krijgen wij te, maken met de werkelijke magische resultaten de wonderen, de mirakelen, de verschijnselen, die niet vallen onder het normaal verklaarbare in uw wereld. Als ik stel er is een ruimtelijke verhouding, en ik stel een ogenblik later magisch dat er geen ruimtelijke verhouding is, dan breek ik daardoor de menselijke voorstelling af. De ruimtelijke verhouding blijft bestaan. De werkelijke verhouding wordt hierdoor tijdelijk zichtbaar. Als ik mij beweeg in de werkelijke ruimtelijke verhouding en daarbij deze bij de beschouwingen tijdelijk a.h.w. heb uitgeschakeld, dan krijg ik resultaten, die, volgens de gangbare ruimtelijke omschrijvingen en beschouwingen niet denkbaar zijn. Ik beweeg mij a.h.w. in een andere dimensie.

In feite heb ik alleen de illusie van dimensie tijdelijk verloren. Op dezelfde wijze kan men tijd veranderen. Tijd is een maatstaf, die de mens is ingeschapen. Een maatstaf, die hij langzaam maar zeker tot een geheel buiten hem staande maatstaf heeft gemaakt. Op het ogenblik, dat ik deze buiten mij staande aangenomen maatstaf verlies (b.v. door tijdloosheid voor mijzelf te stellen) ontstaat er een persoonlijke tijd, die verschilt van de normale menselijke tijd en daarin vaak mogelijkheden bergt voor een sneller bereiken of overwegen dan normaal denkbaar is.

Als ik kijk naar een mens en zijn eigenschappen en ik benader hem vanuit een standpunt; dit is een vleeselijke mens, dus dit is een biologisch mechanisme, dan kan ik daar tegenoverstellen de mens is alleen maar geest en kracht een vage voorstelling, die echter het stoffelijke uitvaagt. Wat er overblijft is dan het manipuleerbare aantal kleine delen, die op elke energie

ook die van de gedachte reageren. Ik kan dan genezingsprocessen tot stand brengen, die redelijk gezien niet mogelijk schijnen.

Uit deze noot blijkt dus, dat het niet een kwestie is van een feitelijk de werkelijkheid betreden, maar van een opheffen van eigen illusies of een wijzigen daarvan op zodanige wijze, dat een deel van de werkelijkheid bereikbaar wordt.

In onze volgende lessen en beschouwingen zullen wij daarop ongetwijfeld verder moeten ingaan.

HERHALING EN WERKING

In de psychologie kennen wij heel veel verschijnselen waarvoor wij eigenlijk geen directe verklaring kunnen vinden. Een daarvan is de volgende; Als ik een kraan laat druppelen terwijl ik slaap, dan zal het geluid in het begin worden geregistreerd. Hoe langer het duurt hoe meer men zich eraan gaat ergeren, tot het op den duur is, alsof er gongslagen klinken, die elke rust onmogelijk maken. Toch is de werkelijke geluidsproductie betrekkelijk, gering. Als wij echter een andere verklaring of suggestie aan datzelfde geluid verbinden, kan het slaapverwekkend zijn.

Als ik een kraan laat druppelen en ik gebruik dat ritme om mijzelf tot rust te brengen (wat een zuivere suggestie is), dan ontspant dit geluid mij en blijft, terwijl ik het niet meer hoor, in mijn onderbewustzijn voortdurend de suggestie van ontspanning voortdurend, zodat ik hierdoor een veel snellere recuperatie van mijn lichaam kan bewerkstelligen.

Bedenk wel, dit zijn geen feiten die ik verzin. Dit zijn feiten, die geconstateerd zijn. Herhaling kan dus een effect aanmerkelijk versterken. Het is mijn eigen benadering van het effect, waardoor wordt bepaald wat het voor mij betekent.

De herhaling speelt in het hele leven van de mens een zeer grote rol. Bij de conditionering, die je van kind af aan ondergaat, zijn bepaalde begrippen, die voortdurend worden herhaald op den duur zodanig verankerd in je wezen, dat je automatisch daarop reageert en wat meer is, je kunt je vaak niet daaraan onttrekken. Op het ogenblik, dat je de betekenis ervan voor jezelf gaat veranderen, blijkt echter dat de band helemaal niet zo vast is en dat alleen door de verandering van de associatie die je ermee hebt (dat moet je dan bewust enige tijd doen) er niet slechts een vrijheid van keuze en handeling bestaat daar, waar vroeger de conditionering onmiddellijk overnam, maar dat je daarnaast en dat is heel belangrijk de betekenis plus de resultaten voor jezelf kunt bepalen.

De mens heeft dus kennelijk in zich de mogelijkheid om allerlei impulsen, die hem van buitenaf bereiken om te schakelen. Hij kan de betekenis der dingen voor zich wijzigen en daarmee het geheel van zijn reacties.

Een mens, die voortdurend bezig blijft met een en hetzelfde denkbeeld, zal hierdoor voor zichzelf het gedragspatroon bepalen, waaraan hij niet kan ontkomen. De mens, die in staat is dit gedragspatroon te veranderen, zal echter en dit is weer een typisch verschijnsel met dezelfde ferociteit waarmee hij zich eens vasthield aan de oorspronkelijke betekenis thans de nieuwe betekenis gaan verdedigen. Een voorbeeld hiervan is de mens, die zich bekeert tot een bepaalde godsdienst.

U heeft wel eens horen vertellen dat een bekeerling altijd degene is, die het meest precies is op alle waarden van de godsdienst, die hij heeft aangenomen. Dat kan alleen, omdat die mens innerlijk de behoefte heeft gehad aan een nauwkeurigheid, die hij op andere aspecten van zijn leven zeker heeft gekend en nu door de bekering daaraan een nieuwe richting geeft, maar de oude gewoonte voortzet. Je hebt gewoonten. Je kunt de betekenis van die gewoonten veranderen, maar je kunt niet de inhoud of de duur daarvan zonder meer wijzigen.

In het geheel van de lezingen, die u te horen zult krijgen, is het heel belangrijk dat u deze dingen onthoudt.

De invloed, die de wereld op mij heeft, wordt bepaald door mijn conditionering. Indien ik in staat ben mijn associaties te veranderen, blijft mijn conditionering weliswaar bestaan, maar mijn relatie tot de wereld wordt een andere en als zodanig zal de uitwerking op mij van hetgeen er in de wereld gebeurt een andere zijn, terwijl ook mijn invloed op die wereld verandert. Het is duidelijk dat een mens, die in staat is voor zichzelf beelden van helderziendheid of helderhorendheid uit de theorie om te zetten in iets wat voor hem een praktische mogelijkheid is en deze dan te associëren met een bestaande gewoonte, hierdoor alle kwaliteiten (zoals helderziendheid en helderhorendheid), die om en in hem bestaan kan uiten. Het is ook duidelijk, dat wij door de dingen die ons onaangenaam aandoen een nieuwe betekenis te geven hieruit ontspanning en rust kunnen gewinnen. Wij kunnen een groot gedeelte van de spanningen en ellende, die geestelijk in de wereld ontstaat door allerlei gebeurtenissen, wijzigen, indien wij onze associatie met de gebeurtenissen trachten te veranderen.

Hierbij is het in het begin natuurlijk zeer moeilijk, omdat je automatisch terugvalt op de oude associatieve verbindingen. Maar als wij ons steeds weer realiseren; "dit is goed" of "dit is belangrijk" in plaats van "dit is slecht of onbelangrijk", dan krijgen wij op den duur een automatische reactie. Het is als mens niet mogelijk dergelijke psychische automatische reacties volledig teniet te doen. Het is wel mogelijk door een bewust proces vanzelfsuggestie de betekenis te veranderen en daarmee dus het geheel van de eigen drijfveer op een totaal nieuwe wijze tot uiting te laten komen.

In de levensprocessen is dit van overwegend belang, als het gaat om processen als genezing, veroudering, ergernis en overspanning. Zodra wij onze instelling veranderen, veranderen wij de betekenis van de gebeurtenissen, onze eigen invloed op de gebeurtenissen en er ontstaat voor ons een harmonisch verschijnsel daar, waar eerst een disharmonie aanwezig was.

De totaliteit van onze voorstellingen wordt verder bepaald door een aantal dingen, die ons als kind worden geleerd. Er wordt ons b.v. geleerd dat als wij zeggen; "deze stoel is een trein", dat dat niet waar is. Nu is dat inderdaad waar. Een trein is iets dat beweegt een stoel iets dat pleegt stil te staan. Bij de trein zit men er in bij de stoel zit men er op. De verandering ontstaat door het wegvallen van de fantasie. Ik ga van de vrije interpretatie over naar een geconditioneerde, waarbij algemeen geldende begrippen bepalen hoe ik de dingen beleef, gebruik en waardeer. Maar stel, dat ik trein en stoel als een en hetzelfde zou kunnen beschouwen, dan is de mogelijkheid zeer groot dat ik mij met een stoel even gemakkelijk zou kunnen verplaatsen als met een trein, mits ik van het principe van het voortbewegen van de trein voldoende begrip heb om mij het begrip beweging voor de stoel voldoende voor te stellen. Hier komen wij op een terrein terecht dat b.v. in Tibet is gebruikt door bepaalde mensen, die in afgeslotenheid en via zelfsuggestie probeerden te leren zweven en vliegen. Het proces, dat de meesten van hen gebruikten was tamelijk dom. Ze deden nl. niets anders dan zitten en voortdurend met gekruiste benen opwippen. Dan kun je heen en weer blijven wippen van eeuwigheid tot amen, maar je komt niet verder. Anderen gingen zich voorstellen, dat de bank onder hen wegzakte. Hier krijgen we dan een eigenaardig verschijnsel. Degenen, die dit toepasten hadden het gevoel dat dit gebeurde op den duur aanvaardden ze dit als normaal en er kwam een ogenblik, dat zij inderdaad leviteerden. Waarom wel als ik zeg de dingen zakken onder mij weg? Waarom niet als ik zeg; ik probeer springende mij boven de dingen te verheffen? Weer een eigenaardig verschijnsel uit de menselijke psyche.

Ik ben geconditioneerd om van mijzelf uit te gaan. Aan mijzelf ken ik eigenschappen toe. Ik kan mijn opvatting van die eigenschappen niet zo snel veranderen. Als ik opspring, blijf ik mij nog steeds bewust van het feit, dat ik gewicht heb en dientengevolge zal ik neervallen. Maar ik kan wel mijn visie op andere dingen wijzigen. Als ik zeg de dingen zakken onder mij weg, dan verander ik niet mijzelf, maar alleen de waardering die ik voor iets anders heb. Iets dat losstaat van het zeer sterk in mij opgebouwde persoonlijkheidsbeeld. Het resultaat is, dat ik hierdoor wel een nieuwe situatie voor mijzelf kan scheppen, waar het op de eerste manier niet mogelijk is. Deze manier van jezelf aanpassen en veranderen is dan misschien wel niet helemaal magie, maar ik geloof toch wel dat degene, die dit proces beheerst in de ogen van anderen een magiër wordt. Want ofschoon hij voor zichzelf de relatie stelt en helemaal niet werkt met bovennatuurlijke middelen, maar alleen de persoonlijke mogelijkheden en

eigenschappen volledig tot uiting brengt door verandering van zijn wereldvisie, zal voor een ander het verschijnsel leviteren b.v. onverklaarbaar blijven.

Wat blijkt nu verder? Als een mens op een gegeven ogenblik zo verzonken is in een bepaald denkbeeld, dat hij zich niet meer bewust is van zichzelf of zijn wereld, dan ontstaan er eveneens veranderingen. Wij kennen mensen, die zozeer in zichzelf verzinken, dat zij de tijd niet meer bemerken. Soms doen zij over een gedachte uren, terwijl het voor hen zelf een ogenblik is. In andere gevallen lijkt het, alsof zij maar even wegslijpen en zij hebben een beleving een denkproces, dat zo enorm veel omvat dat het lijkt, alsof zij wekenlang in retraite zijn geweest om juist dit punt te overdenken. Wij zien mensen, die in gebed zijn en zich zozeer in God verzinken dat zij niet aan zichzelf denken en automatisch haast leviteren. Wat moeten wij daarvan denken? Hier is een werking van de psyche. Naarmate men die toestanden meer weet te herhalen, krijgt men ook een beheersing van de verschijnselen, die ermee gepaard gaan.

Als mijn tijdsbesef is uitgeschakeld, is het enige dat nog voor mij bepalend is, de inhoud van mijn denken en de snelheid, waarmee de gedachtenprocessen zich in mij kunnen voltrekken. Dat is dan mijn tijdsfactor geworden. Die tijdsfactor staat dan geheel los van de normale tijdmeting. Daar de gedachte normalerwijze sneller is en bij een voldoende gedachteninhoud zeer zeker ook veel meer feiten bevat dan normaal tot uiting kunnen komen, zal men in zeer korte tijd een heel ingewikkeld proces van denken kunnen volbrengen.

Als ik mij niet meer bewust ben van het feit dat ik gewicht heb, dan ben ik in feite voor een groot gedeelte gewichtloos nl. op het ogenblik, dat mijn denken zich bezighoudt met iets waarin gewicht geen rol meer speelt. De levitatie geschiedt niet omdat God de mens verheft, ze geschiedt ook niet omdat de mens zich wil verheffen, maar omdat hij deze God waartoe hij zich richt ziet als iets, dat zich boven de vloer verheft en in zijn benadering van dat beeld. zichzelf losmaakt van de zwaartekracht en leviteert.

De verschijnselen op zichzelf, hoe interessant ook zijn alleen maar stunts. Wij kunnen echter ervan leren dat er mogelijkheden bestaan, die voor de normale mens meestal niet aanvaardbaar zijn. Kunnen wij die mogelijkheden op welke wijze dan ook voor onszelf realiseren, dan zullen wij moeten trachten ze te herhalen. Die herhaling zal voor ons moeilijker worden naarmate wij in onszelf een proces trachten te volgen. Wij beginnen dus met buiten ons liggende verschijnselen een bepaalde suggestieve waarde of eigenschap toe te kennen.

Als ik bij het druppelen van een kraan tegen mijzelf zeg. Bij elke druppel van de kraan ontspan ik mij verder, dan bereik ik op den duur een absolute ontspanning, die blijft gehandhaafd zolang die kraan blijft druppelen ongeacht of mijn bewustzijn actief is of niet, ongeacht of ik slaap of wakker ben.

Als ik op dezelfde wijze aan een steeds zich herhalende prikkel van buitenaf het idee van minder gewicht of minder gebondenheid aan tijd zou kunnen vastmaken, bereik ik als vanzelf een uitdijning van de tijd, een vermindering van binding in zwaartekracht. Hierbij is de menselijke geest kennelijk dat wat bepalend is voor de resultaten, die bereikt worden. Ik meen op grond hiervan te mogen stellen, dat ook vanuit psychologisch standpunt het vinden van de voor het "ik" belangrijke en juiste associaties met buiten het "ik" bestaande, vooral vaak weerkerende prikkels kan bijdragen tot een verandering van de persoonlijkheid en van de relatie van de persoonlijkheid tot haar milieu.

ACHTERGRONDEN VAN HET ACTUELE GEBEUREN

Op het ogenblik wordt de wereld overheerst door de dood van de heer Nasser. Men spreekt over de noodzaak de spanningen in de Arabische wereld op een andere wijze op te lossen. Men vraagt zich af in hoeverre grote gevaren voor een wereldoorlog e.d. hier aan verbonden zijn.

Nu is het eigenlijk helemaal niet zo ongunstig dat Nasser is uitgeschakeld. Want een geforceerde vrede in het Nabije Oosten zou hebben bijgedragen tot een poging van stoffelijk positie gewinnen van en de Russen en de Amerikanen. Dat betekent ten eerste een toenemende bewapening voor beide groeperingen, wat een steeds omvangrijker oorlogsgevaar zou scheppen en ten tweede dat grote mogendheden steeds sterker verbonden met een der strijdende partijen zich genoopt zouden voelen in te grijpen.

Stel u voor, dat de vrede was getekend en dat Amerika Israël garanties had gegeven, terwijl Rusland de rechten van de Arabieren had gegarandeerd. Deze garanties zijn niet te houden, omdat de benadering in dit probleem nu eenmaal een emotionele en geen rationele is en de eenvoudige mensen, die de feitelijke strijd voeren het niet eens zijn met de visie van de politici, die de beslissingen nemen. Het resultaat zou geweest zijn, dat een wereldoorlog mogelijk zou zijn geworden door dit op zichzelf niet zo belangrijke conflict in het Midden Oosten.

Op een dergelijke wijze zie je overal elders conflicten ontstaan die schijnbaar gemakkelijk zouden kunnen worden opgelost met een beetje goede wil, maar waarvan de oplossing enorme gevaren voor de wereld zou hebben betekend.

Als u rekening houdt met de economische strijd van het ogenblik, dan kunnen wij ons voorstellen dat de Ver. Staten en de E.E.G. en andere grote blokken zich zullen sluiten voor de producten van Japan en binnenkort ook van China. Deze producten nl. zijn over het algemeen beter en goedkoper dan in gelijke prijsklassen kan worden geleverd door de U.S.A. of de E.E.G. landen. Die handelsoorlog zou dan waarschijnlijk kunnen leiden tot een enorme spanning in het Midden Oosten, waardoor Japan (westers georiënteerd en met een groot technisch kunnen op de achtergrond en China (op het ogenblik in een groei naar een technische beschaving) samen zouden moeten gaan doen, omdat Japan voor een groot gedeelte van zijn producten practisch alleen nog in Azië en vooral in China afzet zou kunnen vinden, terwijl omgekeerd een groot aantal producten van China gemakkelijker via Japan naar de enkele landen, die ze nog zouden accepteren, kunnen worden uitgevoerd.

Een dergelijke samenwerking zou betekenen een totale verstoring van het machtsevenwicht in de Stille Oceaan en daarmee een groot gevaar voor een verscherpt ingrijpen van de Ver. Staten iets dat China wederom tot ingrijpen zou brengen en waarschijnlijk in dat geval Rusland neutraal zou laten blijven. Dat betekent dus, dat een dergelijke handelsoorlog levensgevaarlijk wordt voor een groot gedeelte van de mensheid, vooral omdat alle partners in feite de beschikking hebben over de kennis, waarmee men atoom en raketwapenen vervaardigt. Ook wanneer ze die op het ogenblik nog niet voldoende in voorraad zouden hebben.

U zult begrijpen, dat het onder dergelijke omstandigheden veel beter is een andere vorm van crisis te creëren. Een crisis, waarbij deze samenwerking niet noodzakelijk wordt, de handelsbelangen van vele landen misschien wel geschaad worden, maar gelijktijdig een sociale omwenteling tot stand wordt gebracht (zelfs in Japan, ,zelfs in Rood China), waardoor de behoefte aan een wereldoorlog veel kleiner wordt en de noodzaak tot aanpassing in die landen een groot gedeelte van de overbodige industrieproductie en van de overbodige energie kan absorberen.

De wijze, waarop men de laatste tijd heeft geprobeerd uit de geest hier het een en ander in orde te maken, is misschien niet altijd even bewonderenswaard vanuit menselijk standpunt, want het gaat gepaard met veel lijden en velg verliezen. Toch moet men uitgaan van het volgend standpunt

Gezien de instelling van een groot deel der mensen op deze wereld op dit moment is de handhaving van de tegenwoordig bestaande sociaal economische systemen niet meer mogelijk. Je kunt geen kapitalistisch democratische staat meer hanteren (dat zal in de komende jaren ook blijken), omdat een groot aantal mensen zich bewust is geworden van het feit wij willen. mee profiteren. Maar een kapitalistische maatschappij kan alleen door een winstprincipe bestaan. Is het winstprincipe er niet meer, dan is er geen kapitaal. Is er geen kapitaal, dan is er ook geen werkgelegenheid.

Als wij echter een verschuiving doen plaatsvinden, waardoor het winstprincipe op de achtergrond kan komen, dan zal ook het productieproces een andere inhoud krijgen. Dan kan met verminderde arbeid en een gelijk blijvend verbruik een groter gedeelte van de wereld een beter leven gaan leiden.

Andere problemen, die op het ogenblik bestaan, zijn b.v. aanpassing aan milieuvervuiling. Op het moment spreekt men er heel veel over, maar zal men er niets aan doen. Het is zo, dat in Nederland b.v. zeer veel kunstmest wordt gebruikt. Sommige stoffen daarvan blijven in uw brood en in andere voedingsmiddelen aanwezig. Eveneens gebeurt dit met sommige bespuitingsstoffen. U absorbeert deze en lichamelijk zult u erdoor worden beïnvloed. Het is nu reeds zeker, dat de komende twee á drie geslachten beïnvloed blijven, ongeacht de maatregelen, die men nu ogenblikkelijk zou kunnen treffen om alle vergiftiging stop te zetten.

Een ander verschijnsel is de verandering van de samenstelling van de lucht. Een aanpassing van komende geslachten aan de inhoud ervan is zeker niet ondenkbaar. Maar wij moeten er rekening mee houden, dat zeer velen tot die aanpassing niet in staat zijn. Het resultaat zal zijns een decimeren van de wereldbevolking. Dat is misschien heel aardig vanuit het standpunt van overbevolking, maar het betekent een zeer grote onrust van degenen, die het slachtoffer dreigen te worden. Daarom moet ook hier worden gezorgd voor excessen, voordat het te laat is. Omdat excessen gemakkelijker worden bestreden, maar geleidelijke processen over het algemeen dan pas worden opgevangen, als het te laat is.

In de hele wereld is de geest op het ogenblik bezig om excessieve gedragingen, acties en verschijnselen te veroorzaken. Men heft eenvoudig behoefte aan problemen, die nu om een oplossing schreeuwen en die niet kunnen worden uitgesteld tot morgen. Het is niet gemakkelijk om dit tot stand te brengen. Men zal er de natuur bij moeten inschakelen. Men zal vele mensen daarbij ongetwijfeld overlast of leed moeten bezorgen. Zonder dit echter zou een voortbestaan van de mensheid en haar bewustwordingsgang, zoals deze nu aan de gang is, niet mogelijk zijn.

Het zoeken naar een steeds verdere uitbreiding van de geestelijke invloed op deze wereld heeft ook nog een heel ander resultaat. Het blijkt, dat een geestelijke beïnvloeding van deze wereld binnen het kader van de huidige maatschappij praktisch onmogelijk is. Een geestelijke beïnvloeding kan alleen naast of buiten de maatschappij geschieden, nooit binnen het kader daarvan.

De maatschappij is zodanig materialistisch georiënteerd, dat elke geestelijke inwerking, elke geestelijke invloed automatisch tot een zuiver materialistische zou worden teruggebracht. Daarom moeten er groepen worden gevormd, die losstaan van de maatschappij. Voor die maatschappij is dat niet erg prettig. Voor degenen, die los komen te staan, is het evenmin zonder meer aanvaardbaar. Maar er moet een begin worden gemaakt. U ziet in deze tijd de geboorteweën van Aquarius. De Aquariustijd werkt. Maar de inwerking van deze tijd is nog lang niet zo ver dat ze de voorgaande periode a.h.w. kan overwinnen.

Er is een dualisme in het totaal van de wereld, in het denken van de mens, in de structuur van de maatschappij, in de wijze waarop men zijn theorieën ontwikkelt en zijn geloof expliciteert. Daaraan moet een einde komen. Men moet terugkeren tot de eenvoud. Men moet terugkeren niet tot het eenzijdige, maar wel tot de gedefinieerde gerichtheid.

De geest, die daaraan werkt, zal in de komende tijd maatregelen moeten nemen om die gespletenheid van deze dagen wat meer kenbaar te maken. Het is als met een psychiatrische behandeling. er zijn heel veel problemen die een ieder kent, maar die iedereen ontwijkt. Men doet alsof ze niet bestaan. Als je omstandigheden kunt creëren, waardoor de problemen, die men in zich heeft verborgen, eindelijk naar voren komen en worden gemanifesteerd, dan ontstaat er voor de patiënt een gevoel van bevrijding. Hij wordt niet meer door onderbewuste angsten en impulsen gedirigeerd, omdat hij nu weet waar hij aan toe is.

Een groot gedeelte van de gedragingen in deze tijd is terug te brengen tot een dergelijke, uit het onderbewustzijn tot bewustzijn gedreven en in feite onredelijk gedrag. Daarom moeten wij stellen, dat het tot uiting brengen van de nu nog verborgen problematiek in de mensheid en in de maatschappij, in de economische structuur etc., alleen maar kan bijdragen tot een gezond

worden van de maatschappij en van de mens. En pas als die mens gezond is en eerlijk en open durft staan tegenover zijn toekomst, is het mogelijk iets te bereiken.

Het merendeel der dingen, die in deze tijd werden en worden volbracht uit de geest lijken daarom strijdig te zijn met menselijke belangen. Maar de mens wordt vanuit ons standpunt in de eerste plaats gezien als geest. En wanneer die geest vrij kan worden ook als dit ten koste van de stof, van z.g. moraal, fatsoen en andere dingen gebeurt dan zijn wij er voor en willen wij dat graag zien. Want wat hebben wij aan een maatschappij, die volgens strikte regels leeft, maar gelijktijdig geestelijk verstikt.

Als er een mens komt, die zijn gevoel voor schoonheid graag wil inwisselen voor een hoger salaris, dan hebben wij te maken met een mens, die geestelijk gezien niets meer waard is. Het zoeken naar nieuwe waarden in de mensheid gaat niet alleen van de mens uit. En geloof mij, het is geen kwestie van een alternatieve maatschappij. Want een alternatief is een tegenstelling tot het nu bestaande. Wij hebben geen tegenstellingen nodig. Wij hebben een normale groei, een normale verandering, een gezond worden nodig.

Het is helemaal niet noodzakelijk een kapitalistische maatschappij uit te roeien, mits die maatschappij haar eigen feilen zodanig erkent en haar verborgen. problematiek zo'nare voren ziet komen dat ze normaal, nuchter, redelijk kan reageren en daarbij haar emotionele drang van het ogenblik eindelijk terzijde kan stellen.

Het is de emotionele gedrevenheid van de mensen in deze dagen, die aanleiding zal zijn tot zeer veel geweld en tot zeer veel betreurenswaardige handelingen en daden. Het is de emotionele gedrevenheid ook van organisaties en groeperingen, die aanleiding zullen zijn tot in feite onverantwoordelijk gedrag tegenover het geheel der mensheid. Maar er komt een ogenblik, dat er een eind aan komt. Er komt een ogenblik, dat er een einde is aan al deze dingen. Dat einde zal waarschijnlijk dichterbij liggen dan de meesten van u verwachten

De problemen, die in de komende twee h drie jaar naar voren zullen komen, zullen de mensheid zeker al bevrijden van een aantal emotionele problemen. Men zal gaan inzien, dat je niet jezelf kunt redden door een systeem, maar dat je jezelf alleen kunt redden door een nieuwe vorm van mens zijn. Het zal de mensen duidelijk oorden dat je niet aansprakelijkheden van je af kunt schuiven, omdat je in welke maatschappij je ook heeft een persoonlijke aansprakelijkheid hebt, die je voor jezelf voelt en waaraan je niet kunt ontkomen. Deze dingen geven hoop voor. de toekomst.

Toch moet u er rekening mede houden, dat de uiterlijke verschijnselen voorlopig niet zo prettig en aangenaam zullen zijn. Maak u er niet druk over. Wij hebben zo even iets gezegd over conditionering. Als u alle gebeurtenissen, die op dit moment zo'negatief lijken niet meer gaat associëren met afschuw en angst en daardoor in feite de ellende en de verschrikking nog versterkt, maar gaat begrijpen dat dit symptomen zijn van een verandering, die tot een gezond worden voert, dan zult u misschien de pijnen kunnen verdragen. Beschouw het als de geboortepijnen van een nieuwe wereld. Pijnen, die op zichzelf hevig kunnen zijn en verschrikkelijk, maar die toch zeker niet, omdat je weet wat het resultaat is, verwerpelijk zijn. Je hoopt, dat het vlug afgelopen zal zijn, natuurlijk. Maar je hoopt vooral het resultaat te mogen aanschouwen.

Als de mens van vandaag daartoe kan komen, dan zal hij de actuele ontwikkeling van deze periode zeker ervaren als een toenemende vreugde. Dan zal veel van hetgeen op dit moment onrust en pijn lijkt verdwijnen en daarentegen een stimulans worden voor een persoonlijk verantwoordelijker en bewuster leven en werken. En dan zal men ook gaan begrijpen, dat denken en gedachtenkracht niet alleen maar invloeden zijn, die je vanuit een religieus standpunt kunt gebruiken, maar dat ze wel degelijk invloeden zijn, die onmiddellijk inwerken op, je relatie tot de wereld.

Een mens, die met zijn wereld vrede kan sluiten ongeacht de verschijnselen van heden omdat hij de zinrijkheid ervan beseft, is tevens iemand, die de positieve waarden van deze wereld naar voren brengt en daarmee de Aquariustijd dichterbij haar geboorte en volwassenheid.

Ik kan daaraan nog enkele punten toevoegen.

De machtsstrijd, die op het ogenblik gaande is, is niet alleen een machtsstrijd tussen blokken. Het is een neiging om persoonlijkheden te stellen in de plaats van realiteiten. Als men in Nederland zegt Den Uyl, dan zegt men nog niet P.v.d.A. Als men toch probeert te doen alsof deze beide identiek zijn, dan komt men in feite tot een zodanige orthodoxie van opvatting, dat de persoon Den Uyl hoezeer aanvaardbaar misschien op zichzelf juist door de orthodoxe inslag en achtergrond die deze persoon heft, de gehele gedachte van een socialistisch denken omvormt tot een behoudzuchtig groepsdenken. Datzelfde geldt ook als wij denken aan een figuur als Nixon, of als wij ons vastklampen aan een Breznjef, een generaal of een dictator. Het in de plaats stellen van de persoonlijkheid voor het denkbeeld leidt tot een vervalsing van het denkbeeld. Het leidt tot een ontwaarding van het denkbeeld zelf. Het stelt emotie in de plaats van besef. En daarom moet deze tendens eveneens worden doorbroken.

Persoonlijkheden zullen daardoor moten vallen. Zij zullen op de een of andere manier moeten worden weggewerkt, worden ontluisterd. Ze zullen eenvoudig terzijde moeten worden gesteld. Want pas op het ogenblik, dat de mens ziet waarvoor hij zelf streeft i.p.v. iemand te aanbidden als de godheid die hem alles zal geven wat hij wenst, is hij in staat iets te bereiken ook zuiver materialistisch. Dit betekent in de komende tijd een aantal gebeurtenissen, die velen zullen betreuren.

Een staatshoofd is gegaan, maar het is zeker niet de laatste in de komende 11 jaar. Er zullen er meer gaan. Het is zeker niet een regering, die in moeilijkheden komt binnenkort. Vele regeringen zullen in moeilijkheden komen en zullen misschien vallen, juist omdat hier persoonlijkheden in de plaats kwamen van gedachten.

Ik kan u niet beloven, dat de politiek van deze aarde verdwijnt, integendeel. Ik geloof, dat de politiek een belangrijke rol zal blijven spelen, zeker nog in de komende 50 jaar. Maar politiek die eerlijk is, is heel iets anders dan politiek die in een schijn van eerlijkheid haar werkelijke daden en bedoelingen verbergt.

Als wij spreken over een democratie, dan moeten wij spreken over een regering waarop het volk daadwerkelijk invloed heeft. Niet een regering, die het volk de kans geeft te kiezen volgens bepaalde beginselen, die dan tot een volgende verkiezing terzijde worden gelegd.

In de politiek zal veel moeten veranderen. Er zal eerlijkheid moeten komen. Politici zullen in de eerste plaats naar hun eerlijkheid moeten worden beoordeeld en niet meer naar het persoonlijk "image" dat zij naar buiten toe kunnen tonen.

De totaliteit van politieke conflicten zal tot verrassende ontwikkelingen voeren. Hierbij zullen vele regeringen vallen. Vooral zullen vele regeringen hun eigen houding opvallend wijzigen. Ik denk hierbij aan landen als b.v. Cuba, veranderingen in Oost Duitsland, Polen en Roemenië. Ik denk aan veranderingen ook op politiek terrein in Nederland. Ik meen, dat al die dingen bij elkaar, als u begrijpt wat ermee wordt beoogd en wat ermee kan worden bereikt, alleen maar vreugdig ontvangen zullen worden. Maar dan zult u zich ook wel degelijk steeds voor ogen moeten stellen ik mag niet denken aan de persoon, ik mag niet denken aan deze structuur, ik moet denken aan cue ontwikkeling en de verandering, waardoor eindelijk de komende periode van broederschap onder de mensen zal kunnen worden gerealiseerd. Want op dit moment zijn de mensen tegen elkaar verdeeld. eerst als die verdeeldheid wordt opgelost, kunnen wij spreken van een nieuwe tijd en van een nieuwe mogelijkheid voor de wereld om voor de mens en de geest scholing te bevatten, die kan voeren tot de hoogste trappen der bewustwording.

HERHALINGEN

Herhaling. Steeds weer hetzelfde, terugkerend in vele vormen. Steeds weer hetzelfde, altijd weer. een. versuffing, die mij langzaam maar zeker bevangt. Een gevoel, alsof ik niet meer weet waar ik ben, want steeds weer is het hier hetzelfde. En toch. daardoor wordt het voor mij iets, waaraan ik niet kan ontkomen Het is de herhaling die mij achtervolgt, die mij prikkelt misschien, die mij tot weerstand brengt, maar het is ook de herhaling, die mij voortdurend

hetzelfde doel doet beseffen. En in dit voortdurend opnieuw beseffen, dit hameren totdat ik niet meer kan vergeten, neem ik in mijzelf op wat de herhaling snij heeft gebracht.

De levens herhalen zich voortdurend en elk leven is een les. In elke les ,van het leven komen steeds weer diezelfde aspecten naar voren, die voor een mens noodzakelijk zijn om een vrije geest te worden. Slechts door de herhaling kan hij zijn vrijheid gewinnen. Want hij moet beseffen, vermoeid misschien door de voortdurende repetitie van dezelfde feiten en verschijnselen, hoezeer hij daar boven staat.

Wij zien de herhaling voorkomen in de historie. Steeds zien wij dezelfde verschijnselen en dezelfde figuren. Er is een zekere verandering, maar de problemen blijven dezelfde. Het klinkt soms, of de wereld van vandaag niet verschilt van de wereld van duizenden jaren geleden. Steeds herhalen zich de dingen, maar door deze voortdurende herhaling en .de kennis van het voorgaande, die steeds meer opkomt bij de mensen, zal het tenslotte zover komen dat men de Consequenties gaat trekken uit hetgeen die herhaling betekent.

Je moet verder gaan, steeds verder gaan. Dat kun je alleen, indien de voortdurende herhaling je helpt te beseffen wat er is.

Wie zich verzet tegen de herhaling, verzet zich in feite tegen de kennis die hij moet opnemen. Wie zich verzet tegen de voortdurende repetitie van levens, verzet zich tegen die ene feitelijke werkelijkheid, die voor hem bepalend is ik moet opgroeien tot ik mijn ware "ik" kan beseffen en volledig betreden.

Je moet als mens, als geest, ja, als wereld de herhaling steeds ondergaan, omdat de herhaling de enige mogelijkheid is om te komen tot een besef dat je niet meer kunt verliezen. Dat wat in je is gegrift, is voor eeuwig in je gegrift. En zo beschreven met al wat werkelijkheid is aan gebeuren en in duizenden vormen steeds herhalend gemanifesteerd, tekenen zij het beeld van de oneindigheid waartoe je behoort.

De gebeurtenissen herhalen zich misschien, maar in die herhaling kunt gij veranderen. Wanneer gij verandert, zijn de gebeurtenissen niet meer dezelfde. In.uw leven kunnen dezelfde situaties steeds weer terugkeren, maar indien gij verandert, is de betekenis van die situaties een andere en daardoor uw mogelijkheid in d e wereld, uw mogelijkheid in de geest.

De herhaling is een middel om te overwinnen, als je haar gebruikt. De herhaling is een voortdurende marteling, een kracht, die je schijnt te ontnemen wat je bezit aan licht, aan geloof, aan denken, als je haar beschouwt als iets wat ten onrechte op je pad komt.

Leer de herhaling aanvaarden en uit de herhaling voor jezelf een waarheid te putten, groter dan in het feit zelf bevat schijnt te zijn. Alleen zo leer je en word je je bewust. En steeds herhalende zullen wij door alle leven en sferen gaande steeds weer herontdekkende dezelfde waarde steeds weer worden geconfronteerd met dezelfde waarheden, totdat wij tenslotte zover komen dat wij zelf waarheid zijn. En op dat moment zal de herhaling ten einde zijn.

LES 2 - GROENE MAGIE

Een zeer groot gedeelte van de magie uit het verleden hangt direct of indirect samen met natuurkrachten. Deze oude folklore is grotendeels teloor gegaan. Er zijn echter nog bepaalde delen van de wereld waar de mensen primitief zijn en de oude vorm van magisch denken is blijven bestaan.

Onder groene magie verstaat men magiër waarbij gebruik wordt gemaakt van alle natuurlijke middelen en van alle bezielende geesten in de natuur. Dat is op zichzelf niets bijzonders, en ik denk dat heel wat mensen die magie wel meer gebruikt hebben dan zij zich daarvan ooit bewust zijn geweest. Wij hebben hier te maken met een filosofie op de achtergrond.

Alle dingen zijn beziel. Tussen alle dingen bestaan sympathie en antipathieën. Indien wij gebruik weten te maken van deze eigenschappen, kunnen wij alle werkingen in de natuur in ons voordeel bepalen. Omdat alles beziel is, hebben wij niet alleen rekening te houden met uiterlijke verschijnselen en krachten, maar zullen wij ons daarnaast ook moeten richten op de bezielende factor zelf, die wij dan meestal aanspreken als geest. Het werken met deze geesten geeft heel veel moeilijkheden, omdat ze over het algemeen van een betrekkelijk laag bewustzijnsniveau zijn. Dat geldt voor bijna alle elementalen, met uitzondering misschien van de luchtgeest.

Dit betekent dat een mens, die een bepaalde taak door natuurgeesten wil laten uitvoeren, die taak zeer eenvoudig moet stellen en dat hij als de taak uit verscheidene delen bestaat elk deel afzonderlijk aan een natuurgeest zal moeten opdragen. Dit voorkeur noemt men dan ook verschillende natuurgeesten voor elke fase van een magisch plan.

Het resultaat is geweest dat de magiërs, die hiermee werken, allereerst specialisten moeten zijn in de aard van de natuur zelf, op basis van b.v. kruiden van de verhoudingen van bomen.

Als wij zeggen dat de mistletoe een zeer bijzondere plant is, dan hebben we wel ergens gelijk. Omdat zij meestal als parasiet op andere bomen leeft. Zij is dus niet precies hetzelfde, maar heeft een zekere heerschappij over andere bomen. Als u de oude verhalen van de Germanen nagaat, dan weet u dat Loki juist de mistletoe uitkiest als het wapen om Balder blind te maken. Dat is begrijpelijk. De verhouding t.a.v. het plantenleven is heerschappij. Heb ik te maken met bomen of met krachten die in bomen wonen, dan kan ik een beroep doen op de mistletoe. Omdat deze de kracht dan van kan wegnemen, terwijl zij er zelf sterker door wordt. Dit is maar een heel eenvoudig voorbeeld van de wijze van beredenering.

Een ander voorbeeld is; Een kracht in de natuur komt altijd tot stand daar, waar ook tegenkracht aanwezig is. Dat is een stelling, die wij heel eenvoudig zeggen, ofschoon er in de primitieve magie zeer lange verhalen aan verbonden zijn. Is er een ziekte, die uit natuurlijke oorzaken is ontstaan, dan moet er in de buurt een kruid zijn dat de kwaal geneest. Het is niet altijd zo, maar zo redeneert de magiër. Indien de kwaal zich uit door symptomen aan de uitsteeksels van het lichaam (handen en voeten), dan zal hij zoeken naar een kruid, dat in blad of bloemvorm eveneens die extremiteiten vertoont. Een glad blad zal dus nooit aanvaardbaar zijn. Het moet in dat geval een vertakt blad zijn. Men zoekt een zekere analogie.

Die methode heeft bepaalde voordelen. Je werkt nl. niet alleen met de krachten van de natuur, maar met de krachten van de natuur in relatie tot de mens. En dat betekent, dat je het gedrag van de natuur tegenover de mensen kunt beïnvloeden of de mensen blind kunt maken voor bepaalde aspecten in de natuur. De beïnvloeding geschiedt altijd ik zeg het nogmaals door natuurlijke middelen. Men zal dus nooit gebruik maken van b.v. aarde, poeders of chemische middelen. Men maakt bij voorkeur gebruik van de sappen van levende planten, eventueel levende bestanddelen van planten. In afwijkende vormen van de magie dit zeg ik er nog even bij gebruikt men ook nog bestanddelen van dieren, maar dat komt niet zo vaak voor.

Dan hebben wij zeker ook te maken met een z.g. zwarte vorm van de groene magie. Stel, dat ik een mens wil verdoven. Dan vraag ik mij af wat is dit voor een mens? Ik weet dan welke sappen hem kunnen verdoven en hoelang. Maar als ik weet dat hij die sappen opneemt, weet ik ook dat hij verbonden is met de boomgeest van de boom, waaruit ik het sap heb getrokken, of misschien met de bezielende kracht van een bepaalde soort bloemen of planten. Ik kan dus op grond van deze tijdelijke ondergeschiktheid aan die geest deze bevelen geven. Ik kan die geest zeggen, dat hij in dat lichaam iets moet verbeteren b.v. koorts verdrijven, een demon uitdrijven. Ik kan aan de andere kant zeggen, dat hij die mens moet verlammen of een bepaalde droom sturen. Nogmaals, onthoudt u goede dit zijn geen feiten, dit is de achtergrond van de groene magie.

De magiër, die met groene magie werkt is uit de aard der zaak een handige jongen, Niet alleen dat hij weet welke relaties er bestaan en een aantal grondregels kent, waardoor hij als kruidkundige over het algemeen veel presteert, maar hij weet ook dat zijn magie lang niet altijd werkt. En dat niet werken kan hij dan zelf aanvullen. Anderzijds weet hij dat sommige van zijn recepten zo eenvoudig zijn, dat het niet voldoende is voor zijn macht en gezag om alleen maar te werken met het hoogst noodzakelijke. Hij gaart er dus iets bij maken. Ik geef u twee voorbeelden.

Het zenden van een geest.

Men kan inderdaad een natuurgeest sturen om iemand te doden. Die geest is echter betrekkelijk zwak. De kans dat het mislukt is groot, vergissingen komen nogal eens voor en het is minder gevaarlijk dan het sturen van een astrale gestalte om een dergelijke taak te vervullen, want die kan tot jezelf terugkeren als hij zijn taak niet kan volbrengen en dan ben je zelf het haasje. De magiër zendt dus die natuurgeest wel, maar omdat hij weet hoe dikwijls het misgaat, zorgt hij er meteen voordat er iemand in de buurt van het slachtoffer komt met bepaalde vergiften. Die behoeven niet eens zware of dodelijke te zijn, als ze maar voldoende ziektesymptomen veroorzaken, zal de mens zichzelf wel dood suggereren en dat lukt inderdaad.

Een ander voorbeeld is het gebruik van bepaalde sappen in eigenschappen te vergelijken met de kina, die door negerstammen worden gebruikt om koorts te onderdrukken. Als je alleen maar die sappen ingeeft, zegt iedereen; Nu ja, dat kan ik zelf wel. Waarom moet ik daarvoor die magiër betalen.

De magiër gaat allerlei dansen daarbij uitvoeren. Soms heeft hij de aardigheid een muis, kikker e.d. in een zakje te verbergen en al dansende gaat hij naar de patiënt toe en zegt Hier, dat heb ik eruit gehaald.

Ik heb de demon van de knort en zal hem vernietigen.

Zo beschouwd is de groene magiër eigenlijk een wat twijfelachtige figuur. Voor ons is hij interessant, omdat hij veel meer realist is dan de rituele magiërs van de oudheid en vaak ook realistischer reageert dan de praktische alchemisten in het verleden deden, want hij gaat uit van zijn resultaten en niet per sé van een stelsel. Hij heeft alleen een onderliggende filosofie.

Als u in de natuur bent, zijn er gepaalde dingen waarmee u rekening kunt houden. Wie overdag onder de bomen loopt, krijgt meer dan normaal zuurstof. De verbrandingsprocessen gaan iets vlotter en iets beter. Iemand, die vaak last heeft met de stofwisseling kan daarvan reeds voordeel hebben. Iemand, die moeite met slapen heeft, zal daarvan ook nut kunnen hebben. En zo kunt u doorgaan. Iemand, die daarentegen nogal last heeft van b.v. droge slijmvliezen, moet zich liever niet in de omgeving van bomen begeven, tenzij in den ochtend en avonduren. Dan is het vochtgehalte in het bos hoog genoeg en is de zuurstofafgifte niet zodanig, dat daardoor toch weer een soort verbranding tot stand kan komen.

Dat zijn heel eenvoudige dingen.

Laten wij een stap verder gaan. Wanneer u zich met een wandeling blaren loopt, dan is het maar de vraag, of er in de buurt van de weg of van een oppervlak waar dat mogelijk is nu niet een kruid zal zijn, dat daarvoor helpt. Dan blijkt o.m. de weegbree heel geschikt te zijn als u blaren heeft en u heeft niets anders bij de hand, en wel bij voorkeur dauwvochtig toegepast.

Als het niet anders kan, dan droog maar eest licht kneuzen en tegen de blaar leggen. Met die blaar loopt u rustig door. Ze verdroogt onmiddellijk en de huid en - dat is erg belangrijk! - krijgt niet de hardheid die ze anders welheeft, als ze verdroogd is, zodat er geen pijn en schaving ontstaat. Dit zijn enkele eenvoudige recepten,

Indien ik een stimulans nodig heb, waarom zou ik o.a, chemische middelen gebruiken? Er zijn zoveel planten, die precies hetzelfde kunnen doen. U kunt natuurlijk een of andere dure laxans gebruiken, indien uw zittingen niet altijd met resultaat worden beloond. Maar u kunt veel eenvoudiger de sennapeul nemen. De tissane (het extract van planten) lijkt in 9 van de 10 gevallen voor het gehele lichaam gunstiger te zijn. Dat is voor de geneesmiddelenindustrie misschien niet aangenaam te horen, maar alweer het is een feit, er die feiten blijven overal bestaan.

De meesten van u wassen de huren met speciaal daarvoor ontworpen zeepsoorten, meestal op zeer kunstmatige basis. Maar als u gewone zachte zeep neemt (glycerinezeep, die uit beendervet gordt gewonnen en een beetje wordt gegeleerd met een loogbijvoeging), dan heeft u een zeep, die voor de huid en het haar veel gezonder is. Het geeft misschien niet zoveel glans, maar daar staat tegenover dat u veel minder behoeft te wassen en dat de natuurlijke vetten van de huid, niet worden aangetast.

De magiër weet dat. Hij heeft een fijn gevoel voor wat wel en wat niet bruikbaar is. En wie zich in uw eigen land bezighoudt met groene magie, zal in de eerste plaats de mens zijn die zegt; Welke gewone plantaardige middelen hebben mij om een vervanging te vormen voor de vele middelen, die algemeen worden gebruikt. Zo iemand zegt; Je moet geen aspirine nemen, Neem een slok kinawijn. Ga even in de frisse lucht en haal diep adem wat voor de meeste hoofdpijnen ook net zo goed is. Anderen zullen u zeggen Als u erg veel last heeft van verkoudheid en benauwdheid, drink dan aalbessenwijn.

Dit zijn Nederlandse recepten, die hier gemaakt kunnen worden. Het resultaat is even goed of beter dan allerlei wrijf en smeermiddelen, die over het algemeen hun nut voor het merendeel ontlede aan de bijmenging van menthol en misschien nog wat eucalyptussap. Op deze manier kun je de natuur inschakelen.

Wilt u als magiër daarmee werken, dan moet u wel begrijpen dat dat allemaal veel te eenvoudig is. Als u tegen iemand zegt, dat de beste afwasmiddelen niet beter zijn dan soda, dan zegt hij; Je hoort zoveel anders en soda is zo doodgewoon. Ik neem toch liever dat handzuivere, superblekende, extra geconcentreerde wasmiddel. En dan kun je praten als Brugman, je komt niet verder.

U kunt dus een lesje trekken uit deze groene magie, Wij moeten het eenvoudige aankleden. Wij moeten begrijpen, dat het eenvoudige vaak beter is dan het ingewikkelde, maar dat het eenvoudige alleen aanvaardbaar wordt, indien het wordt omgeven met voldoende rituelen. Geloof u mij! Als u soda in balletjes zou kunnen vervaardigen, die betrekkelijk snel oplossen en u zegt 5 van deze sodaballen zijn beter voor uw afwas dan afwasmiddel R, dan zou iedereen zeggen; Wij kopen die soda, vooral als het dan een bijzondere naam krijgt b.v. supersodar clean. Wilt u iemand met een eenvoudig middelje helpen, b.v. bloedzuiveringsbrandnetelthee. Vertel, dat er nog wat meer bij zit. Maak er wat fratsen bij, magnetiseer het of vertel, dat ze op zeer speciale tijden gezocht en geplukt moeten worden. (wat in feite niet helemaal waar is) en u zult zien dat het dan ineens gewichtiger wordt.

Anders gezegd; De groene magiër is de man, die veel weet van daadwerkelijk actieve middeljes, maar die de activiteit en de aanvaarding daarvan door allerlei suggestieve methoden aanmerkelijk vergroot.

Hiermede zijn wij dan meteen op een punt, dat in uw dagen heel erg belangrijk is.

Indien ik iemand een werkzaamheid suggereer neemt hij aan dat die werkzaamheid bestaat. Naarmate mijn suggestie sterker is is hij meer van het resultaat overtuigd. Naarmate hij meer van het resultaat overtuigd is, is de kans groter dat het resultaat werkelijk optreedt. Dat is ook de verklaring voor de vele tevredenheidsbetuigingen aan allerlei doktoren al dan niet echt bestaand van de gebruikers van hun speciale kruidenmiddelen.

Heeft u last van een hartziekte, er is een kruidenthee. Veersteen er is een kruidenthee. Die dingen doen werkelijk want ze zijn actief. Maar de tevredenheidsbetuigingen komen in 9 van de 10 gevallen van mensen, die eigenlijk meer een ingebeelde kwaal hadden, ofwel wat ook voorkomt die zo van de werking overtuigd waren, dat ze de symptomen zijn gaan verwaarlozen. Dat kun je in het dagelijks leven niet gebruiken. Maar deze overtuigingskracht kun je wel degelijk gebruik en zelfs voor jezelf.

Coué met zijn suggestiemethoden is eigenlijk ook een soort magiër op dit terrein. Als u elke dag prevelt. "het gaat mij elke dag weer beter", dan gaat het u op den duur beter. U heeft u zo ervan overtuigd, dat het u elke dag beter zal gaan, dat als er een ongeluk gebeurt u er niet op let. Dat zijn dan die typen van mensen, die in een nieuwe wagen de weg op gaan. De auto wordt helemaal in puin gereden, zelf hebben ze aardige verwondingen, maar hun nieuwe polshorloge is heel gebleven. Je ziet; het gaat toch elke dag weer beter! Deze methodiek is een studie waard.

Wanneer u iemand wilt overtuigen van de belangrijkheid van hetgeen u zegt, dan moet u het zeggen met gezag. U kunt dat gezag aan een ander ontleen. Dat is iets wat wij bij de groene magie heel vaak zien.

De magiër begint net zo lang te dansen, totdat hij a.h.w. vanuit zichzelf verandert. Hij wordt de representant van de een of andere grote demon of machtige geest. In die functie maakt hij het uitwijzend gebaar de kwaal zal verdwijnen. En dan helpt het. Zonder dat was het ook gegaan, maar de mensen zouden er niet aan hebben gelooft.

Er zijn heel wat verkondigers van nieuwe leren, die hun baren en baard laten groeien, buitenissige gewaden dragen en een ieder met buitenissige termen aanspreken. Zo een ieder overtuigend, dat ze anders zijn dan een ander en daardoor een gezag verwerven dat ze zonder dat niet zouden hebben.

Die magiërs zijn er wel degelijk Soms noemen ze zich provo of kabouter. Soms noemen ze zich gezondene van de een of andere grote meester in het Oosten. Soms hebben ze weer andere namen voor zichzelf. Het niet tot de normale leefsfeer behoren van de persoon tijdelijk of blijvend is vaak bepalend voor het slagen van de behandeling, als het om genezing gaat of om een andere suggestie. Daaruit kunnen wij een paar conclusies trekken;

Wie zich wil bezighouden met groene magie, zal zich allereerst moeten realiseren dat feitelijke kennis hiervoor onontbeerlijk is. Een goede kennis van plantkunde, zeker t.a.v. de planten, die in eigen milieu voorkomen, kan eenvoudig niet worden gemist. Men moet de eigenschappen en bestanddelen daarvan kennen.

U moet een goed suggestor zijn, indien u dat niet bent, kunt u door gebruikmaking van velerlei uitwendige middelen een schijn van bijzonder-zijn wekken, waardoor uw suggestie toch houdbaar wordt.

U kunt door het gebruik van suggestie en natuurlijke en plantaardige middelen een groot gedeelte van de zeer ingewikkelde kunstmiddelen, die uw maatschappij beheersen, vervangen althans minder noodzakelijk maken.

Alles, wat uit de natuur voortkomt en dus een natuurproduct is, is voor het menselijk lichaam gemakkelijker te aanvaarden en te verwerken dan middelen die kunstmatig zijn gemaakt. U kunt hierbij zo ver gaan dat u zegt. Een cyanide, die kunstmatig is gemaakt, zal minder snel in het lichaam worden opgenomen en resultaat hebben ook al is het in dit geval een kwestie van seconden dan een plantaardige cyanide met eenzelfde werkzaam gehalte.

In de magie bestaan veel oude overleveringen, die niet helemaal onzin, legende of suggestie zijn. Vele legenden, die in de oude magie werden overgeleverd zijn wetenschappelijk gezien onzin, maar wie de samenhangen begrijpt tussen natuur, natuurproduct, de mens en suggestieve werkingen, zal zien dat ze heel vaak bruikbare recepten kunnen bevatten.

In het Westen hangt natuurverering in de laatste duizend jaren grotendeels samen met heksen en tovenaars. U kent allen heksen en heksensabbats en u heeft ongetwijfeld gehoord wat er niet allemaal door de duivel is gedaan. Maar wanneer u hier het kaf van het koren weet te

scheiden, dan ontdekt u dat er twee soorten hekserij zijn. De eerste is zullen wij zeggen hysterie ofwel de bekentenis onder marteling afgedwongen, danwel de vrijwillige bekentenis tot de duivel of het voorwendsel van bezetenheid om hiermede het milieu te kunnen afwijzen.

Deze soort kunnen wij verwaarlozen. Ze is voor ons doel absoluut zonder betekenis en naar ik meen eender een uiting van de angsten en frustraties, die in een christelijke hiërarchie kunnen ontstaan dan van het bestaan van enig werkelijke mogelijkheid tot hekserij.

Maar er is een tweede soort. Heksen en tovenaars, die in feite nog natuuraanbidders zijn. Door het feit, dat men vertelt dat heksen samenkomen vaak in een kuil rond een eik op bepaalde stukken land of in sommige bossen op zeer bijzondere plaatsen, omdat daaraan overleveringen zijn verbonden hetzij van het bestaan van de duivel, hetzij van vroegere bijeenkomsten gaat u zich misschien realiseren dat die mensen naar hun "kerken" komen. Zij hebben een geloof in de natuur en pogen een eenheid te bereiken met de bezielende natuurkrachten. Deze bezieling is eigenlijk niet hun werkelijk arsenaal. Als ze werken, doen ze dat met poeders en kruiden, met zalfjes en middeltjes, die door alle eeuwen heen gebruikt zijn vanaf de eerste priesters, die zich met de geneeskunde bezighielden tot heden toe. Hun kennis gaat vaak tegen de wetenschap in. Maar hun middelen zijn, juist omdat ze weten waar ze de bestanddelen vandaan moeten halen, vaak doeltreffend.

Deze mensen worden dan beschuldigd dat ze dieren ziek maken, omdat ze weten hoe ze die kunnen genezen. Niemand weet hoe het dier te genezen, daar rust dus een vloek op. Als dan de heks komt en zuiver uit medelijden zegt; Dat beest heeft dit of dat kruid waarschijnlijk gegeten. Geef het maar een beetje hiervan of daarvan, dan wordt het beter. Dan zegt mens Ze heeft de vloek opgeheven, bewijs van hekserij.

Op dezelfde manier is het genezen of de poging tot genezen van zieken uitgelegd als hekserij. Een van de bekende voorbeelden is dat in een veren kussen onder het hoofd van de patiënt zich een z.g. verenkrans heeft gevormd. Maar denkt u nu even na. De kussens zijn over het algemeen niet al te goed gevuld. De heks zal meestal de zieke een zweetdrank geven om de koorts te verdrijven. Het niet opschudden van het kussen maakt dat er een vaste indruk in de veren ontstaat en het gevolg is, dat er inderdaad een soort verenkrans zou kunnen worden geconstateerd bij het openmaken van het kussen. De veren kleven aan elkaar door het vocht dat er in is gedrongen. Hieruit blijkt wel, dat dergelijke heksen niet moeten worden gezien als hysterische figuren, maar als mensen die iets weten en daarvan gebruik maken, ook al worden zij in de christelijke wereld misverstaan.

In deze tijd is de hekserij weer wat opgeleefd. En ook hier moeten wij weer direct een onderscheid maken.

Er zijn sensatiezoekers. De mensen, die het leuk vinden om met hun rug naar het altaar in hun blootje rond te huppelen, vooral als er dan nog een orgie bijkomt. Dat is helemaal in. Tegenwoordig kun je die orgieën vaak zonder hekserij hebben en dat heeft de attractie aanmerkelijk verminderd. Dit zijn mensen, die dit eenvoudig doen om anders te zijn dan een ander. Ze goochelen wat met bezweringen, ze roepen vreemde namen aan en laten het daarbij. Maar daarnaast zijn er, die wij zeker in deze tijd overal kunnen aantreffen en die teruggrijpen naar de oude wetenschappen. Zij zijn heksen, omdat ze gebruikmaken van kruiden, kruiderijen, kruidendranken, omdat ze weten hoe ze bepaalde elementalen kunnen aanspreken en eventueel kunnen beïnvloeden. Maar zij werken in de eerste plaats met wetenschappelijke middelen. Hun optreden wordt door geheimzinnigheid omgeven. Dat hebben ze ook nodig, want indien hun hulp wordt ingeroepen of hun raad wordt gevraagd, dan willen ze overwicht hebben, omdat hun suggestie toch ook zeer belangrijk is bij elk proces dat zich voltrekt.

De heksen en de magiërs van deze tijd zijn mensen, die met natuurlijke middelen werken. Maar als ze toegeven dat hetgeen zij doen berust op hekserij, magie, tovenarij, dan moeten ze de zaak wel versieren, zodat het 'n soort godsdienst wordt of ze moeten op een andere manier gezag vinden. Het is niet voor niets dat sommige magiërs een academische graad halen, alleen maar om in staat te zijn zonder opzien te baren hun werkelijke begaafdheden te gebruiken.

Er zijn hier in Nederland naar mijn weten tenminste 50 doktoren, die als magiër zouden kunnen gelden en wel, omdat zij geen gebruik maken van de producten der pharmaceutische industrie, maar bij voorkeur en dan vaak nog in kleine hoeveelheden hun eigen kruidenextracten plegen voor te schrijven. Ze worden niet erg gewaardeerd en in de medische stand hebben ze weinig te zeggen, maar ze zijn gediplomeerd, dus mogen ze het doen. Dat ze veel klanten krijgen, is begrijpelijk. En dat andere mensen menen dat je daar een mooi zaakje van kunt maken, is evenzeer begrijpelijk. Dat heeft de kruidkunde in Nederland inderdaad verscheidene malen een grote slag gegeven.

Ik geloof, dat je de filosofie van de groene magiërs van deze tijd als volgt kunt omschrijven;

Als God alle dingen maakt (ook de kwalen), dan zal Hij ook de geneesmiddelen ervoor maken. Indien ik de kwaal ken, zal ik het geneesmiddel kunnen vinden, als ik de voorstelling van de kwaal maar bij mij blijf dragen. Als ik een geneesmiddel ken dat eenmaal tegen de kwaal werkzaam is gebleken, zal het een tweede maal ook bruikbaar zijn, zolang ik rekening houd met de afwijkende symptomen van de patiënt. Waaruit blijkt, dat men het hier hoofdzakelijk in de geneeskunde moet zoeken.

De bezwering van elementalen komt in het Westen heel wat minder voor. Het gebeurt wel. Ik kan mij in Nederland maar drie kringen voorstellen, waarin een dergelijke procedure wordt gevolgd. In Engeland zijn er aanmerkelijk meer. Wat gebeurt hier?

Men kent de harmonie, die er bestaat tussen bepaalde elementalen en b.v. water, bepaalde geurstoffen, bepaalde planten of bestanddelen van planten. De bezwering is gebaseerd op het muizenval principe. Je brengt een lokaas aan voor deze entiteit en tevens schep je een harmonie. Je straalt je gedachten uit, zodat zij dichterbij kan komen. Je bent heel rustig, nadat je de entiteit hebt aangeropen. Deze verschijnt dan. Resultaat er is een entiteit en ik heb haar nu in mijn ban. Dan kan ik die geest een opdracht geven. Die opdracht moet eenvoudig zijn. Ik kan een entiteit wel leren schrijven b.v., mits ik letter voor letter voorzég. Maar als ik haar nu ook nog moet leren om blaadjes om te slaan of brieven in enveloppen te steken, dan duurt dat jaren. Ik kan daarvoor beter een andere nemen, die ik een dergelijk eenvoudige functie leer.

In een van de verhalen over madame Blavatsky wordt verteld dat zij werd geholpen door dergelijke geestjes, die o.m., haar trapnaaimachine in beweging hielden, zonder dat ze daarvoor zelf iets behoefde te doen. Dat is heel goed mogelijk, want die beweging is eenvoudig. En de kracht, die moet worden gebruikt, is voor een natuurgeest toch nog wel redelijk. Ik denk, als je dat in beweging wilt uitrekenen, dat een gemiddelde natuurgeest (een aard of boomgeest) in staat is om een energie af te geven vergelijkbaar met die van een motortje van 110 Plu.

Aan de andere kant moet je ze voortdurend onder appel houden. Dat is zeker geen krachtenbesparing, want wat je aan lichaamsenergie spaart, ben je aan geestelijke energie ruimschoots kwijt. Maar er zijn dingen, die je zelf niet kunt doen en dan kan het van belang zijn een elementaal op te roepen en te zeggen het een of ander te volbrengen.

Het principe van de muizenval kun je natuurlijk helemaal ritueel opbouwen. Dat gebeurt ook vaak, maar je kunt evengoed dat met je gedachten doen. Indien je je een zuivere voorstelling kunt maken van de entiteit of van datgene, waarmee zij zich een voelt (b.v. een entiteit, die bij knotwilgen leeft), dan is de voorstelling van een knotwilg genoeg om een zekere harmonie met die entiteit te krijgen. Je hoeft die geest dan zelf niet te kennen. Vervolgens probeer je je voor te stellen dat die knotwilg je hoort. Je spreekt en die knotwilg luistert. Antwoord hoeft hij voorlopig niet te geven. Hierdoor bereik je een communicatie. Omdat je gedachten over het algemeen veel scherper geformuleerd zijn dan die van een natuurgeest of elementaal, zal hij door de hem toestromende gedachten worden overweldigd. Zijn denken wordt daarbij voor een deel op de achtergrond gedrongen. Hij kan daarbij natuurlijk terugvallen op overgenomen menselijke gedragspatronen (dat komt nl. voor vooral als zo'n plant of knotwilg in de nabijheid van mensen staat b.v. bij een slotje waar veel toeristen langs komen), maar hij zal er toch nooit iets tegen in kunnen brengen. Hij kan hoogstens een afleiding tot stand brengen. Dan zeg je; Ik ben ook een knotwilg, kom bij me. Daar kunnen ze geen weerstand

aan bieden. Ze zijn nieuwsgierig. Je krijgt het gevoel van te worden beroerd. Op dat moment moet je zo eenvoudig en zo scherp mogelijk een opdracht geven en gelijktijdig je voorstellen dat die entiteit aan jou gebonden is. Dat is suggestie.

Een dergelijke methode is b.v. de kip en de krijtlijn. Door alles te concentreren op een punt wordt de entiteit inderdaad weerloos. Zij is bereid aan te nemen, dat die weerloosheid blijft bestaan, indien ze ongehoorzaam is, want ze gaat uit van haar ervaring van het ogenblik. Het resultaat is, dat mits de opdracht eenvoudig genoeg is, deze dan ook wordt volbracht. Heeft een entiteit, die u zo heeft bereikt, eenmaal die opdracht uitgevoerd, dan kunt u door u te concentreren op hetzelfde beeld (dus weer de knotwilg), maar ook door een bevel te herhalen meestal het contact met die entiteit onmiddellijk krijgen. Na enige tijd reageert zo'n elementaal dan als een goed gedresseerd dier, dat weet dat twee keer met de vingers knippen betekent driemaal linksom mijn as draaien. Hij doet dus automatisch wat er wordt gevraagd.

U zult begrijpen, dat er daardoor een gebrek aan selectiviteit ontstaat. Zou u hem naar een bepaalde persoon willen sturen, dan zult u precies de plaats, de persoon en de uitstraling van die persoon moeten kunnen aanduiden. Kunt u dat niet, dan kunt u volstaan met wat van het haar en de nagels van die mens (in de magie bekend) en daarvan a.h.w. de elementaal de lucht van geven. Dan weet hij wel hoe hij moet zoeken. Maar zelfs dan moet u de zaak heel goed van tevoren bepalen en richten.

Het gebruik van elementalen zal in vele gevallen geen nut, hebben. Maar je kunt iemand op die manier dromen bezorgen. En als je die dromen goed genoeg bezorgt, kun je daarmee zijn acties op de dag beïnvloeden. Verder gaan dan dit is binnen het kader van een tocht in het licht blijvende magie niet mogelijk.

Ik vraag mij wel eens af waarom de mensen zo vaak dromen over dingen, doe ze zelf niet kunnen doen, terwijl een kleine verlenging van hun wil en functies voldoende zou zijn om hen toch die dingen te doen bereiken. Hier nl. zou men inderdaad met een elementaal iets kunnen doen. Voor uw land en uw omgeving betekent dat over het algemeen eender een watergeest dan een boom- of aardgeest. Het milieu is er niet zo geschikt voor en de dichte bewoning van mensen heeft hen ofwel bijna doofstom gemaakt voor elke invloed, die van de mensen uitgaat (en dat zijn er een paar), dan wel hen verdreven (dat zijn er meer). De watergeesten zijn in uw omgeving doorgaans nog wel te bereiken en te hanteren. Indien u zich maar een voorstelling kunt vormen die passend genoeg is, zou u het kunnen proberen en daarmee zou u zelf magiër zijn.

Het is de magiër, die in zijn brein de werkingen projecteert, die de magie vormen. Niets wat van buitenaf komt is in staat krachten op te wekken, indien uw geest er niet bij is, uw voorstelling er geen rol bij speelt. Aan de andere kant is het wel zo, dat als ik de voorstelling heb en deze sterk genoeg heb opgebouwd, ik van alle verdere hulpmiddelen desnoods kan afzien.

De groene magiër heeft zijn kennis nodig. Die heeft u ook nodig, want u kunt zich geen knotwilg voorstellen, die half populier is daar komt nooit iemand op af. Hoogstens zeggen ze; Daar zit een geestesgestoorde. U moet weten hoe een plant eruit ziet. Indien u bepaalde eigenschappen van planten trilt projecteren dat kan ook voorkomen dan moet u precies weten hoe die eigenschappen zijn. En als het even kan zelfs ook op welke tijd die eigenschappen het sterkst zijn.

U heeft kennis nodig. En als u die kennis eenmaal heeft opgedaan, dan is het in gedachten projecteren meer dan genoeg om ook elementalen in te schakelen. U kunt dan werken met en de elementalen die bepaalde astrale en zelfs vitale invloeden kunnen reguleren en met de natuurlijke middelen, waardoor het mogelijk is het lichaam zo snel mogelijk in een gunstige conditie te brengen, zonder dat daardoor residuen of onaangename nevenverschijnselen in het lichaam achterblijven of ontstaan.

Groene magie zou zeker ook voor u in uw dagen bruikbaar zijn. Als ik hier een ogenblik iets mag afwijken.

U leeft in een wereld van milieuverontreiniging. Vraag u eens af welke vervangingsmogelijkheid er is voor vele industriële producten. U zult tot de conclusie komen, dat u zeker niet alle chemicaliën en chemische residuen zonder meer zult kunnen vermijden. Maar u kunt wel terugkeren tot een natuurlijker levenswijze. Op dezelfde manier als u kruiden zoekt, moet u zich ook afvragen welke invloed ze ondergaan. Als u vlak aan een autosnelweg weegbree plukt, dan is de kans op een ontsteking er toch, omdat daar nl. nogal eens loodneerslag op zit, die gemengd met het sap bijtend kan werken. Dan krijgen we wel niet de verharding van de huid bij een blaas, maar wel een ontsteking en lichte pusvorming. Kan ik die zelfde weegbree verder het land in zoeken, dan ben ik beter af, daar is de chemische neerslag waarschijnlijk veel minder sterk.

Als u kruiden gaat zoeken, doe dat dan niet waar veel fabrieken zijn, want, de hemel weet wat daar allemaal voor stoffen op neergeslagen zijn. Ga desnoods met de auto er op uit en pluk wat verderop uw kruiden. Dat is veel voordeliger. Je moet rekening houden met alle omstandigheden. Een mens, die zijn milieu kent en het plantaardig leven daarin, die een beetje begrip heeft voor de bezielende krachten in de natuur, kan zelfs in uw land heel veel doen. Hij kan daarbij ook bijdragen tot versnelde afbraakprocessen. Je kunt b.v. zorgen dat in wateren, die toch wat giftig zijn, het dopkroos gedeeltelijk weer wordt vervangen door eendekroos. Dopkroos is nogal verstikkend door de stoffen die het afscheidt, terwijl eendekroos daarentegen de omzettingmogelijkheid in het water vergroot. Dergelijke eenvoudige processen zijn wel degelijk bruikbaar om tot een milieuverbetering te komen.

U moet het in deze tijd niet allemaal technisch zoeken, De magiër moet bereid zijn de techniek te erkennen. Hij moet zelfs bereid zijn iets van die technieken te leren, maar hij moet er vanaf zien de kunstmatigheid, de onnatuurlijkheid, die in vele procédés naar voren komt te gebruiken of te aanvaarden, indien er maar een andere mogelijkheid is.

Zeker als u met groene magie werkt, wees dan voorzichtig! Niet zozeer vanwege de resultaten die vallen meestal wel mee, maar vooral vanwege de houding van uw medemensen. Het is vreemd, dat u in uw land volkomen gerechtigd bent necromantie te bedrijven (het oproepen van doden) dat u duivels kunt bezweren, dat u moogt werken met zwart magische middelen zonder dat u wettelijk strafbaar bent, maar dat u zodra u met groene magie werkt, dus met suggestie en plantaardige middelen onmiddellijk onder het strafrecht valt. Dat is in heel veel landen zo.

Het is een techniek. Het is niet alleen maar iets wat je geloof kunt noemen. Daarom staat u bloot aan sociale maatregelen. Dat betekent dat iemand, die een dergelijke magie gebruikt, deze voorzichtig moet gebruiken en zeker niet iedereen moet zeggen dat hij een groene magiër is, want dan wordt hij het slachtoffer.

Wie hiermede wil werken, doet dit in stilte. Vertel zelfs niet aan uw beste vrienden dat u met die magie bezig bent. Geef alleen de hulp, die u kunt geven door uw erkenning van plantaardige mogelijkheden.

Denk met suggestie, maar doe het zeker in uw wereld ofwel met een direct beroep op geloof, dan wel onopvallend. U kunt hier dus niet even een dansje gaan uitvoeren om de koorts te verdrijven, maar u kunt wel met een ernstig gezicht zeggen "Geloof u in de Here Jezus? Geloof u in zijn genezende kracht? Aanvaardt u die genezende kracht? Hier is die kracht. Drink nu deze thee op, dan komt het voor elkaar. Dan werkt het. Het zijn maar een paar aanwijzingen.

Degenen, die dit in vorm gecorrigeerd nalezen, moeten zich goed realiseren praktische mogelijkheden bestaan vandaag de dag ook voor u. Maar ze vragen zoals alle soorten magie eerst kennis. Wie zonder kennis beginnen te werken, zelfs al is het maar met gebruikmaking van een elementaal, zal ongelukken kunnen veroorzaken, waarvan de omvang niet meer te overzien of te beheersen is. Zij, die eerst kennis daaromtrent opdoen en weten waaraan zij beginnen, hebben daardoor de mogelijkheid al los te beheersen en af te werken.

U bent omgeven door een levende wereld. Die levende wereld kan op uw gedachten reageren en doet dit meestal. Wanneer u echter uw gedachten bewust leert gebruiken en daarbij een erkenning vindt van bezielde elementen rond u, zullen uw gedachten veel werkzamer kunnen

zijn en zult u bewust de medewerking kunnen afdwingen van alle krachten, die in de natuur leven en die daardoor wat wilsvermogen en voorstellingsvermogen betreft onder u plegen te staan.

ONTWIKKELINGEN IN DE TOEKOMST

Wie op het ogenblik de gehele situatie in de wereld overziet, kan daaruit een aantal conclusies trekken t.a.v. het zogenaamde politieke klimaat, het economische klimaat en ook t.a.v. de ontwikkeling in de mensen zelf. Hierbij moeten wij rekening houden met de volgende punten;

Het aantal mensen neemt voortdurend toe. De toename van het bevolkingsaantal is over het algemeen, zelfs in de rijkere landen, zodanig groot dat voorlopig geen werkelijk evenwicht binnen de maatschappij bereikbaar is. De veelheid, waarmee de meesten elkaar ontmoeten, betekent ook het ontstaan van grote wrijvingen, minder respect voor elkaar en op den duur minder respect voor het menselijk leven. Dit ongeacht de vaak sentimentele en idealistische verklaringen, die het tegendeel schijnen te willen beweren.

In de politiek moet rekening worden gehouden met het feit, dat werkelijke verschillen steeds minder zullen worden, niet alleen tussen politieke partijen, maar zelf ook tussen politieke systemen. De noodzaak tot machtshandhaving zal in alle gevallen leiden tot een al dan niet openlijke censuur. Een eenzijdige voorlichting, die vooral bij het orderwijs zal plaatsvinden, zal daarnaast het aanzien geven aan gelijksoortige opstandige bewegingen. Deze bewegingen van z.g. minderheidsgroepen ondervinden vaak steun van een groot gedeelte van de op zich passieve mensen.

Het zal u duidelijk zijn, dat politici geen andere keuze hebben dan allemaal een soortgelijk systeem te gaan volgen nl. onderdrukking van opstandige minderheden, al dan niet openlijk het nastreven van een steeds eenzijdiger voorlichting en scholing, ten laatste een zodanige socialisering van hun systeem dat ze daardoor het recht krijgen alle mensen te binden en dit enigszins logisch kan worden gemaakt.

In de economie kan worden gesteld, dat schaarste steeds meer zal voorkomen in steeds meer gebieden. Daar waar een overvloed is, zal deze worden vernietigd of z.g. worden opgeslagen en op den duur achteruitgaan in kwaliteit, daar men zich aan een bepaalde prijs houdt. Er is dus geen werkelijke vraag met aanbodverhouding meer in de economie. Er is in feite een aantal afspraken, die de vraag a.h.w. proberen te binden aan een bepaalde minimum opbrengst.

Het resultaat hiervan is, dat de economische ontwikkeling in vele landen niet wordt bepaald door de werkelijke behoeften en noodzaken, maar door de subsidies, het prijsbeleid, de ondersteuning e.d. Hierdoor ontstaan er steeds groter wordende onevenwichtigheden, die op den duur zeker invloed zullen hebben maar vooral in de onderontwikkelde landen, die voor het merendeel grondstoffen en halffabricaten uitvoeren. Dat betekent zeer grote veranderingen in prijs voor dergelijke stoffen bij een gelijkblijvende prijs of een in feite steeds stijgende prijs in alle landen. Het resultaat is een verminderd vertrouwen bij de massa in de valuta van al die landen. Hierdoor komt er een veranderd bestedingspatroon en een steeds groter wordende remring van alle ontwikkelingen.

Dat zijn punten, die wij werkelijk moeten beschouwen, indien wij ons een beeld van de actuele ontwikkelingen willen vormen. In de toekomst zullen die verschijnselen natuurlijk tot een z.g. bijstellen van de conjunctuur moeten leiden. Men zal zien dat de regeringen overal zullen trachten de feitelijke persoonlijke besteding van hun onderdanen te beperken, terwijl zij gelijktijdig hun eigen bestedingspatroon steeds verder uitbreiden. Er wordt overal een steeds grotere neiging gezien om de z.g. gemeenschappelijke bestedingen te overdrijven en daarbij de persoonlijke besteding meer te beknotten. Het resultaat hiervan is een opstandigheid. Deze opstandigheid kan leiden tot een directe aantasting van de gezonde economie. Wij moeten verwachten dat in de komende tijd steeds meer bedrijven zullen bezwijken.

Het z.g. fusiebeleid dat u op het ogenblik kunt zien, is een van de verschijnselen van deze neiging der gouvernementen. De fusie wordt doorgaans niet aangegaan om werkelijk een rendabeler bedrijfsvoering tot stand te brengen, maar eenvoudig om een belastingontduiking mogelijk te maken. Het is een heen en weer schuiven van winst en verlies naar die maatschappijen, die in de belaste gebieden liggen. De verliezen worden toegeschoven aan een maatschappij of aan een deel van een maatschappij in een zwaar belast gebied, terwijl een minder belast gebied juist de winsten zal krijgen te consumeren. Daar komt bovendien bij, dat in de zware belasting heffende gebieden veelal door een z.g. gering winstpercentage bepaalde gunsten of subsidies kunnen worden verkregen. Dit kan voor die grote bedrijven een lange tijd werken, maar niet onbeperkt. Er komt nl., een ogenblik, dat zoveel bedrijven geïnternationaliseerd zijn, dat hierdoor een kenbare verschuiving van het belastingspatroon plaats vindt. De mensen gaan dit begrijpen. Dan zal men geen genoegen meer nemen met die methodiek en krijgen wij een aantasting van de fusies en concernvorming of hoe die verder mogen heten. Ik neem aan, dat dit binnen enkele jaren reeds het geval zal zijn.

Wij moeten er rekening mee houden, dat grote internationale concerns reeds in het volgende jaar in vele gevallen onder pressie komen te staan. Middenstandsbedrijven kunnen juist gezien dit fusiebeleid en de daaruit voortvloeiende marktbeheersing in vele landen, meestal net voldoende concurreren, daar zij moeten beantwoord en aan de eisen van de massa in casu de arbeiders, terwijl ze gelijktijdig voor hun afzet niet met de prijzen kunnen stijgen, aangezien zij hierin worden belemmerd door de prijsvorming van de grote concerns, die hun concurrentiepositie veilig willen stellen. Wij moeten verwachten, dat vanaf 1971 een toenemende werkloosheid zal ontstaan door mislukkingen, juist in deze concerns en bedrijven waarbij sluiting van bepaalde afdelingen aan de orde van de dag zal zijn.

Daarnaast zullen de manipulaties met valuta plaatsvinden, die juist op dergelijke bedrijven op het ogenblik ontzetten gemakkelijk kunnen gebeuren, doordat de staat grote verliezen krijgt te zодat de z.g. balanstekorten van de staat per jaar steeds groter zullen worden.

Een bekrimpen op de openbare bestedingen zal in de meeste landen niet mogelijk zijn, omdat het merendeel daarvan ofwel voor vele jaren is vastgelegd, dan wel is toegewezen aan prestigeprojecten, waaruit men zich uit politieke of persoonlijke overwegingen niet wenst terug te trekken. Een verarming is daardoor bijna onvermijdelijk. Een groot aantal valuta's zal daardoor in werkelijke waarde zeer snel dalen. Voor de meeste valuta's kunnen wij op een feitelijke devaluatie rekenen in de komende jaren van ongeveer 40 tot 50 %. Dat is dan vanaf heden tot 1974 gerekend.

Het zal u duidelijk zijn, dat men dergelijke dingen alleen kunnen veranderen, indien men ertenne spanningen weer een rol laat spelen. De vriendschappelijke benadering, die wij op het ogenblik overal zien tussen Rusland en Duitsland, tussen China en bepaalde landen, moet dan ook niet worden gezien als een gunstig teken voor een wegvallen van spanningen en het toenemen van goede internationale relaties. Integendeel. Het zijn noodmaatregelen, die men neemt waardoor men hoopt alsnog zekere evenwichten te kunnen bereiken.

Maar het feit, dat men deze maatregelen op dit moment neemt, duidt tevens aan dat men naar buiten toe moet zoeken voor een afleiden of oplossen van interne spanningen. En dit impliceert dat in 1971 waarschijnlijk tegen het einde van 1972, oorlogsdreigingen kunstmatig worden gewekt. Voor zover deze niet tot uitbarsting zullen komen.

De onrust onder de mensen impliceert daarbij, zoals u zult begrijpen, wel degelijk een heel grote verandering in de relatie mens-natuur. Deze relatieverandering moet u niet zien in de termen van milieubeheersing of milieuverontreiniging, maar eerder in de reactie van de aarde op de gemiddelde gedachtenstroom van volkeren en mensen.

Een toename van isolationisme, van egoïsme bij steeds meer groepen zal voeren tot het op treden van steeds meer plaatselijke rampen.

Hier hebben wij een beeld van de toekomstige ontwikkelingen. Maar ze liggen eigenlijk vandaag reeds vast.

Indien China inderdaad, zoals mogelijk is wordt toegelaten tot de United Nations, dan ontstaat hierdoor een zo sterke tegenstelling tussen de Ver. Staten en vele andere landen, dat uit alleen reeds een goed functioneren van de United Nations in de toekomst onmogelijk zal maken.

Als men uitgaat van de pogingen op dit ogenblik om vriendschap tussen Duitsland, Polen en andere staten, zelfs tussen de beide Duitslanden tot stand te brengen, dan moet men zich wel realiseren dat dit alleen het gevolg is van angst voor bepaalde spanningen en ontwikkelingen. Als Rusland op dit moment vriendschappelijk reageert, dan doet het dat niet omdat het die andere landen zo aardig vindt, maar alleen omdat men hoopt op deze wijze een oplossing te vinden voor problemen en spanningen. Dat betekent voor Rusland dat het dan een beetje meer de handen vrij krijgt om Rood China in bedwang te kunnen houden, indien dat nodig is. Dat er geschillen komen tussen Rood China en Rusland is bijna onvermijdelijk.

De Ver. Staten zijn aan de ene kant bezig om hun inzet van troepen e.d. in Vietnam te beperken. Aan de andere kant neemt men reeds nu maatregelen om een zeer snel militair ingrijpen in andere delen van de wereld mogelijk te maken. Hiertoe zal men zelfs overgaan tot een aanmerkelijke vermindering van bezettingseenheden in Europa.

Het zal u duidelijk zijn, dat de toekomst er wat minder optimistisch uitziet dan u wel zoudt hopen. Maar er zijn ook enkele gunstige aspecten te vermelden.

Ik weet niet, of u heeft opgemerkt dat er in de laatste tijd, vooral bij de jeugd, een ommekeer is niet alleen in gedrag, maar ook in kleding.

De belangstelling is van het excessieve langzaam maar zeker, ook weer aan het terugkeren tot het romantische. Dit moge blijken uit de belangstelling voor folkblues, aan de andere kant uit de belangstelling voor de moderne maxi mode, die eigenlijk een terugkeer is naar de mode van de jaren 1920-1930. Al deze dingen duiden aan, dat de jeugd probeert zich aan deze tijd te onttrekken. Daarnaast heeft zij zich voor een groot gedeelte althans maar zeer beperkt gebonden aan de huidige maatschappelijke verhoudingen. Dit geldt dus niet alleen de losgeslagen groepen, degenen die een alternatieve maatschappij willen, maar veel eerder de werknemers, voor wie arbeid en arbeidsverhouding in feite niets meer zeggen en contractuele verplichtingen alleen maar een woord is. Voor hen is inkomen belangrijk, daarnaast een zo prettig mogelijk leven in een eigen omgeving.

Hierdoor is de mogelijkheid om invloed uit te oefenen op de massa krachtens de bestaande machten in het bestel steeds minder geworden. Dit betekent, dat het bestel en daarmee vaak ook de sociale orde wijzigingen zullen ondergaan op korte termijn. En deze wijzigingen kunnen een einde maken aan een groot gedeelte van de misstanden, die er op het ogenblik zijn.

Het is niet redelijk dat de Ver. Staten enerzijds enorme kapitalen uitgeven voor prestigeprojecten in en buiten eigen land, terwijl er anderzijds een steeds toenemende werkloosheid ontstaat. Het is niet redelijk, dat Nederland overal grote prestigeprojecten bouwt, terwijl de bouw van woningen gelijktijdig stagneert. Ik neem maar enkele feiten om duidelijk te maken hoe het is.

Op het ogenblik, dat het sociale bestel niet meer ondergeschikt is aan het politieke bestel, zal het politieke bestel zich moeten wijzigen. Hier zullen alle noodmaatregelen weinig helpen. De neiging tot dictatuur zal vooral in landen die vrijheid hebben gekend uiteraard de neiging tot verzet ook doen toenemen en zelf 's in veel grote mate naar voren doen komen dan tot nu toe.

Ik meen dan ook de conclusie te mogen trekken, dat een omwenteling in sociaal en economisch bestel in de komende tien jaren onvermijdelijk is. Ik meen, dat de komende dood van enkele staatslieden die veranderingen zal vergemakkelijken. Ik ben ervan overtuigd, dat een aantal te juister tijd optredende natuurrampen een groot gedeelte van de gemaakte plannen voor het komende jaar op internationaal vlak zullen omverwerpen. Dit betekent in feite, dat de mensheid kan terugkeren naar een meer natuurlijke en minder technisch geforceerde ontwikkeling. Dit is zeer belangrijk.

Dan meen ik daarnaast ook een punt te mogen stellen, dat toch ook wel interessant is,

Wij hebben in de laatste 6 á 7 maanden een aanmerkelijke verandering gezien in de machtsverdeling binnen de grote religies. Er is op het moment een soort oorlogje aan de gang tussen boeddhisten van verschillende denkrichtingen. Gelijktijdig zien wij dat de machtsstrijd bronende katholieke kerk een totaal andere is geworden. Indien u kijkt wat synode en moderamen tegenwoordig voor eigenaardige problemen te bespreken hebben alleen ai binnen uw eigen land, dar zal duidelijk worden dat het daar ook geen koek en ei is.

Nu zal men zich nooit kunnen onttrekken aan een door geloof, door godsdienst mede gedictieerd sociaal beeld. De sociale wanorde en zelfs de vrijheid, zoals die in deze dagen in vele landen aan het ontstaan is en de vrijheidsbehoefte is mede te danken aan het feit, dat de godsdiensten hun greep op de gelovigen aan het verliezen zijn, dat ze dus onderling verdeeld zin. Dat betekent voor mij, dat wij binnen zeer afzienbare tijd te maken zullen krijgen met feitelijke schisma 's op elk terrein en in elke godsdienst. Die verdeeldheid maakt en een intenser geloofsbelevens mogelijk en gelijktijdig veroorzaakt het een Vraag waardig maken van alle op godsdienstig besef gebaseerde sociale maatregelen.

Wij zijn er dan ook van overtuigd, dat in de komende tijd een zodanige mentaliteitsverandering voor het merendeel van de mensen mogelijk zal worden, dat een geheel nieuwe leef en denkwijze zal ontstaan dat een geestelijke bewustwording, een nieuw aspect van geestelijk leven zelfs, zich op aarde algemeen kan verbreiden. En op grond van dit alles menen wij, dat de actuele ontwikkelingen, zoals deze op dia ogenblik bestaan, het gestelde onvermijdelijk hebben gemaakt.

Uit het heden kan men de toekomst berekenen. Wie de toekomst overziet op grond van het heden, zal beseffen dat elke hervorming op zichzelf grote moeilijkheden, onrechtvaardigheden en bezwaren met zich moet brengen, maar dat hierdoor in ieder geval een stilstand wordt doorbroken, die voor de mensheid noodlottig dreigde te worden.

Dit is het einde van de inhaal onderwerpen, die eigenlijk behoren tot de cursus van het vorige jaar.

HET OPROEPEN VAN VOORoudERS

In vele landen heeft men de gewoonte voorouders te raadplegen bij belangrijke beslissingen. Er zijn hiervoor verschillende gebruiken te noemen.

Wij weten, dat op bepaalde eilanden (O.m. de Fidji's) voorouders worden aangeropen in de rook van kruiden. De tovenaars interpreteert het woord dat wordt gegeven.

In het oude China nam men aan, dat in de vooroudertabletten een deel van de ziel van de ouder aanwezig was. Door wierook te branden en zich in meditatie eerbiedig neer te zetten voor deze tafels kreeg men dromen beelden of inzichten, die aan de voorouders te danken zouden zijn.

De voorouders zijn belangrijk voor de mens, omdat hij zonder het zelf te weten het product is van die voorouders. Hij is het voorlopige eindproduct van een genetische keten en als zodanig draagt hij een groot deel van zijn voorouders in zich.

De magie, die met voorouders probeert te werken, kan vaak een beroep doen op eigenschappen, die in de nu levende persoon zetelen. Hieruit vloeit voort een grote geestelijke harmonie, tijdelijk ontstaan t.a.v bepaalde voorouders. Daarnaast een geloofd waardoor alle geestelijke krachten die harmonisch zijn zich tot de persoon in kwestie kunnen vinden.

Opvallend is dat bij deze voorouderverering het gebruik van lichtbedwelmende dampen een grote rol speelt. Vanaf de josa sticks in Gina, die enorm benauwend kunnen werken, tot de kruidenverbranding zoals wij die elders kunnen vinden, altijd weer is er de damp. En degene, die weergeeft of ontvangt, moet wel enigszins doen denken aan een soort Pythia, die immers ook bedwelmd door dampen de orakels van de goden kon weergeven.

Wat doet de magiër in verband met die voorouders? In de eerste plaats is hij er altijd op uit om contact met hen te krijgen door middel van stoffelijke waarden. Men kiest een gebruiksvoorwerp van een voorouder en probeert dat zelfs lange tijd te bewaren. Deze dingen worden heilig. Als ik een dergelijk heilig voorwerp hanteer, hanteer ik daarmee (theoretisch) de ouder en kan ik hem dus inschakelen bij elk lopend project.

Het is een beetje bijgeloof, maar het krijgt toch wel een zeer eigenaardige achtergrond, indien wij ons realiseren dat zelfs heilige krissen e.d. heel vaak hun heilig zijn en hun kracht ontlene aan personen, die in het voorgeslacht of althans in het volk hebben geleefd en dat aan relikwieën, die in vele kerken worden bewaard, ook vandaag de dag nog bijzondere eigenschappen worden toegeschreven, omdat zij deel of bezit waren van of een lichaamsdeel bevatten van een persoon van bijzondere belangrijkheid.

In een wereld, waarin de voorouderverering als een directe verering is weggefallen, zien wij langzaam haar zeker een vervanging van de voorouder ontstaan. Renli aan de wereld van de heiligen of aan bepaalde engelen, bepaalde godsfiguren zelfs, die in de plaats treden van de vaderlijke figuren uit het voorgeslacht. Wat dat betreft ook de moederlijke figuren worden regelmatig vervangen.

Altijd weer is hier sprake van een direct beroep. Er wordt geloofd in een directe uitwerking. Dit kun je binnen een grote plechtigheid veel gemakkelijker tot stand brengen dan zo maar eens even. De Chinees, die in eenzaamheid voor zijn vooroudertablet geknield ligt, zal misschien visioenen krijgen. Maar de suggestieve werking is zeer zeker veel minder dan b.v. bij een processie, waar men het een of ander deel van een heilige aanraakt, of men trekt naar een heilige plaats.

De massaliteit dat heeft men vroeger reeds beseft is erg belangrijk voor het verkrijgen van deze resultaten. Daarom werd het aanroepen van voorouders bij primitieve stammen nimmer gedaan door een persoon met eventueel een tovenaars. Men trachtte steeds zoveel mogelijk de gehele gemeenschap erbij te betrekken. Het resultaat was, dat er grote suggestieve waarden in de bijeenkomst waren en dat zelfs een gerichte gedachtenprojectie de aanwezigen kon worden afgedwongen. Als iedereen ongeveer gelijk denkt, ontstaat er een astraal beeld van zodanige kracht, dat geesten zich daarin gemakkelijk kunnen openbaren en dat zelf, zonder dit bepaalde krachten zich vandaaruit kunnen ontladen.

Het resultaat van deze eerste voorouder commentaren was overigens nogal eigenaardig. Men ging nl. over tot het opbouwen van hele reeksen voorouders. Deze reeksen bestonden soms uit beelden die werden opgesteld. In andere gevallen uit zuilen met symbolen, zelfs de totempaal is eigenlijk iets dat thuishoort bij de voorouderverering. In weer andere gevallen legde men plaatsen aan, waarin de zielen van de voorouders zouden kunnen vertoeven. Er zijn tuinen voor voorouders gebouwd bij Babylon en Nirive.

Als ik vele menner. bijeen doe komen e z daar een contactmogelijkheid stel, zullen de mensen die contactmogelijkheid waarmaken. Hoe meer ik de belangstelling van de mens kan richten, des te groter het resultaat, des te plechtiger het totale optreden en des te groter ook de macht, die ik kan ontlene aan het contact met de voorouder, dat ik tot stand breng of voorgeef tot stand te brengen.

De gehele situatie heeft zich langzamerhand ontwikkeld op een wijze, die men zeker in het verleden niet zal hebben voorzien. Een groot gedeelte van het spiritisme op meer persoonlijke basis is in feite een uitvloeisel van de oude gebruiken, die eens bij de voorouder en heldenverering, zijn ontstaan. Het gaat om het spreken met de geesten van overgeganen aan hem raad te vragen, van hen mededelingen te ontvangen. Dat was in het verleden evenzeer het geval.

Als wij nagaan op welke manier de kerken en tempels gebruik worden gemaakt van deze technieken, dan valt ons wederom op het aanroepen bij naam van bepaalde persoonlijkheden het gebruik van reukwerken het gebruik van rituele gebaren en gewaden, het scheppen van een uitzonderingstoestand en het samenbrengen van mensen op z.g. heilige plaatsen. Die elementen zijn bewaard gebleven.

Voor mijzelf heb ik het gevoel, dat de mensen van vandaag eigenlijk nog steeds voorouders vereren, ook al hebben ze voor een groot gedeelte het directe vooroudercontact op de een of andere manier gesublimeerd. Voor hen gaat het nog steeds om een beroep op het verleden. En als dat beroep op het verleden wordt gedaan, omdat men zich beroept op vorige incarnaties, dan doet men eigenlijk hetzelfde als degene, die teruggaat via stoffelijke voorouders. Men probeert krachten, verklaringen uit het verleden geldend te maken voor deze tijd.

Zolang een mens hieraan gebonden blijft, zal hij een gebrek aan zelfstandigheid tonen. Hij zal minder snel komen tot een eigen besluitvorming en het beleven van datgene, wat in hem als mogelijkheid bestaat. Daarom is de voorouderverering, heel goed zij lange tijd poli is geweest om een eenmaal bestaande kennis te behouden of om bestaande mogelijkheden steeds opnieuw te openbaren, op dit ogenblik bijna gevaarlijk aan het worden. Want vooral bij sterk geformaliseerde uitvoeringen draagt zij er heel veel toe bij dat de mens zijn eigen besluitvaardigheid voortdurend verminderd en zich steeds meer gaat beroepen op de krachten, die in de plaats zijn getreden van de eens direct vereerde voorouders.

De mens, die tot vrijheid wil komen, zal moeten beseffen, dat al is er een contact mogelijk met voorouders, met de geest, ja met God en alle hemelen de mens nog steeds staat voor zijn eigen leven. En dat hij uit dit leven moet verdergaan. Wie dit niet begrijpt, wordt voortdurend weer het slachtoffer van de illusies, die hijzelf heeft gekweekt.

Ik heb helaas niet de tijd om hierom verder in te gaan en wil daarom als besluit van dit onderwerp een enkel voorbeeld geven van een techniek van voorouderbezwering zoals deze op dit moment nog bij primitieve volkeren in gebruik is.

Men komt tezamen. De samenkomst geschiedt in het donker. Men ontsteekt enkele vuren en zit enige tijd daarnaar te staren. Dan zijn er geluiden. Geluiden, die ritmisch zijn en meestal een stem, die langzaam en voorzichtig de voorouders begint aan te roepen. Deze aanroeping geschiedt in de vorm van een lied. Dit lied wordt overgenomen en meegeneuried. Langzaam maar zeker wordt het ritme sterker en sterker. De vuren vlammen feller op door er nieuwe brandstof aan toe te voegen en dansers of sprekers verschijnen.

Over het algemeen hebben wij te maken met dansers, die een ogenblik hun dans onderbreken om met een aantal kreten (een soort slagzinnen) duidelijk te maken wat de bedoeling is. Hierdoor wordt de hele massa meegesleurd. Er ontstaat een gemeenschappelijke roes, een werkelijkheidsvervreemding, waarbij ook personen uit de kring zelf kunnen meedoen aan een dergelijke dans. Als het hoogtepunt van de roes is bereikt, dan bleekt alles af. De dan ontstane tegenstelling tussen de bijna,absolute stilte (de vuren doven reeds enigszins) en de felheid, die een ogenblik tevoren bestond, heeft een enorme invloed op de mens. Hij staat plotseling open voor alle invloeden, want hij verwacht nog krachten en geluiden. Velen ondergaan hierbij geheimzinnige innerlijke trillingen, die voor hen kunnen worden omgezet in signalen van voorouders, de aanwezigheid van geesten,

Dan zal degene, die heeft meegedanst of de luider beide is mogelijk midden in de kring in de roes langzaam weer een dans beginnen, die echter veel statiger is. Deze gaat over in kramp. In die kramp wordt gesproken. Wat spreekt is de stem van de voorouder of van een godheid, die de plaats daarvan inneemt. De taal, waarin wordt gesproken moet meestal worden vertaald d.w.z. de klanken zijn niet normaal en begrijpelijk. De vertaling wordt, zoals u wel zult begrijpen, heel vaak aangepast aan. hetgeen de leiders van het gezelschap wenselijk vinden, Toch komen in dergelijke gevallen wel degelijk openbaringen voor van voorouders, die feitelijk hebben bestaan.

Het is mij bekend, dat bij een bijeenkomst bij de Marsai, die er op het ogenblik niet al te prettig voor zitten, iemand de overwinningen van de Marsai uit een ver verleden begon te reciteren, daarbij gegevens aanhalend, die in de stam zelf niet meer bekend waren. Daarna werd er een duidelijke raad gegeven voor het gedrag, zoals dat nu geldt. Dit had o.m. te maken met de gebruiken van vleeseten, van het drinken van bloed, de voeding en vooral de wijze van overlevering en training.

De aanwijzing om de krijgerstraining niet meer op de oude manier te doen plaatsvinden, maar de jongeren, als ze herder beginnen te worden en moeten gaan trainen, dit met moderne wapens te laten doen, bewijst dat deze voorouders een praktische opvatting van de zaak hebben. Ik meen dan ook, dat hier sprake is geweest van een werkelijk contact, omdat enerzijds het onaantastbaar zijn van de stamgemeenschap en de superioriteit van de stam als geheel intact werden gelaten, terwijl anderzijds een aanpassing werd gegeven aan de bestaande wereld en daarbij zelfs op een zeer handige wijze werd weergegeven hoe men zich in de bestaande verhoudingen o.m. van wapens kon voorzien, hoe men zich van de steun van anderen kon verzekeren. etc. Ik meen, dat een dergelijke uiting als reëel kan worden beschouwd, zodat ik wil besluiten met de opmerking;

Voorouders, onverschillig hoe je ze noemt, spreken ook in deze tijd nog vaak tot de mensen. Degenen, die het menselijk leven hebben achtergelaten proberen nog steeds invloed uit te oefenen. En indien de mens hun daartoe de mogelijkheid geeft, kan hij vaak krachten, commentaar en raadgevingen ontvangen. Maar hoe sterker de gebondenheid aan persoon of groep vanuit de geest zal zijn, hoe beperkter de raadgeving en daarmee ook hoe eenzijdiger de raad, die kan worden gegeven. Dit voert tot vele misvattingen.

Ik meen te mogen stellen, dat vooroudervereringen in welke vorm dan ook in deze periode wel eens gevaarlijk zou kunnen zijn voor de mens, omdat de raad die hij ontvangt niet het werkelijke nut heeft voor een bestaan in de gehele wereld, zoals ze is, maar meestal zal zijn gericht op het instand houden van of het terugvinden van vroegere waarden.

BESTAANSWAARDEN

De waarde van het bestaan is gelegen in de waardering, die wij voor het bestaan zelf hebben. Naarmate we ons eigen bestaan meer leren waarderen en minder afhankelijk stellen van de vergelijking met het bestaan van anderen, komen we tot een persoonlijke waardering van het leven en daarmee tot een grotere bestaanswaarde.

De mensen, die bestaanswaarden plegen uit te drukken in regels, vergeten daarbij dat alle regels op zich een aantasting zijn van de waarde van het bestaan, Slechts de mens, die vanuit zijn eigen bestaan een bemaalde regelmaat voor zichzelf als noodzakelijk ervaart, kan de bestaanswaarden in regels uitdrukken. Zodra hij de regels aan anderen oplegt, raakt hij anderen een redelijk bestaan onmogelijk, terwijl hij zichzelf steeds onredelijker ontpopt tot een verkondigen van een bestaanswaarde, die hij dan zelf niet meer als zodanig kan aanvaarden.

In de moderne tijd zonden pre bestaanswaarden als volgt kunnen omschrijven

Een grote waardering voor het leven en voor alle mogelijkheden, die je persoonlijk daarin kunt vinden.

Een aanvaarden van de beperkingen, die je voor jezelf als noodzakelijk gevoelt in dit leven en het vreugdig volbrengen met deze beperkingen van alle taken en mogelijkheden, die je in het leven vindt.

Ik geloof dat bestaanswaarden in het heden slechts kunnen worden uitgedrukt door de ontkenning van onze afhankelijkheid van het bestaan en de waarde van het bestaan van anderen. Op het ogenblik, dat we onze bestaanswaarden koppelen aan datgene, wat anderen voor ons kunnen doen, zullen we altijd menen tekort te krijgen, zodat we denken geen leven te hebben, terwijl we leven op kosten van de anderen en dit ten koste van ons begrip van bestaan en de waarde van bestaan.

In de moderne tijd geldt verder dat je verplicht bent je naaste te helpen. Ik ben het daar volledig mee eens en meen, dat voor het vinden van de werkelijke waarde van het bestaan een combinatie van samenwerking met anderen wel noodzakelijk is. Maar ik vind het wel vreemd, dat men deze naasten over het algemeen daar zoekt, waar men zelf er geen last van heeft, nl. in veraf belegen landen. Indien u mij vraagt wat absoluut van onwaarde is in het

bestaan, dan zou ik opsommen Alle gedachten van anderen, die mij het eigen denken onmogelijk maken.

Elke gebondenheid aan voorstellingen, gewoonten en gebruiken waardoor ik niet in staat ben datgene te volvoeren, wat ik erken als goed, wenselijk of noodzakelijk.

Elke beperking van buitenaf, die mij vertelt dat ik een brave jongen moet zijn, terwijl ik het gevoel heb dat ik juist daardoor niets neem aan mijn leven heb. Kortom, ik wil hier zelfs pleiten voor het recht van de mens om ondeugend te zijn, omdat hij zonder dat volgens mij bijna geen bestaan heeft. En als hij geen bestaan heeft, hoe moet hij dan over bestaanswaarden spreken?

Indien ik ten laatste nog daaraan mag toevoegen, dat geleerdheid voor een beleven van het zijn niet noodzakelijk is, zo bega ik waarschijnlijk een grote zonde in de ogen van velen, die menen dat geleerdheid en een voortdurend verder scholing van de mens noodzakelijk is om hem enig begrip van de waarde van het bestaan te geven.

Ik geloof, dat de meeste mensen, die zo geleerd zijn zoveel waarden hebben, die zij afzonderlijk moeten waarderen, dat ze niet meer tot een waardering van de waarde van het bestaan komen. Ik meen nl. dat de mens, die voortdurend meer moet en wil weten en daardoor een steeds grotere verantwoordelijkheid zal moeten dragen, zich daardoor zodanig projecteert in een buitenwereld dat hij zichzelf niet meer beseft. En als je jezelf niet meer beseft, dan kun je net zo goed meteen doodgaan, want dan is er toch geen verschil meer.

Vrienden, u heeft mij gevraagd iets te zeggen over bestaanswaarden. Wel, als is dit geen meditatie zoals u gewend bent, ik zou toch willen zeggen

De werkelijke waarde van mijn bestaan is het besef, dat ik niet voor niets besta. Het is het gevoel, dat er in mijn leven en bestaan voortdurend dingen zijn, die wil goed en wil mooi zijn. Het gevoel, dat ik niet gebonden ben aan vaste gebruiken, gewoonten of werkingen doordat ik op elk moment kan veranderen, omdat mijn wezen dit op elk ogenblik noodzakelijk kan maken. Ik kan de waarde van het bestaan vinden, indien ik mijzelf niet beschouw als een albepalende waarde, maar wel besef dat elke waarde van het bestaan, die voor mij werkelijk is, alleen door mij ervaren en beleefd kan worden,

En daarmee heb ik geloof ik voldoende hierover gezegd. Want indien ik zou voortgaan over de waarde van het bestaan, zou ik waarschijnlijk uw bestaan een zekere mate van onmogelijkheid toemeten en meer van u vergen dan zelfs bij een dergelijk onderwerp gewenst is. Dus hoop ik voor u, dat u in staat zult zijn te begrijpen dat u bestaat te begrijpen dat uw bestaan zinrijk en betekenisvol moot zijn, ook al is het op dit ogenblik misschien in uw ogen anders en dat u in vertrouwen op deze betekenis van uw bestaan alle mogelijke vreugden, krachten en waarden, die in het bestaan voorkomen zal durven aanvaarden, ermee zal durven leven en werken en zo uzelf zult maken tot een wezen dat niet slechts werkelijk en bewust bestaat, maar dat door de wijze, waarop het dat doet het bestaan ook ten volle waard is.

LES 3 - HERMETICA

De naam hermetica is ontleend aan Hermes, de bode van de Griekse goden. Een wat eigenaardige naam, als wij weten dat onder de naam Hermes Trismegistos (driemaal meester) deze figuur een grote rol speelt in bepaalde leringen in Egypte. De werken aan hem toegeschreven zijn volgens sommige schrijvers enorm in aantal. Er wordt gesproken over 26.000 en nog wat. Een ander maakt er wat minder van; 20.000. Een ooggetuige, die een bijeenkomst van hermetisten verslaat, ziet dat 42 boeken in plechtige processie worden rondgedragen. Hij zegt dat zijn de Werken van deze Hermes.

Men neemt vaak aan dat deze figuur werkelijk heeft bestaan. Sommigen nemen aan dat hij een Egyptenaar is geweest, die de naam Thoth droeg en die later als Hermes Thoth bekend is geworden. Hoe zitten de feiten eigenlijk in elkaar?

In de eerste plaats moet u goed begrijpen, dat bepaalde vormen van kennis in het Egyptische rijk erg belangrijk waren. Ze betekenden macht en grote mogelijkheden. Daaronder behoorden o.m. de verwerking van metalen, het werken met metaal zouten. De vroege chemie. Deze zaken waren aan de priesters voorbehouden. Langzaam maar zeker echter gingen de twee rijken vervallen.

Als u iets kent van de geschiedenis van Egypte, dan weet u ook dat dit grote rijk langzamerhand terugzakt tot het peil van godsdienstige ambtenarij. En juist in die periode komen er Grieken, die zich voor handelsbetrekkingen en anderszins gaan vestigen meestal in de deltagebieden van de Nijl. Deze mensen hebben heel veel interesse voor de oude leringen der Egyptenaren. Want zij zien Egyptische magiërs vreemde dingen doen en ze willen wel weten wat er aan de hand is. Het resultaat is, dat zij allerhande fragmenten (meer kunnen zij niet te pakken krijgen) van die oude leringen gaan beschouwen, maar de samenhang ervan is weg. Zo ontstond eigenlijk de hermetica. Je kunt niet om Egypte heen. Men moet echter toegeven dat wat daar is niet meer een samenhangend geheel is. We zullen veel later zien, dat er een vorm van chemie (later alchemie) ontstaat, waarbij die oude leringen weer een rol spelen. Maar in de tijd dat de Grieken zich ermee bezighouden zien ze dat eerder als een kwestie van een persoonlijk contact zoeken met de goden.

Het is duidelijk, dat ze allerlei denkbeelden overnemen. En daar de joodse invloed ook in Egypte sterk is geweest, vinden wij b.v., gevarieerde paradijsverhalen. Alleen blijkt al heel gauw dat b.v. de slang van het paradijs (die de duivel is) voor de hermetisten religieus een wat gunstiger betekenis krijgt. Hij wordt de weldoende slang of Ouroburos, die weliswaar giftig is. Hij eet zijn eigen staart op. Vandaar de staart, die de slang altijd in zijn bek heeft. Hierdoor veredelt hij a.h.w. zichzelf. De mens, die daaraan deel heeft, ziet dan wat men noemt het grote Licht.

Wij moeten begrijpen dat de hermetica op het ogenblik, dat ze werkelijk tot aanzien komt voornamelijk door de Griekse traditie sterk is beïnvloed. Het is wel Egyptisch maar op Griekse wijze verwerkt.

De mensen, die zich met de leringen van Hermes bezighielden, hadden eigenlijk geen belangstelling voor de directe magie. Zij zochten wel contact met hogere krachten en wezens en of ze nu in staat waren zilver te vergulden of niet, dat interesseerde hen niet veel. Hierdoor wordt ook de gehele leefwijze van degenen, die zich verder met diepwetenschap want dat wordt het langzamerhand bezighouden, bepaald.

Deze mensen trekken zich terug. Hun doel ligt buiten de menselijke wereld en hun deelnemen aan de sociale verplichtingen van de wereld zijn eigenlijk maar toevalligheden. Hun werkelijk doel is steeds gelegen in eigen wezen en daarnaast in de experimenten, die ze deden op grond van niet altijd goed begrepen verklaringen uit de oudheid. En nu gebeuren er een paar vreemde dingen.

De hermetici komen nl. tot de conclusie, dat je inderdaad bepaalde hallucinerende stoffen verkrijgt, waardoor het mogelijk is geesten te zien, innerlijk contact te krijgen met hogere krachten en vooral de toestand te beleven, waarin je het gevoel hebt dat je, op alles het antwoord weet.

Wij weten uit de meer moderne tijd dat het niet helemaal mogelijk is deze dingen als waarheid te beschouwen, en dat als ze worden vastgelegd de oplossing van alle problemen heel vaak onzin blijkt te zijn vanuit menselijk standpunt gezien, Maar vergeet niet, dat de mens, die alleen beschouwelijk daarmee bezig is, die verlichting wel degelijk beleeft. En als je dat licht hebt gevonden en denkt dat je alles weet, dan wordt de wereld onbelangrijk. En dat is in de ontwikkeling van de hermetica een van de belangrijkste momenten,

Wat in de wereld blijft werken met de hermetica zijn de hermetisten, die eigenlijk niet geslaagd zijn. Zij zijn de knoeiers, die leringen verkondigen, allerlei rare experimenten doen, maar die niet veel verder zijn gekomen. Degenen, die wel resultaat hebben trekken zich terug uit de gemeenschap, en wat meer is zij voelen zich verplicht die kennis geheim te houden. Want het is niet de bedoeling dat iedere mens zo maar met het licht wordt geconfronteerd. Het is niet de bedoeling dat elke mens zichzelf leert kennen en ook niet dat elke mens nu zo maar een stelletje goden of demonen kan oproepen. Het resultaat is, dat er een uiterlijke leer en een innerlijke leer ontstaat.

Een heel bekend stuk van de hermetica staat op een stuk papyrus dat gevonden is in het graf van een priester Sethotep. De goede man werd voor Thoth zelf uitgekreten. Op die papyrus staat een grondspreuk die zegt;

"Wat beneden is is boven, wat boven is is beneden. Al deze dingen zijn gelijk in de erkenning van de totaliteit." enz. Hieruit blijkt dat dit naar buiten grote invloed heeft.

De mensen zijn filosofisch geworden, terwijl de verborgen hermetisten juist experimentatoren blijven op grond van een esoterische erkenning en beleving. Het is interessant te zien hoe juist deze tweede richting veel gnostici aantrekt. In de Gnosis vinden wij allerlei leerstellingen, die ons doen denken aan de denkwijze van de hermetisten. Alleen, ze zijn daar meer algemeen gesteld en worden niet op de persoonlijkheid zelf betrokken. De mensen, die experimenteren, hebben de grondslag gelegd voor zekere vormen van magie, die op het ogenblik nog worden bedreven.

Er wordt b.v. de zogenaamde zandmagie uitgevonden in ongeveer, 200 v. Chr. Hier leert men, dat de val van het zand of de toevalligheden door de menselijke ziel kunnen worden gericht en dat het mogelijk is het onbesepte schouwen over te brengen in de symbolen van het zand je leert zien in het zand. Dit systeem, dat eigenlijk introspectief wordt gebruikt, wordt tegenwoordig nog steeds in het Oosten toegepast voor waarzeggerijen,

Men ontdekt, dat je door bepaalde stoffen te groeperen sommige geesten kunt oproepen daarbij worden oorspronkelijk de symbolen van die geesten gebruikt. Maar al heel gauw worden die symbolen onafhankelijk en krijgen een eigen betekenis.

In die tijd zal waarschijnlijk ook de uitspraak zijn gedaan "dat waar lood en kwik elkaar treffen Osiris herrijst". Dat is een chemische reactie, die op zichzelf niet bestaat. Maar als deze mensen dat zeggen, dan bedoelen ze Osiris, de geest. Want Osiris is ook de mens, die na de dood opnieuw opstaat. Het lood en het kwik zijn niet, zoals men dat wel eens zegt, symbolen voor geestelijke krachten (dat vinden wij later wel in de alchemistische filosofie), maar voor hen wel degelijk werkelijke elementen, die met verschillende andere worden gegroepeerd. Door het groeperen van elementen verkrijgt men een soort afstemming of uitwaseming en daarin beleeft men contact met geesten, met goden.

De tijd gaat verder en de leer van Hermes. dringt door o.m. via de scholen van Alexandrië naar het eigenlijke beschaafde land (Griekenland in die tijd) en vandaaruit zelfs tot Rome. Hier zijn mensen die proberen hun eigen leer daarin terug te vinden..

Nu zou u zeggen, dat als je eenmaal een hermetische denkwijze hebt gevonden en daarmee succes hebt, dat je dat succes zult willen behouden. Maar daar blijkt nu juist de fout te zitten. Want de werkelijke Magi (laten wij de naam van de stam maar nemen voor een ieder, die

resultaat behaalt) zijn de mensen, die in het verborgene, in afzondering werken. In de wereld treden ze niet op als hermetisten. Zij zijn geen verkondigers van filosofieën, het zijn mensen die innerlijk weten en bereiken en die bepaalde kunsten kennen, waardoor zij de geestelijke elementen voor zichzelf zichtbaar kunnen maken.

De filosofen zullen natuurlijk proberen om alles meteen andere filosofie in overeenstemming te brengen. Zo zien wij dat in Griekenland zelfs kort nadat het christendom is ontstaan (- 80. na Chr.). al een richting ontstaat, die m.i. wel eens verkeerd gnostisch wordt genoemd, maar die in feite hermetisch filosofisch is. Hierin blijken de joodse en de christelijke elementen verwerkt te zijn.

Wij komen in die leerstellingen heel veel uitspraken tegen, die ontleend zouden kunnen zijn aan het apocriefe evangelie van Andreas en daarnaast aan het evangelie van Johannes. Deze mensen zoeken in de eerste plaats een filosofie die de leer van de ene grote God en de zoon van die God op aarde eventueel in overeenstemming kan brengen met het beleven op aarde. Het is het scheppen van een band tussen de feiten en de stelling. Maar als je eenmaal daarmee bezig bent, kom je tot de conclusie dat theorie alleen niet voldoende is en dat het verstandiger is om toch een beetje verder te gaan en over te gaan tot het experiment.

Die experimenten worden sterk kenbaar o.m., inde Griekse gemeente en ook in andere gebieden omstreeks 100 n. Chr. Ik moet hierbij zeggen dat deze experimenten grote resultaten hebben, omdat deze mensen nu gaan terugzoeken in de hermetische geschriften. Daarvan zijn er nog vele over, ook als u op het ogenblik niet veel meer heeft dan een paar fragmenten.

Deze geschriften beschrijven b.v. hoe de priesters van stoom gebruik hebben gemaakt om bepaalde verschijnselen in de tempel te veroorzaken; open en dichtklappende tempeldeuren, de geheimzinnige wolk die plotseling ontstaat onder veel gesis en geruis. Het suizen van de goden werd dat genoemd. Al die dingen gaan ze opnieuw proberen. Ze gaan kijken hoe dat in elkaar zit. Het eindresultaat is dat zij komen tot een nieuwe vorm van chemie. Het is niet meer het werk van de verborgen hermetist die werkt met goden of met demonen die verschijnen en met innerlijke verlichting, maar het zijn mensen die werken met de filosofische achtergrond van eigen harmonie met God en daarnaast met de feitelijke materiaal waarde. En dat is iets wat nog heel lang heeft voortgeduurd.

Er bestaat een 16e eeuwse tekening, waarop u drie jongelieden stevig ziet debatteren over allerlei hermetische wijsheden, terwijl een oude heer in een grote koker bezig is vuur te stoken. Dat er in het vat waarin wordt gewerkt op dat moment een levende slang ontstaat, ontgaat hen allen. Ik geloof wel, dat dat een symbool is voor de manier, waarop deze mensen hebben gewerkt. Zij hebben heel veel interessante kleine en grote ontdekkingen gedaan. Om er een paar te noemen;

De verbetering van verfstoffen, het vinden van een nieuwe methode om bladgoud. Te vervaardigen en te bevestigen voor schrifturen, het koken au bain marie (genoemd naar de jodin RarJQ. in het jaar 300. Een dame, die hermetiste alchemiste was). Alchemie bestond toen nog niet als naam. Onthoud dat goed.

Een groot gedeelte van hun onderzoekingen gaat uit naar overgeleverde geheimzinnige zaken. De rookpotten met bedwelmende gassen, waarvan ze gehoord hebben (waarschijnlijk van China als overlevering via verschillende wegen overgebracht naar de Middellandse Zee) zijn deel van hun onderzoek. Men komt er zelfs toe om enkele van die potten te maken. Ze horen over de geheimzinnige stukken vuur, die ook in het water blijven branden iets wat berust op basis van natuurlijke stoffen, waarbij o.m. asfalt een rol speelt. Ze maken het na. Ook zij hebben de neiging de resultaten van hun proeven te tonen maar het procédé geheim te houden. Ze gaan wel iets verder dan de oorspronkelijke hermetici, maar niet veel. Ze laten de wereld zien wat ze hebben bereikt, niet wat ze werkelijk doen. En omdat zij filosofen zijn in eerste aanleg, ontstaat al snel het denkbeeld van de Steen der Wijzen.

Nu is de Steen der Wijzen weer geen origineel denkbeeld. De Wijsheid uit het verleden blijkt ook al te speken en dat is zelfs duizenden jaren v. Chr. over geheimzinnige edelstenen, die alle wensen vervullen, die inzicht geven, schoonheid, wijsheid e.d. In sprookjes kan men die soms,

nog terugvinden. Deze grote steen die men wil maken is eigenlijk niet veel anders dan iets wat uit een sprookje komt. Men denkt aan die steen tweeledig. Enerzijds als een jezelf vormen, maar anderzijds ook als het werken met prima materia, de eerste materie.

Die prima materia is ook iets geheimzinnigs volgens degenen, die daarover het een en ander hebben neergeschreven. Het is een stof, waaruit alle stof is gevormd. Wij zouden in deze tijd zeggen; energie, die zozeer is gebonden aan de geest van de mens, dat hij die rijk is er minder van heeft dan hij die arm is. Een typische omschrijving.

Indien wij het vanuit ons standpunt bekijken, zouden wij zeggen; Dat is waarschijnlijk astrale kracht een bepaalde vitaliteit. Een mens die rijk is zal veel van zijn vitaliteit in zijn bezit verliezen. Hij zal zijn aandacht daaraan besteden en heeft dus minder tijd om vanuit zichzelf vormend te werken.

Zo bekijken ze het daar nog niet helemaal. Ze nemen aan, dat je de prima materia kunt vangen, dat je die kunt mengen met andere stoffen. In die tijd heeft men het o.a. over het gesublimeerde kwik. Dat is kwik dat vanzelf overgaat tot kwikwater, daarin zijn giftige eigenschappen verliest en terugkeert tot kwik, maar nu met alleen weldoende eigenschappen. Dat kwik moet je dan gebruiken. Er zijn nog andere stoffen bij en daarmee kun je allerlei wonderlijke dingen maken.

De alchemie ontstaat circa 700, Ze speelt een belangrijke, rol in de tijd van de kalifaten. Nu moeten we niet vergeten dat het denkbeeld van de chemie bij de hermetisten in Europa een grote plaats heeft ingenomen. Dan komen de Arabische denkers (b.v. El Kabira), die schrijven over el chimeia, het geheim van de verandering der stoffen. En verandering der stoffen slaat ook aan, want de hermetist zoekt ook naar een sublimatie. Zo komen we terecht in een volledig chemisch spoor en wij zien de Europese hermetisten zich al snel veranderen in voornamelijk alchemisten, mensen die met de materie proeven nemen.

Het is ook duidelijk waar bepaalde begrippen van hen vandaan zijn gekozen, want de Arabieren vertellen over een wonderlijke drank, die koortslijders en gewonden onmiddellijk zou genezen. Als wij het oorspronkelijke recept nagaan, dan blijkt dat daar iets als kina bij gebruikt is en dat er verder ook bepaalde sulfaten bij verwerkt worden, al noemden ze die niet zo. Het is inderdaad een drankje, dat als je geluk hebt en je een gestel van een paard hebt, je er snel beter van wordt. Het onderdrukt de koorts en heft infecties op.

Maar dat is niet genoeg. Zij, denken aan het levenswater. Hun zoektocht naar het elixer vitae is het zoeken naar iets dat werkelijk totaal leven is, niet meer de medicijn, waarover de Arabier heeft geschreven. Als je gaat zoeken naar iets wat niet bestaat en je neemt dat voor mogelijk aan, dan ontdek je vele mogelijkheden. Het resultaat is, dat men een aantal zuren vindt en demogelijkheden om daarmee te werken dat er nieuwe vloeistoffen worden ontdekt en ook nog andere stoffen.

Op dezelfde manier komt men tot het vloeibaar goud. Vloeibaar goud is oorspronkelijk in de eerste beschrijving van de Chimeia een solutie, waarin je metaal kunt dompelen en dan een schijn van goud krijgt. Het is echter gewoon verguldsel. Maar dat idee van vergulden, daar voelt men niet voor, dus grijpt men naar het idee van goud maken. En dan is de verbinding al heel snel gemaakt.

Het vloeibaar goud wordt al heel gauw aurum vitae, het levende goud. De filosofie en de chemie draven door elkaar heen en we kunnen wel zeggen, dat de alchemisten pas betekenis krijgen, op het ogenblik dat zij hun praktische pogingen ondergeschikt maken aan een innerlijke erkenning. In die tijd omstreeks 1000 na Chr. stelt men o .m. steeds luider, dat niets kan slagen, indien men niet eerst de goddelijke inspiratie heeft. Het inspiratieve element neemt steeds meer toe en we horen later zelfs van Hohenheim (bekend als Paracelsus) deze zin parafriseren.

Van magie heeft al dit werken betrekkelijk weinig. Toch ontstaan uit de gelederen van de alchemisten en hermetisten voortdurend magiërs.

Ik heb u al verteld dat er hermetisten zijn, die naar de eenzaamheid zijn teruggedaan met hun geheimen, met hun innerlijke belevingen. Deze mensen ontdekken inderdaad, steeds meer,

want zij gebruiken een soort leerlingenstelsel. Iemand, die als hermetist een aantal ontdekkingen en belevingen heeft gedaan en geen eigen kinderen wil of kan opleiden, kiest daarvoor een jongeling (men heeft daarvoor zelfs slaven gekocht) om dat mogelijk te maken aan wie de gehele kennis wordt overgedragen.

"Zo verrijkt een ieder a.h.w. de kennis van zijn voorganger met nieuwe elementen. Deze mensen worden de grote magiërs, die in een vaste lijn doorlopen tot ongeveer 1860 tot 1870.

Dan zijn er nog een paar, die uitsterven. Misschien heeft u er wat over gelezen. In de werken van Bulwer Lytton komt u nog restanten hiervan tegen. Wat hebben zij bereikt?

In de eerste plaats waren zij het, die wisten hoe men geesten moest oproepen. Zij leerden gebruik te maken van de natuurlijke eigenschappen van bepaalde stoffen om daardoor natuurgeesten af te schrikken of tot zich te lokken. Ze leerden de projectie van hun "ik", maar nu volledig naar andere werelden. Het zijn deze hermetische magiërs, die als eerste mensen sedert zeer lange tijd (misschien zelfs sinds de Atlantische periode) persoonlijk doordringen in de astrale wereld, daarin scheppend werken, nieuwe evenwichten van kracht tot stand brengen en zo geconcentreerde inwerking op aarde mogelijk maken. Voor hen is het niet het zenden van geesten, zoals wij dat nog wel ontmoeten bij de groene magie. Neen, voor hen is het de beheersing van de astrale wereld en tevens ofschoon dat waarschijnlijk voor het eerst is geweest ongeveer 800 á 900 na Chr. ook het zelf betreden van wat wij tegenwoordig Zomerland noemen. En daarmee is er in de magie en vooral in de witte magie een heel belangrijke stap gedaan.

De mensen hadden eens contact met hoge krachten of goden.

Ze wisten inderdaad iets van hen af te smeken. Maar de godheid kwam nog steeds naar de mens. Nu vinden wij voor het eerst een mens die innerlijk zo ver is gekomen dat hij tot de godheid kan gaan. Hij projecteert zich naar een andere wereld, die volkomen reëel voor hem is en hij weet uit, die wereld allerlei werkingen zichtbaar te maken. Hij beschouwt daarbij zijn klimmen, niet als een eindig iets, een bepaald trapje op en ik ben er. Neen, men gaat uit van het standpunt, dat die mogelijkheid tot verder klimmen voortdurend zal blijven bestaan.

Iets daarvan waait wel. weer naar de filosofen over, maar die maken er dan de alchemistische god van e.d. met een trap naar boven die eeuwig schijnt door te wentelen.

Zij komen zo ver dat ze ook lerende menselijke polariteit te bepalen. Wij zouden zeggen de afstemming van de aura maar dan t.a.v. de wereld en van de hermetist zelf. Hierdoor leren zij groepen van harmonische waarde op te bouwen, die zeer grote invloed kunnen uitoefenen en die inderdaad de alchemistische wonderen kunnen doen.

Het vreemde is, dat er maar heel weinig alchemisten zijn geweest, die het geheim van het maken van goud kenden, maar dat er heel veel hermetisten zijn geweest, die daartoe wel in staat waren. Alleen gebruikten de hermetisten dat goud niet. Voor hen was goud niet iets waarmee je wat bereiken kon het was alleen maar de bevestiging van een juiste instelling en een juiste daad. En daarmee komen wij aan een type rende ontwikkeling vooral in de witte magie.

In de zwarte magie is het resultaat van het werk belangrijk. In de witte magie is je werken belangrijk en het resultaat alleen van belang, omdat het de juistheid van je werken bevestigt. Hier is het dus het werken dat de grootste rol speelt. Het is duidelijk dat mensen, die zo leven voor zichzelf alles mogelijk kunnen maken wat zij wensen. Zij hebben geen tekorten, zij hebben geen behoefte aan macht en aan bezit, maar er is een ding dat hen nog steeds biologeert en dat is het grote Licht.

Het grote Licht (wij zeggen tegenwoordig in sommige kringen het verblindende Licht) kunnen wij rustig stellen voor God, ofschoon in oude geschriften dit ook als de zon wordt aangesproken. De mens, die zo ver gaat dat hij niets meer kent, kan toch een kracht ondergaan. En als hij vanuit die kracht terugschouwt - en dat is een hermetische lering - dan ziet hij alles in details en samenhang zuiver. Je gaat dus niet naar het licht om er in op te gaan, maar je gaat naar het licht, totdat het je verblindt om dan je omwendende vanuit het licht de werkelijkheid te zien. Hier zou de oosterse filosofie zeggen, dat je door boven maya uit

te stijgen de betekenis van werkelijkheid en maya beter beseft. En hiermee doen ook vormen van waarneming in tijd hun intrede.

Vele van de hermetici zeker tot in de 17e eeuw maken gebruik van deze methode om terug te keren tot historische momenten. Er is in Engeland een abt, die terugkeert en de kruisiging van Jezus nagaat. Hij beschrijft deze. Ze is niet helemaal in overeenstemming met de Evangelien. Zijn geschrift wordt later verbrandt. Wat hij beschrijft is zijn persoonlijke beleving, zijn waarneming ervan. Hij toont daarbij mystieke aspecten, die ons doen denken aan wat wij horen van Franciscus en verschillende andere heiligen, waaronder zelfs Liduina, die iets dergelijks schijnen te hebben meegemaakt.

Het grote verschil tussen de mysticus en de hermetist is in dit opzicht dat de mysticus bijna per ongeluk in de beleving terecht komt, terwijl de hermetist bewust de beleving kiest en dan vanuit die beleving eventueel een staat van verrukking kan bereiken. Hier is dus wel sprake van een veel beheerster hantering. De overlevering, die zij nalaten, wordt natuurlijk hier en daar verbreid. Je kunt niets werkelijk helemaal geheim houden. Je kunt alleen hopen dat niemand precies de betekenis raadt.

Zo ontstaat er in ongeveer 1400 á 1500 een aantal publicaties, (geschriftjes eerst), die ten doel hebben op een mooie versleutelde wijze duidelijk te maken wat die magie eigenlijk is. Vandaar tot bv. Albertus Magnus, tot de nieuwe boeken van Mozes e.d. is eigenlijk maar een stap, (Mozes is niet Mozes die zijn volk eens uit Egypte heeft geleid, maar het was wel een naamgenoot. Men neemt aan, dat hij ook nog rabbijn is geweest. Deze werken deze magische openbaringen zijn sterk versleuteld. Men probeert de geestelijke processen te leren, waardoor beheersing, van tijd maar ook van entiteiten, van krachten in een astrale wereld e.d. mogelijk wordt. Er is een vervelend punt bij;

De mensen willen die dingen niet zien als iets wat je van binnenuit kunt bereiken en waarbij je innerlijke toestand een grote rol speelt.

Zij willen juist proberen er iets van te maken wat je via een recept tot stand kunt brengen,

Zo ontstaan er dan een aantal magische boekjes. Afschriften daarvan worden meen ik in Duitsland nog steeds verkocht, meestal tegen hoge prijzen, terwijl ze niets waard zijn. In deze boekjes staat hoe je een geest oproept, wat je aan zo'n geest wel en niet kunt vragen, hoe je bepaalde stoffen vervaardigt, hoe je een vloek werpt of opheft. Dat zijn de bijkomstigheden de eventuele bevestigingen van het resultaat, die in de oorspronkelijke hermetische leringen staan.

Nu kan ik mij voorstellen, dat u zich afvraagt wat dan die recepten o.m zouden inhouden? Ik wil u een heel eenvoudige geven. Het stamt uit omstreeks 1700. Het is volkomen reëel te gebruiken en een mooi voorbeeld van wat ik bedoel.

"Indien, gij een mens zegen wilt brengen, dan zult ge u eerst reinigen.

(Dat komt steeds weer voor en slaat waarschijnlijk op het bad, dat in die tijd niet al te vaak werd genomen. Daarnaast ademhalingsoefeningen, beperkingen in de voeding, beperking of uitschakeling van sexueel contact e.d.)

"Nu zoekt gij iets wat de ander kan behoren," (Het kan dus iets zijn wat je hem cadeau wilt geven, het kan ook iets zijn wat van de ander is, of een copie daarvan.).

"Schrijf hierop de naam, van deze."

(Van die ander dus. En nu begint het verhaal pas goed.)

"Neem het tussen de handen. Druk het tegen de u bekende plaatsen." (Als dat zo mooi wordt gezegd, dan betekent het dat het tegen de zonnevlecht, wordt gedrukt, tegen de borsten tegen het voorhoofd

"Herhaal voor uzelf."

(En dan volgt een heel mooie spreuk, die hierop neerkomt.)

"Niets is belangrijk. Ik ben niet belangrijk. Alleen het Al is belangrijk. Uit het Al komt tot mij de kracht of God. En uit deze God schrijf ik en herschrijf ik deze naam".

(Stel je dus voor dat je die naam schrijft vanuit het Licht En dan volgt daarop)

"En wat gij beleeft, bindt gij aan het voorwerp" (Dat is iets wat altijd over het hoofd wordt gezien. Men denkt het is doodgewoon. Je zegt dat en dat gaat gebeuren. Neen, wat gij beleeft. Hier wordt kennelijk gezinspeeld op een innerlijk proces. Maar het kan aan het voorwerp worden gebonden. En dan gaat het recept verder;

"Breng het voorwerp, onder de bezittingen van degene, die gij wilt zegenen, of zo dit niet mogelijk is, berg het op een plaats waar hij regelmatig zal vertoeven. Zolang gij niet hebt teruggenomen wat ge in u hebt beleefd, zal deze kracht voor hem werken."

Een heel mooie spreuk. Maar hoe zit de zaak werkelijk in elkaar?

In de eerste plaats moet u er rekening mee houden dat iemand, die zich reinigt zich dus ook geestelijk heeft voorbereid. Zo iemand is in staat om al in een zekere begeestering te verkeren, als hij met de plechtigheid begint. Nu moet dat voorwerp zorgvuldig worden gezocht. Ik neem aan, dat dat vooral erg belangrijk is, omdat je je dan moet realiseren wie dender is, wat hij wel en wat hij niet heeft, wat hij wel en wat hij niet kan. Er wordt dus al voor het begin een zeker contact in het eigen denken gelegd. Nu begin je aan de plechtigheid met het doel de zegening over te brengen. Kennelijk is het een innerlijk proces.

Bij dit proces wordt voorwerp opeenvolgend in de uitwerking van drie chakra's gehouden. Het wordt gebaad in de kracht, die men geestelijk op dat ogenblik harmonisch ervaart. Je zou kunnen zeggen; Het is ook een soort gevoelig maken van de plaats waarop de geestelijke indruk zal worden gemaakt.

Nu begint het spel pas goed, want nu moet je in jezelf beleven. Je kunt je dat het best voorstellen als het scheppen van een soort astraal spel, waarbij een analogie met de wereld eerst wordt opgebouwd en dan in die analogie de persoon datgene, ervaart, wat je hem toewenst. Indien je dat beleeft, heb je dat ook astraal verankerd en heb je je eigen krachten daaraan gebonden. Er zal dus vanaf dat ogenblik een astrale invloed zijn gebonden aan jouw levenskracht, die voor de ander een stimulans is in de richting, die je hebt gekozen.

Dan moet het voorwerp in de nabijheid van de persoon worden gebracht. Dit voorwerp reflecteert dezelfde kracht op een voor de menselijke psyche misschien nog gemakkelijker te ontvangen terrein. Er is dus sprake van een tweevoudige suggestie

die suggestie is gericht vanuit een erkennen, waarbij tijd minder belangrijk is, zodat de fouten die in die tijd zouden kunnen voorkomen in het visioen werden erkend en uitgeschakeld

er is een keuze uit mogelijkheden gesuggereerd en die suggestie brengen wij aan de persoon in kwestie over.

Het is een proces, dat eigenlijk meer wetenschappelijk zou mogen worden genoemd, indien men de geestelijke werkzaamheden maar als wetenschap zou erkennen. Dit is een procédé dat in de 17e eeuw werd gebruikt. Maar vergeet weer een ding niet, dat mensen als b.v. Jung zich ook zij het helaas grotendeels vanuit filosofische beschouwingen hebben beziggehouden met de alchemie en de relatie tussen menselijke psyche en alchemie, Het zijn geen magische sprookjes.

Ik kan mij voorstellen, dat u een lezing over groene magie volgt met gevoelens van wat gaat het ons eigenlijk aan. Wij hebben daarover wel meer gehoord en het is niet belangrijk. Maar daarin spelen natuurkrachten een rol. Die natuurkrachten worden hier in de hermetische magie opnieuw gebruikt en gericht, maar op een totaal andere manier.

Nu kunt u zeggen; Wat gaat ons dat aan. Dat was in 1700 zo, Neen, het is vandaag nog zo. De volgelingen van Jung worstelen nog steeds met de vraag betreffende de sublimatie mogelijkheden, met de transmutatie, de transsubstantiatie zelfs, die gelegen is in het magisch concept dat ook in de alchemie zijn uitdrukking vond.

Wij hebben nu gezien, dat er eigenlijk twee soorten hermetisten zijn. Beide soorten worden later wel alchemisten genoemd. Ik meen echter, dat je de magiër niet als een werkelijke alchemist kunt beschouwen, d.w.z. tot omstreeks 1600. Want in 1600 zijn nl. enkele hermetici in Duitsland in contact gekomen met zich filosofisch ontwikkelende alchemisten.

Nu wordt er een heel eigenaardige situatie geschapen. Er ontstaan de z.g. diagrammen (het zijn eigenlijk alleen maar symbooltekeningen), die als ik mij niet vergis later zullen worden geopenbaard en overgeleverd door de Goldkreuzer en die in gewijzigde vorm ook in verschillende Rozenkruisersbewegingen tegenwoordig nog een rol spelen.

In deze openbaring van symbolen gaat men terug naar de praxis. Men gaat terug naar de praktische harmonieën en men komt dan weer tot een kruidgeneeskunde, die nu echter op erkende geestelijke harmonieën is gebaseerd. Men komt tot demonen bezwering, die echter ook berust op de wijze, waarop men bepaalde medicamenten toedient. Men zegt b.v. Deze entiteit is bang voor melissekruid, dus geef ik sap van melissekruid. Men probeert astrale krachten en verbindingen en suggestieve invloeden te breken. Men probeert het geestelijk wezen van een patiënt te heroriënteren. Paracelsus en zijn opvolgers zijn daarin ook nogal sterk geweest. Daarnaast gaat men zo langzamerhand over tot iets wat in deze tijd misschien wel weer naar voren kan komen nl. het creëren van een tweede werkelijkheid (men zou ook mogen zeggen een alternatieve werkelijkheid), die niet wordt gezien als de realiteit, maar als een omweg die kan worden gemaakt rond schijnbaar onvermijdelijke gebeurtenissen in de realiteit. Men zou kunnen zeggen, dat in deze hermetische beschouwing de tweede werkelijkheid, die de mens zich schept (een astrale werkelijkheid zou men ook kunnen zeggen) kan worden gebruikt om daar waar bepaalde gebeurtenissen in de menselijke werkelijkheid onvermijdelijk zijn een omweg te scheppen, waardoor de mens persoonlijk en misschien met grotere groepen juist dit gebeuren vermijdt en daarna weer rustig zijn eigen leven verder kan leiden, alsof die gebeurtenis alleen zou hebben plaats gevonden voor zijn persoonlijke ervaring en gevoelsleven. Dat is een heel knappe manier van lotsbeïnvloeding.

Ik meen, dat deze wijze van werken, waardoor men vermoedelijk in de eerste tijd komt tot allerlei mandala's, (symboolwerkingen,) veel zal worden toegepast in uw tijd, omdat men op die manier kan ontkomen aan bepaalde consequenties van daden, die men toch zelf niet heeft gesteld. Daden, die men zelf heeft gesteld, kan men in hun gevolgen nooit vermijden. Maar daden, die anderen stellen, kunnen u soms op niet, te ontkomen wijze dwingen, tenzij u die omweg weet te gebruiken. Ik geloof, dat dat in deze tijd weer in de mode gaat komen. Voorbeelden daarvan zal ik u op dit moment nog niet geven. Ik wil slechts eindigen met te zeggen: De grote magiërs van de hermetisten zijn praktisch allen weinig bekend. Hun werken in afgeslotenheid is gelijktijdig hun kracht geweest. Het heeft de voortbestaansmogelijkheid van hun discipline in gunstige zin beïnvloed, maar anderzijds een uitbreiding van hun denkwijze voorkomen. Dat zij niet bekend zijn betekent niet dat ze niet bestaan. Wat meer is deze groep van hermetische magiërs, die praktisch heeft gewerkt en een mondelinge overlevering heeft gekend tot rond 1860, heeft bepaalde schriftoverleveringen nagelaten en deze worden de laatste tijd gebruikt. Indien de mensen in zich weten. door te dringen, is het heel waarschijnlijk dat daardoor een groot gedeelte van de oude disciplines en praxis in deze jaren zal gaan herleven.

Ten laatste wil ik opmerken; Men kan begrippen als hermetica, alchemie e.d. nooit beschouwen als op zichzelf staande wetten. Ze zijn de weergave van ontwikkelingen, waarin elk ander voorkomend geestelijk streven of magisch denken mede een rol kan spelen. Er bestaat geen zelfstandige discipline. Voor het Westen is echter de hermetica van heel groot belang geweest en belooft zij zowel in filosofische als meer praktische zin in de toekomst belangrijk te blijven. Vandaar de aandacht, die ik hieraan heb besteed.

HOFMAGIËRS

Vanaf de vroegste tijd, dat er magie is geweest, hebben koningen en andere hoge heren een beroep gedaan op de bovennatuurlijke krachten om hun macht te behouden. Hofmagiërs,

hofwichelaars zijn er geweest vanaf het eerste stamhoofd, dat een sjamaan aanstelde om ervoor te zorgen dat de leden van de stam niet al te ongehoorzaam werden.

De eigenschappen van een hofmagiër zijn natuurlijk heel anders dan men van een werkelijke magiër verwacht. Hij moet in de eerste plaats iemand zijn, die het publiek kan amuseren. Hij moet dus een goochelaar zijn. Hij moet ook een hoveling zijn, want hij moet met vele slinkse en handige intriges ervoor kunnen zorgen, dat hij de aandacht van de vorst gevangen houdt en gelijktijdig zijn eigen voordelen op de juiste tijd en de juiste wijze binnen krijgt.

Van de hofmagiërs uit de oudheid weten wij zo het een en ander. Zij waren allereerst welvoorspellers. Hun voorspellingen of auguriën hadden altijd één groot voordeel: ze kwamen niet ter ore van anderen.

Als de hofmagiër een uitspraak deed, dan was dat in de eerste plaats voor de vorst. Deze behoefde dus niet ergens anders heen te gaan om en plein public het een of ander raadselachtige orakel te krijgen. Bovendien een orakel zei iets en dan moest je maar weten hoe je het moest uitleggen. De hofmagiër kon je op zijn vingers tikken en zeggen; Definieer dat. Het is duidelijk, dat menig hofmagiër juist door de noodzaak duidelijk te zijn het hoofd heeft verloren. Hij is dan ook prompt begraven.

De situatie moest natuurlijk op de een of andere manier worden gered. Zo had de hofmagiër in het begin drie standaardproducties. De eerste was de wacht op de toren. Hij keek naar de sterren en las daaruit iets af of de goden kwamen hem iets vertellen. De tweede was de magische aanroeping, meestal gedaan terwijl er verschillende mensen bij waren. Daarbij ging hij uit van reukwerken, die verdovend werkten plus misschien wel een verklede helper, die dan optrad als de geest van een overgrootvader of misschien wel van een toornige godheid. Hiervoor werden vaak jonge slaven gebruikt, die onder die condities altijd alles konden voorstellen. Ze konden een meisje zijn, een oude vrouw, een oude heer, een jongeman. En op deze manier hadden ze al veel bereikt. De derde was de toverij, die eigenlijk aan tafel werd bedreven.

De hofmagiër was wel geen hofnar, maar zo nu en dan moest hij een wonder verrichten door b.v. een glas water in wijn om te toveren of iets dergelijks. Daarvoor maakte men gebruik van goochelkunst. De goochelaars met machines zijn veel ouder dan u zou denken. Hier in Europa staan de mensen al te kijken als ze de goochelmachientjes zien, die er in de jaren 1500 tot 1600 werden gemaakt. Er waren ook waterklokken, die bepaalde verschijnselen konden veroorzaken. Die klokjes waren heel klein en betrekkelijk gemakkelijk te hanteren. De magiër kon die ergens plaatsen, zodat op het moment dat hij van tevoren had uitgerekend er opeens b.v. een bloem naar bovenkwam, die hij dan prompt uit het schijnbare niets plukte en overhandigde aan de een of andere schone dame.

De situatie werd interessanter toen de grote godsdiensten de macht in handen kregen. De grote godsdiensten waren de erediensten in Egypte, de staats erediensten zoals die in Rome hebben bestaan en natuurlijk ook de grote godsdienst waarbij de druiden als priesters optraden en niet te vergeten het christendom.

In al die gevallen zien wij dat de magiër in het begin een bijloper is. Hij mag dan wel aan het hof zijn kunsten vertonen, want de vorst wil dat nu eenmaal, maar hij vindt het niet prettig. Maar als men ontdekt hoe je met kleine goocheltrucjes, met een juiste voorstelling, met een juist visioen en misschien zelfs met enkele werkelijke begaafdheden in staat bent de politiek van een heel rijk om te buigen, dan komen er al heel gauw mensen die zeggen; Wij moeten onze priesters op die plaats brengen. Ik geloof dan ook, dat het merendeel van de hofmagiërs in de laatste 2000 jaar op de een of andere manier zijn aangesteld door de heersende godsdiensten, door de geestelijkheid. Het is interessant te zien wat ze hierin Europa al zo konden presteren.

Ze waren allen geschoolde astrologen, want de voorspelling uit de sterren was heel erg belangrijk. Dit heeft o.m. een grote invloed gehad op de belevenissen van een zekere Gustaaf Adolf, die werd tegengewerkt door de Jezuïeten en via intriges in Engeland, maar ook door het direct "inwerken" via voorspellingen op o.m. Wallenstein, een tegenstander of bondgenoot dat was twijfelachtig in die tijd in Duitsland.

De voorspelling bestond overigens niet alleen krachtens de astrologie, dat begrijpt u wel. Er was een tamelijk goede berichtendienst. Men wist vaak eerder water aan de hand was of wat er zou gebeuren dan de vorst in kwestie. Men las dan gevoeglijk in de sterren een aantal gebeurtenissen af plus een aantal raadgevingen, die de eerst als vanzelf in de juiste richting brachten. Daarnaast hadden de meeste vorsten behoefte aan geld. Het was in vele gevallen dan de taak van de hofmagiër om daar tip de een of andere manier een mouw aan te passen. Goudmakers hadden over het algemeen een goede kans om rijk te worden, maar ze moesten tijdig vertrekken. Daarom was voor de hofmagier deze kans uitgesloten. Maar er was wel iets anders.

Je kon de vorst ertoe brengen om kostbaarheden veel, hoger te schatten, dan hun werkelijke waarde. Je kon stenen van een bepaalde gloed voorzien. En zo werd ook de chemie vaak gebruikt om vooral sieraden te vervalsen, En via die vervalste sieraden, die men dan soms gewoon tevoorschijn toverde, en in andere gevallen tegen redelijke prijzen aan de vorst verschaft, bracht men hem de illusie bij, dat hij een enorme schat had. Waarop Zij altijd een beroep kon doen.

Een interessante historie is ook de aanroeping van de duivel. In heel veel landen is er een tijd geweest de de vorst met zijn hofmagier de duivel aanriep. De reden was waarschijnlijk dat, men dacht Ach, God is wel goed en als we nu ook nog de duivel te vriend houden, kan er niet veel misgaan.

De aanroepingen van de duivel waren oorspronkelijk gebaseerd op de natuurgoden. Het was dus een soort hekserij. Daarbij werden er ook heksenzalven en heksendranken gebruikt. Die dranken waren gewoon drankjes, waarin johanneskruid, belladonna, dollekervel e.d. zaten. Zo kreeg men dan ben roes en in die roes was suggestibiliteit betrekkelijk groot.

Een andere methode die ook werd gevolgd, was de reële aanroeping met bloedoffers. Over die bloedoffers zou ik graag iets meer willen vertellen.

Mensenoffers zijn er betrekkelijk weinig gebracht, en voor zover mij bekend nooit door hofmagiërs. Hun offers bestonden meestal uit een haan. Die moest dan helemaal zwart of helemaal wit zijn, dat lag aan de omstandigheden. Daarnaast vaak lammetjes, bij voorkeur de zuiglam, niet ouder dan twee weken. Dan had men ook nog wel eens wat te doen met de lammetjes.

Deze bloedoffers hebben inderdaad invloed, want in het bloed bevindt zich nu eenmaal een deel van de levenskracht. Indien dit betrekkelijk laag ontwikkeld is, dus geen grote eigen vorming heeft, kun je het inderdaad gebruiken om er iets uit te vormen. De levenskracht van de dieren die werden omgebracht, werd door die magiërs heel vaak gebruikt om daaruit verschijningen mogelijk te maken. Men gebruikte verder braisiers, een soort houtskoolvuurmanden, waarop kruiden werden verbrand. Die brachten weer de nodige rook, de nodige etherische oliën in de lucht.

Er zijn een aantal geslaagde oproepingen bekend. Ik stel dit meteen er maar even bij. In enkele gevallen is het verkeerd afgelopen, zoals in het geval van Ludwig van Beieren die vanaf dat ogenblik niet helemaal goed bij zijn verstand was. In andere gevallen zijn hierdoor belangrijke berichten en raadgevingen verkregen. Maar er is meer.

Om een mogelijkheid te creëren, aanwijzingen te krijgen gebruikte men een soort bord waarop letters of tekens werden aangebracht, meestal met krijt. Daarop danste een roemer van edel metaal, soms ook van zuiver glas rond, doordat de mensen die beïnvloedden. Wij kennen dit verschijnsel bij het spiritisme en ook daardoor werden allerlei berichten verkregen. De magiërs gingen met hun bloedoffers echter nog wat verder. Ze gebruikten het bloed als z.g. demonenlokaas. Dit betekent, dat je krachten zoekt, die verliefd zijn op levenskracht. Dat zijn meestal aardgebonden krachten. Deze aardgebonden krachten zijn nu niet direct van hoge kwaliteit, maar om een offer te krijgen zijn ze wel bereid om het een en ander te doen. De verschijnselen, die zich daarbij voordeden, zijn vergelijkbaar met poltergeistverschijnselen, Maar het was mogelijk om hierdoor een zwaard te laten vallen juist als iemand daar onder door liep, en die persoon daarmee te verwonden. Op deze manier en ook door het ziek maken

van mensen wisten sommige vorsten orde te houden. De bloedoffers speelden daarbij een heel grote rol.

Een heel belangrijk feit is verder dat bij deze toch wel zwarte magie van de hofmagiërs nooit gebruik werd gemaakt van kerkelijke vaten of bepaalde sacramenten. Een gewijde hostie werd altijd beschouwd als iets waarmee je onnoemelijk veel kon doen. De hofmagiër deed dat niet en wel om de doodeenvoudige reden dat zo hij dit zou doen hijzelf onmiddellijk onder grote pressie zou komen te staan en waarschijnlijk zijn leven zou verliezen. Maar ook de vorst zou daardoor onder grote spanning komen te staan, want de kerk kon veel accepteren, maar niet een dergelijke sacrilage. Je mocht desnoods met de duivel onderhandelen, als je het maar netjes deed d.w.z. als je hoog genoeg in rang was, Ik vermoed, dat dat een kwestie was van gelijk en gelijk die elkaar niet bijten.

De magiër heeft uit die bloedoffers natuurlijk een aantal andere gebruiken opgebouwd. Zo is het interessant te zien dat bepaalde magiërs de gewoonte aannemen om hun vorst offers te vragen van bepaalde stoffen. Soms zijn het zeldzame dingen, soms alleen maar rare zaken. In vele gevallen zijn er ook waardevolle dingen bij. Er worden b.v. bepaalde kostbare oliën en parfums gevraagd, Daarnaast bepaalde stenen en edelstenen, maar evengoed een vos zonder wit. Die moest dan worden gedood. Vossen zonder wit zie je haast nooit. Of er moest een geheel witte fret worden geschoten. Men vroeg om bepaalde lichaamsdelen van gehangenen. Men vroeg om bepaalde haren van dames, ook wel eens van heren, De baardharen b.v. van een bepaalde raadsheer, waartegen ze iets hadden. Daarmee werd heel veel gewerkt.

Deze offers werden dan weer gebruikt bij het maken van bepaalde simulacra gelijkenissen. De hofmagiër vertelde daarom (wat niet helemaal waar is) dat woord, afbeelding en werkelijkheid gelijk zijn. Als je dus een bepaalde naam noemde en je had er een beeldje van en je ging dat beeldje bovendien nog mishandelen, dan zou de persoon naar wie je het beeldje had genoemd inderdaad die ellende ondergaan.

Deze praktijk heeft zelfs voortgeduurd tot in de dagen van Napoleon. Napoleon zelf was misschien officieel niet erg bijgelovig, maar ook hij had verschillende mensen in zijn omgeving, die in de occulte wetenschappen waren geschoold. Die hebben, vooral in de tijd van Josephine, een heel grote invloed gehad op de manier, waarop de man optrad. Opvallend is trouwens, dat hij tegen de raad van occultisten in aan zijn Russisch avontuur is begonnen,

Hitler heeft er ook een hofmagiër op na gehouden. Hij had een astroloog die alles voor hem moest uitrekenen. Die astroloog had nog een functie. Dat was achter Waldfriede in een villa van een van zijn topfunctionarissen. Men had daar een kapel gebouwd en men kwam daar bijeen om een soort Graalritueel te voltrekken. Bij dat Graalritueel moest magisch de overwinning worden uitgeroepen. Hitler geloofde daarin zodat hij bepaalde nederlagen ook eerlijk als een overwinning heft beschouwd, omdat zijn hofmagiër en degenen daar omheen hem hadden wijsgemaakt, dat dit inderdaad een overwinning was. De man was van de werkelijkheid vervreemd.

De invloed in Europa is voornamelijk die van de Jezuïeten geweest. Zij hebben kans gezien, om op een gegeven ogenblik bijna 90.% van de plaatsen van hofastrologen en hofmagiërs te bekleden met hun eigen ordeleden.

Zij hadden daardoor een tijdlang politiek veel meer invloed dan de paus. Dat is waarschijnlijk een van de redenen geweest dat de Orde der Jezuïeten meermalen is aangevallen.

Als wij zoeken naar het beeld van een hofmagiër, zoals men zich die voorstelt, dan moeten we teruggaan naar de tijden van de legenden. Denkt u maar aan de Ronde Tafel van Koning Arthur, waar de tovenaars Merlijn optreedt. Merlijn is de man van de grote verhalen. Hij zal daarbij zeker bepaalde facetten tonen, ook in het verhaal. De werkelijke hofmagiër zei b.v. "Ik wandelde door het bos. Opeens verscheen mij een satyr en die gaf mij dit voor Uwe excellentie." Zo in die geest. De methode van iets te verklaren en door het gezag van de magiër dat tot onomstotelijke waarheid te maken, heeft lange tijd geduurd. Dat is er omstreeks 1500-1600 een beetje uitgegaan. Maar in Duitsland zijn er tot circa 1800 toe vorsten geweest, die zich op een dergelijke wijze, nog lieten misleiden.

Wat de hoftovenaar ook heeft gedaan, een ding is zeker hij is het beeld geweest van de magiër, die probeert zich met mundane zaken bezig te houden en die juist daardoor mislukt. Want u moet niet denken, dat elke hoftovenaar of hofmagiër, ook werkelijk iemand was die niets kon. Er zijn er onder hen geweest die in staat waren geesten op te roepen en materialisaties tot stand te brengen. Mensen, die in staat waren om werkelijk in de tijd te zien. Maar ze durfden het vaak niet, want wat je had gezien, kon levensgevaarlijk zijn als je het zei. Dus moest je wat anders vertellen en dan net zolang werken totdat het leek, alsof je toch het juiste had gezegd, zonder dat de vorst dat behoeft te geloven. De misleiding van de mundane tovenarij toont een splitsing aan die vergelijkbaar is met wat wij in Atlantis hebben gezien. In Atlantis hadden wij een priesterschap, die uiteenviel in de Witte Broeders, mensen die in eenzaamheid woonden en daarbij ook bepaalde vormen van wat wij nu magie noemen beoefenden en de Z.g. grijze en zwarte priesters, die in de steden woonden. Als grijze priesters stelden zij zich in dienst van tempels. Als zwarte priesters in dienst van bepaalde hoogwaardigheidsbekleders of ondernemingen.

Ditzelfde verschijnsel hebben wij gezien in Europa en door alle tijden heen overal op de wereld waar er macht is geweest. En daaruit kan ik dan enkele conclusies trekken, waar u misschien wat aan heeft.

Om goede magie te kunnen bedrijven moet je losstaan van de wereld, waarin de effecten van die magie tot uiting moeten komen.

Als magiër moet je nooit werken naar datgene wat een ander verlangt, maar alleen naar datgene wat je zelf als waar of als belangrijk ziet.

Op het ogenblik, dat de magie een persoonlijk gewin ten doel heeft, zal zij zichzelf frustreren, daar het resultaat altijd onvolledig is en daardoor zeer gevaarlijk wordt. De hofmagiër heeft dat keer op keer duidelijk gemaakt.

Misschien mag ik hier nog iets aan toevoegen over een andere klasse, die ik al enigszins heb aangestipt de z.g. goudmakers, de alchemisten, die eigenlijk al van ongeveer 1400 af aan de verschillende hoven invloed hebben gehad. Deze mensen lieten enorm veel materiaal aanrukken en lieten soms weleens aan de koning zien dat ze op de een of andere manier een stukje goud hadden gemaakt. Dat was dan meestal doordat ze een roerstaaf gebruikten, waarin zich achter een waslaagje goud bevond. Het goud werd dan gewoon in een kokend loodmengsel gebracht.

Deze mensen waren vaak bekwame chemici. En er zijn vorsten geweest, die daar inderdaad begrip voor hebben gehad. In Italië blijkt dat de hofalchemisten van verscheidene grote vorsten (de koning van Napels, Lorenzo de Medici e.a.), eigenlijk in de eerste plaats een soort apothekers en gifmengers waren. Het was niet alleen hun taak om goud te maken, maar ook om nieuwe giften te produceren, om te helpen immuun te maken tegen bepaalde vergiften, om de mensen te helpen aan nieuwe effecten (vuurwerk werd vaak ook door hen gemaakt), zodat zij werkelijk chemici waren. Het is jammer voor veel van hen dat ze daartoe zijn gekomen. Het meest bekende voorbeeld van ondergang is wel de geschiedenis van John Doo naar ik aanneem u bekend een Engelsman, die met de alchemie te maken kreeg, een kundig alchemist werd, maar misleid door zijn behoefte aan belangrijkheid en erkenning aan verschillende hoven (o.a. van de koning van Polen) eenvoudig ten onder is gegaan.

De ondergang van de alchemist was heel vaak ook weer zijn behoefte om naar buiten toe resultaten te behalen, zolang hij in eigen kring bleef, kon hij grote resultaten bereiken als hij daarbuiten kwam liep het mis. Zo leren ons deze mensen

Je kunt nooit magie beoefenen aan het hof van een vorst, voor een instantie, voor een groep. Je kunt het slechts doen uit jezelf. Je kunt in de alchemie nog zover zijn, maar op het ogenblik, dat je resultaten aan anderen gaat beloven en je bindt, ben jij je mogelijkheden alweer kwijt.

We zullen ons een volgende maal kunnen bezighouden met de geschiedenis van verschillende magiërs, zoals Appolonius. We kunnen bekende alchemisten nemen en wij zouden daaruit dan misschien een beeld kunnen krijgen van de grote invloed, die de buitenwereld heeft op het

magisch vermogen, het vermogen van de alchemist en van de tovenaars om innerlijke waarheden naar buiten toe te brengen. Want uit de levens van al deze mensen leren we toch wel dat degenen, die in de eerste plaats naar buiten toe filosoof worden en dus hun gedachten openbaart maar met de resultaten in eigen omgeving werkt grote resultaten boekt voor de gehele wereld. Maar dat degene, die de resultaten naar buiten wil brengen en de denkwijze tot zichzelf wil beperken, het slachtoffer wordt juist van zijn behoefte naar buiten toe resultaten te tonen. Hij frustrereert a.h.w. zichzelf door zich de innerlijke rust voor de innerlijke beleving te ontnemen,

LES 4 - ALCHEMISTEN EN ANDERE RARE MENSEN

Waarom een dergelijke titel? Wel, alchemisten waren rare mensen. Er zijn ook heel veel magiërs, die nu niet direct onder de meer normale burgers van deze wereld gerekend kunnen worden. U denkt misschien, dat alchemisten mensen waren die alleen maar goud maakten. Heeft u wel eens van glauberzout gehoord? Dat is uitgevonden door een zekere mijnheer Glauber. Dat was een alchemist. Hij was ijverig op zoek naar de Steen der Wijzen, toen hij toevallig iets anders vond. Hij meende zelfs dat dit het begin van de Steen zou zijn. Want alchemisten zijn dan misschien mensen die in de hermetische leer geschoold zijn, het zijn ongetwijfeld goede chemici. Een van hen heeft b.v. het eerst potassiumcyanide gemaakt. Er zijn ook heel veel andere chemische producten die zij hebben vervaardigd, maar altijd weer dachten ze dat ze de Steen der Wijzen hadden. Geen van hen schijnt daarvan wijzer te zijn geworden.

Een wonderlijk feit is overigens wel, dat je bij het zoeken naar iets wat eigenlijk niet bestaat, althans niet zo bestaat terecht komt bij allerlei bestaande dingen, die erg belangrijk zijn. Want het grootste deel van uw huidige chemische industrie heeft u eigenlijk te danken aan de alchemisten.

Er zijn er natuurlijk ook wel geweest die heel geheimzinnig waren en volgens de geschriften, die ook aanwezig zijn in de Universiteitsbibliotheek in Amsterdam, inderdaad goud hebben gemaakt. Een van de hofedelsmeden van het Hof van Oranje heeft zelf een verhaal geschreven over een man, die bij hem kwam. Die een soort rode steen had dat was de Steen der Wijzen. Hij wilde er wat van kopen, maar de ander wilde niets verkopen. Na verloop van tijd kreeg hij toch een klein stukje los, zoals hij zelf zei "zo groot als past onder de nagel van een duim"., Gezien de prestatie van deze steen mogen wij aannemen, dat deze man nooit nagelbijter is geweest het was een tamelijk stevig stukje. Hij beweerde daarmee zeer vele onsen zilver tot zuiver goud te hebben omgetoverd.

Dergelijke verhalen hoorde je meer. Het vreemde is echter, dat van die goudmakerij weinig of niets is overgebleven. Maar er is heel veel overgebleven van alle bijproducten van dit streven, of je nu denkt aan de verschillende verbindingen van b.v. arsenicum of aan heel veel verschillende foutverbindingen, (potassium) aan verschillende kwikverbindingen, als je teruggaat in de geschiedenis, kom je terecht bij een alchemist. En dat is het belangrijke punt, waarover wij het vandaag hoofdzakelijk zullen hebben. Want alchemisten zijn misschien rare mensen geweest, maar ze hebben dingen tot stand gebracht die helemaal niet raar waren. Integendeel. Ze hebben aan de moderne wetenschap en aan de moderne tijd enorm grote gaven geschonken

Ook in deze tijd zijn er alchemisten. Deze mensen zijn zoals alle hermetici langzaam maar zeker de richting uitgegaan van de theorie. Maar een theorie zonder praktijk baart over het algemeen niet veel anders dan holle leuzen. En ik geloof, dat men dat voor het merendeel ook van deze mensen mag zeggen. Ze vertellen het heel erg mooi, maar je kunt er niets mee doen.

Datzelfde zou enigszins kunnen gelden voor andere magiërs en vreemde persoonlijkheden uit het verleden.

Er is een mens geweest, Simon Magus, die een hele leer in elkaar heeft gezet. De volgelingen daarvan heetten Ophieten. Deze mensen geloofden in de wijsheid (Sophia), die op aarde geboren was en vereerden daarnaast Maria Magdalena. Dan hadden ze nog een stelling en daardoor zijn ze praktisch uitgeroeid. Ze geloofden nl. dat Maria, de moeder van Jezus, lijfelijk weer op aarde was geïncarneerd en toen dingen had gedaan, die kerkelijk niet helemaal toelaatbaar waren. Daarom was de leer dus zeker ontoelaatbaar.

Deze Simon Magus hield zich bezig met vele methoden om geesten op te roepen, om in mensen allerlei dingen wakker te roepen. Als wij hem goed bekijken, is hij een van de eerste psychologen geweest. Hij was iemand, die in staat was om b.v. een mens in de herinnering te doen teruggaan. Dat is een trucje dat men tegenwoordig ook wel kent. Onder hypnose kun je een persoon ertoe brengen details terug te vinden van handelingen uit het verleden, die hij allang vergeten is. Je kunt hem ertoe brengen dingen te beschrijven, die hij slechts vluchtig heeft gezien en nooit bewust heeft waargenomen. Simon Magus was een dergene, die zich daarmee bezighield (deze man is niet identiek met de Simon Magus waarover wordt gesproken in de Handelingen der Apostelen waar hij nl. opstijgt en Petrus en Paulus beneden staan en tot God bidden, waarop de man te pletter valt.) Deze Simon Magus had kennelijk zeer vaste denkbeelden omtrent de mens en de structuur van de mens. Al zullen zijn stellingen tegenwoordig niet meer worden geciteerd, het is een feit dat hij op denkers uit de 15e, 16e, 17e eeuw, ja zelfs nog tot de 19e eeuw tot grote invloed heeft gehad. Hij heeft hen geconfronteerd met een innerlijke mens, die verschilt van de uiterlijke mens, maar die het totaal van de uiterlijkheden in zich opneemt en fixeert,

Het bewustzijn al noemt Simon dat niet direct zo is volgens hem niets anders dan een schil, een uiterlijkheid, waarin de werkelijkheid verborgen zit. Daarom is alles wat je denkt en doet onvolledig. De volledigheid is gelegen in de wijsheid. En de wijsheid zo zegt hij schuilt in jezelf, indien je de totaliteit van je ervaringen maar kunt terugvinden. Hij beweert, dat je heel veel kwalen kunt genezen alleen door terug te gaan in jezelf. En dat betekent, dat hij het eens is met vele psychotherapeuten van deze tijd.

Hij zegt; Een mens, die angsten kent, moet terugkeren in zichzelf. En zo hij de waarheid in zichzelf erkent, zal hij van zijn angsten bevrijd zijn. Hij maakt er dan weliswaar geen sexuele vertoning van, zoals Freud doet met al zijn complexen, maar je zou hem toch als een voorloper van Freud kunnen zien in dit opzicht, Zijn magie baseert hij ook daarop en hij krijgt een groot aantal volgelingen. Een daarvan tamelijk onbekend is Balzassar de Elzasser.

De man is waarschijnlijk, een tijd in een klooster geweest en op de een of andere manier eruit gelopen of eruit gesmeten. Hij zegt zelf dat hij eruit is gelopen, maar de geschiedenis doet het tweede toch waarschijnlijker zijn. Een heel rare kerel. Aan de ene kant was hij zeer vroom en vierde hij zijn vroomheid met Wein, Weib und Gesang. Dat was waarschijnlijk een Duitse invloed. Aan de andere kant was hij een bijzonder ijverig zoeker naar bezweringsformules. Hij kende zeer veel zegels. Hij maakte amuletten en vond ook een aantal stoffen uit, die gelukkig tegenwoordig praktisch niet worden gebruikt. Namelijk stoffen, waarmee je geesten kon verstoffelijken. Er gaat een verhaal, dat hij zelfs bedreigd werd door een grote duivel. Als wij de beschrijvingen verder volgen, dan lijkt het eerder op een soort gorilla of oerang oetan, maar dan zou het wel een heel grote geweest moeten zijn.

Deze man komt met een aantal interessante stellingen. Hij zegt; "Rond ons is het leven. " (Hij stal hier waarschijnlijk iets van zijn meester Simon de tovenaer, "En waar dit leven is, kunnen wij een werkelijkheid vinden. Indien wij de stoffen kennen, waardoor deze werkelijkheid zichtbaar wordt, vergroten wij onze wereld. (Ik weet niet, of hij dat nog gezegd heeft na de verschijning van de gorilla. Ik neem aan, dat. Dit uit zijn vroege werken stamt, want men zegt dat hij daarna veel vromer en ook veel voorzichtiger is geworden.)

Het interessante van deze man is, dat hij uitgaan van het standpunt vluchtige stoffen bijeengevoegd (hij gebruikte o.a. amber gris, wat tamelijk duur, was in die tijd kunnen geesten de mogelijkheid verschaffen zich kenbaar te maken. En als je dat niet hebt, dan moet je aromatische reukwerken gebruiken in verbranding. Hij verbrandt b.v. sandelhout met verschillende reukmerken en voegt daar kruiden en zelfs nat gras aan toe ".Want," zegt hij, "in de rook kan een geest zich manifesteren." En degenen, die erbij zijn geweest, vertellen dat zij hele landschappen hebben gezien. Zijn die landschappen werkelijk? Misschien. Het kan ook suggestie zijn geweest. Maar dat hij verschillende malen verschijnselen heeft veroorzaakt, die de mensen den stevige schok bezorgden, is wel zeker.

Als je dat nu zo bekijkt, dan ga je je afvragen; Wat wilden deze mensen? Van de alchemisten weten we dat ze zochten naar het aqua vita, het aqua Toffana, het vloeibare goud, de Steen der Wijzen. Ze zochten naar iets bepaalds. Maar waarnaar zochten nu die andere mannen? Ik

geloof in de eerste plaats naar een levensrechtvaardiging. Ze zochten naar een rechtvaardiging van hun bestaan. Maar in die tijd heeft men dat kennelijk ook gedaan en vermoedelijk juist in de richting van een grotere wereld. Want als er een grotere wereld is, dan is veel van wat we hier op aarde doen zo onvolledig dat het onbelangrijk wordt. Pas de dingen die we volledig zijn en die we volledig doen zijn belangrijk. En voor we het weten zitten we dan dicht bij de moderne tijd.

Hoe ziet u in deze tijd de mensen? Ergens zoeken ze ook naar een bestaansrechtvaardiging. Sommigen zoeken dat in de naam kunstenaar, anderen in politieke belangrijkheid en nog weer anderen in protesteren tegen alles waartegen protest mogelijk is. Het is een heel andere benadering van het probleem. Maar het probleem is kennelijk ongeveer toch wel gelijk. Ik wil iemand zijn ongeacht wat ik hier in de materie ben, ik ben belangrijk, een dat probleem van de belangrijkheid wordt dan door Balzassar, die kennelijk een mislukking was, gesteld. Deze man had dus de behoefte zich ergens te rechtvaardigen. Ik meen, dat je een parallel kunt trekken met heel veel mensen in deze tijd.

Nu een heel eigenaardige man, die nog vroeger heeft geleefd. Ze noemden hem Isaak, de kluizenaar, ofschoon hij waarschijnlijk geen jood is geweest. Hij was een heremiet, die leefde aan de Franse zijde van de Pyreneeën. Deze man heeft kennelijk veel gehoord van de Spaanse filosofie en de kabbalisten, die vandaaruit ook hun invloed hebben gegeven. Hij ontvouwde een denkbeeld, dat enerzijds magisch is, omdat het een uitbreiding van mogelijkheden bevatte die niet direct kenbaar is in de gewone wereld, maar anderzijds een rationalisatie is van eigenbelang, levensbegrip e.d.. Van hem wil ik u ook iets voorleggen.

Deze eigenaardige man at wat men hem bracht, maar dan ook dezelfde dag, zodat hij soms barstte en soms verhongerde Hij filosofeert als volgt

"Ik, besta. ,

Als ik mediteer, lijkt het mij, alsof mijn bestaan groter is. Maar ik keer altijd tot mijn bestaan terug. Daarom moet ik proberen de illusie af te zweren van een morgen dat komt of een gisteren dat was."

Heel modern, zoals u ziet. Misschien een beetje een relativiteit. En nu komt hij pas goed op dreef.

"Want zo ik vandaag alles ben en alles beseft wat ik ben, zo is het niet belangrijk wat ik gisteren ben geweest, want dat ben ik niet meer. En met wat ik morgen zal zijn, daarmee moet ik mij niet bezighouden, want ik ben het nog niet. Zodra ik mij bezighoud met de dingen die ik niet ben, hoe kan ik mij dan bezighouden met datgene wat ik wel ben?"

Hoe vreemd het ook klinkt, de man heeft ergens gelijk. En omdat hij een kluizenaar was en erg vroom, haalde hij God erbij,

"God is enig. Zoals God mij vandaag ziet, zal hij mij altijd zien. Waarom zou ik trachten mijzelf anders te zien dan God mij ziet?"

Dan komt hij met een juweeltje van wijsheid waar wij vandaag wel eens over mogen nadenken

"Wie immers vandaag geniet wat vandaag geeft, zal genoten hebben. Maar wie vandaag datgene bewaart, wat hij genoten zou kunnen hebben op de dag die komt, hij zal altijd ontdekken dat hij minder heeft dan hij verwachtte en zo zal zijn vreugde hem tot gal worden. Ik zeg u; leef deze dag. Want deze dag kunt ge God ontmoeten. Deze dag kan de H. Geest in u ontwaken. Deze dag kunt ge vrolijk zijn. En wat andere dagen hebben gebracht of zullen brengen, is daarbij niet belangrijk,"

Wat moeten wij daar nu van denken? Maar zoals dat wel meer is bij kluizenars, er kwamen mensen naar hem toe en die zeiden "Wilt u voor ons bidden." (Vroeger dachten ze dat bidden heel erg belangrijk is,) Deze mensen zeiden; "Kluizenaar, bid voor ons, opdat wij beter worden." De ene dag zei hij; "Ach, duvel op." (Ik vertaal dit op een beleefde manier. In de Franse taal klinkt het mooier maar het was nog veel gemener.) Een andere dag maakte hij een enkel gebaar in de lucht en dan waren ze beter. U begrijpt, dat sommigen zeiden "Waarom doet u dat niet altijd?" Toen zei hij; "Kan ik het dan altijd? Vandaag ben ik geen genezer.

Misschien ben ik er gisteren een geweest of zal ik er morgen een zijn, maar vandaag ben ik het niet." Toen vroegen ze hem "Waarom maakt u dat gebaar?" En hij gaf deze oplossing "Als ik zie dat iemand ziek is, dan lijkt het mij soms alsof ik zijn naam boven hem geschreven zie. Als er dan een fout in die naam is, corrigeer ik dat even." Begrijpelijk. De man kon waarschijnlijk niet schrijven, maar door dit te zeggen gaf hij de illusie dat hij kon schrijven. Ik neem aan, dat dat ook een rol heeft gespeeld. Maar een feit is het, dat hij met symboolgebaren iets recht streek. Ik geloof, dat wij dat even moeten onthouden, omdat wij in de magie heel weinig van correcties tegenkomen.

Er zijn veel magiërs, die als iets mislukt het neergooien en aan een geheel nieuwe procedure beginnen. Er zijn er maar heel weinig, die kennelijk in staat zijn om met een enkel gebaar een foutje uit te wissen bij een mens of bij een gebeurtenis. Deze man doet dat wel.

Zijn methode van werken zou zelfs in deze tijd erg belangrijk kunnen zijn, indien wij ons zouden realiseren dat vandaag nog dezelfde feilen in de mens bestaan als in zijn dagen. Deze man zag de fout. Hij constateerde niet een kwaal, hij zag een fout in de persoonlijkheid. Hij ging niet achter de fout in de persoonlijkheid aan, maar hij maakte een gebaar. Hij greep in in de persoonlijkheid.

Nu maak ik even een sprong naar 187 in Srinagar. Daar woonde een man, die beweerde dat de uitstraling van een mens soms door elkaar ligt. Nu is dat waarschijnlijk ook weer een kinderlijke voorstelling. Maar je zou je kunnen voorstellen dat er in de aura verschillende uitstralingen zijn en dat die op een gegeven ogenblik van elkaar gescheiden zijn waar ze eigenlijk met elkaar verbonden moeten zijn, of omgekeerde verdicht elkaar kruisen op plaatsen waar het veel beter is, indien ze gescheiden zijn. Dan grijpt zo'n gebaar in (want ook deze Indiër deed dit met een enkel gebaar en natuurlijk met een plechtig woord erbij en dan was dat ook weer in orde. Het bleek, dat hij hierdoor heel veel ziekten, zelfs vormen van bezetenheid wist te genezen, terwijl hij in andere gevallen delen van het organisme tijdelijk wist stil te zetten. Hierdoor zou hij o,m. verschillende slangenbeten genezen hebben en meer van deze vreemde dingen hebben gedaan.

Als je vandaag een mens ontmoet, dan heb je soms ook het gevoel die mens zit niet helemaal zuiver in elkaar er mankeert ergens iets. Indien je dat nu kunt voelen, dan zou je ook eens in die aura kunnen grijpen en er iets in kunnen verbeteren. Misschien kun je het ook niet, want je kunt zo'n persoon niet altijd bereiken. Maar dan zou je toch volgens mij kunnen zien waar een situatie niet deugt, waar de fout ligt. En misschien zou je door je aandacht niet op de z.g. feiten en vele facetten van de zaak te richten, maar welleer op de erkende fout, kunnen proberen die fout anders te zien, Zo zou je heel veel in orde kunnen maken,

Er zijn vele filosofen geweest waarvan je zegt; Het waren denkers, meer niet. Maar op een ander ogenblik lopen we tegen mensen aan als b.v. Von Hohenheim (Paracelsus, of in andere termen Theophrastus Bombastus). Deze man gebruikte niet alleen maar theorieën, hij deed er ook iets mee. Zeker, Von hohenheim geeft veel recepten waarover men tegenwoordig de schouders ophaalt. Wat hij b.v. vertelt over het plukken van de alruin, daarvan zegt iedereen Dat is bijgeloof. Maar hij gaat ook uit van het corrigeren. Hij als medicus heeft er natuurlijk niet genoeg aan die correctie alleen met een gebaar te maken. Hij legt deze correcties vast. Voor astrologen zou dat wel eens erg interessant kunnen zijn. Want wat zegt hij;

"In deze mens zie ik een tekort aan Mars invloed en ik zie een teveel aan Mercurius invloed. Als ik deze mens nu een stuk metaal geef, dat ik heb beïnvloed en ik schrijf daarop dat Mercurius onder de invloed van Mars valt, dan kan Mercurius zich alleen nog handhaven door Mars te versterken. Zo breng ik het lichaam ertoe zichzelf weer in orde te maken," Hij heeft heel wat van die recepten gemaakt. Er zijn, naar ik meen, op het ogenblik nog een 150 verschillende amuletten voor genezing van ziekte en zwakte van hem aanwezig.

De methode om iets met een symbool te corrigeren betekent ook weer de rangorde veranderen. Dat doet mij denken aan een kleine Franciscaan (hij heette om de een of andere reden Broeder Giorgio), die ook van die rare opvattingen had. Nu waren de meeste Franciscanen in de ogen van de goegemeente gek. Ze waren de kabouters van hun tijd. Ze zagen naaktheid als iets natuurlijks. Ze meenden dat je alle goede manieren maar opzij moest

zetten om alleen te leven voor God, maar dan wel zonder bezit. Deze Giorgio had een eigenaardige methode ontdekte Hij zei;

"Als ik in mijzelf keer" (waarmee hij iets bedoelde wat men tegenwoordig waarschijnlijk een "trip" noemt, al zal hij er geen drugs voor hebben gebruikt), "dan kan ik monsters overwinnen, zodra ik weiger te vluchten. En zo ik, met Gods hulp, in mij de monsters die in mij leven kan overwinnen, zal ik de monsters buiten mij eveneens kunnen overwinnen." Hij had waarschijnlijk iets gehoord van St. George en de draak, want hij gebruikte allerlei symbolen als draken en helle wezens in zijn betoog. Het komt hier op neer;

"Indien ik een misstand zie, zo heeft deze in de wereld van God vorm. Hij is een soort duivel of demon. Maar de demon ontleent zijn vorm aan de mens. Indien de mens een andere vorm aan de demon toekent, verandert hij van karakter en zal dus ook zijn betekenis en zijn werking veranderen." Raar? Zo raar is dat ook weer niet. U weet misschien dat ze in Engeland hebben besloten om via de gemeenschappelijke sociaal medische voorzieningen ook pruiken en zelfs plastische chirurgie te betalen voor de mensen, omdat ze zeggen dat iemand die lelijk is en daaronder lijdt, gemeen wordt tegen zijn medemensen hij is ongelukkig. Maar als je hem een mooi gezicht geeft of zijn kaalheid verbergt, dan heeft hij het gevoel dat hij weer meetelt en wordt hij een heel goed burger. Ik geloof, dat die theorie niet zo gek is en dat ze ook wel gebruikt zou kunnen worden in de moderne tijd. Met gedachtenkracht natuurlijk, want het blijft magie en gedachtenkracht is magisch, niet redelijk.

Maar zo goed als de alchemist door het samenvoegen van allerlei elementen het edelste van alles (het levende goud) wil creëren, zo wil de mens steeds weer uit de vele verwerpelijkheden, die in zijn leven bestaan, toch weer het edele goud of de bevrijde ziel of de verlossing voor zich creëren.

Waarom zou u die methode niet toepassen op de wereld? Als u ziet dat mensen dwaasheden begaan, dan moet u die mensen geen verwijt maken, want zij zijn nu eenmaal zo. U moet ook niet proberen de dwaasheid zelf weg te vagen, want dat zal u toch niet lukken. Maar u kunt de betekenis van de dwaasheid veranderen door er anders over te denken. Wijzig uw denken over de dingen en u wijzigt daarmee de betekenis van de dingen in de wereld. Een zeer modern stukje magie, als ik dat mag opmerken. En als u niet gelooft dat het klopt, moet u eens nagaan wat men in de verschillende couranten tot stand brengt. Hoe men daar dingen, die gisteren nog zwart waren, vandaag tot wit maakt en iets wat gisteren nog helemaal in was vandaag tot de grootste drop out aller tijden maakt. Men verbindt er eenvoudig andere denkbeelden aan. En die zijn dan van groot belang geworden. Daardoor wordt de betekenis van iets bepaald. Het blijft wel in de wereld bestaan, maar omdat het een andere betekenis heeft gekregen, heeft het een totaal andere uitwerking.

Dat kun je natuurlijk niet doen met een atoombom, je kunt wel tegen die atoombom zeggen; Breng vruchtbaarheid. Dan zegt die atoombom Goed, de vervaltijd van de meeste van mijn producten ligt tussen de 200 en 2000 jaar. Kom over 2000 jaar maar eens terug, dan zul je zien dat ik gelijk heb. Daar kun je als mens niet op wachten. Maar als er mensen zijn die lelijk doen, wier handelwijze je shockeert, dan kun je daaraan misschien een andere betekenis gaan verbinden, die dan zeer waarschijnlijk en het gedrag en de betekenis van die andere mensen, maar ook je eigen beleving en zelfs de totale toestand in de wereld kunnen beïnvloeden.

De oudste magie is tegenwoordig natuurlijk ondenkbaar dwaas. Want je kunt nu eenmaal niet verwachten dat iemand, die op een steen klopt en daar dan zijn oor tegen houdt inderdaad voorouders hoort spreken. Toch is die praktijk toegepast. Andere mensen gooiden wat smeulende bladeren in een potje, bliezen er op en als er rook uit opsteeg, dan zeiden ze; Kijk, dat zijn de voorouders. Er zijn genoeg mensen, die dat tegenwoordig ook doen. Die raadplegen niet hun voorouders maar de statistieken. Dan horen ze ook een stem, die precies vertelt hoe het zal worden en ze krijgen ook geen gelijk. Maar in die primitieve magie zitten elementen, die u heden ook zou kunnen gebruiken. Daarom wil ik daar even aandacht aan wijden.

In de oudheid geloofde men nl. dat alle dingen met elkaar verbonden waren. Het gebeuren, dat mij overkomt, is geen afzonderlijk gebeuren. Als ik goed kijk naar wat er rond mij geschiedt, dan weet ik wat er aan de hand is. Dat was toen misschien een kwestie van het

overvliegen van een vogel of het zien van een vreemd spoor op het pad of een boom die toevallig aangetast was door de een of andere ziekte. Als je dat op je pad vond, dan hadden ze betekenis. De wereld, zo zei men, spreekt in tekenen tot de mens. De mens, die ze verstaat kan de gevaren van de wereld vermijden.

Er zijn mensen geweest, die alle tekenen eenvoudig hebben afgewezen. Die zijn meestal verkeerd terecht gekomen. Er zijn andere mensen geweest, die de tekenen hebben overdreven en er een te grote betekenis aan gaven. Bijvoorbeeld als er een zwarte kat over je pad loopt, dan ga je naar huis en je komt je bed niet meer uit. Het resultaat was dan waarschijnlijk dat je bed in elkaar zakke, en dan had je weer pech.

Er zijn ook mensen, die begrijpen dat een reeks tekenen in de wereld kan zeggen; er is een spanning. Kijk uit! Merkt u dat iedereen meer wil hebben, dan duidt dit als teken aan dat er ergens een tekort is. Indien er in de wereld een tekort is, kan ik ook tekort komen. Ik moet dus zorgen dat ik voldoende heb want dan zal het tekort, dat die wereld gaat domineren, mij niet meer roken, Op die manier kunt u ook redeneren. Wat dit betreft moet ik een bekende figuur noemen, nl. de Comte de St. Germain, Dat was ook een magiër. De Graaf de St. Germain hield er in zijn Parijse tijd nogal van om wonderen te hoon. Hij heeft de mensen (een knap stuk hypnose midden in de winter in een tuin laten eten, terwijl de bloemen bloeiden, de vogels zongen en de zon straalde en buiten de deur sneeuwde het. Met wat handigheid en wat kunstmiddelen kun je dat voor elkaar krijgen. Maar diezelfde St. Germain gaf vaak verrassend goede prognoses en daarmee haal hij meestal gelijk. Hij deed er zelf natuurlijk wel eens wat aan om de dingen te laten uitkomen.

Hij zei eens tegen een van zijn gaten "Mijnheer de graaf gij denkt dat u naar het land gaat, maar en bode zal u beruiken. en u zult onmiddellijk terugkeren." Iedereen zei; "Dan kun je hem een bode nasturen," Neen, er kwam hem een bode tegemoet. Dat was een heel eigenaardige geschiedenis. Deze graaf had nl. bezittingen in de buurt van Nimes. Deze bezittingen waren aangetast door een buurman en daarom was het nodig dat hij onmiddellijk terugkeerde om dat aan de koning voor te leggen. Want de koning kon een einde maken aan een dergelijke twist met een enkel besluit. En degene, die het eerst tegen de koning sprak, had meestal het eerste gelijk.

Hoe kon de St. Germain dat zien? De verklaringen, die hij zich een enkele keer verwaardigde te geven, werden door zijn tijdgenoten niet begrepen. Hij sprak als volgt;

"Waar ik u zie, zie ik alle dingen die in u zijn. En zo ik in u gezien hebbende wat gij zijt begrijp wat u beweegt, zo weet ik hoe gij zult handelen. En uw handelingen kennende weet ik wat gij zult doen in de wereld, niet slechts nu maar vele dagen, ja vele jaren later."

Hier wordt eenvoudig de stelling geponeerd. Ik moet de mens zien voor wat hij is. Ik moet zien wat hem beweegt. Indien ik iemand voldoende ken, kan ik zijn gedrag, zijn keuze, zijn reactie vaststellen, ik weet hoe dat gebeurt. De wereld heeft een vast patroon. En dat patroon plus uw karakter leggen vast wat u in de wereld zult zijn.

De St. Germain schijnt in vele gevallen ook aan tovenarij te hebben gedaan. Hij heeft o.m. meegewerkt aan alchemistische experimenten. Hij was kennelijk ook astroloog. Het idee van een gefixeerd. lot waarin je karakter bepaalt wat je zult beleven, was in zijn dagen zeker niet helemaal nieuw. De variant, die hij er echter aan toevoert is deze;

"Maar zo u wilt dat hetgeen ik, u heb gezegd niet maar zal zijn, zo wil ik u aanzien en u veranderen" Hypnose? Misschien. Maar een hypnose, zelf, een post-hypnotisch bevel, kan nooit zo'n lange lijd blijven gelden, waardoor een heel leven wordt veranderd. Tenzij je de suggestie zo geeft, dat zo alleen bij een bepaalde gelegenheid een rol speelt. Je kunt iemand niet beter maken dan hij is. Maar je kunt iemand wel een suggestie geven waardoor hij op een bepaald, misschien erg belangrijk moment plotseling iets doet wat veel beter is dan hij ooit heeft gedaan.

Ik wil nu deze punten in een redelijker verband brengen;

Wij moeten goed onthouden Ook als mijn voorstelling, die mij tot streven brengt niet juist is, kunnen er zeer rede resultaten uit mijn streven voortkomen. (Denkt u maar aan de Heer Glauber).

De wereld rond mij is vol tekenen. Elke mens heeft zijn eigen teken, zijn eigen uitstraling. Op het moment, dat ik die uitstraling voldoende besef, kan ik haar wijzigen door mijn denken door mijn kracht a.h.w. met een gebaar over te brengen in die ander. Dergelijke wijzigingen kunnen genezingen tot stand brengen.

Als de wereld zo gefixeerd is, kan ik ook vooruit zien in de tijd. Dat vooruit zien in de tijd is niet belangrijk. Wel belangrijk is, dat een mens door een suggestie kan komen tot een afwijken van zijn karakter. Wie op bepaalde momenten afwijkt van de karakteristiek van eigen wezen, verandert daarmee de gebeurtenissen, de loop van zijn leven.

Ik geloof, dat als we die dingen bij elkaar nemen en daarbij verder nog stellen dat de tijd een eeuwigdurend nu is, waarin we vandaag moeten handelen en ageren volgens de waarden van vandaag, dat we dan een belangrijke conclusie voor deze dagen hebben getrokken.

Houdt u niet bezig met de problemen die morgen zullen komen maar los vandaag uw problemen op zo goed u kunt.

Ga niet uit van het standpunt, dat deskundigen iets moeten doen. Deskundigen zijn misschien niet onmiddellijk beschikbaar. Doe het liever zelf onvolledig dan dat u wacht op iemand, die het misschien morgen zal doen, want morgen kan het te laat zijn.

Verwacht niet, dat mensen plotseling anders zullen zijn. Verwacht niet, dat mensen die vandaag zelfzuchtig zijn morgen onzelfzuchtig worden. Maar begrijp heel goed, dat u hen op een bepaald terrein en bij een bepaalde gebeurtenis onzelfzuchtigheid zodanig kunt suggereren, dat ze tijdelijk afwijken van hun gedrag. Hierdoor veranderen ze hun eigen lot, maar ook vaak de gang van zaken in de wereld.

De wereld is verward. Begrijpelijk, want op het ogenblik weet niemand waar hij aan toe is.

De wereld staat onder hoge spanning. Ook dat is zeker waar. Er komen binnenkort na alle wapenstilstand gepraat toch weer moeilijkheden in Israël. De Arabieren worden lastig. Er komen weer wat strijdhandelingen, er vallen wat doden en daarna, gaat men waarschijnlijk praten over de Sinai woestijn. Kunnen wij daar iets aan doen? Neen, misschien niet. Maar wij kunnen wel in een bepaald iets verandering brengen. Wij kunnen proberen onze eigen sympathie of die nu pro Israël of pro Arabie zijn over te brengen op de mens. Indien onze sympathieën bij de mens liggen en niet meer bij de staat (het abstracte begrip waarin een menigte is gevangen), dan kunnen wij misschien wel een juiste geestelijke invloed uitoefenen en bovenal juist reageren op de omstandigheden die er zullen komen,

Hetzelfde zal gelden, wanneer hier in Nederland grote rellen komen tussen arbeiders en linkse jongelui en rechtse groeperingen. Indien wij ons bezighouden met de uiterlijke situatie, dan komen wij nooit verder. Als wij proberen onszelf zo te veranderen dat wij niet meer de ene kant of de andere kant beschouwen als onze kant, maar een innerlijke neutraliteit vinden, dan kunnen wij uit die innerlijke neutraliteit handelen aan die zijde en op dat moment, dat het noodzakelijk is. En als wij nu toch bezig zijn, is er nog iets anders bij.

U weet misschien, dat de grote vraag van alle alchemisten altijd is geweest; Hoe bereiken wij de transmutatie? Zij wilden lood tot goud maken. Maar transmutatie kan ook iets anders zijn. Het is iets toevoegen (b.v. geestelijk) aan een bestaande situatie en daardoor de waarde en betekenis van die situatie verhogen. Je kunt van kwaad ook goed maken, indien je er de juiste gedachte bij brengt. Ik geef een voorbeeld om duidelijk te maken wat ik bedoel.

Als u iemand ziet, die bereid is om met een knuppel de eerste de beste neer te slaan, dan kunt u het met mij eens zijn dat een dergelijke houding kwaad is. Nu is er misschien iemand, die met een pistool daar staat om een ander neer te schieten. Indien wij nu de knuppelaar attent kunnen maken op de pistolero en hem bereid vinden die neer te slaan, dan heeft de knuppelaar zijn voldoening, de moord is voorkomen, maar de man wordt bovendien van een

schurk een held en zal voortaan waarschijnlijk als verdediger van de zwakken optreden in plaats van elke voorbijganger neer te knuppelen.

Als wij, zien dat er jongelui zijn, die alleen omwille van de rel allerlei dingen doen, zoals auto 's in brandsteken, politieagenten bekogelen e.d., dan kunnen wij, begrijpen dat hier energie zit. Indien die energie juist wordt gericht, dan kun je met die energie wonderen doen. Als je ze laat zoals ze is, dan gebeurt er niets. Je kunt echter die energie niet omschakelen naar een dansavond, een beatfeest je of een meditatie in een kosmisch centrum, want daar zijn het de mensen niet voor. Je kunt hen niet omvormen. Je kunt een schoffie niet onmiddellijk in een goed padvindertje veranderen. Maar je kunt wel een uitlaat vinden voor die energie, die lust om rellen te maken die op een bepaald moment goed is.

Als er ergens b.v. een enorme luchtverontreiniging wordt veroorzaakt, dan zou je misschien daar eens een rel kunnen schoppen en dat zou wel wat uithalen. Op deze manier kunt u waardeloze impulsen uit de maatschappij en desnoods uit jezelf transmuteren tot iets hogers, iets beters.

We weten dat emoties voor de mens over het algemeen schadelijk zijn en in sommige gevallen daarnaast zeer bevredigend. Maar emoties die worden omgezet in geestelijke kracht zien wij heel weinig. Toch is het heel goed mogelijk, dat iemand juist door een emotie geestelijk heel ver komt.

Er was een heilige, een zekere Almarik. Hij was van Noorse origine en heeft een tijd in Ierland gewoond, in een van de kloosters daar. Almarik had een enorme angst voor de zee. Hij woonde als boetedoening, zoals men dat meestal deed in die tijd in een klooster dat vlak aan de rand van een klip was gebouwd en daar beneden donderde en ruiste de zee de hele dag. Toen was er een scheepje dat in nood was. Niemand wist wat er gedaan moest worden. Almarik was zo bang, dat hij eenvoudig alles vergat en de gehele energie van zijn wonen naar de zee wierp en zei "wees stil". En langs de brekende golven op de rotsen kwam toen naar die heel smalle aanlegplaats door het water gedreven volgens het verhaal het bootje en kon landen. De mensen konden eruit komen en niemand stierf ook niet toen het scheepje later door de golven toch nog beschadigd schijnt te zijn geweest. Een dwaas verhaal uit de oudheid. Een vreemde vorm van gebedsmagie, waarbij een persoon plotseling vergeet, wie hij eigenlijk is. Maar aan de andere kant een zeer reëel iets.

Als ik bang ben voor iets, dan kan ik die angst gebruiken om mijzelf daarmee te knevelen. Maar ik kan ook zeggen; Die angst in mij is een onderdrukte emotie ik kan er iets anders mee stillen. Ik projecteer het uit mij. Niet meer als iets dat mij domineert, totdat ik als een sidderend beestje ergens in een hoekje zit, maar iets dat naar buiten komt en de krachten, die zo gevaarlijk zijn, kalmeert, al is het maar voor een ogenblik. En zo zijn er meer van die emoties.

Je kunt iets heel erg begeren. Dan wil je het naar je toe halen.

Maar als je dat begeren omzet in een erkenning van het begeerde, zodat je het in jezelf gaat zien en beschrijven, dan ga je ook begrijpen waarvoor het bruikbaar is. En als je het idee van het juiste gebruik uitstraalt, zul je misschien niet de gebruiker worden, maar verzekert wel in de omgeving, waarin die gedachtenkracht wordt een juister gebruik van het begeerde en daardoor over het algemeen een beter resultaat bij zeer vele mensen,

Wij weten dat in bepaalde landen de vruchtbaarheidsmagie nog bestaat. In die magie zien wij ook de overdrachtelijkheid mensen uren met elkaar om de vruchtbaarheid uit te beelden en verwachten dan dat de wolkenregen zullen geven en de aarde rijke vrucht zal dragen. Op zichzelf lijkt het allemaal een beetje vreemd, zeker met uw westerse mentaliteit. Maar is hier ook weer niet iets, waarin de mens normaal zichzelf verliest? Een roesgevoel, een verbondenheidsgevoel dat in de kosmos toch ook moet bestaan op een ander niveau. Is het idee van het overdragen van die emotie op een hoger niveau werkelijk zo dwaas of zou het misschien kunnen worden beschouwd als een vorm van transmutatie? Ik kan niet ingaan op alle mogelijkheden van iets om te zetten in iets anders, maar de algemene regel kan ik u natuurlijk wel geven

Datgene, wat in je bestaat, kun je onder omstandigheden aan de wereld buiten je opleggen. Je kunt echter niet aan hetgeen in je bestaat een willekeurige betekenis geven. Iemand, die haat in zich kent, kan die haat misschien toch nog zo gebruiken dat er iets goeds uit voortkomt in de wereld buiten hem, maar hij kan er geen liefde van maken. Iemand, die angst heeft, kan die angst tot een onderdrukking maken van bepaalde aspecten buiten hem, omdat de angst ook in hem bepaalde facetten van de redelijkheid en beheersing onderdrukt, maar hij kan er nooit vrede van maken.

Onthoudt u dit Bij elke transmutatie van krachten gaan wij uit van het basismateriaal. Wij kunnen dit naar buiten toe projecteren en door deze projectie en een mogelijke toevoeging van onze gerichtheid in de wereld buiten ons kenbare resultaten bereiken. Maar wij kunnen geen resultaten bereiken anders dan die gelegen zijn in de emotie, in de kracht, die wij vanuit onszelf projecteren.

Ik wil sluiten met een verhaal over een heel eigenaardige man; Ischa. Hij is een bekende figuur geweest in een deel van Duitsland van ongeveer 1850 tot 1902. Ischa was een magiër, die vooral onder de boeren veel invloed had. Hij wist met de gekste dingen in de natuur iets tot stand te brengen. Hij nam twee wilgentakjes en sloeg daarmee op een boom. Die boom werd mors, hij werd ziek,

Hij nam drie wilgentakjes en vlocht die in elkaar. Als hij zei, terwijl hij dit deed "Ik vlecht uw ziekte hierin," dan werd de persoon beter. Hij deed het ook vaak voor vee.

Een van zijn grote krachttoeren was, toen hij op een gegeven ogenblik op handen en voeten ging zitten en een vreemd gekwaak uitstootte. Alle padden, die in de buurt waren, kwamen toen naar hem toe. Hij deed dit niet alleen als demonstratie, maar ook omdat hij paddenzweet in bepaalde middelen gebruikte. Hij bracht dus een pad in een toestand van geprikkeldheid, waardoor het dier inderdaad wat vocht afscheidde, dat vocht heette dan paddenzweet.

Ischa is misschien de grootste dwaas geweest, die u zich kunt voorsullen. De man had rijk kunnen zijn met al zijn begaafdheden. Hij prefereerde een soort duivel god te zijn voor de boerenbevolking op het platteland,

Iseha maakte gebruik van alle natuurmagie en hekserij, die je je maar kunt voorstellen en gelijktijdig was het een zeer belezen man en wist zeer veel af van de filosofie en de wetenschap van zijn tijd. Je zou zeggen een zeer gespleten figuur.

Een keer is het gebeurd, dat hij in Maagdenburg werd geroepen door een koetsier, omdat er een paard ziek was, Ischa kwam en haalde zijn vlechtkunst je uit. De heer kwam er bij, zoals dat gebruikelijk was om te zien wat er allemaal werd uitgespookt. Hij zag het verbranden van het vlechtwerk van drie takjes en informeerde wat dat was. Het paard zou beter worden, zei men hem. "Nu," zei hij, "dan blijft die man hier, want dat wil ik wel eens zien, en als het paard morgen niet beter is, krijgt hij zweepslagen. In het andere geval mag hij wat vragen." Het paard werd beter en Ischa kreeg een goudstuk aangeboden. Toen zei hij "Heer, ik wil liever het recht hebben om op alle velden die u behoren vrijelijk te gaan, te staan en te jagen, zoals ik wil," Dat was heel wat gevraagd! Toen zei de heer onmiddellijk "Ik wil je twee goudstukken geven." "Neen, zei Ischa, "want "des Pudels kern" hij citeerde Goethe) is de vrijheid om te gaan, niet het goud dat het je moeilijker maakt om te gaan."

Deze magiër in zijn vreemde gespletenheid wilde zwerver zijn, omdat hij niet de binding van bezit, van een en roem wilde. Sommige mensen vertelden van hem dat hij erg slecht was, anderen dat hij erg goed was. Ik geloof, dat hij een gewoon mens was, die maar een ding had geleerd nl. dat alle wetenschap, alle kennis en alle geleerdheid niets zijn, indien je ze niet kunt maken tot iets waaruit de relatie met de mens, met de wereld voortspruit, zoals hij ongetwijfeld ook geleerd heeft, dat het symbool vaak machtiger is dan de zaak zelf, omdat het symbool de macht in zich draag, die de mensen eraan toekennen. Misschien zou u dat, als u nadenkt over de magie erg de magiërs van alle tijden, ook wel moeten onthouden.

De voorstellingen, de symbolen, zijn vaak machtiger dan de dingen die ze representeren. Want hun macht is gelegen in de onbepaalde aanvaarding, die de mens t.o.v. een symbool toont. Zodra je met de werkelijke zaak komt aandragen, is er altijd een terughoudendheid, een

beperking. Dat is er niet tegenover een symbool. Wees daarom wantrouwend tegenover de symbolen, die op u toekomen. Maar als u symbolen hanteert, besef dan wel dat als u de mensen zegt welke kracht eraan verbonden is de werking van het symbool in hun ogen veel sterker en groter zal zijn dan die van de zaken zelf, als zij die zouden ontmoeten.

RARE TIJDEN

Het is interessant om op het ogenblik in de gehele wereld de onophoudelijke verschuiving van macht te zien. Het lijkt op het eerste gezicht, alsof alle dingen bij het oude zijn gebleven. Maar binnenkort zullen wij in vele landen een val in invloed en macht zien van de vakbonden. Wij zullen gelijktijdig in vele landen een soort revolutie zien tegen de bestuurlijke invloed van grote industrieën en grote kapitalen.

Als je het jaar beziet, zou je zeggen; Dit is een kwestie van een gevecht tussen de georganiseerde armen en de georganiseerde rijken. En zoals altijd, als twee partijen vechten om het bot der welvaart, dan is er een derde partij die een goede kans maakt om ermee heen te lopen. In uw land en in de rijkere landen spreekt men dan over de middenstand. In de landen van het Oosten zou men eerder kunnen spreken over de kleine werklieden en wat, is er aan de hand?

U weet allen dat er een inflatie aan de gang is, die de gehele wereld praktisch beheerst. Die inflatie heeft een paar vervelende nevenverschijnselen nl, dat je op een, gegeven moment, een valuta niet meer kunt handhaven. Wat zijn tegenwoordig de grote kapitaalsmachten? Dat zijn hoofdzakelijk de banken, die als kapitaalverschaffer fungeren. Daarnaast is het de staat zelf, die natuurlijke de koopwaarde van hetgeen zij van zijn burgers toch wel enigszins op een bepaalde prijs zou willen houden. Het resultaat is, dat de arbeiders en hun steeds hoger wordende eisen het haast onmogelijk maken dat de bedrijven op een lonende wijze hun activiteiten voortzetten. En dat betekent weer dat er werkloosheid gaat komen.

Die werkloosheid kan op den duur niet helemaal weden opgeheven, zelfs niet in een welvaartsstaat als Nederland. Dat houdt zelfs in, dat er moet worden gesproken over een groeiende arbeidsreserve, die in vele landen aan het einde van dit jaar tot bijna 15 % van de arbeidende bevolking zou kunnen oplopen. En dat is een arbeidsreserve, die groot genoeg is, om voor de fabrieken kapitaalmanipulaties mogelijk te maken. Zij kunnen dan weer proberen lagere lonen te betalen. Ze kunnen proberen om ook, wat de arbeidstijden betreft een voor hen meer rendabele verdeling te verwerven. Maar daartegen komen degenen, die nog werken in opstand. En nu krijg je het leuke verschijnsel;

De werkloze kan moeilijk bij een fabriek gaan werken, tenzij hij andere voorwaarden accepteert dan die welke officieel in het CAO zijn vast gesteld. Als hij al te werk wordt gesteld tegen diezelfde voorwaarden, dan is de kans groot, dat hij toch in staking moet gaan en u begrijpt, dat de stakingskas dat ook niet onbeperkt kan dragen. Het resultaat is duidelijk.

De kleine man, die op dit ogenblik grote moeilijkheden heeft om personeel te krijgen of iemand die een klusje voor hem wil opknappen, krijgt grote kansen in de komende tijd. Het zal mogelijk zijn, juist voor degene die nu niet veel werknemers heeft die dus buiten dit totale beleid van arbeidsovereenkomsten e. d. staat meer te gaan doen en goedkoper. En dat is een belangrijk punt!

Dit is voor de staat, voor het groot kapitaal, voor de industrie en voor de georganiseerde arbeiders tamelijk onaanvaardbaar. Maar de kleine mannen zijn ongrijpbaar. En bovendien, als je ze aanpakt, dan krijgt het al zo heel gauw het karakter plan een niet gerechtvaardigde geweldpleging. Ze zullen hun frustraties waarschijnlijk tegen elkaar gaan uitspelen.

Nu is de politiek gebaseerd op erkenning van de grote economische machten in de verschillende landen. Het zijn deze machten, die in feite de politiek bepalen. De burgers

mogen kiezen, maar bepalen mogen zij niet. En dat impliceert weer, dat de regeringen eveneens wankel worden.

Er zijn natuurlijk wankele kabinetten, die een lange tijd in stand worden gehouden. Het Kabinet De Jong is zeer wankel, maar wordt voortdurend in stand gehouden door het onvermogen van de partijen om een aanvaardbaar alternatief ter tafel te brengen. Overal vindt u soortgelijke dingen.

Het is in de Ver. Staten zo dat Nixon eigenlijk met degenen, die in zijn gouvernement zitten, op een schopstoel zit, ook al heeft een man als Spiro Agnew heel wat medestanders gevonden in de laatste tijd. Maar aan de andere kant kan men geen werkelijk radicaal ander beleid vinden dat maar enigszins wordt gesteund door voldoende politieke aanhangers. Dus of er nu een andere president komt of niet, de toon zal wat veranderen, de melodie blijft dezelfde. En dat kun je eigenlijk van alle landen zeggen.

Als Franco vandaag of morgen of overmorgen naar het koninkrijk der hemelen vertrekt, dat de Spaanse bisschoppen hem zo rijkelijk hebben beloofd, dan is daarmee niet zoals men denkt de toestand in Spanje veranderd althans niet politiek. Want de kerk, de falange, de bureaucratie, die ook daar bestaat, zij hebben alle belang bij het behoud van de huidige toestand. En een groot gedeelte van de bezitters zijn het daarmee eens. Een tijdelijke revolutie is denkbaar, maar een absolute omwenteling is zonder een langdurige burgeroorlog eenvoudig niet te verwezenlijken.

Als u dat zo bekijkt, is het een rare situatie. Men zit overal met bestuurlijke vormen en economisch structuren, die voor bijnes niemand meer aanvaardbaar zijn, maar die iedereen tracht te handhaven, omdat hij bang is dat hij anders nog minder krijgt. En dit spel over de wereld bepaalt het jaar 1971. Het bepaalt ook de manier, waarop de politiek zal worden bedreven. Ik wil u graag een enkel voorbeeld geven Amerika zal ongetwijfeld grote stappen doen om zich terug te trekken uit Vietnam in dit jaar maar gelijktijdig zal men hetzij in Laos en Cambodja, hetzij door het sturen van allerlei andere hulp zijn werkelijke macht proberen te handhaven. En dat loopt mis.

Wij krijgen van China uit denkkelijk een veel grotere agressie naar het zuiden toe dan in het afgelopen jaar. En ook dat is begrijpelijk. China heeft op dit moment zijn rebellen niet onder bedwang, maar op de achtergrond gedrongen. De behoefte aan een voortdurende revolutie, die bij de jongeren nog steeds bestaat, is deels opgelost door de spanningen met Rusland en dat zal ook dit jaar waarschijnlijk weer voeren tot grote spanningen, die men met Rusland probeert te forceren, Maar dat is niet voldoende. Er moeten ook strijdttonelen zijn waar onze opstandige kameraden als helden kunnen sterven, en die liggen er in het zuiden genoeg. Het is duidelijk dat het voor China een kwestie is van afreageren, het scheppen van beperkte oorlogen, beperkte fronten waar lastige mensen, die je niet kunt veroordelen kunnen sneuvelen. U lacht misschien om deze voorstelling van zaken, maar is het eigenlijk niet altijd zo geweest?

Als wij kijken naar b.v, de politiek die Arafath op dit ogenblik mede van Egypte uit opgedrongen krijgt, dan krijg je het gevoel dat het hier gaat om het stimuleren van acties, waarbij zoveel mogelijk actieve Palestijnse opstandigen het leven zullen laten op een wijze, die voor de Arabische wereld nog verheffend en voordelig is. Aan de andere kant komt hierbij en dat is niet prettig voor Rusland, voor Egypte en voor Syrië een sterke Maoistische groep op de voorgrond. Yasser weet niet wat hij moet doen om ze onder de theedoek te houden. Hij heeft reeds meermalen aan deze groep concessies moeten doen.

Deze Maoistische groeperingen dringen aan op een versnelde en gewelddadige oplossing van het conflict met Israël. Men heeft daar uiterlijk wel iets aan toegegeven. Maar een werkelijk gegeven, hoe aanvaardbaar en aangenaam dat ook zou zijn voor de Egyptische politiek, betekent een vergroting van de Chinese invloed, die Rusland niet kan gedogen. En daar krijg je dan een eigenaardige situatie voor Rusland, die bewust het Palestijnse conflict in de laatste tijd heeft gehandhaafd en gestimuleerd om daardoor de eigen invloed in Afrika te vergroten en tevens in het zuiden van Azië, ziet zich nu genoopt om maatregelen te treffen, waardoor de luidruchtige opstandelingen langzaam maar zeker worden teruggedrongen.

Maar ook de Ver. Staten zitten in hetzelfde bootje, want ofschoon men nu niet direct vriendschappelijk over Rusland denkt, voor Mao is men toch veel banger. Het is geen kat, die je in het donker kunt knijpen, zo schijnt men te denken. Zij hebben niet de mogelijkheid om daar zoals in Rusland een werkelijk uitgebreid spionnagenet op te bouwen en invloed uit te oefenen. Dus zullen zij in dezen Rusland moeten steunen. En dat kan alleen door pressie uit te oefenen op Israël.

Zo krijgen wij de eigenaardige situatie dat zowel Israël als de Palestijnen geneigd zijn tot een gewelddadige oplossing, Dan desnoods maar oorlog, Maar nu moet het eindelijk eens afgelopen zijn met dat gezeur. Maar de twee grote nachten, die zich voortdurend daarmee bemoeien op het ogenblik alles doen wat zij kunnen om de vrede te handhaven.

De leverantie van personeel en wapens via Egypte is van Russische zijde aanmerkelijk verminderd. Gelijktijdig hebben de Israëli's te horen gekregen dat zij wel het evenwicht kunnen behouden dank zij de Amerikaanse hulp, maar dan ook niet meer dat voor hen waarschijnlijk ook pijnlijk is.

Ik voorzie dit, er is nog geen werkelijke oplossing van dit conflict, maar ik houd er wel rekening mee dat er wat gewelddadigheden en mogelijk zelfs een korte tijd van felle oorlogshandelingen door het ingrijpen van de grote machten een overeenkomst zal worden getroffen. En dat brengt ons naar nog een ander interessant punt.

De Russen hebben de laatste tijd pogingen gedaan om belangrijke gebieden in China te infiltreren. Ze hebben daarvoor o.a. bewoners van Buifen Mongolie geschoold en uitgezonden. Nu weten de Chinezen dat heel goed, maar ze kunnen er weinig tegen doen, omdat ze niet alle mensen kennen, die daar worden geïnfiltrerd. En u begrijpt wel, dat deze Russische geschoolden ook les hebben gekregen in het zwaaien met het rode boekje. Men zal op een gegeven ogenblik bang worden, dat de Russen ook gewapenderhand misschien bepaalde wetenschappelijke installaties zouden aantasten. De Russen voelen zich helemaal niet prettig bij de wetenschap, dat men in China een lange afstandsruket heeft ontwikkeld, waardoor men gemakkelijk en betrekkelijk nauwkeurig atoombommen en zelfs H-bommen kan deponeren boven Moskou, Leningrad en andere belangrijke centra. U begrijpt wel, dat de Russen zullen proberen iets te doen. De Chinezen zullen proberen dat te voorkomen.

Het is bijna zeker, dat er dit jaar aan de grenzen weer gewapende conflicten zullen ontstaan. En o wee, als de Russen enig resultaat dreigen te boeken, want dan zal China zich genoopt zien zijn wetenschappelijke centra te ontruimen en te verplaatsen. Daarvoor moet men tijd winnen. Een tijdwinst van ongeveer 35 dagen (dat is de tijd die men voor die verplaatsing nodig heeft) kan alleen worden gewonnen door een werkelijke veldslag te wagen. Het ziet er ook wat dat betreft niet direct leuk uit.

Als u begrijpt, dat zowel China als Rusland en ook Amerika op het ogenblik erg veel behoefte hebben aan vrede, als u begrijpt dat alle genoemde economische machten in alle landen er behoefte aan hebben de munteenheid zo snel mogelijk te stabiliseren en u ziet tevens dat niemand in staat is zijn wens tot werkelijkheid te maken en dat niemand de moed heeft met de toch wel onjuist gebleken systemen en methoden te breken, dan mogen wij terecht spreken over rare tijden.

Er zijn meer van die leuke dingen. De paus zal mogelijk het volgende jaar niet meer in functie voleinden. Maar hij is wel van plan om voor die tijd de greep van Rome op de kerk met nog meer nadruk te versterken. Hij heeft zelfs plannen gemaakt om ondanks zijn zwakke gezondheid nog weer enkele grote reizen te ondernemen. Er is alleen een deel van de wereld dat hij ook nu angstvallig zal vermijden Europa. Want hij heeft behoefte aan de toejuichingen van gelovigen. Hij meent, dat dit vertoon overtuigend zal werken op eventuele opstandigen. Op dezelfde manier zou je kunnen denken, dat het Kabinet in Nederland meent de stemmen van de opstandige jeugd tot zwijgen te kunnen brengen door het vertoon van het ritje met de gouden koets. Het is duidelijk, dat dat niet gaat.

De splitsing in het geloof zal niet, zoals de paus vreest, uit Europa komen. Integendeel. De werkelijke splijting begint in Afrika en slaat vandaaruit betrekkelijk snel over naar o.a. Zuid Amerika. En daarmee is dan de zoveelste reformatie van het christendom begonnen.

Nederland zal hierbij ongetwijfeld zeer progressief zijn, maar zijn onafhankelijkheid aan Rome voortdurend luidkeels uitroepen. Het zijn mensen die roepen "lang leve de keizer", terwijl ze bezig zijn hem gekroond en bemanteld te hangen.

Deze godsdienstoorlog ik kan het niet anders noemen al wordt hij dan met schijnbaar vredelievende wapenen gestreden, heeft een grote ontkerstening als resultaat. Het aantal practiserende gelovigen van grote godsdiensten, waaronder de islam, die op het ogenblik heel veel gaat verliezen door splijting en scheuring, het boeddhisme dat heel veel verliest door onverschilligheid of overdracht van godsdienstige principes en de christelijke kerk (vooral de katholieke kerk, die zoals gezegd uiteen valt) bepaalt belooft ik de ontkerstening en daarmee de mogelijkheid tot een religieuze vernieuwing in het komende jaar.

Het zou interessant zijn na te gaan wat de dood van verschillende staatslieden en enkele hoge kardinalen hiermede te maken heeft.

De kardinalen zouden volgens mij de rem kunnen doen wegvallen van de behoudzuchtige partij in Rome. Mogelijk brengen zij Rome tot een veel feller en krachtiger optreden dan tot nu toe in de richting van een ieder, die enigszins rebels een eigen denkwijze tracht te volgen. En dat zou wel eens de boog ten sterkste kunnen spannen.

Wat de dood van verschillende politici betreft, ach, ik geloof eerlijk gezegd niet, dat de dood van een politicus werkelijk belangrijk kan zijn. De politicus, die aan het hoofd van een staat zijn naam heeft gemaakt, kan naar mijn idee niet veel anders zijn dan het scheggebeeld van het schip van Staat dat hij zelf niet bestuurt. De dood van die politici zal bij de mensen vele gevoelens en vele verwachtingen losmaken, maar ik geloof niet dat daardoor feitelijke veranderingen ontstaan. En hieruit verwacht ik dan ook een toenemende haat tegen een macht, die ongrijpbaar blijft. Een politicus die je kunt zien, zul je niet zo gemakkelijk haten als een onbestemde Raad van Commissarissen, een firma, een concern. De haat tegen de onzichtbare regeerders zal aan het einde van het jaar zeer hoog zijn opgelopen. En om dit enigszins te sussen zal de politiek ongetwijfeld veel lang geduld onrecht eindelijk gaan wreken. Maar dat zal niet genoeg zijn.

Het wordt een droevig laar voor vele wereldomvattende concerns. Een enkele uitzondering kunnen wij misschien maken voor enkele grote industrieën in Japan. Daar liggen de verhoudingen anders. Eveneens kunnen wij een beperkte uitzondering maken voor de generationaliseerde industrieën in o.m. Chili. Maar daar blijft het dan ook bij.

Daarnaast wordt er een toenemende haat gepropageerd ik neem aan dat dit reeds begint in de 7e maand van dit jaar tegen het bankwezen. Nu weten wij allemaal een bankier is iemand, die geld geeft op het ogenblik dat je het niet nodig hebt maar die het je niet wil geven op het moment dat je het werkelijk hard nodig hebt. Ik geloof, dat deze opvatting van geld verdienen met ons geld op een oneerlijke manier zo hier en daar wel voet zal vatten. Het zou kunnen betekenen, dat in heel veel landen de besparingen die onmiddellijk beschikbaar zijn door mistrouwen in de banken aanmerkelijk afnemen en dat betekent dan ook weergrote liquiditeitsmoeilijkheden voor staat en bedrijf.

U leeft in een rare tijd. En het meest eigenaardige van dit alles is misschien wel dat dit schijnbare onheil, deze toch zeker niet als weldaad geziene toename van werkloosheid, de plotseling omhoog schietende prijzen, de val van valuta ver beneden de gekende waarde van heden een zegen is. En toch is het waar. Want zolang je een ziekte blijft vertroetelen in de hoop de symptomen te kunnen beheersen, is de kans groot dat de patiënt aan de ziekte succumbeert. Maar op het ogenblik, dat de symptomen niet meer bestreden kunnen worden en men alleen nog maar de kern van de kwaal kan aantasten, is er een mogelijkheid dat de patiënt in korte tijd werkelijk geneest. En dat zou ik voor de wereld ook willen zeggen.

Zeker, vele dingen zijn niet prettig. Maar het feit, dat ze niet prettig zijn, betekent niet dat ze niet nuttig zijn. Het feit, dat men gaat beseffen op welke wijze er wordt gespeeld met de belangen van velen, de opstandigheid, daaruit voortvloeiend betekenen nu niet dat hierdoor alle gezag te gronde gaat. Het betekent wel, dat een gezag zich zal moeten conformeren aan de werkelijkheid en eindelijk zijn illusie van een geplande economie op lange termijn zal moeten loslaten om tot een regulering van de economie op korte termijn te kunnen komen.

Een geloof dat versplintert is schijnbaar een verlies van geestelijke ontplooiing op de wereld. Maar het conformeren aan een geloof zonder denken is veel schadelijker. En wie zien losmaakt van een geloof, moet nadenken over de redenen. Hij moet zijn geloof voor zichzelf hernieuwd formuleren en zal dan als een bewuster gelovige ontwaken uit deze strijd. Ik meen, dat men op aarde meer behoefte heeft aan bewuste en oprechte gelovigen in deze tijd dan aan kerken.

Een jaar dat heel veel goeds gaat brengen. Maar al dat goede wordt geboren uit dingen, die men uitermate verkeerd, slecht, ergerlijk, ongelukkig of zelfs rampzalig acht. Daarom heb ik boven dit alles de titel gezet Rare tijden. Want uit deze tegenstrijdigheid van werkelijk en beleefd gebeuren wordt een morgen geboren dat zeker in grote, spanningen en me. ongetwijfeld belangrijke noden een werkelijk over gaan waar de Aquariusperiode voor vele mensen mogelijk zal maken.

VERWEER

Als je meent dat je wordt aangevallen, verweer je je, want verweer is de daadwerkelijke afweer, waardoor je je wilt verdedigen. Maar vaak word je niet eens aangevallen.

De mens verweert zich tegen veranderingen, omdat hij zich geen visie kan vormen op andere mogelijkheden en omstandigheden. De mens verweert zich tegen het afbrokkelen van oude denkbeelden eenvoudig omdat hij niet flexibel genoeg is om het nieuwe denkbeeld daarvoor in de plaats te stellen en daaraan inhoud en nadruk te geven.

Men zegt, dat God de wereld regeert. Als dit waar is, dan is de gehele mensheid in een voortdurend verweer tegen God bezig zichzelf buiten alle goddelijke wetten te stellen. Maar verweert men zich tegen een werkelijke God of tegen een illusie? De mens verweert zich tegen het beeld, dat hij zich heeft geschapen, tegen het gevoel van onmacht dat hij zichzelf aanpraat. Hij verweert zich zeker niet tegen de feiten en tegen de werkelijkheid.

De werkelijkheid is het enige, waarin verweer zin kan hebben. Een werkelijk verweer kan alleen gebaseerd zijn op een erkenning van hetgeen werkelijk schadelijk, nadelig is. Zeker, er zijn velen die niet wensen te beseffen. En indien zij tegen hun wil in worden geconfronteerd met toestanden in de wereld of met denkbeelden, die hen in hun rust storen, dan menen zij met alle middelen te mogen optreden om dit ongedaan te maken. Maar ik zeg u; Een verweer tegen de feiten is aanvaardbaar, mits men eerst de feiten op hun eigen waarde heeft getest. Een verweer tegen een godsvoorstelling is aanvaardbaar mits men niet de voorstelling ziet als God. Een verweer tegen onrecht in de wereld is aanvaardbaar, mits dit verweer op zich niet een onrecht is. Wie zich verweren wil, hoede zich ervoor zijn verweer te baseren op hetzelfde waartegen hij bescherming zoekt en wil geven.

Wie wijsheid zoekt, dient zich niet tegen de dwaasheid te verweren, maar dient in de dwaasheid de elementen van wijsheid te beseffen, zodat hij door de dwaasheid wijzer wordt.

Wie in de onzinnigheid van een geloof meent de noodzaak tot een verweer tegenover God te vinden, moet ook beseffen dat de basis van dit geloof voor hem een bron moet zijn voor een nieuw persoonlijk geloven en een handelen vanuit dat geloof.

Wie zich verweren zou tegen een toekomst, die onvermijdelijk op deze mensheid afkomt, hij beseffe wel dat men de tijd niet kan stilzetten, maar dat men zichzelf kan verjongen door elk ogenblik te beleven als een heden dat geen terugkeer naar gisteren mogelijk maakt.

LES 5 - FILOSOFEN, HEKSEN EN COMPUTERS

In deze tijd is de computer zo ongeveer het summum summarum geworden van de menselijke prestatie en wordt het denken steeds, meer op een z.g. redelijke basis gebracht. In feite gaat het om ja en neen. Een punt is ja of neen, het kan niet iets zijn daar tussen in. Het is een zwart wit schakering, die het moderne denken volkomen beheerst. Het zal u duidelijk zijn, dat een magiër in deze tijd, juist met dit zwartwit denken, zijn eigen mogelijkheid om resultaten te bereiken zal zien verzanden.

Aan de andere kant hebben wij heden filosofen, denkers, die proberen een stelling op te bouwen omtrent de waarde, de betekenis van het leven. Mensen, die in de eerste plaats de abstracties van het leven een zekere aanvaardbare vorm trachten te geven. Zij zijn over het algemeen geneigd een grootse reeks veronderstellingen op te stapelen aan de hand van enkele feiten en aan te nemen, dat je dan vanuit deze denkbeelden zonder meer kunt verdergaan. Bij hen is de nadruk op het resultaat te gering en dus zullen wij ook hier waarschijnlijk niet al te veel resultaten zien. Blijven ons over de heksen, de magiërs, van deze tijd.

De heksen, de magiërs, de occultisten en al wat erbij hoort zijn voor het merendeel mensen, die aan de ene kant streven naar praktische resultaten, doch die ze aan de andere kant voor de computer en vaak voor de filosoof onaanvaardbare denkbeelden aanhangen. Hoe ligt de situatie? Welke rol speelt het verleden en bovenal welke resultaten zijn er mogelijk?

Uit het verleden hebben wij het denkbeeld van de heks gekregen als een mens, die onevenwichtig is, die zich over het algemeen baseert op allerhande orgiastische rituelen en dwaasheden. Een heks of een magiër (een warlock of tovenaars) is echter over het algemeen iets anders. Hij of zij is iemand, die probeert aan de hand van overgeleverde rituelen, gebruiken en methoden resultaten te bereiken, die ook in de praktische moderne tijd een behoorlijke rol zouden kunnen spelen.

Het zal u misschien bekend zijn dat de grote Orde van de Witte Heksen van Schotland, Engeland en Ierland in de oorlog tijdens de grote luchtslag heeft geprobeerd langs geestelijke weg in te grijpen. Dat is een van de punten, die bekend zijn geworden. Maar ook op andere wijzen proberen de magiërs van deze tijd wel degelijk in te grijpen in het wereldgebeuren. Zij zenden hun gedachtenkracht, doen hun waarnemingen op een wijze, die voor de wetenschap officieel niet aanvaardbaar is, maar aan de andere kant bereiken zij resultaten, die toch wel door bepaalde instanties worden gebruikt, al zal de bron zelden worden toegegeven.

De heksen, de magiërs zijn mensen, die niet geloven in een zwartwit schakering. Zij geloven niet in het onveranderlijke feit. Zij geloven in een situatie, die op zichzelf al zodanig complex is, dat elke definitieve benoeming daarvan twijfelachtig wordt, ze gaan uit van het standpunt, dat een enkele factor in een complete reeks te manipuleren zal zijn hetzij met stoffelijke, hetzij met geestelijke middelen en dat door deze manipulatie de totale waarde, de totale toestand kan worden gewijzigd.

De computer zal uitgaan van het feit wij kunnen optellen, aftrekken, vermenigvuldigen of delen. De manier, waarop wij dit doen, is eenvoudig het voltrekken van een en hetzelfde proces totdat voor ons de gewenste uitkomst of de benadering van de gewenste uitkomst wordt verkregen.

De magiër zegt; Neen, het is niet nodig dat ik een langdurig proces zich laat voltrekken, want ik heb de mogelijkheid om onmiddellijk het juiste resultaat te kiezen. En hij doet dat ook in sommige gevallen met een snelheid, waarop menige rekenmachine jaloers zal zijn. Aan die feiten verbindt hij dan conclusies en consequenties, die wetenschappelijk, godsdienstig, redelijk en logisch onaanvaardbaar zijn. Deze conclusies brengen hem tot het stellen van een

eenvoudige ingreep, die dan eveneens onaanvaardbare, maar toch constateerbare resultaten zal hebben

In het verleden ging de magiër niet in de eerste plaats uit van het systeem. Wij hebben het een en ander daarvan gezien toen wij spraken over kabbalisten en alchemisten. Hij gaat voornamelijk uit van een resultaat de rest is de achtergrond. Ik geloof, dat men hier het verschil heeft, dat in deze dagen zo belangrijk begint te worden.

Bij de computer is er geen achtergrond. Er is een totaal beeld, dat ofwel geheel actief is en dan berekenbaar wordt, dan wel alleen kan functioneren als coulisse, maar dan ook inhoudt dat het niet verder berekenbaar, constateerbaar of voorstelbaar wordt.

Wij hebben actie nodig om te voorspellen. Dit is iets heel anders dan de momentopname die een magiër kan maken. Zijn momentopname impliceert gelijktijdig een toekomst, waarbij een zo groot aantal factoren betrokken zijn, dat ze niet redelijk meer zijn na te gaan. Wat is de functie van dergelijke mensen, dergelijke - men zegt tegenwoordig - paranormaal begaafden?

Er kan hen een enkel punt in het heden opvallen en hierdoor weten zij wat de toekomst brengt. Hier is geen sprake van een beredenering of van een redelijk proces. Het is zelfs zo, dat indien een redelijke procedure wordt gebruikt om het resultaat toch weer in het kader van het heden in te passen, dit op zichzelf onjuist wordt. Het resultaat is onmiddellijk en impulsief. De visie, die je op deze manier krijgt, is in de meeste gevallen niet alleen maar een voorschouw, een zien in de toekomst. Het is naar ik meen eerder een automatisch samenvoegen van zichtbare en onzichtbare factoren op een wijze, die niets meer te maken heeft met het redelijke denkproces (vergelijking), maar met een emotioneel proces het ontstaan van een nieuwe impressie, die niet redelijk verbonden is met haar oorzaak, maar die desalniettemin in tijd daarmee een vaste relatie heeft.

De denkers van deze dagen beginnen zo langzamerhand ook te beseffen, dat je met het redelijk denken van de mens alleen niet verder kunt komen. Er zijn zoveel beperkingen die door de benadering worden gegeven, er zijn beperkingen die vanuit de mensheid, de persoonlijkheid, de maatschappelijke belangen voortvloeien, dat de wetenschap voor de denker een te beperkt gebied begint te bestrijken om werkelijk betrouwbaar genoeg te worden. De denker vult dit aan. Hij geeft de theorieën. Deze theorieën wijzigen zich voortdurend.

Wij hebben een hele tijd te maken gehad met de trillingstheorie, die door bepaalde denkers werd verkondigd als de enig juiste verklaring voor o.m. telepatische overdracht, het bestaan van eventuele astrale lichamen en wat erbij komt. Op het ogenblik is bij die denkers de emissietheorie meer in. Ze geloven nu niet meer in een vibratie, maar in een uitstraling, in een zelfstandigheid van het uitgestraalde. Dat was eerst niet het geval. Hoe zij er echter over denken, ze doen niets anders dan een middel geven om de werkelijke gegevens die in de magie gelegen zijn te accepteren. Aan de andere kant dat moeten wij er meteen bij zeggen gebruiken sommige denkers op grond van hun eigen gerichtheid dezelfde argumenten natuurlijk ook om te proberen elk paranormaal verschijnsel onaanvaardbaar te maken.

De functies zou je eigenlijk moeten verdelen in deze tijd. Als de magiër een resultaat verkrijgt, dan is het aan de filosoof om een aanvaardbare verklaring te vinden en daarmee het feit binnen het kader van het menselijk aanvaardbare te brengen. Aan de computer is de taak gegeven om het werkelijk gebeuren zo nauwkeurig mogelijk te registreren binnen de gegeven registratiemogelijkheid. Als die drie zouden samenwerken, zouden zij veel meer kunnen doen dan elk voor zich.

Wij hadden het over gevoeligheid in tijd. Een voorbeeld. Er zijn twintig mensen. Deze mensen hebben een droom gehad met een bepaalde tendens. Die droom wordt voorgelegd. De filosoof zal misschien verklaren waarom die droom gelijktijdig bij 20 verschillende mensen is voorgekomen. Nu geeft men die droom aan de computer, die het vergelijkt met alle erkende achtergrondwaarden die erin zijn gestopt en zegt; De zeer waarschijnlijke verklaring van deze droom is, en trekt dan de conclusie niet meer t.a.v. de betekenis of waarde, maar van de oorsprong, zoals die in de mens is gelegen. En daarmee zijn wij geloof ik aan een zeer belangrijk punt gekomen.

Wanneer we de zuiver rekenkundige wetenschap, die toch in de computer is vastgelegd (zelfs een computer die vertalingen levert doet dit op rekenkundige basis) kunnen verenigen met het resultaat van het paranormale, dan zal daaruit op den duur een hanteerbaar systeem kunnen ontstaan, dat volledig berekenbaar is, dat a.h.w. een nieuwe vorm van meetkunde of algebra zou kunnen worden, terwijl dan om dit alles voor de gewone mens hanteerbaar te maken de filosoof dit kan inpassen in een wereldbeschouwing, die voor vele mensen aanvaardbaar is. Want wij hebben in de magie altijd behoefte gehad aan aanvaardbaarheid. Dat klinkt misschien vreemd, maar het is toch volkomen waar.

Alle perioden, waarin de magie een grote rol heeft gespeeld en die grote denkers en magiërs hebben voortgebracht, waren opgebouwd uit maatschappijen, die dergelijke verschijnselen normaal accepteerden.

Zij deden dat misschien op grond van een geloofsovertuiging, die op zichzelf onzin was. Zij werkten ermee volgens bepaalde formules, die evenzeer onzinnig waren, maar ze aanvaardden het feit. Dat is heel erg belangrijk!

Indien de magiër wordt aanvaard voor wat hij is, kan hij zich pas werkelijk ontplooien, omdat hij dan niet meer werkt tegen, onder druk of boven de menigte, die toch een zeer groot gedeelte van zijn gedrag zal beïnvloeden. Wij kennen natuurlijk de voorbeelden (Apollonius is een van de meest bekende) van meesters en ingewijden, die allerlei wonderbaarlijke dingen doen. Ze verplaatsen zich over grote afstanden in zeer korte tijd.

Ze vertonen zich gelijktijdig op twee plaatsen. Ze genezen zieken. Ze wekken soms een dode op. Kortom, ze doen allerlei dingen, welke voor die tijd onbegrijpelijk en wonderbaarlijk zijn. Maar als wij die mensen zelf gaan beschouwen, dan blijken het heel gewone mensen te zijn. Alleen hun wijze van denken en reageren wijkt af van de omgeving.

Wat gebeurt er nu met Apollonius? Zolang Apollonius wordt geaccepteerd, heeft hij zijn leerlingen en bereikt hij zeer goede resultaten. Hij komt in conflict met Rome, grotendeels om godsdienstige redenen. Dit conflict stelt hem nog wel in de gelegenheid te bewijzen, dat hij meer waard is dan degenen, die hem willen veroordelen. Hij ziet zelfs kans om eenvoudig te verdwijnen, als hem dat past. Vanaf dat moment heeft hij geen werkelijk contact meer. Hij keert nog wel een keer naar zijn leerlingen terug, maar eigenlijk is het voorbij, het is afgelopen. Hij laat dan naar men zegt nog bepaalde impressies achter in grotten ergens aan de kust, maar van Apollonius hoor je eigenlijk niets meer. Het is alsof zijn leven is geleefd op het moment dat het conflict ontstaat. En datzelfde kunnen wij zeggen van Jezus.

Jezus, degene die werkelijk invloed heeft op het volk, de wonderdoener, de man van de mirakelen, van de grote wijsheid, de man die alles of allen kon bereiken, komt op een gegeven ogenblik in conflict en vanaf het moment dat hij wordt gearresteerd en veroordeeld is zijn werking eigenlijk voorbij. Wat daarna komt is de mythis van een paar contacten met zijn leerlingen, die mogelijk reëel is (volgens mij althans is ze dat), maar die niets meer heeft te maken met het volk, met de wonderen die Jezus deed. Het is alsof de doos met wonderen wordt dichtgeslagen, zodra er een geschil van voldoende omvang ontstaat tussen de tovenaars en het volk.

Bij heksen zien wij ook iets dergelijks. De oude geschiedenis laat ons over het algemeen de heksen zien als mensen, die kennis hebben van kruiden, van natuurkrachten, die meestal zeer sensitief zijn, die gebruikmaken van bepaalde drugs om daarmee nog weer nieuwe ontdekkingen te doen of nieuwe toestanden te bereiken. Er komt een conflict met het christendom en vanaf dat ogenblik gaat de zaak praktisch te gronde. Er blijven wat leringen over, die in de huidige tijd weer zijn opgeleefd, maar de werkelijke wondermacht, die toch zeker velen van deze heksen en tovenaars eens hadden is voorbij. Als de aanvaarding niet aanwezig is, blijkt de werkingsmogelijkheid aanmerkelijk minder te zijn. Ik illustreer dit met een recent voorbeeld;

Medicijnmannen in Afrika of in Zuid Amerika, die buitengewone resultaten wisten te bereiken. Wij weten b.v. van Stanley dat een toverdokter kans ziet malaria niet alleen praktisch te onderdrukken, maar zelfs te overwinnen. Pas een hele tijd later is er weer een malaria aanval. Deze mensen waren in staat leven en dood te zenden. Ik wil niet zeggen, dat ze eerste klas

geneesheren waren volgens de westerse opvatting, maar ze wisten dan toch wel heel merkwaardige dingen te doen.

Nu komt de moderne wereld Afrika binnen. Zeker, er zijn nog raden van medicijnmannen. Ik geloof zelfs dat ze zo langzamerhand een soort vakbond hebben gesticht, maar de werkelijke kracht begint teloor te gaan. Wat er overblijft is een uiterlijk front van magisch ritueel, van wat indruk maken en heel vaak een teruggrijpen naar westerse geneesmiddelen, omdat men doodeenvoudig niet meer weet hoe het zonder die middelen moet. Het is alsof de geestkracht van de tovenaars ergens gekraakt is en daardoor de band met hun werkelijk machtig geestelijk verleden verbroken dreigt te worden.

Hiervan moeten wij uitgaan, als wij in de moderne tijd willen zien wat er mogelijk is. Zolang men van helderzienden, telepaten en dergelijke mensen gebruik wil maken om b.v. in Amerika te weten te komen wat de Russen doen of in Rusland wat ergens anders gebeurt, dan zijn die mensen abnormale mensen. Ze passen eigenlijk niet in de maatschappij. Ze worden wel geaccepteerd, maar niet op een aanvaardbare manier. Het resultaat is dat ze steeds meer terugvallen op een zeer beperkt gebruik van een enkele begaafdheid die ze bezitten, en dat terwijl ze heel veel dingen zouden kunnen doen.

Het zal u duidelijk zijn dat op het ogenblik, dat dit paranormale voor de meeste mensen niet meer identiek is met abnormaal de situatie gaat veranderen. Dan is deze gave niet meer iets wat je boven of buiten de mensheid zet. Het is iets geworden wat in de mensheid kan worden beleefd en waarvoor dan ook binnen de mensheid alle noodzakelijke omstandigheden kunnen worden geschapen.

De heksen van deze tijd hebben tot op zekere hoogte iets dergelijks voor zichzelf tot stand willen brengen. Zo zijn ze in Engeland uitgegaan van een zeer groot aantal coveys (heksenkringen), waarin de magie eigenlijk op de tweede plaats staat. De rite, de filosofie en het denken komen op de voorgrond te staan. Binnen deze menigte van z.g. White Witches, de order of the Druids e, d. vinden wij dan weer bepaalde kerngroepen, die gedragen door het grote aantal volgelingen inderdaad zeer merkwaardige dingen weten te doen.

Zou u dit probleem aan een computer voorleggen, dan zou er waarschijnlijk het volgende uitkomen; De vermogens van de heks, de tovenaars, de magiër zijn direct gereleerd met de aanvaarding door mensen en wel naar rato van intensiteit en aantal. En dan zou er volgens mij verder uit moeten voortkomen, dat dus bij een uitbreiding van aanvaarding, aantal en intensiteit automatisch het magische element sterker op de voorgrond moeten komen.

Ik leg u dit alles voor, omdat ik zou willen ingaan op een ontwikkeling, die komende is, niet op iets wat bestaat.

Er is tegenwoordig zoals u weet een toenemende hang naar mysticisme en occultisme. Nu doel ik heus niet alleen op de mensen, die zich bezighouden met de dagelijkse horoscopen in de krant, maar wel degelijk ook op mensen, die zich bezighouden met de filosofie, met de achtergrond van het magische denken. De oude systemen leven weer op en worden gebruikt vanuit de meest krankzinnige heidense rituelen, (tot de meest hoogstaande en z.g. esoterische scholingen toe). Overall leert men het paranormale weer zien als iets wat eigenlijk normaal zou moeten zijn. En dat impliceert, dat de omstandigheden waaronder een magiër werkt dus met het jaar gunstiger worden. Maar dat zou ook betekenen dat de resultaten, die hij zichtbaar en kenbaar op de wereld tot stand kan brengen in omvang zullen toenemen en tevens aan intensiteit. Ik voorzie dus, dat in de wereld langzaam maar zeker genezing, voorspelling, desnoods ook het zenden van geheimzinnige krachten of telepatische contacten, zelfs telepatische spionage over verre afstanden dingen waarvoor men zich zeer zal interesseren in de nabije toekomst een feit zullen worden. En zodra ze dat worden, moet de filosoof, die zich o.a. bezighoudt met de existentie der dingen, zich ook met deze feiten gaan bemoeien. Hij zal daardoor een rationalisatie van het paranormale aanbieden. Hij zal het willen ontdoen van het duistere, het occulte dat voortdurend nog daar omheen hangt, van de schijn van bijgelovigheid en dwaasheid. Daarom zal hij een voorstelling van zaken proberen te geven, die op haar beurt weer voor de technicus interessant wordt. Zodra de technicus is geïnteresseerd, zal hij gaan

berekenen, hij zal gaan waarnemen. En uit die waarneming en berekening ontstaat er dan volgens mij een totaal andere visie van leven en denken.

Ik wil hier even teruggaan naar iemand, die in de 15e eeuw (1472 ongeveer) heeft geleefd. Deze man was bekend als magiër en daarnaast als een vrome priester. Het is een combinatie, die wij in het verleden wel meer tegenkomen. Hij stelde ongeveer als volgt;

"Onze wereld is er een, die wordt gevormd door de beperking van dat wat wij zijn. Zo kunnen wij niet begrijpen wat werkelijk is gezegd." (Hij doelt hier o.m. op de Evangeliën maar ook op oude magische geschriften.) "Daar wij ons niet kunnen voorstellen wat het belang is, zullen wij het ook niet kunnen volbrengen. Zo kunnen wij slechts terugvallen op ons geloof, waardoor wij onredelijk en onberedeneerd waarmaken wat wij in onszelf als mogelijk erkennen, zonder ons af te vragen of deze mogelijkheid nog past in de wereld waarin wij leven." Dat is voor iemand in die tijd een buitengewoon geleerd betoog. Ik heb het iets verkort en in moderne termen omgezet.

Deze denker gaat uit van het standpunt; Zolang ik alleen op mijn geloof moet terugvallen, mankeert er iets aan mij. Het geloof is voor mij de enige uitweg, omdat ik daarmee kans zie de wereld opzij te zetten. Maar daardoor vervreemd ik mij met mijn magisch streven ook van de werkelijkheid. Ik heb geschriften, maar ik weet niet precies wat ik ermee moet doen. Ik heb allerlei recepten. Die kan ik wel gebruiken, maar ik weet niet wat ze betekenen. Indien ik zou begrijpen, waarom dat recept zo luidt, zo u ik meer kunnen doen. Daarop komt het eigenlijk neer. Het is iets wat je direct kunt omzetten in deze tijd.

Vandaag zien wij precies hetzelfde. Wat wij hier doen is in zekere zin een vorm van occultisme, van magie. Is het daarom abnormaal? Neen. Integendeel, het benadert de normaliteit veel sterker dan menig z.g. logisch gebeuren. Indien meer mensen leren, dat niet de normen van menselijke logica bruikbaar zijn om de werkelijkheid der dingen te been, zal men zover komen dat de logica nog slechts het middel wordt om te ontleden en uit te drukken wat in de werkelijkheid eerst is erkend, ervaren en geconstateerd. En dan ligt de situatie heel anders en veel beter.

Ik neem aan, dat er vandaag of morgen wel de een of andere dwaas zal zijn want zo zullen ze hem ongetwijfeld noemen die een vrij ogenblik van de een of andere grote regeringscomputer gebruikt om daar enkele problemen van wat men de paranormale eigenschappen noemt eens in te voegen. De conclusies, die dan worden getrokken, zullen zeer vreemd zijn. Logisch, want de computer heeft geen achtergrond en moet elk ingevoegd feit zonder meer als reëel aanvaarden, tenzij het uitdrukkelijk als niet werkelijk wordt ingevoegd. Het resultaat is, dat de computers zullen komen met aanwijzingen en zelfs met rituelen, die bruikbaar zouden moeten zijn om de mensen tot paranormaal begaafden te maken. Een experiment op dit terrein is mij tot op heden bekend en dat ging over hypnose. Als ik de uitkomst, die nogal ingewikkeld was voor u eenvoudig mag vertalen, dan komt het hierop neer.

Hypnose is niet de werkelijke beheersing van de wil van een mens, maar het scheppen van een welbehagen waardoor hij zijn wil niet in actie brengt. Hierdoor is hij onderworpen aan voorstellingen, die hij voor zichzelf toch als niet reëel erkent en aanvaardt. En nu blijkt, dat dit bij hypnose meestal wel het geval is.

Hypnose is niet gebaseerd op een totaal ondergaan van het "ik" in een opgelegd idee. Integendeel, het is bijna speels. Het is een meegaan met een idee, omdat het je een gevoel van welbehagen geeft en op zichzelf wel aardig en aantrekkelijk lijkt. Mogelijk zullen in de komende tijd (ik denk reeds in het komende jaar) wetenschapsmensen zich daarmee bezig gaan houden. Want het experiment was toch wel erg interessant. Zij zouden hieruit kunnen afleiden, dat bepaalde methoden van b.v. suggestie, zoals die overal worden gebruikt, direct gereleerd zijn met hypnose, maar dat deze hypnose weer gereleerd is met z.g. wonderen. En dan kom je voor een paar rare vragen te staan.

Als wij nagaan wat er b.v. in een trancetoestand kan gebeuren, dan weten wij dat naast contact met onze wereld uit de aard der zaak er ook waarnemingen op afstand op die manier worden, gedaan en dat men ook kan teruggaan in het verleden. Een dergelijke trance is op het ogenblik nog niet goed en gemakkelijk chemisch te induceren. Er bestaan injectiemethoden,

waarmee ze kan worden benaderd, maar tot op heden blijkt het toch iets te zijn dat eerder uit een aantal projecties, plus vermoedingsverschijnselen moet worden opgewekt.

Nu is een magiër iemand, die de werkelijkheid voor een ander verandert, meer kun je eigenlijk niet zeggen. De verandering van werkelijkheid, die hij in de ander veroorzaakt, resulteert in een veranderen van de houding van de persoon t a.v. de werkelijkheid, die voor iedereen bestaat. Hij kan dan proberen om met eenvoudige stoffen te werken. Wij hebben het over de alchemisten gehad o.m. de goudmakers. Maar waarom zouden wij daar bij blijven stilstaan? Is de mens niet een veel interessanter object?

Als roken gevaarlijk is, dan moeten wij niet zeggen dat roken gevaarlijk is daarmee komen wij niet verder. Dan moeten wij een gevoel van behaaglijkheid aan het niet roken gaan verbinden. En dan komen er rietrokers bij de vleet. Dergelijke beelden rijzen tegenwoordig. Men zal dan mede door die berekeningen en de daaraan vastgeknoopte beschouwingen (een proefschrift daarover werd overigens afgewezen door de universiteit) proberen om voor dergelijke praktische dingen een oplossing te vinden.

En als je dan eenmaal bezig bent, dan zijn er zoveel meer mogelijkheden.

Er is een oude priester geweest, een hindoe, van wie bekend was dat als hij ergens kwam waar strijd was, hij dan begon te zoemen, heel zachtjes toonloos te zingen. De mensen werden dan door een gevoel van welbehagen bevangen en ze streden niet meer. Hij had kennelijk een methode om de agressie, die in de mensen zit, af te leiden naar iets anders.

Nu is agressie op deze wereld een van de grote problemen. De magiër van morgen zal misschien degene zijn, die in staat is om die agressie om te zetten in iets wat voor allen nuttiger kan zijn. Ik geloof, dat dergelijke verschijnselen, die eens de wonderen van de geest werden genoemd, zullen worden herleid tot wetmatigheden, tot structuren, die door iedereen te hanteren zijn.

Dan zijn er uit de aard der zaak weer vragen. Gesteld, dat een dergelijke techniek ontwikkeld is, dan kunnen wij die invoegen in een computer. Wij kunnen elk probleem, dat daarmee heeft te maken aan haar voorleggen. Maar de computer komt dan met een beslissing, die niet gebaseerd is op de werkelijk aanwezige gradaties van erkenning, gevoel etc., maar allen op een algemene, in feite hypothetische norm. En ik voorziet, dat juist hierdoor de wetenschap vaak het tegendeel zal bereiken van hetgeen ze in het kader van het paranormale in feite voor zich verlangt.

Ik denk, dat het zelfs nog verder zal gaan en dat een deel van de technische denkers op deze wereld na aanvankelijk een vlaag van groot enthousiasme, waardoor ze inderdaad het paranormale op een volledig redelijke basis weten te brengen, niet in staat zullen blijken te zijn het paranormale zelf voldoende te hanteren en ook hun machines niet zo ver kunnen brengen dat ze juiste schattingen geven. Het resultaat zal zijn dat men weer moet terugvallen op de magiër iets wat in alle technische denkers een enorm ressentiment zal wekker.

Het is natuurlijk maar een schatting, maar ik denk dat een dergelijke strijd kan worden verwacht binnen 20 jaar. Het zal niet al te zeer in de publieke belangstelling komen te staan, maar ze zal er zijn en ze zal zeker de gestalte van de mensheid en ook het strijdpunt van de mensheid rond het jaar 2000 - 2050 nog bepalen. Mogelijk zal het zelfs aanleiding zijn tot een strijd tussen continenten. Mogelijk, niet zeker. Het klinkt misschien een beetje gek, als ik zeg dat de magie de inzet kan worden van een soort wereldoorlog. Maar is dat zo vreemd? Ga terug naar het verleden.

Wij weten, dat de uitspraken van orakels de aanleiding werden tot maatregelen van vorsten en koningen er soms ook tot een bepaalde krijgshandeling van deze mensen. Minder bekend zal u zijn dat plaatsen, waar orakels waren, soms werden aangevallen dat vorsten of mensen die groot wilden zijn in vele gevallen juist probeerden de zaak belachelijk te maken dat ze soms zelfs met geweld volgelingen verdreven uit heiligdommen. Zij deden dit, omdat hun denken (noem het een strategisch denken) in strijd was met alles wat vanuit die heiligdommen werd geleerd. En ofschoon zij de juistheid daarvan in zekere zin erkenden, wensten zij die

heiligdommen niet te aanvaarden. Ze probeerden ze te bespotten of wat nog meer voorkwam te vernietigen.

Alexander de Grote is een van degenen geweest, die daaronder heeft geleden. Hij was enerzijds bijzonder ontvankelijk voor de raad van allerlei wicelaars, anderzijds was hij de man, die een heiligdom, dat geen uitspraken gaf waarmee hij het eens kon zijn, eenvoudig van de kaart probeerde te vegen. In vele gevallen is hem dat geluk, o.a. enige malen in Perzië.

Hier ziet u de houding van de mens. Zolang een dergelijke houding bestaat, kun je niet verder dus is de filosoof nodig. De mens, die als het ware de feiten aanvaardbaar maakt op dezelfde manier, waarop een kok een oneetbaar gerecht - denk aan bepaalde giftige vissen die in Japan veel worden gegeten - zodanig prepareert, dat het aanvaardbaar en verteerbaar wordt. De filosoof heeft niet de taak de wereld te voorzien van allerlei hoge en nieuwe idealen, maar hij heeft wel de taak om de feiten, de mogelijkheden en omstandigheden aanvaardbaar te maken voor de mens, die nu leeft. Dat is zijn belangrijkste taak.

Nu kunnen wij zeggen; Wat moeten wij dan denken van een humanist, een schrijver als b.v. Erasmus? Schreef die niet iets wat zijn tijd ver vooruit was? Ja. Maar hij schreef het op zodanige manier dat het in zijn tijd wel degelijk te verteren was, ook al zijn veel van de geschriften die toon erg belangrijk waren nu wat op de achtergrond geraakt.

Datzelfde zien wij met schrijvers als Goethe. Goethe was op zijn manier ook een groot filosoof. Hij bracht in zijn tijd allerlei denkbeelden naar voren, die bijzonder interessant waren. Daarnaast schreef hij een groot aantal proza en dichtwerken. Het is vreemd dat zijn literaire werken, die hij gebruikte om denkbeelden, die eigenlijk in zijn tijd niet zo aanvaardbaar waren, naar voren te brengen, vandaag aan de beurt komen. Daarvoor heeft men nu interesse. Zijn feitelijke betogen, b.v. zijn filosofie over politieke ontwikkelingen is vergeten daarvan bestaat nog een enkel fragment.

Ik geloof, dat we ook in deze tijd te maken hebben met filosofen, die nu existentialistisch spreken, maar daarnaast het een en ander denken en schrijven waarin het paranormale (de innerlijke mens a.h.w.) aan bod komt. Ik meen, dat het dit deel van hun oeuvre dat later van belang zal zijn. Maar door de denkbeelden, die zij nu geven en nu langzaam maar zeker kunnen worden aanvaard, maken ze dat ook de rest van hun denkwijzen wordt gewaardeerd, al zijn die dan ook niet helemaal aanvaardbaar.

De magiër is altijd een wonderlijk wezen geweest. Als het een vrouw is dan zeggen we heks. Als het een man is tovenaars en als het alleen wijsheid is, herleiden wij het naar de oude magie, die in de eerste plaats denkers en filosofen waren, maar tevens wat wetenschappelijke kennis bezaten die verder ging dan die van de massa.

De heks van vandaag noemt zich misschien Dolle Mina. Maar zij zoekt relaties te herkennen op een wijze, die verder gaat dan het redelijke.

De tovenaars van vandaag is iemand, die misschien beweert dat hij uit liefde of uit geloofsovertuiging belangstelling heeft voor zekere esoterische en magische systemen, want hij durft niet verder gaan in die gemeenschap. Daarnaast echter is hij iemand, die voortdurend zelf experimenteert en probeert resultaten te bereiken. Die resultaten voegt hij dan haast onmerkbaar in de maatschappij in. Het is een ambtenaar, die een kleine wijziging van procedure misschien voorstelt en daarmee succes heeft, omdat hij het op het juiste moment doet en op de juiste manier. Het is misschien iemand, die een kleine verandering van visie op een economische ontwikkeling geeft en daarmee de houding van belangrijke personen wat wijzigt.

Dat zijn de invloeden, die vandaag een grote rol spelen. Het is langzamerhand zover gekomen dat de marktschreeuwer bijna onontkoombaar gelijktijdig een bedrieger moet zijn. Vroeger was degene, die zei; Ik kom u een boodschap brengen, iemand naar wie men luisterde, omdat men dacht die heeft werkelijk wat te zeggen. In deze tijd is het zo, dat als je naar de mensen toegaat en zegt Ik kom u een boodschap brengen, zij zich onmiddellijk afvragen door welke firma de zaak wordt gesponserd. En dit heeft ook voor de heks, de tovenaars, de magiër en zelfs voor de filosoof in zekere zin de mogelijkheid weggenomen om het volk direct te

benaderen. Daarvoor is gelukkig iets anders in de plaats gekomen. Want zo eens het merendeel van de werkelijke magiërs die wit magisch dachten (dus niet zelfzuchtig dachten) werkte voor de gehele mensheid en probeerde hun kennis aan die mensheid over te dragen, zo zijn de moderne magiërs heel wat voorzichtiger. Ze werken nog wel voor de gehele mensheid, maar alleen besloten. Hun boodschap dragen ze nooit volledig uit, al proberen ze soms de mensen voor enkele denkbeelden te interesseren.

Als je spreekt van een underground bij bepaalde progressieve gedachten van de jeugd, dan moet je zeker ook zeggen dat er in het occultisme een underground is. Een underground, die juist omdat ze weet dat ze officieel niet aanvaardbaar is op de vreemdste plaatsen de meest wonderlijke experimenten volbrengt. Het is in deze wereld volkomen denkbaar dat iemand gelijktijdig een zeer orthodox katholiek is en een magiër. Dat iemand regelmatig in een hervormde kerk op de preekstoel staat en toch steeds in zijn vrije tijd bezig is met occulte werkzaamheden en voortdurend gebruik maakt van zijn occulte gaven.

In het verleden was er veel minder eruditie. De mens had weinig kennis. Daarom was het aan de ene kant gemakkelijk om allerlei dingen als waar aan te nemen aan de andere kant was het daardoor heel erg moeilijk de juiste conclusies te trekken uit hetgeen hij paranormaal zag en beleefde. Dat kon hij wel doen in contact met de natuur. Als het ging om de ziekte van een mens of van een koe, dan was het eenvoudig genoeg. Dat kende men. Maar zodra het iets verder ging dan dit, was er geen benaderingsmogelijkheid meer en kregen wij te maken met projecties als duiveltjes en engeltjes, die allerlei vreemde dingen deden.

In deze tijd heeft de mens de kennis wel. Zijn gevoeligheid is naar ik meen in wezen nog evenzeer aanwezig als in het jaar duizend. Hij heeft dus meer mogelijkheden tot het ontwikkelen van occulte gevoeligheden. Op het ogenblik, dat hij die gevoelens gaat omzetten in een systeem van handelen of het nu persoonlijk is of een meer algemeen aanvaarde traditie die hij volgt wordt hij volgens mij daarmee magiër.

Een vrouw die probeert de juiste medicijnen te vinden zonder daarbij te grijpen naar allerlei wetenschappelijke middelen, maar gewoon naar de natuur, de vrouw die probeert op afstand goede gedachten uit te stralen, de man die als magnetiseur wil optreden, al die personen. zijn in wezen ergens magiërs. Die vrouwen zijn heksen. Die mannen tovenaars, warlocks. Zo denkt men er niet over, maar zo is het. En als de kennis hen in staat stelt een systeem van werken te vinden, dat voor hen persoonlijk past, dan maken ze zich los van de hinderlijke tradities van het verleden.

De computer kan u duidelijk maken hoezeer alle riten en alle recepten, die de tovenaars hebben opgeschreven dwaasheid zijn. Ze kan dit doen door te bewijzen dat men in een enkel geval gebruik maakte van de eigenschappen, die nu allang wetenschappelijk ontdekt zijn en normaal worden gebruikt en dat het in andere gevallen eenvoudig zinloos is. Dr computer denkt zo. Maar in de methode was de mogelijkheid tot het bereiken van resultaten wel degelijk aanwezig.

De methode van vroeger is voor heden niet meer bruikbaar. Bijvoorbeeld, U wilt een recept hebben om iemand, die wat ouder is en misschien last heeft van een hartkwaal wat gezonder maken. U volgt daarbij een recept uit 1700, Maar waar krijgt u tegenwoordig vossenhersenen? Apenhaar kunt u waarschijnlijk nog wel krijgen. Alruinwortel misschien ook nog wel, maar waar moet u verse lijkaarde halen? En hoe komt u nu aan belladonna, die heeft gegroeid aan de rand van een kerkhof? Bovendien, hoe ziet u kans die te gaan plukken in een vollemaansnacht, waarin geen regen maar wel dauw valt? Ik roem nu maar een paar voorwaarden en wil het nog niet eens hebben over de manier, waarop dat allemaal gemengd moet worden en moet worden toegediend. Het is een tamelijk onsmakelijk brij, wie zou dat tegenwoordig slikken? U kunt het misschien in capsules geven, maar het is de vraag of het dan nog werkzaam is.

Dit recept bevat echter enkele werkzame bestanddelen. De rest is humbug, is rite, is gebruik, is concentratie. En als wij de concentratie op een andere manier kunnen vinden, dan kunnen wij aan diezelfde bestanddelen dezelfde werking verlenen, ook als ze dis medisch z.g. niet heeft of alleen maar een spoor van werkzaamheid zou mogen vertonen.

Als je in deze tijd zelf wilt werken, dan moet je begrijpen dat een magiër altijd op een gegeven moment alleen staat. Het is heel erg prettig je te kunnen beroepen op de bijstand van volk, van geestelijkheid, van uitvoerende machtsorganen e.d. Als magiër kun je dat niet. Er is een ogenblik, dat de magiër alleen staat in het onbekende en dat hij zelf volledig aansprakelijk moet zijn voor alle dingen die er gebeuren dat hij zelf alle beslissingen moet nemen. Hij wordt daarbij geleid door een gevoeligheid, die hij heeft ontwikkeld uit de aard der zaak. Maar zelfs als hij het Zegel van Salomo hanteert om demonen af te weren, zo hanteert hij in feite een denkbeeld dat in hem bestaat, niet alleen maar de werkzaamheid van het een of andere oude amulet.

Het leren alleen te staan in en met het onbekende is voor een ieder, die in deze dagen iets wil bereiken, zeer belangrijk. En daarin hebben de heksen van vandaag gefaald. Zij hebben hun geborgenheid weer gezocht in de groep, in de rite en er zijn maar weinigen onder hen, die bereid zijn om helemaal zelfstandig tegenover het onbekende te staan en zonder steun van wie of wat dan ook, zonder ritens de krachten van dit onbekende te meten met hun eigen besef en daaruit voor zich werking en gerichtheid te distilleren.

De mentaliteit van de computer mens zou misschien hier kunnen helpen. De computer is ergens volledig rechtlijnig logisch. Die rechtlijnige logica hebben wij nodig, niet t.a.v. de gestelde feiten, maar t.a.v. onze eigen mogelijkheden en ervaring.

Wij hebben aan de computer nog meer te danken het feit, dat men verschillende waarden met elkaar kan vergelijken en conclusies kan trekken die volledig uit het feit voortkomen. Indien de mens leert datgene, wat in hem gebeurt, wat schijnbaar als een droom of bijna als 'n grapje van concentratie tot stand komt te voegen in een streng logisch verband, dan zal hij in plaats van de kleine dingen, die hij misschien vandaag bereikt, grote dingen kunnen bereiken.

De filosoof zal in het begin verward neerzien op deze ontwikkeling. Je kunt strijden over het wel of niet bestaan van God, over de zin van het leven, over de mogelijke samenhang der dingen. Je kunt zelfs hele theorieën opstellen, die in feite filosofieën zijn omtrent de ontwikkeling van leven op aarde of de samenhangen in de kosmos, maar als je wordt geconfronteerd met feiten en die niet meer kunnen beantwoorden aan het systeem van ideeën, maar a.h.w. beginselen en eindresultaten onmiddellijk samenvoegen, dan zul je zeggen Of de occultist, de magiër, de heks, de tovenaer staat ver boven alles en de computer is waardeloos, de techniek is waardeloos, alleen dit is waardevol, of dit zijn alleen maar substrata van het onderbewustzijn van de mens, die overvleugeld dienen te worden door de menselijke rede. Maar als de filosoof wat verdergaat, zal hij zeggen Het moet passen in het geheel. Dan ontstaat er een situatie, die doet denken aan de P.v.d.A en de K.V.P. Je probeert voortdurend de deur dicht te houden voor allerlei z.g. strijdige elementen, maar op een gegeven ogenblik moet je de deur wel openzetten, en dat is voor de filosoof ook het geval.

Na de filosofen, die proberen terug te keren tot een reëel materialisme of misschien tot een religieus existentialisme, zijn er nu al denkers, die wederom het occulte een aparte rol laten spelen die in hun denken het occultisme niet beschouwen als een verschijnsel uit de mensheid, maar als een op,zichzelf staande kracht, die het verschijnsel onder de mensheid kan veroorzaken. De filosoof is degene, die de bindende factor moet vormen.

En wat de filosofen betreft, rekening houdende met de veelbelovende jonge denkers in deze tijd zullen die waarschijnlijk ook binnen 10 á 15 jaar daarvoor klaar zijn. Dan zal de magie van het verleden herleven in een totaal nieuwe vorm, ontdaan van vele van haar geheimzinnige rituelen, maar gelijktijdig met een mystieke inhoud, die zo niet intenser dan toch even groot is als te voren.

Ik ben ervan overtuigd, dat de mens terugkeert naar zijn erfdeel. Dat erfdeel is niet de onderworpenheid aan het bestaande of de absolute beperking tot het materiele, maar de geestelijke vlucht, waardoor de materie weer beheersbaar wordt en wordt teruggewezen naar **de laats,,r CZV**

materie weer beheersbaar wordt en wordt teruggewezen naar de last U die haar behoort die van onderdanige dienaar van het besef.

Ik meen, dat de mens verder zal komen in zijn bereikingen en zo ook zijn afhankelijkheid van vele mechanische en andere hulpmiddelen zal reduceren tot tenminste de helft en misschien in vele opzichten tot bijna nul. Want de innerlijke mens, het werkelijke wezen dat in die mens leeft, heeft vermogens die ver uitgaan boven al wat technisch en logisch denkbaar is.

Deze krachten en resultaten zijn m.i. het redmiddel voor een wereld, die anders zichzelf dreigt te vernietigen en daarnaast en wellicht nog belangrijker het enige en ware kenteken van een werkelijke verdere ontwikkeling van de mensheid langs een pad van geestelijke bereiking.

DE AARDE KRABT ZICH

De aarde is een persoonlijkheid en of u het nu gelooft of niet, ze heeft bepaalde gevoeligheden. Daar een groot deel van haar activiteiten eigenlijk bestaan uit iets wat wij denken zouden noemen, is het duidelijk dat ze door gedachten kan worden gestoord.

De aarde heeft rond zich een atmosfeer, die wij met een beetje goede wil zouden kunnen beschrijven als merendeels een aura, een uitstraling. En als er in die uitstraling iets aanwezig is dat haar irriteert, dan voelt ze zich ongeveer als een hond, die door een vlo wordt gebeten. Dan gebeurt, er iets op die aarde. Ze heeft een ogenblik of er komt een stortvloed, een plotselinge en abnormale ontlading van water. Men spreekt dan over geologische, seismologische, meteorologische bepaalbaarheid van de omstandigheden, maar in de praktijk valt het tegen.

In de praktijk kun je die dingen niet zo gemakkelijk bepalen, maar je kunt wel zeggen. Waar op een gegeven ogenblik een storend denken van de mens aanwezig is, daar heeft de aarde de neiging zich te krabben. En dat is het punt van uitgang, dat ik met u verder wil beschouwen.

De mensen hebben een mening omtrent goed of kwaad. En als het naar hun inzicht goed is wat zij doen, kunnen zij niet begrijpen dat de aarde daar anders over denkt. Maar de aarde is een totaal ander intellect dan de mens. Gelukkig voor de aarde! Zij heeft immers te maken met kosmische wezens en krachten, levensduren, die niet in dagen en jaren maar in miljoenen en triljoenen jaren kunnen worden geteld. Daarom moet zij wel een ander denken bezitten. Voor haar zijn maatstaven van goed en kwaad, zoals de mens die hanteert, onbelangrijk. Irritatie kan bij haar ontstaan b.v. door gevoelens van haat, door gevoelens van zelfrechtvaardiging, door gevoelens misschien ook van onzekerheid en angst onder bepaalde omstandigheden.

Nu zegt men heel vaak. Ach, die aarde, je kunt nu wel zeggen dat ze zo reageert, maar waarom heeft ze dan niet b.v. Duitsland eens flink door elkaar gegooid in een tijd dat het zo ellendig was? Toen is er ook veel gebeurd. De aarde denkt echter anders dan u en in andere tijdperken. Het is heel goed mogelijk, dat na een oorlog van 4 jaren de aarde zich pas bewust is geworden van een irritatie, die het normale te boven gaat. En dan zal ze op de punten waar dan nog irritatie bestaat het geheel van haar onlustgevoelens kunnen afreageren. De tijd, die ligt tussen het ontstaan van die irritatie en het resulterend geweld dat de aarde doet losbreken, is gemiddeld tussen de vier en de vijftien jaar. Maar er zijn gevallen bekend, dat de reactie bliksemsnel was binnen een jaar!; gevallen dat de reactie buitengewoon traag was, bijna honderd jaar. U kunt dus niet zeggen: Als wij vandaag ongehoorzaam denken over de aarde, dan zal er morgen iets gebeuren. Wij kunnen hoogstens zeggen: Indien er een punt van irritatie is (noem dat b.v. Duitsland), dan zal na 4 tot 15 jaren waarschijnlijk de natuur reageren. Ze heeft dat inderdaad gedaan, maar gematigd, omdat het irritatiepunt al was verlegd.

Indien de irritatie, zoals ze nu bestaat tussen b.v. oost en west een grote rol blijft spelen, dan zal dus op een gegeven ogenblik ook de aarde moeten reageren. Als wij dan berekenen dat dat irritatiepunt omstreek 1961 lag (toen was de irritatie al scherp genoeg en is daarna blijven bestaan), dan moet de reactie plaatsvinden voor 1976. En dat betekent, dat er wat natuurlijke gebeurtenissen te verwachten zijn. Waar zullen die plaatsvinden? Dat weten we niet. Dat

kunnen wij alleen berekenen, indien wij nagaan waar die irritatie werkelijk het grootst is. En datgene, wat de aarde irriteert, is niet altijd wat de mens irriteert.

De irritatie oost west is geresulteerd in een geprikkeldheid oost oost. En wat blijkt nu? Enorme gevoelsgolven, veel groter dan ze in het westen zijn geweest komen voort uit China. Die emotie is ook al een tijdje aan de gang, zeker vanaf 1964. Dat zou inhouden, dat in de komende tijd in China enorme rampen zullen gebeuren. Dan kunnen wij ons afvragen welke rampen? Want de aarde krabt zich dan wel, maar met welke poot zal ze dat bij wijze van spreken doen? Of gebruikt ze als een koe of een paard de staart of trilt ze alleen maar met de huid? Het is een ongelukkige vergelijking, dat geef ik graag toe. Als wij naar China kijken, dan moeten wij ons afvragen Wat zijn de mogelijkheden

a. droogte,

b. overstroming, die twee elementen zullen zeker een rol spelen.

Wij vragen ons verder af Zijn er nog bijzondere fouten in de aardkorst in die buurt? Ja. Maar die liggen in de buurt van Japan. Zou de aarde nu direct het verschil voelen tussen Japan en China? Dat is niet erg waarschijnlijk. Dan kunnen wij dus concluderen en dat doen wij dan maar meteen voor de komende twee jaar,

want dat is een waarschijnlijkheid dat er vulkanische werkingen en intense aard of zeebevingen zullen zijn, waarvan de ergste gevolgen kenbaar zullen zijn in de omgeving van de Gele Zee

wij zullen in diezelfde periode enorme overstromingen krijgen in het zuiden van China

wij zullen kort daarop of misschien zelfs gelijktijdig een enorme droogte zien in het noordelijk deel van China, waardoor hier eveneens grote moeilijkheden zullen ontstaan. Dat is zo een, twee, drie uitgerekend.

Het is dan niet de schuld van de Chinezen alleen, maar ook nog de schuld van een koude oorlogssituatie, waarbij West Europa en de Ver. Staten ook een rol hebben gespeeld. Wij zouden kunnen denken aan b.v. het Arabisch Israëliësch conflict. Het zijn misschien wat kleinere vlooien, maar ze zijn toch nogal stekelig en hier is dat conflict ook al behoorlijk oud. De kern van de zaak ligt toch in de laatste 6 á 7 jaar. In die periode is de enorme toespitsing begonnen.

Wat zijn de gebieden, die daar emotioneel het sterkst bij betrokken zijn? Het klinkt misschien gek, maar Israël is daar niet zo sterk bij betrokken als de van (de Ver. Arabische Republieken). Dan is het aan te nemen, dat de reactie van de aarde plaatsvindt in een gebied waar Syrie, Soedan eventueel nog maar vooral Egypte bij betrokken zullen zijn en misschien gaat Abessie. ook niet helemaal vrij uit in dit verband.

Wat zijn de mogelijkheden?

abnormale regenval of abnormale droogte. Ik pleit, gezien de ontwikkelingen voor abnormale regenval

eventuele aardbevingen. Die aardbevingen zouden voor Syrië schade kunnen veroorzaken. In Egypte zal dat maar voor een klein deel zijn. Als Syrië beeft, krijgt Israël een klap mee. Dat staat vast

Wat zijn er nog meer voor mogelijkheden? Droogte? Neen. Maar er zijn wel een aantal ondergrondse rivieren plus bronnen van chemische aard (gasbronnen e.d.), die vooral ook indelen van Egypte onder de aardkorst liggen en tot uitbarsting kunnen komen of explosies kunnen veroorzaken. Nu is dat maar een gokje. Als ik echter kijk naar het tijdsverloop van de gemiddelde reactie van de aarde, dan zou ik zeggen dat het kernjaar daar zal liggen rond 1973 en dat enkele verschijnselen ook in 1971 kunnen voorkomen. Ik geef hier maar een paar voorbeelden om duidelijk te maken wat er gebeurt als de aarde zich krabt. Maar de aarde reageert zoals de mens dat doet, tevens in haar aura. Nu hebben wij gemakshalve gezegd de atmosfeer is de aura. Het zou misschien beter zijn te zeggen vooral de stratosfeer met de hogere lucht lagen fungeert als aura. De uitstralingen kunnen veranderen. Maar uitstralingen

en stralingswerkingen die veranderen betekenen ook een verandering van beïnvloeding van het aardoppervlak.

Het is gek, als je tegen een mens zegt Je hebt een lek in je aura en daaruit is een huidirritatie verklaarbaar. Er zijn echter gevallen voorgekomen, dat dat werkelijk zo was. De aarde zou ook op bepaalde punten geïrriteerd kunnen raken en de straling zou daar dus haar uitwerking moeten hebben. Waar in de eerste plaats?

Een mooie vraag en een moeilijk antwoord. Aangezien het merendeel van het aardoppervlak nog altijd met water is bedekt, zouden wij moeten aannemen dat een dergelijke invloed voornamelijk op de wereldzeeën zal voorkomen. En dan krijg je weer zo'n logische conclusie, waarmee niet iedereen het eens is.

Indien er een verandering van stralingsverhoudingen en stralingshardheid in de wereldzeeën gaat optreden, waarin vele kleine en gemakkelijk te wijzigen organismen aanwezig zijn, dan zouden wij te maken kunnen krijgen met een zeer snelle mutatie van de bewoners van die wereldzeeën. En nu ik toch bezig ben om tijdstippen te noemen. Gzien de toenemende stralingsintensiteit op sommige plaatsen is inderdaad geconstateerd gezien verder het feit, dat de zeeën het meest vatbaar zijn en daarin waarschijnlijk de grootste beïnvloedingen zullen plaatsvinden, neem ik aan dat wij binnen tien jaar, vermoedelijk reeds binnen vijf jaar te maken zullen krijgen met mutaties van nu bestaande levensvormen. En de hemel beware de mensheid, als enkele daarbij meer intellect hebben opgedaan. Het is niet prettig te denken, dat zeebewoners zo bewust zouden worden als de mensen en zich zouden gaan industrialiseren. Stel je voor dat ze al hun afval ook zo maar op het land zouden gooien! Maar al gaat het niet zover, verandering en mutatie van levensvormen, is daar onmiddellijk denkbaar.

Nu zijn er ook nogal wat betrekkelijk eenvoudige organismen op het vasteland. Die zullen natuurlijk het gemakkelijkst en het snelst reageren op die muterende invloed, als de mens ook al een beetje de zaak verpest heeft. En dan kunnen wij hier denken o.m. aan gebieden waar zware chemische verontreiniging is ontstaan, b.v. Vietnam. In Vietnam is dat heel goed denkbaar. Daar hebben wij een totale chemische verontreiniging gekregen, waardoor de nu bestaande organismen zich praktisch niet kunnen handhaven, maar waarin een muterend organisme zich misschien bijzonder goed zou kunnen handhaven. Nu zeggen de mensen; Dat zijn natuurlijke omstandigheden, dat is onze eigen schuld. Niet helemaal. De aarde heeft zich weer eens gekrabt! De aarde heeft gereageerd op omstandigheden, die aan haar oppervlak plegen te heersen.

De situatie, zoals ik haar kan overzien, impliceert verder een toenemend aantal bevingen. Ik weet niet, of u wel eens een paard heeft gezien dat last heeft van vliegen. Op den duur trilt de hele huid bijna voortdurend. Als u kijkt naar de toename in intensiteit van het gemiddeld aantal geregistreerde seismische bevingen in de laatste 13 á 14 jaar, dan kunt u de conclusie misschien onderschrijven dat een toename van het aantal trembleurs (lichte bevingen) zeer groot zal zijn en dat steeds meer gebieden, die tot nu toe daarvan enigszins vrij zijn gebleven, daarvan ook last zullen krijgen. Het is heel waarschijnlijk dat wij misschien aan het einde van dit jaar of anders in het volgende jaar bevingen krijgen, die zelfs tot in Nederland kunnen doordringen en die delen van Duitsland, Frankrijk en misschien ook van Zwitserland hier en daar zullen treffen. Geen ernstige bevingen, maar wel abnormale.

Als die hier kunnen voorkomen, dan moet er bij breuklijnen (de zwakke plekken van de aardkorst) eveneens een aantal verschijnselen worden verwacht. Want als er een beving optreedt, dan zal zij juist op die punten vaak gemakkelijker een intensere schade kunnen veroorzaken. Die schade zal dan waarschijnlijk weer wat explosief zijn, nl. het doorbreken van hete gassen (magma eventueel) uit de aardkorst op de een of andere manier. Maar dat alleen langs de breuklijnen. Mensen plegen ook wel eens daarop te reageren.

Ik weet niet, of u op de hoogte bent van de aanbidding die er bestaat voor vulkanen, geysers en dergelijke verschijnselen. Ze is een lange tijd voor volkeren de enig ware godsdienst geweest en zelfs nu denkt men er nog aan terug. Mogen wij dan misschien aannemen, dat bepaalde delen van de mensheid hierdoor in het bijzonder in opwinding zullen geraken? En dan

hebben wij te maken met iets wat voor de aarde een lichamelijke reactie betekent, waardoor een verdere prikkeling ontstaat. In dat geval zouden we dus bijzonder zware ontladingen, uitbarstingen e.d. mogen verwachten. Juist in omgevingen waar de mens om welke reden dan ook een zekere verering of een bijzonder grote angst voor vulkanische verschijnselen heeft. Maar ook hiervan zal het merendeel ongetwijfeld de wereldzeeën treffen.

Als wij de fouten in de aardkorst berekenen, dan ligt ongeveer 4/5 daarvan onder water, terwijl 1/5 vlak langs de kust of via land loopt.

Ga ik kijken wat verder nog een rol kan spelen, dan denk ik ook dat deze mensen er het meest van zullen horen en ook de snelste reacties van de aarde zullen krijgen, indien grote bevolkingscentra worden getroffen.

Dan denk ik aan Kobe, dat ongetwijfeld wordt getroffen, waarschijnlijk al dit jaar, door een stevige aardbeving. Die zou wel eens de inleiding kunnen zijn voor een reeks bevingen en vulkanische verschijnselen, die ook Japan mede zullen treffen. En dat staat dan ook weer in verband met de ontwikkeling, die ik verwacht voor de kust van China.

Het is interessant om een dergelijke hypothese eens na te gaan. Vooral als blijkt, dat de feiten steeds weer de nadruk leggen op de juistheid van de hypothese. Men hoeft niet aan te nemen, dat de wereld waarop men leeft in feite een den pond wezen is, maar als die wereld reageert op gedachtenimpulsen, dan moet er toch wel iets dergelijks zijn. Als wij zien dat de wereld met een zekere vertraging, die zelfs berekenbaar en meetbaar is in de meeste gevallen, voortdurend reageert op dingen, die de mensen hebben veroorzaakt, dan moeten wij ook wel stellen, dat er een wisselwerking bestaat tussen het denken van de mens en het geheimzinnige iets van de aarde. Laten wij dan voorlopig maar aannemen dat dat een denken is, een aura leven. Waarom niet.

Als iemand nu zover is gevorderd en hij kijkt naar de wereld van vandaag, dan geloof ik, dat hij al verwacht dat de wereld zich gaat krabben, dat er iets zal gebeuren. En dan zeg ik alleen maar; Omdat dit een reactie is die niet op personen of op bepaalde volkeren is gericht, maar alleen op bepaalde mentaliteiten, kunt u daarvoor niet weglopen, maar u hoeft er ook niet bang voor te zijn. Het enige wat u kunt doen, is zorgen dat u zelf een zo juist mogelijke mentaliteit heeft. En dat betekent, dat u niet extreem denkt en reageert, maar dat u ook een element van strijd (het eet en wordt gegeten, dat de aarde beheerst en dat voor haar uitstraling een normale factor is) tot op zekere hoogte weet te handhaven.

Dan kan de aarde zich krabben wat ze wil, maar dan kunt u meestal nog net wegspringen, voordat een van haar poten, zullen wij maar zeggen, op die plaats terecht komt waar u eigenlijk bezig was.

De aarde signaleert wat ze doet juist door de traagheid van haar reactie. De mens of het dier, dat daarvoor gevoelig is, ziet kans om tijdig naar elders te verhuizen. En aangezien u dan toch geen woning nodig heeft, zult u daarbij door de woningnood niet worden gehinderd.

Ik hoop, dat dit korte onderwerp u heeft geholpen bij het denken over bepaalde gevoelens, die u in de komende tijd wel bij de massa zult ontmoeten en daarnaast misschien tevens zal helpen om een aantal natuurverschijnselen te begrijpen, die op deze wereld m i. onvermijdelijk zijn.

RITMEN

Een voortdurende herhaling, die tot een melodie wordt, die in je polsen klopt. Een voortdurend verdergaan met een verrukking, die een ogenblik je zinnen schijnt te verdoven. Ritme, dat overheerst. Of het nu het stampen is van machines, het roffelen van trommen of de vreemde, afgebroken klanken van gitaren.

Ritme, dat langzaam maar zeker bezit van je neemt en zelfs de zenuwimpulsen schijnt te beheersen, totdat je zou willen meebewegen om het ritme water te maken, om vanuit jezelf dat ritme te zijn.

Ritme, dat wordt vervlochten met je eigen persoonlijkheid, totdat die persoonlijkheid alleen nog maar uit ritme schijnt te bestaan en schijnt uit te gaan in de wereld, zoals het ritme jou heeft beslopen. Dan pulseren je gedachten en je emoties. Voortdurend slingeren ze zich verder en verder uit, totdat in de wijde omtrek voortdurend de gedachten aanslaan als de slag van een trom.

Dan ratelen en klinken in geesten en planten en bloemen en dieren en huizen en in mensen die gedachten. En omdat ze steeds weer zichzelf herhalen, steeds weer met hetzelfde ritme zichzelf misschien versterken, even brekend om dan weer verder te gaan, beginnen langzaam maar zeker ook de gedachten van die anderen mee te pulseren.

Ergens ontstaan inspiraties, voorstellingen. Een mens maait een huppelpasje alleen maar, omdat hij zonder dat hij het weet door het ritme is beïnvloed.

Zo stampen de klanken verder. Zo davert en pulseert het leven zelf, totdat het schijnt of het hart gebonden is aan de klank, die buiten je is. En in de roes, die ontstaat, vergeet je wie je bent en wat je bent. Dan blijft er alleen nog maar één kreet, een gedachte over. Dan is de basis van het ritme plotseling het enige geworden dat nog bestaat in het leven. Dan is er één gedachte, die het heelal vormt. Dan is er een schepping op dat moment van een weten, een denken. Je zegt dan tot jezelf Zo moet het zijn. En je weet niet eens, dat je spreekt. Want het ritme danst verder, het pulseert verder, het dwingt verder. En uit de dwang, uit de gedachte, uit de scheppingsnood, die in de gedachte werd uitgedrukt, ontstaat er op de wereld een verschijnsel. Dan sterft het ritme weg en de mens ziet wat verbaasd naar het verschijnsel.

Soms zegt hij; Hoe machtig ben ik! Soms zegt hij Hoe is dit mogelijk? Maar hij vergeet, dat hijzelf wordt gedreven door een ritme. Het ritme van jachtende motoren maakt de mens schichtig en haastig in zijn bewegingen. Het ritme van een `gereld, die zich niet meer wil binden aan de natuur bindt de mens, totdat hij verstoord in zichzelf onevenwichtig wordt. Ook deze dingen zijn waar.

Maar wat denk je erbij? Wat is de gedachte, die je beheerst, wanneer dat ritme je bewegingen gaat beheersen? Het is de wereld, die je je voorstelt, wanneer je wordt meegesleurd haast ondanks jezelf, totdat je in de pas schijnt te lopen met alle anderen? Dat is de kracht, die je in de wereld uitzendt. En waar er een gevormde gedachte is, zal een ieder, die het ritme ondergaat en geen gedroomde gedachte heeft die gedachte opvangen. Ze zal herontstaan en herontstaan, totdat in een veelheid van stemmen en hetzelfde beeld wordt uitgeroepen, zo ver dat de sterren het kunnen horen. En dan is er een antwoord.

Scheppend is de mens. Maar om te kunnen scheppen moet hij zichzelf vergeten in zijn schepping. Vaak is het ritme de sleutel, die hem helpt los te komen van zichzelf, om een ogenblik te vergeten wat hij pretendeert te zijn, wat hij veronderstelt te zijn, wat hij meent te moeten zijn. Een ogenblik alles los te laten buiten die ene, felle impuls van voorstelling, die tegen al het niet gebonden een niet denkende in het "ik" zegt. Dit is een werkelijkheid. En aan die werkelijkheid wordt beantwoord.

Als de gedachte er is, is er geen verschil tussen het ritme, dat dreunt in de balzalen van deze tijd en de ritmen, die dreunen ver verborgen in de oerwouden. Dan zijn de trommen, die dreigend vanaf de heuvels klinken en spreken van geheime plechtigheden, even bindend als de muziek die krijst uit de radio. Als het ritme je pakt en beheerst, als je gedachten zijn gericht op een doel en je langzaam jezelf vergeet, dan is er creatie, dan is er schepping.

Het is de trilling, waaruit de eerste schepping is voortgekomen. Het is de trilling, die in ons leeft, waaruit wij bestaan. Het is de trilling, die wij vanuit onszelf projecteren, waardoor we scheppen. En zo kun je zeggen;

Daar, waar het ritme is in de mens en het denkbeeld beheerst wat hij beleeft in het ritme, daar scheidt hij en toont hij zich een waardig evenbeeld van God.

LES 6 - DE GRIMOIRES

Bijna elke grote magiër, echt of namaak, heeft in zijn tijd een boek geschreven, waarin hij in zeer duistere termen de geheimen van zijn magisch kunnen heeft overgeleverd aan zijn volgelingen. Het is begrijpelijk, dat deze boeken op den duur erg beroemd werden, juist omdat niemand er iets van begreep. Het onbegrijpelijke is voor velen kennelijk het attractieve element in het magische boek er enkele daarvan zijn tot in deze dagen gangbaar. Wij denken maar aan de man, die zich Albertus Magnus noemde, le grand Albert, die een uitvoerig boek over "La magie rituelle" heeft geschreven. dat nog steeds grote aftrek vindt. Andere boeken van wat duisterder bron zijn eveneens erg in zwang. In Duitsland circuleren b.v. nog altijd het 5e, 6e en 7e boek van Mozes. Iedereen denkt hier onmiddellijk aan de Tien Geboden de doortocht door de Rode Zee e.d. Het was echter een heel andere Mozes. Het was een betrekkelijk onbetekenende rabbijn, die wat had gedokterd in allerlei soorten magie en die als wij het eerlijk willen zeggen eigenlijk niet al te veel ervan af wist. Juist daardoor werden zijn geschriften zeer duister en kregen ze ook weer rijkelijk aandacht.

De herdrukken van zijn werken (meestal vervalst) doen op het ogenblik opgeld en als ik mij niet vergis, maken ze er prijzen voor van honderden guldens per boek. Als u het voor een koopje wilt hebben, kunt u misschien een z.g. facsimile druk krijgen, die sterk verkort is en waarin nog meer duistere dingen en veel minder reële waarden staan,

!dat is nu het kenteken van een dergelijke grimoire? De magiër gebruikt een eigen geheimtaal. Deze geheimtaal ontleent hij meestal aan bepaalde filosofische stelsels. Wij kennen in de moderne tijdbij de nog in zwang zijnde grimoires terminologieën, die zijn afgeleid van de kabbala en de alchemie. Maar in het verre verleden bestonden deze dingen ook. En nu denk ik aan het fabuleuze boek van Thoth, waarover wij al eens meer hebben gesproken.

Het boek van Thoth nl. is lange tijd in ondoop geweest en naar ik meen is de laatste volledige kopie daarvan verbrand in Alexandrie. Het was een voor die tijd zeer uitvoerig geschrift, bestaande uit 9 rollen, ofschoon het eigenlijke boek heette te bestaan uit twee bladen of rollen.

Thoth was de god van de dood. Men zou dus kunnen zeggen dat de magie, die onder die naam in omloop werd gebracht, eigenlijk doodsmagie was Ga je na wat er precies allemaal in staat, dan blijkt dat je de geesten kunt oproepen die tot taak hebben de verschillende poorten van het hiernamaals te bewaken. Je kunt bepaalde doodskrachten uitzenden naar een ander. Je kunt voorspellen. Je kunt de geesten oproepen, vooral de Ba. De geest zou men hier zeggen, het astraal, dat dan verplicht is te antwoorden. Dergelijke verhalen zijn er te over. Het systeem was eenvoudig het geloof van die tijd.

Als een mens sterft en zijn lichaam is verduurzaamd, dan is dit een voortdurend contactpunt voor elke kracht, die verder tot hem behoort een astraal lichaam, dat wij geest noemen of zelfs zielekracht. Wie dit lichaam weet te hanteren, heeft dus kans in contact te komen met die kracht. Omdat het lichaam alleen misschien te moeilijk is, zegt men al heel snel. Elke gelijkenis met het stoffelijk wezen al dan niet symbolisch is een centrum van aantrekkingskracht voor de delen die bij de persoonlijkheid behoren. Op deze manier heeft men eigenlijk een soort brug willen bouwen tussen een hiernamaals en deze wereld om daarbij een aantal hemel en hellegeesten a.h.w., onder zijn bevel te krijgen. De beloften, die men dan ook doet in het boek Thoth (dat je de hemelen en de aarde kunt uitblussen e.d.) zijn ergens verantwoord, indien wij nl. de filosofie van de gebruiker buiten beschouwing laten en het werkelijke scheppingsgeheim in onze beschouwing opnemen.

Het scheppingsgeheim wordt in de boeken van Thoth ook onthuld. Wij spreken dan van de kracht der goden. Tegenwoordig zouden we zeggen; energie Het verhaal gaat dat alles is opgebouwd uit de kracht der goden. Wie de sleutel van die kracht kent, kan alles ontbinden.

Denkt u maar aan wat men tegenwoordig in de atoomchemie heeft geleerd. Daar kan men ook alles ontbinden of omvormen. Het is dus helemaal niet zo'n vreemde stelling. Ze was in die dagen hoogstens vreemd. Een dergelijk boek zak natuurlijk heel veel hiërophanen, vereerders en volgelingen aantrekken. Het resultaat daarvan is de z.g. mystieke boeken van Hermes Thoth, Een hele serie geschreven door verschillende schrijvers onder dezelfde naam.

Gaan wij wat verder kijken, dan blijken die Egyptische ideeën een sterke invloed te hebben op bepaalde Grieken. Maar ze dringen ook door naar de andere kant. Ze komen zelfs in India terecht.

India heeft een eigen geloof, een eigen magische levensbeschouwing, waarin een verdeling van goden voorkomt, die voor de Egyptische magie bijna passend is, want er zijn allerlei hogere en lagere goden, die je kunt oproepen en bezweren. Er zijn vernietigende krachten, er zijn reddende kracht en bovendien gelooft men ook daar dat de dode op een gegeven moment te bereiken is. In die magie is het wel opvallend, dat men daar alleen overgaat tot het oproepen binnen een maand na de dood of zolang het lijk boven aarde staat. Dat verschilt nog wel eens. De bezweringen zijn dus wel aangepast, maar ook hier zijn er allerlei mensen, die boeken daarover schrijven. En omdat zij nu geloven in krachten, die o.,m. komen uit de zon, uit de natuur, uit een soort algeest, die op bepaalde punten bijzonder kenbaar is, die eigen planten en dieren voortbrengt die speciaal aan hem gewijd zijn, die eigen kleuren hebben, is het heel begrijpelijk dat die magie hier uitloopt op een enorm gebruik van symbolen. Daar staat echter tegenover, dat enkele van die magische boeken ook recepten geven, die opvallend zijn.

Bijvoorbeeld; Als je werkt met een prisma, waarin het zonlicht wordt gebroken en je kunt daaruit één bepaalde kleur filteren, dan kun je met die kleur b.v. stof impregneren en daaraan eigenschappen geven. Niet alleen een kleur, ofschoon die vaak als het belangrijkste kenteken wordt genoemd, maar ook krachten, die wanneer men een kledingstuk uit die stof vervaardigd draagt dit levenskracht, wijsheid of iets anders zou moeten geven,

Uit Azië komt het geloof dat je met bepaalde giften, die je van te voren hebt behandeld, mensen heil of onheil kunt brengen,

In India is in de magie nog steeds vereist, dat er aanvaard wordt. In de magie is aanvaarding trouwens altijd wel een belangrijk punt. Wij kennen in de Servisch Kroatische magie zelfs de drievoudige aanvaarding, die later met het geloof aan Dracula etc. bovendien is overgewaaid in de richting van Engeland, waar ze bij de latere magie ook invloed heeft gehad.

In de boeken van India komen mooie overleveringen voor Er staat b.v., Neem een bepaalde plant, gewijd aan een zekere kracht of bezield door een zekere kracht, een deel van een dier ook weer door een zekere kracht beïnvloed, voeg die beide samen met een voorwerp dat heeft behoord aan de persoon, die u wilt bezweren, plus een voorwerp dat het doel van het geheel omschrijft. Het is dus een pakketje. Als je iemand b.v. wilt helpen bij het leren, dan zal er een bepaalde plant in zitten, een stukje van een dier, maar ook een potlood en misschien een haarlokje of wat nagelknipsel van de persoon in kwestie. En dat werkt. Nu weten wij, dat zo iets werkt door de kracht van de magiër.

In de grimoires hoor je daar niets over. Die stellen, dat de macht die je schept een zelfstandige is. Het is duidelijk, dat veel van de recepten die worden gegeven voor het gebruik van planten nog zinnig zijn ook. Als je zegt, dat een bepaalde kwaal een aanval is van een demon en dat je die bestrijdt met het sap van een bepaalde plant, dan doe je eigenlijk niet anders dan een Bretonse boerin, die iemand die verkouden is onmiddellijk een tisane (kruidenthee) komt brengen. Dus zin en onzin lopen vaak heel sterk door elkaar.

Dat wordt nog veel sterker, als wij iets verder naar het noorden gaan. Daar krijgen wij te maken met de Chinese magie. Nu moet u één ding niet vergeten. Het geloof van China is altijd tamelijk vaag geweest. Een werkelijk eigen Chinese filosofie over het leven hiernamaals is er eigenlijk niet. Er is wel een denkwijze omtrent een parallel van het stoffelijk leven dat elders zou bestaan. Maar deze parallel is en in rangen en in allerlei andere delen van structuur en sociale samenhangen en alles wat erbij komt zo gelijk aan de menselijke wereld, dat je hoogstens van een wereldprojectie en niet van een werkelijke hiernamaalsvoorstelling kunt

spreken. In de magie nu heeft men geprobeerd inhoud te geven aan een te vaag beeld. Het gaan naar de bronnen van de Gele Rivier, het doodgaan en het eventueel terechtkomen in het Hemels Keizerrijk. Men heeft daar nl. het hof genomen zoals China zelf dat al kende. Vermoedelijk is dat ontstaan in het begin van de Mantsjoe dynastieën, omdat men eigenschappen toekende aan bepaald raadsheren, die eigenlijk pas van kracht zijn geworden toen de Mantsjoe 's China hadden veroverd. Een deel van hen wordt demonen genoemd. Vreemd genoeg worden anderen ook als eneuchen voorgesteld, mogelijk wel omdat dit in China ook het geval was. (In de verboden stad waren na een bepaald uur alleen nog de eneuchen aanwezig plus de vorstelijke personen). Dezen hebben dan meestal weer een goede invloed. Zij worden niet voorgesteld, zoals in de Indische magie, als onmiddellijke bedrijvers van iets. Ze zijn eender degenen, die adviezen geven. Zij adviseren de keizer (dat kan die van het oosten, het westen, het noorden of het westen zijn, het kan de grote Hemelse Keizer zijn en zelfs nog een paar anderen ook om een bepaalde kracht te laten ingrijpen). En dan stelt men zich voor, dat deze zijn soldaten zendt (die op zichzelf geen goden of demonen zijn) en die werken dan weer samen met spookwezens en geesten wezens die op aarde leven.

Interessant is hierbij, dat in deze Chinese grimoires (zo mag ik ze toch wel noemen) een sterke tegenstelling wordt geponeerd tussen de Witte Draak en de Rode Draak. U zou waarschijnlijk denken dat de Witte Draak aan de hemel staat, maar dat is niet waar. Het is de Rode Draak, die aan de hemel staat en het is de Witte Draak (in bepaalde westerse versies ook wel de donkere of Zwarte Draak genoemd), die resideert in het ingewand van de aarde.

De magiër kan de grote Rode Draak, de draak van de vreugde, alleen bereiken met woorden incantatie en invocatie. Maar als hij naar de slechte kant gaat, moet hij zich door drank en bepaalde gezangen in een roes brengen en treedt dan voor de Witte of duistere Draak. Deze dwingt hij dan, terwijl hij geestenzwaard en geestendolk in de hand houdt, a.h.w. om zijn wens aan te horen. Als die wens slecht genoeg is, wordt hij zeker vervuld, mits de magiër moed genoeg heeft om zijn terugweg veilig te stellen. Een interessant verhaal.

De situatie wordt anders, als wij te maken krijgen met de grimoires die ontstaan tussen 1400. en 1700, vooral in West Europa. Hier is eigenlijk geen sprake meer van werkelijk magische boeken. De recepten, die worden gegeven doen natuurlijk nog wel denken aan de magie, ze staan er soms mee in verband, maar er is hier langzaam maar zeker een zekere esoterische filosofie gegroeid. Er is een natuurgeloof, dat langs allerlei vormen werelden als een soort pseudo wetenschap terugkomt. Al die elementen worden nu met elkaar verenigd. De situatie is daar ongeveer als volgt.

Driekwart van de grimoires die worden geschreven zijn z.g. grijs. De naam zegt het al. Ze bevatten een aantal recepten, die eigenlijk thuishoren in de kruidkunde. Daarnaast bevatten ze het vervaardigen van allerlei dranken sommige onschadelijk, andere minder onschadelijk waarmee men alweer iemand kan bereiken. Het is dus een soort primitieve pharmacie. Dan vinden wij daarin oproepingen. Dit zijn zuiver rituele kwesties. en hebben een kerkelijk karakter. Bij de magie van het Oosten is dit kerkelijke karakter veel minder sterk onderstreept. Daar is de bezwering iets, dat eigenlijk alleen staat tussen de magiër en degene, met wie hij contact opneemt. In Europa heeft men langzamerhand de kerk erbij gevoegd en wij vinden elementen van de katholieke eredienst in een groot gedeelte van die riten. terug. Het is begrijpelijk, dat dergelijke grimoires juist door hun vreemde stelling aanleiding zijn geworden tot het ontstaan. van de z.g. zwarte boeken.

Zwarte boeken zijn er op de wereld maar heel weinig. Er schijnt er een geschreven te zijn in de Engelse taal. Er wordt een viertal genoemd, die in Frankrijk zijn geschreven ik meen, alle oorspronkelijk in het Latijn en later vertaald. Dan spreekt men over nogal wat Italiaanse werken uit die tijd en enkele werken, die oorspronkelijk schijnbaar in het oude schrift van Israël werden opgetekend en die men toeschrijft aan de joden of aan de moren. Deze boeken zijn nooit volledig vertaald. Daarover kunnen wij dus verder weinig zeggen. Laten wij eens proberen na te gaan hoe de receptuur werkt. Ze is in feite eenvoudig genoeg.

Als iemand verliefd is en hij wil wederliefde vinden, dan kan hij naar de magiër of de heks gaan. De heks maakt een drankje klaar, waarin iets van de persoon zelf is verwerkt. Soms zijn dat heel onsmakelijke bestanddelen, maar ook volstaat men wel met b.v. een druppel bloed of

een traan. Daaraan worden enkele wat opzweepende dingen toegevoegd, zoals de spaanse vlieg met al zijn schadelijkheid, die wel degelijk in vele liefdesdranken werd gebruikt. Op deze manier krijgen wij a. zelfverzekerdheid bij degene die liefheeft, b. een toestand van opgezweept zijn bij degene, die wordt bemind. De kans is groot, dat het optreden van degene, die liefheeft de beminde op dat moment werkelijk tot contact kan brengen. Dat zijn op zichzelf heel aardige dingen.

Met de rituelen wordt het al veel moeilijker. Een van die rituelen schrijft o.m. voor, dat je natuurlijk eerst begint met baden, je vast 48 uur, daarna trek je een nieuw gewaad aan dat alleen voor magie gebruikt wordt, je neemt uit je kist je zwaard, je dolk (in Europa hoort dat erbij) plus de toverstaf. En met deze bestanddelen ga je naar een muur, die blank moet zijn, meestal op het Oosten. De muur wordt op het juiste ogenblik dat wordt bij horoscoop bepaald met de toverstaf aangeraakt en men tekent daarop eerst met symbolen (met gebaren a.h.w.) meestal een kruis, waarvan de bovenste balk gehoord is. Soms tekent men ook de horens onder het kruis, het ligt er aan wat men gaat doen.

Daarna wordt er een offer gebracht. De magie van Europa heeft het erg op met bloedoffers en de uitspraak van Goethe "Blut iet ein ganz besonderes Saft" moeten wij hier dan ook wel zien als een uiting van alle magisch denken. De offers zijn soms een muis dat zijn waarschijnlijk de goedkope magiërs. Dan kunt u beschikken over een zwarte kat, een zwarte baan, in enkele gevallen ook een lam zonder smet. Onder de offerdieren komen ook nog voor duiven en adders. Het bloed, het lichaamsvocht, wordt over een altaarsteen uitgegoten en daarna begint men met invocaties, die wel heel veel doen denken aan een misoffer. De eerste is nl. een verklaring van de eigen intentie; Hier ben ik. Zelf ben ik niet waardig en niet machtig, maar ik beschik over middelen van macht (waarbij dan meestal ook het zwaard en de dolk tijdelijk op de altaartafel worden gelegd). Dan wordt een geest met naam geroepen en men beweert, dat deze dan verschijnt op de muur waar de magische stok de symbolen heeft getekend en waar ze overigens vaak ook nog symbolisch zijn aangebracht.

Nu is de grote moeilijkheid, dat men op dit ogenblik een bescherming nodig heeft voor zichzelf en de aanwezigen en dat men aan de andere kant de geest niet mag afstoten. Want het contact riet deze geesten is in die magie "kerkelijk" het is een soort aanbiddingsgeschiedenis. Het resultaat is, dat er een lijn wordt getrokken. "O, Heer, wij trekken deze lijn en zullen deze niet overschrijden, opdat wij Uw grootheid, waardigheid enz. niet krenken." En als ze dat hebben gedaan, komen ze terzake.

In de meeste gevallen belooft men bepaalde offers of daden te volbrengen in ruil waarvoor de entiteit, die men heeft opgeroepen, ook iets moet doen. De daden, die men belooft, worden altijd wel verricht, maar de resultaten blijken heel vaak uit te blijven, omdat men doodgewoon de juiste techniek niet bezit. Want het gaat natuurlijk niet in de eerste plaats om het werkelijk ritueel voltrekken van de actie, het gaat in de eerste plaats om een werkelijke invocatie. Er moet een werkelijke oproeping zijn en daarna komt een verschijning. Pas als er een verschijning is, krijgt de rest zin. Indien dat niet wordt begrepen, krijgen we de meest krankzinnige situaties. Denkt u maar aan de verhalen van o.m. Gielgere (?). (blauwbaard)

De geschiedenis van de magie gaat verder en wij krijgen te maken met de zeer ingewikkelde vormen van mechanische magie. In de tijd dat een mechaniek iets nieuws is, althans niet veel wordt gebruikt, is het duidelijk dat het mechanisme boeit. Men maakt nu o.m. een duivelsklok (in de buurt van Mirtenberg) waarin bepaalde demonen achtereenvolgens mechanisch tevoorschijn komen. Nu is de hele kwestie; men moet op het juiste ogenblik het juiste reukwerk aansteken, zodat het gedurende de passage brandt. Het mechaniek komt na verloop van tijd tot stilstand (het loopt gewoon op een snoetje met een gewichtje eraan) en de demon die er dan voor staat verschijnt. Het is duidelijk, dat dit kolder is.

In de magie van andere volken vinden wij ongeveer hetzelfde. Er is altijd een altaar, er is altijd een ritueel. Waarom zijn die grimoires dan eigenlijk gelijktijdig belangrijk en gevaarlijk?

Ik heb u al verteld, dat men een geheime taal gebruikt. Die geheimtaal moet eerst worden overgeleverd d.w.z. mondelinge overlevering. Iemand, die zo'n boek leest en niet weet wat bepaalde begrippen betekenen, weet ook niet wat hij moet doen. Als er op een gegeven

ogenblik wordt gezegd, dat men een kaars moet doen walmen met sulver, dan vraagt men zich af; Hoe wordt dat gedaan? Heel eenvoudig. sulver wordt hier gezien als levensadem. Met andere woorden men blaast over een brandende kaars, zonder deze te doven, in de richting van een brasier (een vuurkorfje) waar bepaalde kruiden gedaan zijn.

Een ander, even typisch voorbeeld Men heeft nodig vet van een gehangene. Ik wist niet, dat je vet werd van het hangen. Maar sommigen hebben dat geloofd en zelfs grafschennis gepleegd om aan dat vet te komen. Maar de gehangene is ook nog de ingewijde. Vet is substantie zalf of in sommige gevallen smeersel. De ingewijde kende bepaalde recepten en daaronder waren het rode, witte en zwarte poeder wat ook in de celchemie veel werd gebruikt en tevens wat men noemde; de olie. Dat was gewoon gewijde olijfolie. Als je dus vet van een gehangene nodig had, dan had je alleen maar een druppel van die op een bepaalde wijze geladen olijfolie nodig. Het is geen wonder, dat zoveel mensen met heel veel moeite zo weinig hebben bereikt.

Even vreemd is al het voorschrift dat op een gegeven ogenblik wordt gegeven, nl. Hef de ongeborene en breek hem. Dan denken de mensen Nou, nou, een ongeboren kind te pakken krijgen en dan nog in stukken breken. Het betekende gewoon neem een ei en breek het, zoals in een receptenboekje staat. Ik noem nu maar een paar van die misleidende uitdrukkingen. Als u ooit een grimoire of een boek over magie zult tegenkomen, dan weet u wat er aan de hand is

Eveneens vreemd is het gebruik van diersymbolen. Er wordt gezegd, dat u een veer moet hebben uit de vlerk van een vliegende raaf. Nu is het in de eerste plaats de vraag. Hoe krijg je een vliegende raaf te pakken, terwijl je hem al vliegend een veer uit zijn vlerk haalt? Hij zou misschien uit de lucht kunnen komen vallen. Maar is het dan een vallende veemof een veer van een vliegende raaf? Het is veel eenvoudiger; Raaf is omen. Als je in deze bezwering, die tegen onheil gaat, resultaat wilt bereiken, dan moet je weten welk onheil er aan de gang is. Vervolgens moet je een voorwerpje nemen dat met het onheil verbonden is (als het een zieke is desnoods een haar van die zieke en dat is dan die veer van de vliegende raaf). Ook een duif wordt heel vaak genoemd. Die duif heeft er echter niets mee te maken, en ook niets met de heilige geest. De duif staat voor een bode. en vaak ook voor inspiratie. Dus men dient inspiratief te reageren op een bepaald moment. Het is verbluffend, als je ziet hoe handig ze dat allemaal hebben weten weg te moffelen.

Als men u b.v. vertelt dat u een steentje nodig heeft dat zeven maanden de vollemaan heeft gezien op een kerkhof (dit geval komt voor in een Duitse grimoire), dan zult u waarschijnlijk een steentje zoeken en na zeven maanden gaan kijken en denken nu is het machtig. Helemaal niet De vollemaan staat voor Isis, staat voor Pan, staat voor de gereflecteerde goddelijke kracht, dus voor bepaalde engelen. Het steentje is in dit geval niets anders dan een soort amulet, dat geladen wordt door het gedurende zeven maanden (en dan begint u met de feestdag van St. Johannes en telt vandaar verder elke avond in te stralen onder aanroeping van de 7 Heren van de Uren. Er zijn nl. 7 Heren, die de Uren samen regeren. En omdat er 24 uren in een dag zijn, zijn er altijd een paar die per dag overwerk malen

De situatie zou belachelijk zijn, indien de mensen niet hadden gemeend dat al die aanwijzingen werkelijk zouden zijn. Als er staat, dat je op de maagd het offer moet brengen, dan zijn er werkelijk mensen, die zeggen. Dan moeten wij dus een maagdelijk meisje te pakken krijgen, houd haar vast aan armen en benen op het altaar en daar boven offer je de haan of wat het ook moet zijn. Maar de maagd heeft hier niets te maken met een vrouwelijk kind, Het heeft alleen te maken met het sterrenbeeld de Maagd. Het is dus een tijdsaanduiding.

De meest krankzinnige ritens hebben zich voltrokken aan de hand van niet begrepen grimoires. En je zou je misschien afvragen waarom de magiërs niet hebben beseft tot wat voor onzin hun rituelen, aanduidingen en ook hun recepten, die heel vaak eveneens op de een of andere manier waren gecamoufleerd, zouden leiden. Ik geloof, dat het in de eerste plaats voortkwam uit de enorme eerbied, die de magiërs zelf hadden voor hetgeen zij bereikten. En zelfs indien hun magie geen echte magie is geweest en dat is heel vaak voorgekomen zo moet men zich realiseren dat zij gebruik maakten van allerlei roesopwekkende middelen en dat zij in die roes vaalt goddelijke of ook demonische realiteiten meenden te constateren dat ze in contact waren

met geesten. Echt of niet echt, dat doet niet terzake. Voor hen was dit heilig. En alle onheil in de wereld zouden ze gemakkelijk op de koop toe hebben genomen, indien zij de ontwijding door niet bevoegde personen van dit heilige maar zouden kunnen vermijden.

Het is natuurlijk heel aardig om te zeggen; Er zijn altijd heksenmythen e.d. geweest. Heks en waren in feite natuurvereerders. Vele van hun heksenrecepten zijn niets anders dan recepten van kruidkunde. En heel veel van de daaraan toegevoegde elementen (b.v. het vet van een pasgeboren kind e.d. dingen) meer zijn eender onder invloed van de heksenhamer in de receptuur terecht gekomen dan dat ze werkelijk uit de overlevering van de heksen zelf voortkwamen. Maar het heilig zijn van een geloof, dat kunt u zich wel voorstellen. Praktisch iedereen, die een grimoire heeft geschreven, geloofde intens in de betekenis van hetgeen hij deed, in de grootheid van de machten waarmee hij in contact kwam. Hij geloofde wel degelijk in de grote en m.i. vaak zeer reële gevaren, die het oproepen van bepaalde geesten met zich bracht. Hij wilde eenvoudig voorkomen, dat de wereld geteisterd zou kunnen worden door ongebonden demonen, die zo maar zouden losbreken. Alleen ingewijden waren in staat tot het oproepen van geesten. Een ingewijde kende de betekenis van de gebruikte termen. Dus ze hadden wel reden om het zo te doen.

De situatie wordt steeds moeilijker, want met al die oude en vaak volkomen verkeerd begrepen aanwijzingen gaan nu ook de mensen van de 19e eeuw werken. De 19e eeuw kenmerkt zich, zoals u weet, door een opleving van wat men occultisme zou kunnen noemen. Het mesmerisme wordt een modeziekte. Het spiritisme doet opgeld. Daarnaast herleeft de magie. Er zijn grote magische kringen, o.m. in Engeland. En een van die magiërs, Bulwer Lytton, schrijft zelfs een paar romans. Hij was misschien wel geen groot ingewijde, maar ingewijde was hij toch wel. Deze mensen hebben de neiging om alles volgens moderne termen te vertalen en dat betekent dat b.v. in de theosofie het spiritisme in het begin een heel grote rol speelde. Omgekeerd betekent het dat de theosofie een heel grote rol gaat spelen in allerlei magische interpretaties in het begin van de 20e eeuw.

De techniek gaat veder en de wetenschap vindt verklaringen. Plotseling worden de golven van goddelijke kracht nu vibraties. Ik noem maar een voorbeeld. Men probeert alles om te vormen en te vertalen. Zo komt men ook tot het opnieuw vertalen van bepaalde grimoires. Er bestaan in deze tijd ofschoon ze niet algemeen toegankelijk zijn gemoderniseerde versies van o.m. le grand Albert, die ik u heb genoemd en vele anderen.

Van de boeken van Mozes bestaan er ook gemoderniseerde versies evenzo van de geheimen van Rabbi Solomon. Terwijl de oude versies gemeengoed zijn geworden, is er een nieuwe vorm van grimoire aan het ontstaan, waarin het magisch recept a.h.w. aan het redelijk denken wordt onderworpen. De rite wordt voor het grootste gedeelte teruggebracht tot haar symbolische betekenis ze wordt beschouwd als preparatief en niet op zich oorzakelijk en vandaaruit komt dan vanzelf de technische bezwering. En nu niet meer in de vorm van allerhande mechanische werkjes, zoals wij dat heel sterk hebben gezien in Duitsland, in een deel van Zwitserland en in Noord Italië. Neen, men komt nu zuiver tot het overbrengen van bepaalde regels die men in de natuur heeft ontdekt, en van bepaalde wetjes die men bij wijze van spreken in de vroegere fabrieken heeft ontdekt t.a.v. aandrijving en die eenvoudig te koppelen zijn aan het magisch gebeuren.

In de nieuwe magie is de geest (eigenlijk de demon) aan de ene kant vager geworden hij is minder reëel. Aan de andere kant is de macht, die hij uitstraalt, veel groter. In die tijd zei men; Het is de kracht van electriciteit. In deze tijd zal men waarschijnlijk zeggen. Het is atoomkracht.

De totaal nieuwe kringen die ontstaan hebben ook behoefte, evenals de oude magiërs, aan hun geheimschrift. Maar ze kunnen dat geheimschrift niet meer in de oude termen gebruiken. Het zou ofwel belachelijk zijn, dan wel toch nog te begrijpelijk en te gevaarlijk. En zo komen zij tot het gebruiken van bepaalde esoterische, soms theosofische of anthroposofische formules en daarin vermommen zij dan weer hun magisch denken.

Er zijn schrijvers geweest (o.a. enkele in Rusland), die hebben geprobeerd om zelfs een nieuw model van het heelal te geven, waarbij alle betekenissen van magische aard werden ontrafeld,

de betekenis van de Tarot opnieuw werd geformuleerd en al die dingen meer. Daarmee zijn ze lang bezig geweest. Onder hen zijn er twee geweest ik zal de namen niet noemen die een dergelijk model hebben gebruikt als dekmantel. In de vorm van een filosofische verhandeling, onder het mom een nieuw denkbeeld over de wereld te geven brengen zij in feite recepturen. Zij vertellen weer hoe je iets kunt bereiken, maar ook zij beperken zich tot hun ingewijden. Die ingewijden vormen echter in tegenstelling tot vroeger, toen een groot magiër misschien drie of vier werkelijke leerlingen had, groepen en deze groepen zijn het die de magie langzaam maar zeker ombuigen in de richting van de psychologie.

Het is typerend, dat in deze tijd de oude magische ritens nog steeds bestaan, maar dat een groot gedeelte van de toepassingen en de recepturen direct met de psychologie samenhangend in psychologische termen wordt uitgedrukt. Over het algemeen wordt ook toegegeven dat zij in de eerste plaats op suggestie en hypnose berusten en pas daarna op reële werkingen.

Er blijft ons nog een laatste deel van deze magische vernieuwingen over. Het zijn de z.g. grote genezers. Er zijn er heel wat geweest. In sommige landen zijn ze gehinderd en geëlimineerd. In andere landen zijn ze vereerd of eenvoudig zakenmensen geworden. Deze grote genezers hebben ook heel mooie theorieën. De een werkt met oude indiaanse medicijnmannen, de ander vindt Indiërs attractiever en maar heel zelden houdt de een of andere oude overleden dokter spreekuur. Deze mensen genezen werkelijk. Ze zijn in staat in vele gevallen ongeneeslijk geachte kwalen in zeer korte tijd sterkin symptomen te doen afnemen en in sommige gevallen zelfs ook medisch op te heffen.

Hun techniek bestaat uit concentratie. Het is alsof die psychologische werking zich heeft doorgezet in de richting van wat ik ken en anders zie, wordt anders. Het "voor mij" laat men eenvoudig buiten beschouwing. Omdat men voor zichzelf die mogelijkheid tot verandering niet aanneemt, werkt men met allerhande projecties, waarbij het helemaal niet belangrijk is dat het projecties zijn, want dat weet de genezer zelf meestal wel, maar het is wel belangrijk voor hem dat hij gelooft, dat zij een macht representeren.

Als hij de naam van een dergelijke beschermgeest noemt na kennis te hebben genomen van twintig brieven over allerhande kwalen, dan is hij er eerlijk van overtuigd, dat het aanroepen van die macht (dus het geven van het magisch woord) bepaalde vibraties losmaakt (daar hebben wij het woord weer!), die al die patiënten zullen bereiken en genezen. Is het zelfbegoocheling? In vele gevallen wel. Is het soms bedrog? Ik ken zo'n geval, dat een zoon van een werkmagier wordt in deze zin, dus een groot genezer. Op het ogenblik bezit hij een drietal buitenhuizen met aanmerkelijk grondbezit daaromheen, laat eigen bussen rijden van en naar enkele grote steden om de patiënten aan te voeren en zegt daarbij te leven van collecten. Ze moeten dan toch wel aardig wat opleveren!

Ik geloof niet, dat je van deze man kunt zeggen, dat hij volkomen eerlijk is. Aan de andere kant kun je toch ook niet zeggen, dat hij helemaal oneerlijk is, want hij gelooft dat hij werkelijk mensen kan genezen en doet dat een enkele keer ook. Hier ligt het bedrog eigenlijk in het hoopgeven aan velen, opdat je enkelen kunt helpen. Naarmate zo iemand deze manier van werken doorzet, worden de resultaten minder. Dat is een vreemd verschijnsel. Misschien zou je over deze modernste magiërs kunnen zeggen, dat zij gedragen moeten worden door hun geloof, ook ten aanzien van hun eigen onbaatzuchtigheid, hun werkelijke behoefte om de mensen te helpen. Hem is een omstelling van het eigen "ik". Die omstelling bewerkstelligt dan kennelijk ook overdracht van krachten en het vermogen krachten over te dragen.

Misschien kunnen wij teruggrijpen naar een oude filosoof, iemand uit de tijd van Solon, die rustig zei; "In mij is de kracht. En ziet, zo ik zeg. Deze kracht heb ik is deze kracht in alle dingen. En zo ken ik alle dingen in de kracht en ik werk vanuit haar in alle dingen." Een beetje cryptisch misschien, maar het komt hierop neer;

Ik heb in mij een kracht. Als ik die op de juiste manier zie en beleef, dan is ze zo kenbaar voor mij in alle dingen dat ik eenvoudig, omdat ik ook die kracht ben of er deel van ben, alle dingen kan veranderen volgens mijn wensen, mits ik blijf binnen de perken van die kracht. Het lijkt mij een aardige omschrijving van al hetgeen die magiërs hebben getracht te doen.

Je kunt natuurlijk zeggen, dat hun recepten in vele gevallen niet dwaas waren. Dat is inderdaad zo. U weet, dat sommigen van hen koortswerende middelen gebruikten. Anderen gebruikt hallucinogene stoffen, die zij via zalven of dranken aan anderen gaven en waarmee ze hen hele visioenen lieten beleven. Ze hebben heus wel dingen, die werken. Maar is niet het belangrijkste, dat zij in zichzelf geloven? Het in zichzelf geloven is het werkelijke kenmerk, naar ik meen, ook van de grote magiër. Iemand, die volledig op zichzelf vertrouwt en in zichzelf gelooft, beschikt werkelijk over grote krachten. De geheimen die hij vindt, meestal volgens zijn eigen geneigdheid, uit zijn eigen wijze van leven, zullen dan voor hem de kentekenen worden van een geheiligde kracht. Het symbool van het contact met een geheiligde wereld. En vandaaruit is de stap naar het geheimschrift, naar de zorgvuldige overlevering van details niet zo groot meer.

In uw dagen bestaat de mogelijkheid dat u met grimoires in aanraking komt. Ze zullen waarschijnlijk anders heten. Of ze rituele magie behandelen of natuurmagicie, of ze het eenvoudig hebben over de simpele methode van moedra (gebaar) en eventueel het woord gebruiken om kracht op te wekken of misschien nog eenvoudiger u brengen tot het innerlijk contact met bepaalde geesten en grote krachten, ze hebben alle een ding gemeen ze zijn niet volledig waar, omdat ze geheimtaal gebruiken. Maar als u ze leest en al die onmogelijke details nu eens even verwaarloost, al die recepten even terzijde zet, dan blijft daarin mogelijk ook voor u toch iets over het inzicht, dat je door het geloven in jezelf enorm veel kunt bereiken en dat als dit geloof misschien middels de projectie van een grote geest of van een beschermer de grenzen van het menselijk mogelijke overschrijdt, ook de daad, de beïnvloeding die van je uitgaat het schijnbaar onmogelijke mogelijk kan maken.

Ik hoop, dat u uw belangstelling voor magie en magiër zult richten op het gebruik van de juiste technieken. En ofschoon wij al meermalen hebben geprobeerd u een beeld te geven van de juiste technieken, wil ik er nog enkele o sommen.

In uw wereld dient u zich te beperken tot een minimum aan ritueel.

Zowel in uw wens (dus uw projectie) als in uw methode om die projectie op te wekken en waar te maken, dient u zoveel mogelijk uw natuurlijk gedrag te volgen en uw natuurlijke persoonlijkheid te gebruiken.

Een intens denken aan hetgeen u wilt, een vertrouwen in de mogelijkheid op deze wijze iets waar te maken is noodzakelijk. Maar als u hiervan gebruik maakt is een lange duur vaak overbodig. Een korte concentratie is vaak het best.

Alle recepten zijn gevaarlijk, omdat u niet precies weet wat met de genoemde bestanddelen, in feite wordt bedoeld. Daarom dient u niet te werken met de recepten van oude magiërs. In vele gevallen zult u echter ontdekken, dat het eenvoudig instralen van water, het samenvoegen misschien van enkele bestanddelen een even juiste en goede werking kan hebben. Een mens kan vaak zijn eigen medicijnen, zijn eigen tovermiddelen samenstellen, indien hij daarbij maar geen gebruik maakt van stoffen, die hem bekende gevaarlijke werkingen hebben. In dat geval gaat u de kant uit van de gifmengerij en waar dat toe voort hebben o.a. de gifmengsters van Parijs wel bewezen.

Blijf bij het eenvoudige. De stand van de sterren kan invloed hebben. Realiseer u, dat als u wind mee hebt, u harder kunt fietsen dan als u wind tegen hebt. Dat geldt ook in de magie. Zijn de kosmische stromingen, de krachten rond u in overeenstemming met hetgeen u wilt doen, dan heeft u natuurlijk meer kans te slagen. Het is niet zo, dat een bepaalde stand van de sterren een slagen waarborgt. Het is slechts zo, dat die stand de grootste mogelijkheid tot snel slagen geeft. Als u dit alles heeft verwerkt, kan ik alleen maar dit zeggen;

U maakt in het dagelijks leven, zonder het te weten, duizendmaal gebruik van iets dat in feite magie is. Waarom zou u het niet bewuster doen? Waarom zou u voor uzelf dit magisch werken en leven niet een beetje losmaken van de al te ingewikkelde en versleutelde oude grimoires, die nog voor zovelen het beeld van alle magie schijnen te bepalen.

DODEN MAGIE

Er zijn een aantal riten op deze wereld, waarbij de doden een grote rol spelen. Wij kunnen hierbij denken aan de praktijk van de zombie, in feite iemand, die verdoofd is en blijvend hersenletsel heeft, maar die uit een toestand van schijndood weer tot leven wordt geroepen. Dit echter bedoel ik niet. Ik denk aan de wijze, waarop men in sommige delen van de wereld heeft geleerd om werkelijk gestorven mensen tijdelijk tot een soort schijnleven op te wekken. Misschien heeft een van de meest interessant vertoningen in dit opzicht gedurende lange tijd in een groot klooster, iets noordelijk van Lhasa plaatsgevonden.

Men had daar de gewoonte om meermalen 's jaars meestal driemaal pas overleden mensen eenvoudig weer te laten opstaan. U moet zich proberen voor te stellen hoe dat ongeveer gebeurde.

Er is een grote, betrekkelijk lage zaal met aan het einde een verhoging, een soort toneel of erepodium en op dit podium staat de dode opgebaard. Aan de linkerkant van de dode staat een grote steen, die van onder iets puntig toeloopt en rust in een uitholling van een andere steen. De uitholling is met boter gevuld, ofschoon ik niet weet waarvoor. Aan de andere kant zit een soort orkestje, dat beschikt over enkele verschrikkelijk klinkende hoorns en een groot aantal ratel en trommelinstrumenten.

Als men samenkomt, begint eerst een reeks incantaties. Men begint met het citeren van bepaalde delen uit heilige geschriften. Daarna komt er een voorganger en die begint tamelijk opzweepende, ofschoon nogal traag beginnende, keerzangen met het publiek en dan komen de eigenlijke magiërs. Het orkestje begint lawaai te maken. Ze proberen hun krachten. En als die krachten goed zijn, zal op een gegeven ogenblik de spitse steen, die toch altijd wel een ton weegt, beginnen te draaien. Hij draait en vervolgens verheft hij zichzelf zo ver dat hij volledig los is van de basissteen. Als dit gebeurt, is het hele publiek daardoor in een soort trance gekomen. Iemand, die daar binnenkomt, heeft het gevoel dat er statische electriciteit in de lucht is. Je haren rijzen bijna, te berge. En dan begint pas de werkelijke ritus.

Er worden danspassen gemaakt rond de dode, die op de baar ligt. Er worden bezwerende woorden gesproken Er worden gebaren gemaakt en tenslotte komt uit de dansers iemand naar voren, praktisch niet bekleed, maar hij draagt wel een masker en deze begint als een magnetiseur in te stralen. Hij trekt zich langzaam terug op het ogenblik, dat het lijk in beweging komt. Het lichaam verheft zich inderdaad, loopt meestal niet meer dan 6 á 7 stappen in de richting van de steen en spreekt dan. Dat spreken is praktisch onverstaanbaar. Het is een dof gebrul van klanken dat al heel gauw in een soort gerochel versterft. Dan zakt het lijk in elkaar.

Het doel van deze op zichzelf meer op een vertoning lijkende voorstelling is wel om een bepaald orakel te krijgen. Men kiest bij voorkeur een gestorven monnik voor deze vertoning. Want, zo redeneert men, die monnik is op de juist manier vrij geworden. Hij is bij zijn sterven bijgestaan, de ziel is vrij om weg te kunnen komen, dus weet hij wat er aan de hand is, zowel in het rijk van de Heer der Wereld als in het rijk der mogelijk incarnaties. Als hij terugkomt, is hij nog niet geïncarneerd, dus kan hij ons wel vertellen wat er zo ongeveer zal gebeuren. Op deze manier wordt de goede man gebruikt om te vertellen wat het klooster en ook de hoofdstad in de komende maanden te wachten staat.

Ik geloof niet, dat deze rite in deze vorm op dit moment nog wordt uitgevoerd, maar toch zijn er ook andere landen waar men dit dodenceremonieel nog kent.

Het is niet bekend in het Westen, maar op bepaalde Polynesische eilanden kent men soortgelijke gebruiken alleen kiest men daar geen vast lijk per zoveel tijd maar wacht men totdat er een bepaalde hoofdman of hooggeplaatst persoon is overleden. Van deze redeneert men, dat bij de voortzetting is van vele krachten. Indien hij op aarde kan terugkomen en kan spreken, dan geeft hij niet alleen raad, maar hij daalt ook a.h.w. neer in degene, die dan de leiding van de gemeenschap overneemt. Ook hier zijn de gebruiken langzamerhand wat

verminkt en zullen ze niet zo vaak zeer voorkomen. Bovendien is men bang hierbij betrappt te worden.

U kunt zich deze ceremonie ongeveer als volgt voorstellen; De dode wordt zittend neergezet voor een met spijzen beladen plek. De anderen gebruiken een feestmaal dat gebeurt op enige afstand. De dode presideert wel, maar op afstand. Tijdens die maaltijd worden bepaalde gezangen herhaald. Op den duur is er een roes en allen beginnen te dansen en te zingen behalve de dode. Op een gegeven ogenblik begint men de naam van de overledene te roepen in een gescandeerde incantatie. De mensen krijgen allerlei verschijnselen van hysterie, bijna epilepsie schuimbekkend vallen sommigen neer en dan klinkt er een stem. Hier staat het lijk dus niet op, maar men beweert dat die stem inderdaad uit het lichaam komt en dat de mond beweegt. Nu is het ook hier zo, dat de woorden niet geheel verstaanbaar zijn. Ze worden door enkele magiërs, de priesters, geïnterpreteerd. Als ik mij niet vergis, is de laatste keer een dergelijke plechtigheid gehouden in 1967 op een eiland waar ook Amerikanen waren. Het vreemde van het geval was, dat dezen er niets van hebben gemerkt. Zo geheim werd dat gehouden. Een dergelijk ritueel is iets waarvoor men bang is geworden. Vroeger was het iets normaal. Het was alleen voor de genodigden, maar het hele eiland wist het. Tegenwoordig wordt het door bepaalde kleine groepen nog steeds volbracht. In Afrika bestaan ook nog dergelijke riten, o.a. aan de bovenloop van de Niger. Hier is overigens het oproepen van de dode eigenlijk niet het werkelijke doel. Het doel is om een verbanning van de geest van de dode te bereiken en daarvoor bindt men het lijk, opdat het niet zal kunnen weglopen dat doet het trouwens ook niet. Men begint ook te roepen, er wordt ook weer bij gedanst en betrekkelijk veel bij gedronken, er is een daverende muziek van heel veel trommen en dan op een gegeven ogenblik beweegt er iets. Men zegt, dat het gebonden lijk beweegt. Misschien veroorzaakt, zoals althans meermalen is gebleken door een trekken aan touwtjes, waardoor enige beweging van de baar wordt veroorzaakt. Opdat ogenblik begint een priester of tovenaars tegen de dode te spreken dat zijn taak is afgelopen, dat hij geen rechten meer heeft, dat hij heen moet gaan. De dode geeft, overigens onverstaaanbaar, antwoord. Die samenspraak kan soms wel 20 tot 30 minuten duren. Als de dode daarna rustig wordt, neemt men aan dat hij is heengegaan. En dat is ook weer begrijpelijk.

Deze mensen hebben lange tijd de gewoonte gehad om als er iemand sterft in een dorp, dat dorp te verlaten. Later volstond men ermee om alleen een hut te laten vervallen daar woonde dus niemand meer in. Maar nu kan er iemand sterven met veel geld en bezittingen. Dan zouden eigenlijk al die bezittingen moeten verwilderen of vervallen. Dat kan men zich eenvoudig niet permitteren en daarom deze bezwering. Door die bezwering krijgt de geest de illusie, dat hij elders grote bezittingen heeft, maar dat hij hier niets meer bezit, dat hij het heeft verkocht. Men hoopt op die manier het spoken en het vallen van vervloekingen e.d. op de bezittingen te voorkomen. Eveneens een interessant verschijnsel.

Als je al die rituelen met en rond de dood ziet, dan begin je je te realiseren dat mensen eigenlijk altijd bang zijn geweest voor de dood en dat gelijktijdig aan de dode bijzondere macht en betekenis werden toegekend.

Als u zich realiseert dat zelfs in Twente er nog huizen bestaan met een speciale dodendeur een soort raam, dat licht wordt dichtgemetseld of met stenen wordt dicht gemaakt, waarlangs elk lijk de hoeve dient te verlaten. Ook hier is dit begrijpelijk. De dode kan alleen naar het huis terugkeren, indien hij dezelfde weg terug kiest. Als je dus zorgt, dat hij dan voor een muur staat, dan denkt hij dat hij zich heeft vergist en gaat ergens anders heen. De situatie ligt, voor zover wij haar kunnen nagaan, als volgt;

De dode leeft buiten de tijd van de mensen. Hij moet dus veel meer kunnen weten en zien van de mensen dan de mensen zelf. Hij is belangrijk om advies te geven. Aan de andere kant is hij in vele opzichten ook machtiger dan de mensen en als zodanig gevaarlijk. Indien hij een bezit op aarde heeft en hij wil dat behouden, dan beschikt hij over de middelen om iedereen af te schrikken en desnoods te doden, die tegen zijn wil aan dat bezit zou komen. Daarom probeert men maar liever er voor te zorgen, dat hij niet kan terugkomen.

In China bouwden ze vroeger geestenpoorten, omdat men meende; een geest kan alleen rechtuit gaan. Als je nu een muurtje zette voor de poort, zodat je a.h.w. zig zag naar binnen moest gaan, dan kon de geest er niet door, maar ieder ander wel dus de geest bleef buiten.

Bang is men voor de dode vooral, omdat de dood het onbekende is, dat er ergens nog leven overblijft. Als het helemaal dood was, helemaal weg, dan zou je het als mens betreuren, maar dan zou je niet bang behoeven te zijn. Maar er zijn voortdurend symptomen, waaruit je toch kunt opmaken dat die dode ergens voortbestaat, dat er nog iets van zijn kracht of zijn wezen aanwezig kan zijn en zich kan manifesteren. En dat is nu juist hetgeen men niet begrijpt en ook niet wil.

Kun je nu van iemand gebruikmaken, dan kan hij een orakel worden. Ik meen zelfs, dat men in de tijd van Seti I in Egypte een cultus had, waarmee mummies werden ondervraagd en men beweert dat ze antwoord gaven. Al die dingen van de toekomst willen kennen en zekerheden verwerven en gelijktijdig de dood terugwijzen zijn voortgekomen uit de onbekendheid met de dood. Naarmate de mens zich meer hecht en zich meer meester van zijn eigen wereld voelt, is hij banger voor elke wereld, waarin die meesterschap mogelijk niet meer zou bestaan. Naarmate de mens meer leert rustig te leven zijn gevaren iets meer excessiefs in zijn leven. En het gevaar van een dode dat je eens normaal vond wordt nu een dreigend gevaar, waarvoor je probeert te vluchten.

Het bijgeloof is overigens tamelijk uitgebreid. Zo beweert men b.v. dat een dode u kan achtervolgen, maar niet over stromend water. Een element, dat u terugvindt ook t.a.v. allerlei weergestalten (weerwolven e.d.), die ook niet over stromend water zouden kunnen gaan. In sagen over verdragen met de duivel komt het ook vaak voor dat je alles kunt krijgen en alles moogt doen, maar dat je niet over stromend water moogt gaan. Kennelijk heel belangrijk. Wij weten zelfs dat bepaalde pygmeeënstammen de gewoonte hebben om als er een grote sterfte is over een rivier te trekken. Zij denken, dat de dood en de doden dan achter blijven. Is dat waar? Als al die mensen dit geloven, kun je natuurlijk wel zeggen dat het een bijgeloof is, maar er moet iets van aan zijn.

Wij weten, dat je als geest over stromend kunt gaan. Maar wij weten ook, dat een zichtbare manifestatie, een schijngestalte, waarin je je zichtbaar voor de mensen op aarde probeert te vertonen of vanwaaruit je de materie tracht te manipuleren, sterk afhankelijk is van o.m. lichtelectriciteit en bepaalde temperatuursmogelijkheden. Stromend water betekent afkoeling, verandering van vochtigheid in de lucht, verandering van statisch electrisch element in de lucht. En als zodanig is het nog niet eens zo gek om te zeggen, dat een rivier inderdaad bepaalde invloeden kan uitschakelen. Dat je daaruit natuurlijk weer allerlei symbolen kunt fabriceren is duidelijk.

In Mexico hebben sommige mensen de gewoonte om als er iemand begraven zal worden water uit te gieten voor de deur. In enkele andere gevallen besprenkelt men het graf ook nog in het bijzonder en soms zelfs niet alleen met water maar ook met wijn. De reden is hier waarschijnlijk ook, dat men meent dat door dit vocht de dode verbannen blijft. Meestal weten de mensen niet meer waar het vandaan komt. Ik denk b.v. aan de absoute van de katholieke begrafenis, waar ook gewijd water op de dode wordt gesprenkeld, althans op zijn kist. Gewijd water, dat de geest uit zou bannen. Men is allang vergeten dat het dat heeft betekend, maar in feite is het een magische. rite t.a.v. de dode.

De oude indianen hadden ook eigenaardige gebruiken t.a.v. de doden. Een daarvan is deze; Een opperhoofd werd begraven. Zoals u weet, ging dat niet in de grond, maar hij werd in de openlucht, op een soort schavot vastgebonden met stokken en leren riemen, zodat hij daar kon vergaan of verdrogen. Maar een jaar na de begrafenis keerden jonge krijgers altijd tot dat graf terug. Zij kwamen daar naar men zei om het opperhoofd ces te bewijzen. Er zat echter iets anders bij.

Een groot opperhoofd werd een soort manitou, een enanatio, van een godheid. Bij deze verering moest men dus gaven brengen. Dat waren o.a. pijpen, klei en nog meer van die dingen. Met deze giften probeerde men dan de gunst te krijgen dat deze manitoe, deze tot godheid geworden stamhoofd of grote strijder als beschermer zou optreden van een dergenen,

die daar kwamen. Het is ongeveer hetzelfde als het zoeken naar een eigen totem, een eigen symbool iets wat wij overigens niet alleen bij de indianen vinden, naar evengoed bij de verwilderde bergstammen in Azië of bij vele stammen in Afrika,

Het is een inwijdingsritueel, dat hier voor de dode wordt gehouden en kennelijk met de bedoeling iets van die dode weer tot leven te brengen. Men doet dat dan ook á 12eDn t.a.v. helden dus mensen, dit of als opperhoofd, bijzonder geeerd en wijs zijn geweest of strijders, die zo groot en heldhaftig zijn geweest, dat ze daardoor a.h.w. begerenswaard worden. En daaruit ziet men weer iets heel anders.

De mens begeert kennelijk ook iets van de dode. Hij meent, dat hij iets van de essentie van zijn, die tot de overledene behoort, in zichzelf kan opnemen. Het is dezelfde gedachtengang die de koppensneller ertoe brengt koppen te snellen, want ook daarmee probeert hij iets van de manas, van de persoonlijkheid, van de kracht, over te nemen. Menseneters zijn heel vaak alleen maar rituele menseneters. Zij eten geen mensen omdat zij het lekker vinden, maar doordat zij iets (b.v. het hart van een machtig strijder) ,verorberen zelf een machtig strijder zullen worden. Er is dus ook nog een identificatie met de dode. Deze identificatie met de dode heeft weer aanleiding gegeven tot necromagie, die tot de meest krankzinnige dingen behoort die je je maar bedenken kunt. Riten van die aard hebben o.a. in de Sahara plaatsgevonden. Het zijn meestal woestijnen of heel woeste oorden waar het gebeurt.

Men brengt hier een dode of een deel daarvan een botje is al genoeg. Men begint een bezwering waarbij heel wat kruiden worden verbrand, allerhande donkere spreuken worden gezegd en uit de rook herontstaat dan de gestalte van degene, die men oproept.

U moet niet denken, dat het een sprookje is. De gedachtenkracht van de deelnemers, hun concentratie (er gaat soms een reis van een halve maand of maand aan vooraf, de bezwering zelf neemt over het algemeen bijna twee weken in beslag, daardoor worden die mensen zo opgezweept, dat hun gedachtenkracht alleen al in staat is om uit de rook een gestalte te vormen. En het is zeker ook heel goed mogelijk op die manier zelfs een astrale schil op te bouwen of een astrale schil die aanwezig is op te roepen.

Wanneer deze dode verschijnt, dan brengt men hem offers van leven. Soms slacht men een kameel, een paar schapen, in een enkel geval maar heel zelden heeft men ook wel eens een paard geofferd. Het is ook bekend, dat men een aantal kleinere dieren offerde, b.v. een aantal vogels.

Het bloed wordt altijd voor het bekken waar de rook uit komt gestort. Men neemt aan, dat de essentie van dit bloed (een soort levenskracht zijnde) zal overgaan in de door de rook gevormde gestalte. Daardoor verkrijgt deze een zelfstandig leven. Maar dat leven is niet meer beperkt, zodat die onsterfelijke gestalte nu met een opdracht kan worden belast en b.v. als een eeuwige wachter voor een heilige plaats kan worden gesteld of als een soort permanente slaaf en bediende kan worden gebruikt om bezittingen veilig te stellen, om bepaalde mensen te achtervolgen in de doods magie, waartoe o.m. behoort het Tibetaanse schieten met de doodspijl, het richten van de speer in bepaalde delen van Afrika, het werpen van de pijl met stro in Nieuw Guinea. Al deze dingen tezamen vormen de bedreiging met de dood. Maar om deze waar te kunnen maken gelooft men in vele delen van de wereld (althans de primitieve volkeren) nog steeds, dat men de dode nodig heeft.

Dan is er een laatste vorm waarvoor ik uw aandacht wil vragen, omdat ze ook zo curieus is en vooral omdat ze ook in beschaafde gebieden nog voorkomt. Wat ik u nu vertel is het afgelopen jaar nog gedaan in Sicilië. Het komt voor in zeer vele Zuid Amerikaanse staten. Het is het zenden van een dode togen een dode.

U moet zich de situatie weer even indenken. Er is iemand, die je vijand is. Je wilt je wreken, maar deze man sterft. Iemand heeft enorme schulden aan je. Hij sterft en ze worden je niet terugbetaald. In dat geval moet je iemand vinden, die de dode gaat opzoeken, hem aan zijn verplichtingen herinnert en hem eventueel laat betalen. In de oude tijd bestond dat ook wel, maar was het veel eenvoudiger. Je nam eenvoudig een slaaf, je gaf hem zijn opdracht en je sloeg hem de kop af. Dan ging hij vanzelf wel op zoek en maakte de zaak wel in orde. Nu echter moet men iemand oproepen. Hierbij wordt weer gebruik gemaakt van iets, wat men op

de begraafplaats heeft gevonden. In sommige gevallen neemt men ook aarde van een gewijd kerkhof. Het ritueel, dat daar omheen wordt opgebouwd, bestaat onder meer uit dansen, bepaalde gezangen die vaak als psalmen klinken (dus nogal traag) en bloedoffers. Als dit allemaal is gebeurd, roept men net zolang, totdat er via een medium een geest zich meldt. Deze geest krijgt beloften. Men zal hem bepaalde offers brengen, of als hij dat verzoekt men zal op aarde iets betalen aan zijn nabestaanden, maar daarvoor moet hij beloven dat hij die andere geest gaat halen en dat hij hem dwingt een onrecht ongedaan te maken. .

Op Sicilië was het de kwestie van iemand, die vermoord was. Men wilde weten wie de moordenaar was. De familie heeft net zolang gewerkt, totdat zij via een heel dikke dame, die naast vrome oude vrijster ook nog medium, helderziende en tovenares was, die dode heeft opgeroepen. Men heeft toen gehoord dat dat het iemand van een bepaalde familie was. Kort daarop heeft men twee leden van die familie vermoord. Het werd aan de Maffia toegeschreven Maar het was toch werkelijk een kwestie van vendetta.

Als u begrijpt, dat ze op deze manier doden achter doden aan sturen, dat ze zelfs geloven dat je op die wijze een dode kunt dwingen alles op aarde, zo te beïnvloeden dat je je bezittingen terugkrijgt, dan kunt u zich misschien ook indenken dat men zich veel moeite ervoor geeft. In enkele gevallen beweren ze ik weet het niet, ik ken de wereld van de geest te goed dat de dode zijn schuld heeft betaald.

Ik neem een geval uit Bogota. Men had daar ook een dergelijke rite uitgevoerd. Het ging om een betrekkelijk gering bedrag. Drie dagen later trok de loterij en de man in kwestie aan wie men schuld had kreeg een prijs, waarop men prompt zei; Zie, nu heeft de dode zijn schuld af betaald.

Dit vreemde mengsel van bijgeloof, van geestelijke realiteit, van menselijke en suggestieve krachten, van gebruik en misbruik van bepaalde kosmische krachten zelfs vormen tezamen de dodenmagie. Maar als je je afvraagt waarom deze dodenmagie bestaat, is er maar één antwoord.

De mens is gelijktijdig bang voor de dood en hij begeert de geheimen, die achter de dood volgens hem verborgen liggen. Hij zoekt voordeel te gewinnen en is bereid daartoe desnoods de duivelen uit de hel te bezweren. Aan de andere kant wil hij zichzelf beschermen, zichzelf zekerheden scheppen en is bereid daarvoor vaak zeer grote offers te brengen.

De dodenmagie kort voort uit deze sentimenten en is daarbij natuurlijk de uitdrukking van een bestaand geloof en ook nog de uitdrukking van een bestaande werkelijkheid, die door deze rationele wereld helaas vaak wordt ontkend.

BEGRENZING

Ik denk. En mijn gedachten bouwen grenzen van onmogelijkheden rond mijn mogelijkheid. Zo ben ik begrensd. Ik zie alleen het heden en ben begrensd in de tijd, omdat ik verleden en toekomst zie, als iets wat niet op dit moment en nu voor mij bestaat.

Ik zie de stof als enige vorm van leven en kan niet begrijpen hoe het geestelijk bestaan, al onvamend, toch zichzelf blijft. En ik noem misschien een voortbestaan een waan en ben begrensd zo in het denken, want grenzen bouw ik zelf.

Er is oneindigheid. En die oneindigheid, begrensd als zij ook moge zijn, is al wat ik kan beseffen en meer dan ik kan omvamen. Het is totaliteit, waarin het altijd nieuw is en nooit een grens mij remt. Maar op het ogenblik, dat ik mijzelf grenzen stel, ben ik begrensd. Met mijn denken en mijn zekerheden, met mijn poging om als "ik" te treden tegenover een totaliteit heb ik mijzelf begrensd. Ik heb mijzelf kleiner gemaakt dan ik behoef te zijn. Ik heb mijzelf machtelozer gemaakt dan ik in wezen ben. Ik heb vele kwaliteiten en eigenschappen, die ik bezit als mens in de stof of als geest eenvoudig ontkent en zo onmogelijk gemaakt.

Begrenzing is in de eerste plaats datgene, wat jezelf schept. En zegt men dan; Ik ben toch begrensd, zo dient men zich te realiseren, dat een begrenzing op een ogenblik en in een tijd niet werkelijk telt.

In begrenzingen moet ge niet tellen op een ogenblik, maar over het geheel van b.v. een stoffelijk leven en ge zult zien dat dan vele grenzen, die ge eens meende dat ze aanwezig waren in feite niet hebben bestaan, behalve in uzelf en daardoor uw zijn hebben bepaald.

Ik stel. Er zijn geen werkelijke grenzen buiten misschien de grenzen, die het Grenzen Gods zelve betekenen. En deze grenzen zijn voor mij onkenbaar ze bestaan voor mij niet. Alle andere grenzen kan ik teniet doen, indien ik zelf mijn besef verander. Niet in een enkel woord of in een uiterlijkheid alleen, maar in de totaliteit van mijn wezen de mogelijkheid voelend waar ik eens "onmogelijk" heb gezegd.

Zo groei je verder tot grens na grens is gevallen en je tijden samensmeltend, wereld en sferen verenigd onbegrensd staat in tijd, in ruimte, in mogelijkheden.

LES 7 - OUDE KRACHTEN, NIEUWE TIJDEN

Als in het verleden vele magiërs en ingewijden hun herinneringen en recepten reeds hebben neergeschreven in gewichtige en vaak met grote sloten vergrendelde boeken, zo is de kracht, waarmee zij werken, iets wat in de mensheid aanwezig is en wat ook in deze dagen nog voortbestaat. De oude krachten en oude machten zijn hoofdzakelijk natuurlijke krachten, daarnaast de krachten van de geest en in enkele gevallen ook astrale projecties. Maar ook in uw tijd hebben deze dingen invloed. Er zijn zelfs parallellen te trekken.

Als wij denken aan b.v. de heksentijd, dan vergeten wij dat de heksenzalf erg beroemd was. Het was een extract, waarin belladonna enz. verwerkt zat. In feite was het een soort "stuf", een roesveroorzakend middel (in moderne termen een hallucinogeen middel) dat via de huid werd opgenomen. De heksen gebruikten die zalf al voordat er sprake was van de hekserij, zoals die vooral door de kerkelijke overleveringen tot u zijn gekomen.

In deze tijd zien wij hele volksstammen gebruik maken van hasjisch, marihuana en allerlei andere soorten roesverwekkende middelen en ook deze hebben vaak zeer sterke hallucinogene bijwerkingen. Het zou niet verwonderlijk zijn, indien ook tegenwoordig een soortgelijke omzetting in religieuze zin zou plaatsvinden van de roes en de verschijnselen daarvan. En dat zou allemaal heel goed zijn, indien wij daarbij konden volstaan met de opmerking dat de heksen, zoals b.v. Manson in Amerika, alleen maar dwazen en ontspoorde waren. Dat zal voor velen misschien waar zijn, maar aan de andere kant er zijn inderdaad krachten, die men kan oproepen. Er zijn mogelijkheden, vooral op astraal terrein, die ter beschikking staan van degenen, die op welke wijze dan ook zich hebben weten los te maken van sterke lichamelijke bindingen. Het is duidelijk, dat uit de moderne drugs vandaag of morgen ook een soort hekserij en daarmee ook weer een soort moderne magie zou kunnen ontstaan.

Als ik de oude recepten bekijk, dan zie ik elke keer weer dat er onmogelijk te verkrijgen bestanddelen in worden genoemd. Zo spreekt men b.v. over de hoorn van een eenhoorn, verpulverd op een bepaalde manier. Een eenhoorn bestaat niet. Misschien bedoelde men de neushoorn. We weten dat die wordt gebruikt in sommige delen van de wereld (ook in poedervorm) om de door ouderdom verzwakkende krachten weer wat op peil te brengen dit ten behoeve van eigen vreugde en van het andere geslacht. Dergelijke recepten zijn voor een groot gedeelte humbug. Anderzijds zitten in die recepten toch ook weer werkzame bestanddelen, die men ook vandaag kent.

Wij zien bepaalde praktijken, waarvan we ons afvragen wat de zin ervan is. Neem b.v. het in de oude tijd heel veel voorkomende tekenen van diagrammen. Diagrammen op de vloer, voorzien van heilige tekens en al de rest. Magisch gezien is er reden voor om dat te doen. Aan de andere kant echter wordt een groot gedeelte van die bewerkingen alleen maar aan de beschouwing daarvan toegeschreven.

In India gebruikt men vaak nog de z. g. mandala's om hierdoor voor zichzelf een toestand van ontruktheid, van verhoogd besef te bereiken. Dit zijn eenvoudige tekeningen in afwijkende kleuren b.v. een rode cirkel op een geel vlak. Als wij daarmee te maken krijgen, dan zeggen wij Dat is een visuele vermoeidheid, waardoor bepaalde beelden ontstaan en men inderdaad het onderbewuste naar boven laat komen. Dat hebben die oude afbeeldingen ook gedaan. Als ik verder zoek om nog wat parallellen te vinden, dan ontdek ik de incantatie.

De incantatie bestaat vaak voor een groot gedeelte uit verklaringen, die voor een ieder, die een beetje nadenkt, absoluut niet waar kunnen zijn. Maar wat horen wij vandaag de dag overal? Soortgelijke verklaringen. Als wij denken aan de langdurige aanroepingen, die vele magiërs plachten te volbrengen en wij vergelijken dat met de toespraken van b.v. een Hitler of wat dat betreft van een Churchill of een Nixon, die al is het op drogere wijze ook dergelijke stellingen voortdurend poneert (Agnew is er nog sterker in), dan krijgen wij zo het gevoel dat

dezelfde werkingen, die vroeger in de magie werden gebruikt ook in deze tijd bestaan. En dan wordt het belangrijk voor ons om na te gaan wat is de basis van die krachten en op welke wijze zullen zij in deze dagen in verschijning kunnen treden?

We beginnen ons dan allereerst af te vragen In hoeverre heeft de mens in zijn bewustzijn vermogens, die hij normaal niet wekt, maar die onder een zekere druk of in een bepaalde situatie naar buiten kunnen treden? Er blijken dan systemen te bestaan om de lichaamsvermoeidheid uit te schakelen. Denk aan de vroeger zo beroemde Lungonpa's, de snelle lopers van Tibet, waarvan werd gezegd dat zij zonder te rusten op een dag 80 km aflegden en dat met een behoorlijk grote snelheid. Zij deden dat in een soort half trance. Wij zien tegenwoordig dat een groot gedeelte van de training, zoals die voor de sport wordt gedaan maar ook in het leger, gericht is op eenzelfde verschijnsel het automatisch functioneren van de spieren, terwijl de aandacht op iets totaal anders gericht kan zijn. Men blijkt daarbij in staat te zijn, zelfs zeer ingewikkelde bewegingscombinaties geheel automatisch te volbrengen.

Ik geloof, dat hier dus al een eerste punt is. De oude scholing van het lichaam is wel degelijk overgeplant in de moderne tijd. Een mens, die dus zeker wil zijn dat hij bepaalde acties goed zal kunnen volbrengen, zonder dat hierdoor mijn aandacht wordt opgegist, behoeft alleen maar te trainen tot de actie automatisch is, dan laat hij het lichaam a.h.w. los en bij het optreden van gelijksoortige omstandigheden zal het lichaam hetzelfde ritme hervatten en automatisch hetzelfde volbrengen.

Dan is daar natuurlijk de vraag in hoeverre men met het eigen brein en tevens mogelijk ook met sommige van de eigen geestelijke voertuigen iets tot stand kan brengen.

De oude magiër wist dat hij die krachten bezat. En hij maakte gebruik daarvan om zichzelf te vergeten. Hij ging uit van het standpunt; Zolang ik mij te zeer van mijzelf bewust ben, kan ik niet zoveel aan ben ik geremd. En daarom sprak hij vaak (ieder, die iets weet van de verschillende invocaties en incantaties, zal dat bevestigen) op een gegeven ogenblik namens zijn God en ging over op de term "Want ik ben Uw God en ik zeg U". Identificatie als een middel om de banden, die in het brein liggen, los te maken.

In de moderne muziek, vooral in de pop en de beat maar zeker ook in andere vormen (country en western b.v.), krijgen wij de laatste tijd, nogal eens te maken met het voortdurend herhalen van een bepaald ritme. een bepaald accoord en dat gedurende lange tijd. Het blijkt, dat dit inderdaad grote invloed heeft. Hierdoor raken bepaalde remmen los en wordt het totale reactie en denkleven van de mens veranderd. Er ontstaat zelfs in vele gevallen een communiteitszin, die normaal voor die mensen niet eens denkbaar, laat staan bereikbaar is.

Hier is alweer een parallel, en wat meer is, een bruikbare aanwijzing. Wij kunnen vaak gebruik maken van een achtergrond, mits deze een regelmatig zich herhalend geluid van voldoende sterkte bevat om hierdoor een groot gedeelte van de normale reacties uit te schakelen en het geheel van ons kunnen want wij willen het bewust gebruiken via concentraties op een enkel punt te richten. Het is een concentratie, die niet gestoord behoeft te worden door de Stones, de Beatles of hoe ze allemaal heten, maar die er integendeel wel degelijk door bevorderd. kan worden. Ik zou hier een voorbeeld willen geven;

Het blijkt, dat vele moderne jongelui bijzonder goed bij dergelijke muziek kunnen lezen en studeren. Het lijkt zelfs of hun vermogen tot op name van studiemateriaal onder die omstandigheden veel groter is. Confronteert men hen met muziek van b.v. Bach, Vivaldi of Bartok, dan blijkt dat die muziek zelf hen boeit, dat ze erin opgaan, het geeft een gevoelsbeleving, maar geen verruimde opnamemogelijkheid. Een punt, waarmee u rekening zou kunnen houden.

Dan hebben wij de astrale wereld. Daarover is u in de loop der tijden zoveel verteld, dat ik aanneem dat u het meeste nu wel weet. Maar een ding is zeker; als ik geconcentreerd denk, kan ik door dit denken iets scheppen in de astrale wereld. De vorm plus de intentie, die ik daaraan verbind, bestaat dan werkelijk in het astraal en kan vanuit de astrale wereld zowel in geestelijke werelden als in de menselijke wereld opereren.

Als wij nu denken aan de manier, waarop men zich b.v. bij de verering van de Bok van Mendes bezig hield met omschrijvingen, hoe de incantaties voortdurend een nadere definitie gaven van een gestalte, dan kunnen wij misschien begrijpen dat hier niet alleen sprake is van een suggestief proces, maar wel degelijk ook sprake is van een astrale opbouw. Een dergelijke opbouw zou in uw tijd evengoed mogelijk zijn, want de kracht waarmee die opbouw tot stand wordt gebracht is in de mens aanwezig ze is nog steeds dezelfde.

In deze tijd heeft men natuurlijk geen behoefte aan de een of andere verschrikkelijke dreiging, die zich langzaam uit het duister schijnt te materialiseren. Maar misschien heeft men wel behoefte aan een soort bemiddelende werking of invloed, waardoor men eigen krachten kan uitzenden, terwijl de aandacht alweer met iets anders bezig is.

Wie in staat is zich scherp en levendig iets voor te stellen en dit gedichtenbeeld te zien als van groot belang, bouwt een astraal beeld op. De intentie daarin gelegd blijft bestaan in overeenstemming met de daarin gelegde kracht, ook nadat het onmiddellijke opbouwen en voeden door de concentratie allang voorbij is. Wij kunnen dus iets buiten ons scheppen, dat voor ons taken vervuld. Dat was vroeger zo, dat is nu nog zo.

Dan heeft men in de oude magie ook het werken met geesten. Er zijn vele voorbeelden van. Een van de meest bekende is misschien wel de heks van Endor geweest, die een koning opriep die moest profeteren.

Zij schrok eigenlijk een beetje toen de echte koning kwam, omdat ze gewend was met astrale beelden te werken, die zij zelf kon redigeren en beïnvloeden. In andere gevallen weten wij, dat geesten inderdaad spraken.

Dan behoeven we heus niet zo heel ver in de tijd terug te zoeken, want het spreken van geesten laten wij dat niet vergeten was zelfs in de 14e eeuw belangrijk. Er bestaan overleveringen overigens mooi opgesierd omtrent verschijningen van geesten, zelfs in kerken en kathedralen. Dat de godsdienst hieraan een eigen uitleg geeft en een verschijning, die niet een heilige is, onmiddellijk probeert teniet te doen door te vertellen dat er een zwart verkoolde handafdruk is ontstaan op een bank waar een ogenblik de hand van de verschijning rustte, behoeft ons verder niet zo te interesseren. Geesten bestaan. Als ze niet zouden bestaan, zou ook ik niet bestaan, nietwaar?

Als er dus een mens is, die zich een voorstelling van een geest kan vormen en daarbij de behoefte heeft met die geest in contact te treden, schept hij een contact met die geest. Men zoekt een harmonie en deze harmonie betekent een resonantie tussen de wereld, waarin de geest verkeert en de eigen wereld, terwijl de uitstromende gedachten gelijktijdig ook nog bijdragen tot het vormen van een schil (een astraal voertuig), dat voor die geest hanteerbaar is, indien ze zich zou willen manifesteren.

Wat kun je met zo'n geest doen? Profeteren. Maar een geest weet ook niet alles. De profetieën, die door dergelijke geesten werden verkregen, waren vaak zo'n beetje aan de onbegrijpelijk kant. Dat komt, omdat de geest nu eenmaal anders reageert en formuleert dan de mens.

Ik zou u daarom ook niet aanraden om speciaal met geesten te gaan verkeren, alleen om daaruit een profetie te halen. Er zijn andere mogelijkheden.

Voor een geest is b.v. de uitstraling van een mens volledig zichtbaar. Dat betekent, dat een geest anderen voor u kan waarnemen en beoordelen. Een geest (een natuurgeest) ziet de levende krachten van de natuur en kan u voorlichten omtrent datgene, wat zij wel of niet doen in uw omgeving. Het is mogelijk om op deze manier bepaalde onaangename invloeden eenvoudig uit te bannen of indien u dat wenst misschien wat geluk, wat kleine meevallertjes a.h.w. naar u toe te trekken.

Opvallend is verder in de oude magie, dat men gelooft in krachten (soms zijn het geesten van mensen, soms demonen, maar dan witte demonen, soms zijn het ook engelen), die in staat zijn een soort bescherming te vormen. Ze zijn een geluksfactor. Indien zij aanwezig zijn en u loopt b.v. langs een bananenschil, dan komt uw voet er net niet op terecht, anders zou u er wel op belanden. Dat is het eenvoudigste voorbeeld.

In de magie heeft men zich altijd veel moeite getroost om een dergelijk geluk aan te trekken. Zou men in de moderne tijd daarmee iets kunnen doen? Er zijn entiteiten, die inderdaad bereid zijn u te helpen, die u mogelijkheden verschaffen, welke u normaal niet heeft. Zij helpen u bij wijze van spreken om in iets, wat u niet helemaal kunt overzien, toch een juiste keuze te maken. Zij brengen u ertoe om als u zich vergist, die erg snel even te herstellen, zodat ze voordeel brengt in plaats van verwarring. Ik geloof, dat die geesten of invloeden voor de moderne mens van belang kunnen zijn. Maar in deze nieuwe tijd mag je natuurlijk niet bijgelovig zijn. Dat 9/10 van het moderne denken een vorm van bijgeloof is, zullen wij dan maar vergeten.

Wat doen wij? Wij moeten in de eerste plaats contact hebben met een dergelijke geest. Wij hebben over het algemeen geen voorstelling van een geest. Wel kunnen wij ons een voorstelling vormen van een gebeuren het verhoeden van onheil b.v. Een dergelijke voorstelling kan een geest, die daarin geïnteresseerd is, eveneens aanlokken. Het is alsof u een etalage heeft, waarin u iets zet dat de belangstellende voorbijganger ongetwijfeld zal boeien, maar anderen noopt rustig verder te gaan. U krijgt dan op een gegeven ogenblik contact. Hoe wordt dat contact beschreven?

In de oude geschriften spreekt men van een kille wind. In wat moderner literatuur wordt gesproken van kippenvel en in onze tijd zouden wij zeggen, dat het bij veel mensen een trekking is langs de ruggengraat, die zich vooral aan de top van de ruggengraat afspeelt, zodat je nekharen te berge rijzen. Als je zo'n gevoel krijgt, is er een contact. Dit contact moet dan bevestigd worden door een harmonie. De oude magiër deed dat door incantaties en het branden van reukwerken. In de moderne tijd is een dergelijk ritueel voor de mens eigenlijk niet aanvaardbaar. Maar je kunt je wel voorstellen dat er "iemand" is. En als er iemand is, kun je aan zo iemand denken. je kunt hem je gedachten sturen en. je kunt zelfs met hem spreken dus vocaliseren wat je denkt. In beide gevallen ontstaat er een zekere communicatie. Het antwoord is ook, gemakkelijk genoeg af te lezen, ofschoon het niet verstaan kan worden in woorden of zelfs in gedachten. Krijgt u een bevestigend antwoord. (dus een contact), dan verandert de spanning, die u rond zich voelt en vooral die eigenaardige trekking. Het is alsof de haren weer gaan liggen, maar of er nu een warmte is in plaats van een gevoel van kilte. Dit duidt aan dat er een harmonie is er is contact gemaakt met uw aura.

Indien u gelooft, dat die bescherming u gegeven zal worden (een belangrijke factor, want u moet ervoor openstaan!), dan krijgt u die inderdaad de bescherming, het geluk, dat u wordt gegeven echter is in overeenstemming met uw eis. Denkt u maar aan het mannetje Piggelmee, dat zijn wensen verkeerd beschouwd of misschien was het zijn vrouw.

U moet uw wens zo uitdrukken, dat ze uw ogenblikkelijke vrede en tevredenheid vergroot, zonder dat ze uw aansprakelijkheid moet toenemen. Kunt u dat zo formuleren, dan vermijdt u ongelukken en dat is het belangrijkste. Want wat een mens als geluk niets, wordt meestal zijn, ongeluk, als hij het bereikt. Op deze manier kunt u dus weten dat de aanwezigheid er is.

Als er wordt ingegrepen, zult u dat niet altijd merken. Maar in vele gevallen zult u weer het gevoel krijgen van een ogenblik van. warmte en dat speelt zich dan meestal weer af rond. de aanzet van de nekwervels. Weet u dat zo'n contact er is dan moet u automatisch ook danken, Dankbaarheid uitdrukken, ook al weet u niet waarvoor. Hierdoor wordt de wisselwerking tussen een beschermende geest en u in stand gehouden.

U ziet het, dergelijke contacten, al behoren ze dan misschien onder bijgeloof voor ons te rationeel denkende mensen, kunnen toch wel wat goeds met zich brengen.

Als wij kijken naar de oude. krachten die worden gebruikt, dan valt ons ook op dat men in heel veel gevallen een soort, harmonie met de natuur zoekt. In de heilige wouden vinden wij vaak bijzondere bomen, oude bomen. De mens gaat daarheen. In sommige gevallen probeert hij zelfs door spleten in die boom te kruipen, zoals in Nederland in de buurt van Rolde een tijdlang is gebeurd. Altijd weer is het een poging zich met de natuur te vereenzelvigen. Maar men heeft er tevens een bedoeling mee, een vaststaand doel. Men roept de krachten van de natuur aan en zegt gelijktijdig wat ze moeten doen. De man, die door de boom gaat, doet dat waarschijnlijk om van een kwaal af te komen. Hij heeft misschien een verrekte heup en zegt

dat dit in orde moet komen. Of hij heeft reumatiek, en. hij zegt dat dit in orde moet komen. Hij maakt het duidelijk, voordat hij door de spleet kruipt. In vele gevallen helpt het.

Een ander voorbeeld dat hier kan helpen om de zaak te begrijpen is een aantal riten, zoals die o a. in Griekenland in sommige heilige bossen werden voltrokken. Hier gaat het niet om een bepaalde boom, Het gehele woud is heilig. Daar worden voortdurend erediensten gehouden. Men heeft er a.h.w., contact met de goden. Wie binnentreedt, komt in de invloedssfeer zo gelooft hij van een God. Maar het denken van een mens heeft invloed op de natuur.

Iemand, die van een plant houdt, zal ontdekken dat die plant, ofschoon zij misschien niet zo deskundig wordt verzorgd, mooier bloeit en beter groeit dan bij iemand, die alles deskundig doet maar geen hart voor de plant heeft. Menselijke gedachten worden door de planten gewoon geabsorbeerd. Zij geven die werking terug in een natuurlijke kracht, een soort oerlevenskracht, die dan door de mens zelf weer kan worden gericht en dus gebruikt.

Er zijn geen heilige wouden meer. Het is natuurlijk onzin om een pot geraniums neer te zetten op een altaartje en daar je gedachten heen te zenden. Maar de mens heeft toch altijd wel een gevoel van natuurverbondenheid, als hij ergens met oude bomen e.d. in aanraking komt. Waarom zou u in deze tijd, indien u van die kracht gebruik wilt maken, niet eens rustig in de bossen gaan wandelen? Vooral daar waar het hout oud en dicht is. Daar is leven, daar is kracht. En probeert u zich dan te realiseren wat voor kracht u nodig heeft. U omschrijft uw doel. U zult tot uw verbazing ontdekken, dat niet alleen vele lichamelijke ongemakken daardoor worden opgeheven, maar dat u zelfs sneller gaat denken, dat uw reactievermogen wat beter wordt, dat u denkbeelden in u voelt opkomen, vaag, maar voor nadere overweging toch wel belangrijk, waardoor uw visie op het leven soms, al is het meestal tijdelijk, verandert.

De mens van vandaag kan van die natuurverbondenheid wel degelijk net zoveel gebruikmaken als de mensen in het verleden. Alleen, hij moet het op een andere manier doen. Hij kan niet meer naar een speciaal daarvoor bestemde plaats gaan. Maar hij kan wel zijn denken vooral naar de oude levende wezens in de plantenwereld toezenden en hij krijgt van hen reactie.

Ik wil u nog een raad geven. Reacties zoals wij hier bedoelen, dus het ter beschikking komen van bepaalde primaire levenskrachten, zal veel minder sterk gebeuren, indien u dat doet tijdens de bloei. Een kastanje b.v., die normaal kracht geeft, zal in de tijd dat hij in bloei staat, die kracht in veel mindere mate afgeven. Dat is ook begrijpelijk, want in die boom zijn processen aan de gang, waarop het besef van de boom te zeer geconcentreerd is. De mens is maar zelden sterk genoeg om die concentratie te breken. Maar zodra de sapstuwing en al wat daarmee gepaard gaat weer wat gekalmeerd is, de vrucht is gezet, dan keert die boom weer naar het latent openstaan terug en dan kunt u wel wat bereiken.

Interessant is ook, dat al die oude magiërs eigenlijk aan een soort astrologie hebben gedaan. Ik zeg een "soort" astrologie, want er zijn reeds lang magiërs geweest die werkten met de sterren, voordat men wist wat sterren waren en voordat men ook maar iets besepte van de betekenis van de wandelende sterren of planeten,

Als de magiër werkt, dan doet hij dit in overeenstemming met de sterren. Sommige handelingen doet hij alleen wanneer de zon opkomt, andere juist wanneer ze ondergaat. Sommige handelingen worden gedaan bij volle maan, andere bij nieuwe maan. Kijken we naar latere recepturen, dan vinden wij opvallende aanbevelingen. Bijvoorbeeld; Dit dient gedaan te worden in de nacht van St. Johannes (een feestdag in de lente en wel als de nacht helder is en het licht begint te dauwen. Dat klinkt tegenstrijdig, maar het is inderdaad mogelijk). De dauw is vaak een grondnevel daarboven kan de nacht helder zijn. Dan kun je bepaalde plechtigheden verrichten, zegt men.

Soms wordt ook speciaal beschrevene Mars moet in het zenith staan/ In andere gevallen gaat het om een bepaalde constellatie van planeten. Magie vraagt vaak ook een oriëntering, waarbij de poolster dan meestal erg belangrijk is. Kortom, de aanwijzingen, die men aan de wereld van de sterren en planeten ontleent, zijn vele. Misschien zou men dat bijgeloof kunnen noemen, maar het is inderdaad waar dat sterren en planeten inwerken op de mensen en op de wereld.

Daarnaast is het duidelijk, dat de wereld eigen magnetische velden heeft en dat die dus door uw oriëntatie op een bepaalde plaats door uw lichaam zuilen snijden en door al wat daarmee in verband staat.

Een oriëntatie op het noorden of oosten lijkt misschien bijgelovig, maar ze behoeft het daarom nog lang niet altijd te zijn.

In de moderne tijd kun je al die speciale voorschriften moeilijk volgen. Bovendien, als u zou wachten tot een bepaalde constellatie en een bepaald weertype optreden en u gaat dan ergens in het gras dansen, dan zou u waarschijnlijk voor een opstandige kaboutervrouw worden uitgekregen en niemand zou u de mogelijkheid laten uw magische verrichtingen voort te zetten. Wat is nu belangrijk?

Uit alle oude magie blijkt, dat men bepaalde planeten ziet als heersers 's van bepaalde mogelijkheden of werkingen. Gaat het over strijd, moed en ook vitaliteit, dan blijkt men aan een gunstige Mars bijzonder grote waarde te hechten. Omdat het positieve waarden zijn, die ik noem, houdt men daarbij verder rekening met een klimmende zon. Men doet het meestal bij zonsopgang of iets daarna. Heeft men te maken met geluksfactoren en hieronder vallen ook de overigens materiele liefde, spel, geluk, reizen en dat soort dingen, dan geeft men kennelijk de voorkeur aan Venus. Betreft het handel, contracten, ja zelfs succes bij diefstallen (daarvoor had men in de oudheid ook bezweringen), dan blijkt Mercurius de voorkeur te genieten. Gaat het om bepaalde meer mystieke mogelijkheden en belevingen, dan beroept men zich graag op Saturnus en Neptunus. De maan blijkt van groot belang te zijn voor alle dingen, die met het onmiddellijk stoffelijk ritme van de mens in verband staan, dus zijn normaal leven. De zon wordt altijd als heerser gezien en bepaalt door de stand haar werking, haar kracht, zoals zij deze verschaft aan een planetair aspect. Nu zijn die aanwijzingen op zichzelf misschien onvolledig. Maar iemand die wat van astrologie afweet, begrijpt ongetwijfeld wat ik hier op overigens onwetenschappelijke wijze vanuit zijn standpunt heb geprobeerd te zeggen.

1. Er zijn planeten, die optreden als heersers.

2. De stand van de zon bepaalt de wijze, waarop de werking en de, kracht van die heersers op aarde tot uiting komt.

En waarom zou men daarmee op aarde dan geen rekening houden in de moderne tijd? Het is natuurlijk aardig om te zeggen Ach, die sterren maken niet veel uit. Maar iemand, die weet wat je met een maanfase doet, die weet hoe zijn mogelijkheden zelfs fluctueren in het vaste ritme met de maan, hij zal zeggen. De juiste stand van een planeet zal misschien net dat kleine beetje meer aan mogelijkheid geven, waardoor ik succes heb. Hij zal dus rekening houden met die tijden. Voor alle dingen, waarover wij hebben gesproken en vele waarover wij niet hebben gesproken en ook niet zullen spreken op deze avond is de keuze van het juiste moment toch wel belangrijk.

Wanneer u te midden van de natuur wandelt om daar bijzondere krachten op te doen, dan geloof ik dat het toch ook van belang is te weten op welke wijze de natuur op dat moment ademt. Heeft u vitaliteit nodig, zoek dan vooral de koele uren van de morgen uit, waarin de natuur pas volop begint te ademen en te leven. Dan is haar energie het meest in overeenstemming met uw eigen energie. U zult dan door ademhaling alleen al voldoende prana binnenkrijgen uit het plantaardig leven, zelfs zonder verdere instelling. Doet u dat echter in de avonduren, dan wordt u geen kracht toegezonden. Integendeel, er wordt u een soort rust gegeven. Wilt u dus kalmeren, dan moet u 's avonds inde bossen wandelen en niet 's morgens. Zo eenvoudig ligt het eigenlijk al.

De regels hiervoor zijn tamelijk eenvoudig. Wij kunnen praktisch alle magische bestrevingen, ook in deze tijd, onderverdelen in de volgende hoofden

Directe actie en ook persoonlijke actie altijd Mars. Zodra het "ik" daarbij actief een grote rol speelt, is Mars de heerser, die ik kies. Ik zal mijn bezweringen, mijn instelling, mijn zoeken naar harmonie vooral volbrengen op die ogenblikken, dat Mars een zo gunstig mogelijk aspect maakt. Bij voorkeur kies ik hier een aspect met de zon. Zoek ik toevalsfactoren, die echter niet bepaald kunnen worden door redelijke samenhangen in de wereld, dan zal ik vooral letten op

Venus. Als hierbij bepaalde dromen (droomvervulling, droomwensen een rol spelen, kan kies ik vooral de avond en bij voorkeur wanneer Venus avondster is.

Is Venus avondster en heeft zij een gunstig aspect, dan kunt u ervan verzekerd zijn dat uw mogelijkheden veel groter worden. Dat zou ook kunnen gelden voor het vragen aan de geest u te helpen en u geluk te geven, als u dit geluk zelf niet voldoende wilt of kunt omschrijven.

Zoekt u naar harde, dus menselijk redelijke, mogelijkheden en door de rede gedichte resultaten, kies vooral Mercurius. Als Mercurius gunstig staat, dan zullen ook alle bezweringen die daarmee samenhangen grote resultaten geven.

Voor contacten waarbij geesten betrokken zijn, die nog op aarde zijn of natuurgeesten, heeft men verder rekening te houden met de maan. De stand van de maan is mede bepalend voor het optreden, voor de energie van dergelijke entiteiten en vooral ook voor hun bereikbaarheid.

Kies een gunstig aspect van de maan met de planeet, die uw doel bepaalt.

Wilt u entiteiten oproepen of zoeken naar geestelijke mogelijkheden of belevingen (ik denk aan uittreding.e.d.), dan zou ik u de raad willen geven vooral te letten op een zeer goed staande Saturnus. Want ook uw eigen uittreding in b.v. astraal gebied kunnen door een gunstig staande Saturnus goed worden beïnvloed. Dat betekent, dat u in uw leven soms perioden van jaren heeft, waarin dergelijke belevingen gemakkelijk bereikbaar zijn. Daarna komen vaak perioden dat nieuwe bestrevingen geen resultaat hebben, maar oude, eenmaal gelegde contacten kunt u gemakkelijk in stand houden.

Heeft u in uw bestrevingen vooral het esoterische of de hogere geestelijke werelden betrokken, houdt dan rekening met Neptunus. Indien deze goed staat en vooral indien hij op de juiste wijze conjunct is met de planeet, die uw bestreving nader omschrijft, dan heeft u hier de beste mogelijkheden van slagen.

Dit alles klinkt als een receptenboekje. Het is niet mijn bedoeling dat te geven. Maar ik wilde u aantonen, dat men in deze tijd wel degelijk rekening zou moeten houden ook met de stand van planeten. Sterren laten wij maar buiten beschouwing.

Houdt u er rekening mee, dat gerichtheid (b.v. staan met het gezicht naar het noorden of het zuiden) invloed kan hebben. Want de uitstraling van de aarde, die wij ook wel magnetisch veld noemen etc., werkt wel degelijk in op het menselijk lichaam. Als u dwars op deze straling staat, zodat ze het lichaam a.h.w. van schouder tot schouder doorloopt, dan kunt u staan gericht naar oost of naar west, dat verschil is niet zo groot, maar in beide gevallen moet u rekenen met een vertraging van alles wat met organische reacties te maken heeft. Er blijven spanningen bestaan, die u niet zo gemakkelijk kwijt raakt.

Bent u daarentegen noord zuid georiënteerd, dan is alles veel meer ontspannen. Uw lichaam heeft minder weerstanden, het laadt zich ook gemakkelijker op. Vandaar dat ik zeg; Als u gaat liggen, zou ik hier noordzuid kiezen, omdat u dan de grootste dichtheid aan het hoofdeinde heeft, ofschoon het verschil in feite niet groot is. U zult dan waarschijnlijk beter rusten en slapen. Ontspanning is eender mogelijk. U zult gemakkelijker krachten kunnen opnemen.

Als u in de natuur onder de bomen rust om daar a.h.w. prana, nieuwe energie op te doen of om sneller te genezen, dan zou ik een dergelijke horizontale gerichtheid noord zuid absoluut kunnen aanbevelen. Bent u oost west georiënteerd, dan moet er rekening mee worden gehouden dat u veel meer behoudt wat er in u is. Wilt u met een bijzonder grote concentratie iets doen, dan is deze oriëntatie dus beter.

Hebben wij te maken met geesten, entiteiten of demonen, dan blijkt dat wij ons in de magie naar alle windrichtingen plegen te richten. Datzelfde doe je ook, als je het hebt tegen boze geesten, engelen of zelfs tegen God. Het waarom zal u duidelijk zijn, indien u zich realiseert dat je op deze wijze alle in jezelf aanwezige krachten voor een ogenblik activeert en gelijktijdig een aanduiding van verbondenheid vormt met het geheel van de aarde en daardoor ook met alle relaties, die ze heeft met andere planeten.

Het is niet zo moeilijk als het lijkt. U hoeft natuurlijk vanavond niet een kompas te nemen om te zien of uw bed goed staat, dat zou dwaasheid zijn. Maar indien u b.v. last heeft van

slapeloosheid, dan is vaak een andere richting van het bed al voldoende. Zijn er aardstralen die officieel niet bestaan dan kan een geringe verplaatsing, zelfs enkele centimeters of een decimeter, al voldoende zijn om u in plaats van onrustig rustig te doen slapen. Ook hier dus nevenbij een eenvoudige aanwijzing.

De krachten, die in de oudheid een grote rol hebben gespeeld, zijn in deze dagen nog net zo aanwezig als vroeger. De mensen zijn eigenlijk in wezen nog dezelfde als vroeger. Uiterlijk is er veel veranderd, dat geef ik graag toe. De relaties met het milieu zijn veranderd. Uw denken is veranderd, maar de kracht die aanwezig is, is precies dezelfde. Als u dus die kracht zoekt in overeenstemming met uw mogelijkheden en denken zoals ze nu bestaan en gelijktijdig zoveel mogelijk rekening houdt met hetgeen de ouden daaromtrent reeds wisten en deden, dan zult u ongetwijfeld ook in deze dagen resultaten kunnen bereiken met magie. Dat betekent niet, dat u de eerste de beste grimoire moet nemen en eens moet nakijken of er niet een leuk receptje is om een erfenis te krijgen of misschien promotie te maken, want in 9 van de 10 gevallen zijn die recepten niet juist. Dat wil zeggen ze bevatten allerlei dingen, die vroeger belangrijk waren en het nu niet meer zijn.

Heeft u te maken met zo'n recept, dan kan het alleen van nut zijn, indien u weet wat de werkzame bestanddelen zijn en dat weet u meestal niet. Laat die oude recepten dus maar rusten. Maar wat daaromheen is geweven aan beïnvloeding, aan autosuggestie, aan hypnotische werkingen, dat kunt u nog steeds gebruiken, want de basis opmaak van de mens is nog altijd dezelfde als vroeger.

Op gelijke manier kunt u gebruikmaken van oriëntatie, van de keuze van tijdstippen in het ritme van de natuur. Waarom zoudt u dat niet doen? Het kan weinig schaden, zelfs als u er ook niet helemaal in gelooft, Het kan u daarentegen enorm baten. Het kan u veel meer mogelijkheden geven. Vergeet niet, dat als een weegschaal in evenwicht staat een zandkorrel voldoende zou kunnen zijn om langzaam een der schalen te doen doorslaan. Zo kan dus dat kleine en schijnbaar onbelangrijke beetje kracht, dat er in een juiste oriëntatie zit (het rekening houden met een juiste constellatie, zelfs het gevoel rekening te hebben gehouden met alles, bepalend zijn voor de harmonieën die u bereikt, voor de resultaten, die voor u mogelijk zijn, zelfs voor de mogelijkheid om meer of minder kracht op te nemen.

Het lijkt mij van belang, dat men de oude krachten niet beschouwt als iets wat is afgedaan. De oude denkwereld van de mens is vervangen door een andere, maar dezelfde krachten leven. De oude magische procedures hebben voor een groot gedeelte hun aantrekkingskracht verloren of zijn langzaam maar zeker afgezaakt naar wat lege ceremonieën, die zinloos zijn omdat de mens er niet werkelijk meer in leeft en er geen deel aan heeft. Maar vergeet een ding niet. U heeft de ceremonie niet nodig, maar wel de kracht. U heeft de sfeer nodig, niet het bepaalde ritueel. U heeft de mogelijkheden, de medewerking van allerlei energieën rond u nodig om een optimaal resultaat te bereiken en daarbij moogt u rustig uitgaan van uw wereld van vandaag en uw denken. Maar u moet rekening ermee houden dat de natuur haar onveranderlijke evenwichten, instellingen en wetten kent, die niet worden gewijzigd, omdat u ze anders interpreteert.

Hiermede hoop ik u iets duidelijk te hebben gemaakt omtrent magie en magiërs. De magiër van vandaag is iemand, die reageert volgens eigen voorstellingsvermogen, eigen denken, voor zover het zijn innerlijk leven betreft, en die gelijktijdig rekening houdt met alle condities, die t.a.v. natuur, toestand van de natuur en inwerking van de natuur reeds in het verleden werden gegeven, omdat hij beseft zo de dingen die in hem leven op een juiste wijze tot uiting te kunnen brengen.

Ik hoop, dat dit voor u geen aanleiding wordt om u nu plotseling op de magie te storten, maar wel dat u zo u toch reeds gedachten probeert te projecteren, soms kracht probeert te ontvangen e.d. uit het voorgaande enige aanwijzingen zult putten om daardoor voor uzelf betere resultaten te verkrijgen en vooral om uw misvatting, zoals die bij velen bestaat, dat het alleen van jezelf hoeft af te hangen, enigszins ongedaan te maken.

DE MAGIËR EN ZIJN INSTRUMENTEN

Als je in de oude boeken over magie zit te snuffelen, dan ontdek je allerlei vreemde dingen. Er is een geestendolk, een geestenzwaard en niet te vergeten de toverstaf. Het toverstafje, dat je eender verwacht in een sprookje dij de goede fee van Assepoester, is voor de magier een heel belangrijk instrument. Er bestaan allerlei voorschriften voor de manier, waarop het moet worden vervaardigd. Je kunt een toverstaf maken uit twee soorten hout ebbenhout of ook een hazelaartak. Als de staf wordt gemaakt, dan moet men erg voorzichtig zijn, want het mag niet gesneden worden met ijzer. Dat brengt wel wat moeilijkheden met zich, maar kennelijk heeft men toch altijd wel kans gezien de staf voldoende te polijsten en te schuren, totdat hij rond genoeg was.

Dan moeten er banden om komen. De staf moet natuurlijk voordat het zover is al eens gewijd zijn. Hij wordt gedrenkt in gewijd water, waarin as zit. Naar gelang van de rite, kan dat as zijn van een levend wezen, het kan gewone as zijn en men kan in sommige gevallen ook gebruik maken van steenzout en as van verbrande bladeren. Als men dat heeft gedaan, dan begint men met het moeilijke werk van de ringen, want om een toverstaf behoren tenminste 4, soms 6 en in enkele gevallen zelfs 9 ringen te zitten. De ringen zijn gemaakt van verschillen metalen. Als wij een 4 ringsstaf hebben, dan vinden we daaromheen, 12 ringen van zilver, een ring van goud en een van geel koper. Hebben wij een 9 ringsstaf, dan komt daar o.a. bij rood koper, brons in twee legeringen en tin. De bandjes, die later warm precies om de staf zullen worden gewrongen, dienen ook afzonderlijk behandeld te worden. Ze worden eerst gewijd d.w.z. er worden spreuken over uitgesproken. Daarna begint men met het graveerwerk. Op elk bandje wordt een aantal sterren en een paar namen gegraveerd. Vroegere toverstaven bestonden uit z.g. sterrenletter symbolen, die we tegenwoordig nog wel terugvinden als de z.g. eerste, tweede of derde reeks symbolen van een bepaalde planeet. In de meer moderne tijd deed men het ook wel zo, dat men een soort horoscoop ervan maakte en de tekens van de verschillende planeten erin graveerde in een bepaalde verhouding en daarbij ook een machtsnaam.

De gouden ring is altijd gewijd aan de zon. Ze draagt het zonnelymbol en de naam van degene, aan wie men de toverstaf en daarmee zichzelf als magiër wijdt. Het is de kracht waaronder je werkt.

Heeft men dat alles in orde gemaakt, dan komt het plechtige moment dat de doppen worden aangebracht. De toverstaf wordt en niet alleen voor goochelaars voorzien van twee z.g. stootdoppen, die worden gemaakt uit het metaal dat behoort bij de planeten, waarmee de magiër in hoofdzaak werkt. Dat kan dus ijzer zijn, koper of een soort verguldsel met een kwikneerslag. Men kan ook goud en zilver gebruiken. Zilver werd nogal eens gebruikt, omdat heel veel magiërs graag met de maan werkten. Terwijl de doppen erop worden gezet, begint een reeks bewierokingen en het uitspreken van de juiste formules. Zo'n plechtigheid duurt meestal een dag of drie. Daarna moet de staf worden gewikkeld volgens de voorschriften in zuiver linnen. Later maken ze er fijn linnen van en nog later zijde. Als hij daarin is gewikkeld, is het nog niet genoeg, want dan moet er nog een foudraal omheen. Dat wordt gemaakt van een wat grovere stof. Vervolgens wordt alles in een kistje gesloten, want het licht mag er niet bijkomen. De staf moet helemaal met zijn eigen kracht en zijn eigen werkingen alleen zijn.

Op dezelfde manier gaat men te werk, als men een Beestendolk maakt. De Beestendolken, die lange tijd in zwang zijn geweest (en nu bij de White Witches van het eiland Man en van Schotland weer worden gebruikt worden gemaakt uit knoken het bot van een dier Om op de juiste manier die dolk te vervaardigen geldt weer;

Het moet geslepen worden. Bij voorkeur moet hij op steen in vorm worden geslepen, wat een langdurige geschiedenis is. Terwijl hij wordt geslepen dien je elke keer als je er weer mee begint de dolk en je actie te wijden aan een bepaalde geest. Meestal nemen wij in deze tijd

daarvoor een der engelen van de uren. Er zijn 7 engelen (wij noemen ze ook wel planetenkelen) die steeds afwisselend een uur regeren.

Is de zaak eenmaal klaar, dan zou men zeggen Nu hebben wij genoeg gewerkt. Neen, we beginnen nog eens. De dolk wordt gebaad en gezalfd. De zalf bestaat uit een mengsel van olie. Vroeger werd daarvoor lijnolie gebruikt, tegenwoordig gebruikt men ook wel olijfolie en andere soorten plantaardige oliën. Is de zaak voldoende gezalfd (de olie is natuurlijk ook eerst gewijd). dan neemt men aan dat de dolk de kracht heeft om in de astrale wereld te treffen. Het voorwerp heeft een eigen uitstraling gekregen. Een prik met een geesteszwaard of geestendolk is dus niet alleen iets wat op aarde zichtbaar is. Neen, het is een wapen, dat ook in de astrale wereld doordringt. Als er dus een te nieuwsgierige geest in de buurt komt, dan kun je er met je hand alleen maar doorheen gaan, maar met je geestendolk kun je hem een flinke steek geven.

Het Beestenzwaard wordt meestal op een soortgelijke wijze gemaakt, alleen bestaat dit doorgaans uit metaal, in enkele gevallen ook uit hout. De obsidiaan zwaarden, die wij kennen zijn eigenlijk ook zwaarden, die uit hout zijn vervaardigd en bezet met kartels van steen. (Dolken werden wel eens uit steen gemaakt, maar zelden voor magische doeleinden.) Dan wordt het zwaard ook ingewijd en bestraald en kun je er eindelijk mee aan het werk. Dat denk je, maar zover ben je nog lang niet.

Je hebt nu krijgt nodig om de nodige diagrammen te tekenen. Gewoon krijt is echter niet voldoende om een demon te bannen. Dus wordt er een mengsel gemaakt van kalk (in Nederland gebruikte men daarvoor schelpkalk) vermengd met bepaalde vetten. Er ontstaat dus een vetkrijt. In enkele gevallen raadt men zelfs aan om vooral het vet van een gehangene daarvoor te nemen, dat schijnt bijzonder goed te zijn.

Nu begrijpt u wel, dat al die dingen eigenlijk belangrijker zijn door de voorbereiding dan door de werkelijkheid. Zo ook het touwtje dat de magier gebruikt. Het is een touwtje, dat alleen wordt gebruikt om de cirkels uit te zetten. Dat touwtje moet natuurlijk ook gewijd zijn. Het moet gemaakt zijn van vlasvezel. Tegenwoordig zou men hennep waarschijnlijk ook goed vinden en mogelijk zelfs sisal, want dat is plantaardig.

Hebben we dat touw, dan zijn we er nog niet, want wij moeten ook nog kunnen bepalen hoe de situatie precies is. Daarvoor maakt men gebruik van een magneetsteen of een magnetisch plaatje, dat overigens niet als kompas gemonteerd mag zijn. Vanaf de 16e eeuw gebruikt de magiër daarvoor een soort naalden (u zou er misschien ook moderne naalden voor kunnen gebruiken, die zijn ook van staal). Die naalden worden gemagnetiseerd en heel voorzichtig te drijven gelegd in een vloeistof, die dan weer bestaat uit oliën die een wat eigenaardige geur afgeven. Men gebruikt die magneet om zich te oriënteren. Verder is het voor de mensen iets geheimzinnigs geweest, dat het zo bewoog. Er zijn krachten aan verbonden die dan meteen in de cirkel worden gebracht.

Ik zou kunnen voortgaan met de opsomming van de verschillende soorten lampen, die je nodig hebt. Een magiër uit 1700, die een werkelijk goede apparatuur had, beschikte toch altijd nog over een 20 verschillend gevormde lampen vierkante en ronde, gemaakt uit glad, uit steen, uit terracotta, uit verschillende metalen. Er zijn middenbranders, er zijn tuitbranders. Je had ze allemaal nodig. Bovendien hoort bij elk nog een bijzondere vloeistof. Dan had hij ook nog een goede vijzel nodig, die ook gewijd moest zijn. Die moest van steen zijn. Geen koperen vijzel, want koper geeft bepaalde eigenschappen. Arduin was heel lang in zwang. De stamper was meestal een langwerpige gevormde vuurstenen. Die vijzel heb je nodig om de kruiden waarmee je rook werk maakt (meestal eerstank van jewelste) te vergruizelen en te vermengen met de vluchtige stoffen, waarin de geest zich kan manifesteren.

Je hebt nodig, wat ambre gris en gedroogde kruiden. Een hele doos vol en die moet goed afgesloten zijn, Die doos moet ook weer gemaakt zijn van een aparte houtsoort. Meestal gebruikte men hiervoor het hout van een rode beuk.

Dan begint de magiër met zijn instrumentarium te werken. Het blijkt dat hij ook een schietlood gebruikt. Dat is dan niet gewijd, want dat moet elke keer, als het wordt gebruikt, worden gezegend. Hiervoor maakt hij zijn eigen heilig water, dat ongeveer te vergelijken is met het

tegenwoordige wijwater dat men rond de Paastijd in de verschillende kerken pleegt te fabriceren.

Heeft hij het schietlood, dan is dat goed om een plaats te bepalen en om een middelpunt vast te stellen. Het is verder heel goed bruikbaar als een soort pendel om antwoorden te krijgen of om te zien of de krachten goed zijn en of ze zullen reageren.

De voorschriften gaan nog verder. Tegenwoordig is dat niet meer zo belangrijk, maar vroeger was dat een kostbare geschiedenis, want de magiër dient te beschikken over een wit hemd, dat nog nooit gebruikt is, bij voorkeur een doodshemd. Dit hemd moet eveneens in taftzijde (vroeger schoon donker linnen) gewikkeld worden opgeborgen in een kist van cederhout.

Dan dient hij te beschikken over een schone muts. Die muts moet eventueel met symbolen bedekt zijn.

Hij moet beschikken over twee mantels. De eerste mantel is er een, waarop de sterrensymbolen staan en vooral in de kraag de naam van de geest met wie de magiër werkt. De tweede mantel is een meer algemene, die alleen een boord heeft. Dat boord heeft een kleur. Geel is lang in zwang geweest, maar men heeft ook misschien teruggrijpend naar het oude home purperen ronden gebruikt. De bedoeling daarvan is om zijn waardigheid te tonen. De magiër gebruikt ze bij alle bezweringen waarbij hij contact krijgt met geesten, die hij niet kan dwingen. Want zo'n magiër heeft met allerlei geesten te maken. Als je nu zo'n minderwaardig duiveltje krijgt, dan trek je het goede pak aan met alle sterren en planeten en je zegt; Doe dit of dat. Maar als je met de geest van de zon te maken krijgt of met een engel, dan kun je moeilijk op je achterste benen gaan staan en zeggen; Nu moet je dit of dat doen. Dan moet je eerst tonen dat je waardig bent en daarvoor gebruik je dat gewaad, dat overigens smetteloos moet zijn.

Een magiër heeft ook nog wel eens te schrijven en te tekenen, want sommige formules moeten zorgvuldig worden geschreven. Daarvoor heeft hij pennen nodig, die voor geen ander doel gebruikt zijn en die volgens voorschriften moeten komen van spierwitte ganzen of zwanen. Voor sommige ritens zijn er juist zwarte veren nodig. Daar hoort een pennemes bij dat gewijd moet zijn en dat gemaakt dient te zijn uit het beste ijzer of staal.

Verder heb je papier nodig. Maar gewoon papier is voor de magie lang niet goed genoeg. Je moet de beschikking hebben over smetteloos papier (effen lompenpapier), er mag geen merk of tekening in zitten en perkament. En omdat perkament ook in vele kwaliteiten voorkomt, heb je voor de lichtende, de hoge bezweringen lamsperkament nodig. Dan heb je voor bepaalde, meer algemene bezweringen kalfsperkament en ook nog varkensperkament nodig. Die perkamenten moeten allemaal weer afzonderlijk worden bewaard en dienen van te voren te zijn gesneden in de juiste vorm. Ze mogen niet geknipt worden. Wilt u een liniaal gebruiken, dan moet die uit essehout zijn.

De magier maakt verder veel recepten en daarvoor moet hij een soort chemicus zijn. Hij dient daarom te beschikken over een beperkte alchemisten uitrusting, waaronder tenminste behoort een oven met inzet (zoals ze ook voor het smelten van goud gebruiken) een houtskoolbekken, een blaasbalg (die behoeven niet gewijd te zijn. Verder een aantal fiolen (reageerbuizen of testbuizen). Hij moet beschikken over een aantal kruiken. Of hier de overlevering nu weer een rol speelt, weet ik niet, maar het typische is dat die kruikjes meestal de vorm hebben van kleine amforen, zoals die tegenwoordig vaak uit de Middellandse Zee naar boven worden gehaald.

Heeft de magiër alles bij elkaar, heeft hij de juiste kleren, heeft hij ook nog gezorgd dat hij voor tekenen enz. een werkkleed heeft, dat weliswaar nieuw moet zijn, maar niet aan bepaalde kwaliteits en kleureisen behoort te beantwoorden, dan kan hij eindelijk aan het werk gaan.

Een magiër, die dat allemaal zelf doet en eerlijk doet, is dus wel een 3 á 4 jaar bezig, voordat hij alles bij elkaar heeft. En dan kan hij beginnen met bezweren.

Om die bezweringen goed te laten gelukken moet hij weer beschikken over een vertrek. Hiervoor wordt uitdrukkelijk gesteld het beste is een sanctum dus een kamer speciaal gewijd

aan de magie. Zo deze niet beschikbaar is, gebruikte men een bibliotheek. Is ook deze niet beschikbaar, dan dient men gebruikte maken nog van een open plaats omringd door berken of essen. Bovendien kan men maar alleen voor oproepingen, bezweringen e.d. gebruik maken van een kruispunt van tenminste drie wegen. Als er vier wegen op uitkomen, is dat nog beter, vooral als men met de duivel te maken heeft, want die komt alleen, indien men tenminste vier wegen ter beschikking heeft.

Dan begint de magiër te werken. eerst met de hand de juiste gebaren makend, de juiste woorden sprekend en op de brasier, die ook bij de bezwering gebruik wordt zowel als bij het vervaardigen van allerlei recepten, houtskool en kruiden. De lampen worden aangestoken, het geheel is getekend. En pas als alle woorden van de bezwering zijn gesproken en niet eender! grijpt de magiër naar zijn toverstaf. Met deze staf maakt hij de voorgeschreven gebaren (dat is heel vaak vreemd genoeg een liggende acht en nog enkele gebaren, die doen denken aan een spiraal, waarbij de buitenste lijn van de spiraal weer terugloopt naar of door het middelpunt.

Heeft de magiër ook deze gebaren gemaakt, dan wordt verwacht dat er al iets aan de hand is. Daarom dient hij het geestenzwaard ter hand te nemen. Let wel, de dolk laat hij rusten. Die gebruikt hij alleen, indien een demon hem dreigt aan te vallen of weigert hem te gehoorzamen.

Nu denkt u dat hij klaar is, want hij kan een demon oproepen en hem vertellen wat hij nodig heeft, zoals ik heb 10 paardenladingen goud en 25 wagens met lijnzaad nodig en dan zorgt de demon daar wel voor. Dat had u gedacht! Zelfs indien de demon daarvoor zorgt, is en blijft hij gebonden aan de magiër, maar de magiër ook aan hem. Je kunt dus niet zeggen; Ik doe even vijf bezweringen achter elkaar. Want dan zit je met 5 geesten en die zijn je zeker te sterk. Dus stuk voor stuk afwerken. Het is detailwerk. Je kunt dit niet rationeel opzetten. Je moet het een na het andere afwerken,

Is de wens of opdracht vervuld. of uitgevoerd, dan zou men kunnen zeggen; Het is in orde, je mag gaan. Niets is minder waar. De magiër begint wederom met een bezwering. En omdat de demon nu voor hem in de wereld heeft gewerkt, gaat de magiër zelf in de cirkel staan terwijl hij in het eerste geval buiten. de cirkel stond en de demon binnen de cirkel opriep. Nu binnen de cirkel staande roept hij de demon op en dankt hem voor de verrichte taak. Hij beroept zich bij deze dank weer op de Heren of meesters, waaraan de demon gebonden is en beroept zich ook op hoge krachten (het Zegel van Salomo is er vaak bij), waarna hij de geest uitdrukkelijk zegt heen te gaan, te rusten en tevreden te zijn en hem niet meer te storen. Daarna zal hij met een gebaar van het geestenzwaard (de dolk blijft weer rusten) de onzichtbare draad doorhakken door driemaal met dit zwaard voor zich een cirkel te maken, terwijl hij met het gezicht naar het middelpunt van de cirkel staat.

Als dat ook is gebeurd, dan is het eerste dat hij nog moet doen zorgen, dat het zegel gebroken wordt. De figuur mag niet blijven bestaan. De lampen en de brasier moeten worden gedoofd. Ook als hij denkt ik heb ze misschien nog voor iets anders nodig, de houtskool moet gedoofd zijn en zorgvuldig bijeengegaard en daarna worden begraven. Als hij dat allemaal heeft gedaan, dan kan de goede magiër gaan zitten uithijgen tot de volgende bezwering.

Als je nagaat hoeveel werk en voorbereiding er vastzit aan een enkele bezwering, dan vraag je je af hoe de mensen er ooit de tijd voor hebben gevonden.

Ik heb nu alleen wat verteld over het instrumentarium, dat in de oudheid werd gebruikt. In de moderne tijd en ook bij verschillende van de zeer moderne culten (duivelvereerders, heksen en nog zo wat) vinden we nog heel vaak, dat ze in plaats van gewaden rok bijzondere zegels maken. Het zijn van die dingen zoals de hippies ze ook wel hebben, maar dan in een bepaalde uitbeelding. Erg geliefd is bij de z.g. Witte Heksen een soort yan yin principe, dat bij voorkeur wordt uitgevoerd in zilver en goud ofwel in emaille op koper. Waarom?

Deze mensen hebben er een dubbele bedoeling mee. Dit principe is het geestelijke kleed, waarin zij zich hullen. Ze zijn zo van de noodzaak af om zich elke keer te moeten verkleden, als ze een bezwering beginnen. Verder is het een herkenningsteken en ten laatste is het voor hen een blijvende verbinding met de entiteit.en, waaraan ze zich hebben gewijd.

In de zwarte magie gaat het weer wat anders. Daar hebben de mensen de liefelijke gewoonte om een schedel te nemen, daarvan wordt de hersenpan afgehaald en daarin een in was gemoduleerd beeldje gestopt. Dat beeldje heeft dan de naam van de entiteit, die moet dienen. Er gaat nog een beschreven papier in, dat geschreven moet zijn met een mengsel van plantensappen en bloed.

De moderne heksen houden nog wel van de oude rituelen. Ik geloof, dat er heel wat heksenkringen zijn, die helemaal niet aan magie doen, maar die het leuk vinden om bloot en met hun rug naar het altaar toegewend te lopen wervelen, terwijl ze allerlei on aardse kreten uitstoten.

Misschien dat het opdragen van een zwarte mis eveneens voor sommige mensen erg attractief is. Die dingen horen er eigenlijk niet bij.

In de magie heb je dingen nodig om ermee te werken. En als u er ooit mee gaat werken, dan moet u toch wel onthouden, dat u nooit iets voor magie kunt gebruiken, dat reeds een z.g. mundaan doel (een werelds doel) heeft gediend, tenzij het de bedoeling van het magisch werken is om juist in die ene richting of ten aanzien van de persoon van wie het voorwerp is geweest in te grijpen. Dat is dan een uitzondering. Verder moogt u alleen nieuwe dingen gebruiken.

Wat betreft het schrijven van amuletten, als u er ooit toe komt, onthoudt u weer; Een amulet dient geschreven te worden op het metaal, dat gewijd is aan de planeet waaronder het zegel valt. Als u geen metaal en graveerwerk tuigen bij de hand heeft, dan kunt u het ook nog doen op fijn kalfperkament. U moet dan ook onthouden, dat de inkt, die u gebruikt in de kleur moet zijn van de planeet onder welke het zegel ressorteert. Datzelfde geldt bovendien nog indien u meer kosmisch zou willen werken als u werkt onder de tekens van de Dierenriem. Want bepaalde tekens van de Dierenriem hebben gedurende een periode een eigen kleur. En daar zit nu de ellende.

Als u nu zo'n kosmische zegel zou willen maken. Steenbok heeft op het ogenblik als invloed rood. Dan zou u dat zegel met rode inkt moeten schrijven. Maar over een week of vijf is de kleur lila geworden. Dan is het rode zegel dus niet meer geldig en moet u weer een nieuw schrijven.

Dan zijn er nog een paar punten, die ik even wil aanstippen.

Ik raad u niet aan om de middeleeuwse bijgelovigheid te volgen ten aanzien van sommige rituelen. Want een magiër die een buitengewone macht wilde verkrijgen deed wel eens gekke dingen. Zo bestaat er b.v. een recept, waarvoor men een zegel (het Grootzegel van Salomo of het persoonlijke Zegel met de bliksemschicht) tekent. Daarvoor maakt u gebruikt van inkt, die bestaat uit bepaalde natuurlijke kleurstoffen gemengd met bloed schapenbloed meestal. En als u dat niet kunt krijgen, het bloed van een witte haan of als u zwart magisch werkt van een geheel zwarte haan. Dieren behoren inde zwarte magie ook tot de instrumenten, die de magiër moet hanteren, want bij elk pact en elke oproeping dient hij rijkelijk bloed rond zich te sprenkelen.

Met die inkt tekende men dan een zegel. Als het klaar was en het was gewijd en nog een keer gesproken, dan nam de magiër het stukje perkament in de mond en begon heftig te kauwen. Hij kon het dan inslikken en droeg dus het zegel in zich. Het is een typisch bijgeloof. We vinden het tegenwoordig nog wel.

Er bestaan in de Soedan nog godsdienstige medicijnmannen, die een bepaalde soerah uit de Koran op een stukje papier schrijven en dat dan rustig afwassen en die afgewassen inkt met water vermengd laten drinken. Dat bestaat in Tunis en Algiers ook nog. In de Soedan hebben ze ook nog de gewoonte om de arme zieke soms zo'n heel stuk te laten opeten. En als je dan toch al last hebt van je spijsvertering, dan lijkt mij Allah 's woord wel erg zwaar te verteren.

Al deze dingen tezamen hebben betekenis, omdat de moeite, die een mens doet en vaak met de inzet van zijn persoonlijkheid de waarde bepaalt van een wens, een bepaald gebeuren of actie. Een magiër heeft het eens heel aardig gezegd; "Als ik van de levende hazelaar een tak afsnijdt, zij is mij een staf (hij bedoelde toverstaf). Maar zo ik er een gewijd heb en daaraan

vele maanden heb besteed, zo zie ik daarin mijn concentratie van maanden en zij zal mij beter dienen, omdat ik mij meer met haar vereenzelvig." Ik geloof, dat u daar de oplossing van het hele raadsel heeft.

Wat ik u heb verteld over het instrumentarium, zult u misschien als een wetenswaardigheid terzijde willen leggen. Maar er is een klein ding, waaraan u toch even moet denken. Juist door al die uiterlijkheden, die misschien op zich geestelijk niet al te veel te betekenen hebben, zelfs niet ten aanzien van de astraal nu ineens doordringende geestendolk, wordt de mens geconditioneerd. Een groot gedeelte van het instrumentarium van de oude magiër was m.i. in de eerste plaats een middel om hem zelf te conditioneren, om zijn innerlijke eigenschappen en mogelijkheden zodanig aan uiterlijke voorwerpen te verbinden dat hij door een enkel gebaar of door het hanteren van het voorwerp de juiste innerlijke toestand kon vinden en daardoor zijn vermogen op de juiste wijze kon richten.

Het is duidelijk, dat dit geheel niet van belang zal zijn in uw tijd, tenzij u uitgaat van het standpunt. Indien ik met magie wil werken, zal ik moeten leren mij daaraan over te geven met hart en ziel, met mijn totale voorstellingsvermogen en denken. Ik zal niet mogen aarzelen t.a.v. mogelijkheden. En zo ik dit niet kan vanuit mijzelf, zal toch het wijden en maken van voorwerpen, die mij als symbool kunnen dienen, mij dienstig zijn. Want deze zullen mij dan zelfvertrouwen en de mogelijkheid geven, die zonder dit slechts moeilijk te bereiken zijn.

INNERLIJKE VREDE

Vrede is meer dan rust, want vrede kan wel degelijk een actie zijn. Het is een ontwikkeling, waarin de harmonie niet wordt verstoord. Vrede is een toestand, die in zich het harmonisch zijn omsluit.

Een innerlijke vrede betekent precies hetzelfde. Het betekent, dat ik in mij niet tegen mijzelf verdeeld ben. Dat ik mij geen vragen stel ten aanzien van wat ik anders had moeten zijn of had moeten doen, maar dat ik leef met de dingen, die ik ben in een wereld, waarin ik op dit moment besta en dat ik in zekere zin vrede daarmee heb. Niet dat ik geen verandering daarin zal nastreven, maar ik voel mij niet achtervolgd door een verleden of door daden die gesteld zijn. Ik word niet voortdurend overrompeld door de behoefte, op dit moment meer te bereiken of meer te zijn dan mij mogelijk is. Innerlijke vrede is eigenlijk zo eenvoudig weg harmonisch zijn.

Een mens die de innerlijke vrede kent, groeit geestelijk en naar buiten toe ook materieel in vele gevallen in de richting van beter begrip voor de wereld, grotere eenheid met de wereld, zuiverder contacten met de geest en zelfs met zijn innerlijk. Maar die groei gaat niet met schokken. Het is geen plotselinge en onverwachte inwijding. Het is eenvoudig een langzaam openbloeien als van een roos, die als de zon eenmaal komt in zich de behoefte gevoelt de blaadjes te spreiden en daarmee haar mogelijkheid voor nieuw leven en nieuw zijn te ontplooien. En als u daarmee rekening houdt, dan kunnen wij zeggen;

Innerlijke vrede is voor ons de toestand, waarin wij ons geleidelijk en haast ongemerkt ontplooien in een voortdurend gevoel van intens bestaan en erkennen, zonder dat wij in strijd komen met onszelf of onze wereld.

Waarlijk gelukkig is de mens, die deze vorm van vrede vindt, want zijn wezen zal zich ontplooien, zijn chakra 's zullen zich openplooiën en hij zal verbonden zijn met steeds meer krachten en mogelijkheden in het totale Al, terwijl hij gelijktijdig meer en intenser zichzelf wordt in de wereld, waarin hij nu nog voornamelijk bestaat.

LES 8 - RELATIES TUSSEN VERLEDEN EN HEDEN

Als je kijkt naar het verleden, dan zie je daar allerhande structuren in met een magische bijbedoeling. Die magische bijbedoeling wordt later dan psychologisch wegverklaard. Dat neemt niet weg, dat we b.v. in de bouw van de Zigurats (denk aan de toren van Babel) allerlei facetten zien, die in deze dagen terugkomen. Zo kunnen we ook zeggen, dat er een tijd is geweest, dat orakels werden verstopt en gelijktijdig veel geraadpleegd. In die tijd waren er geen kranten met een dagelijkse horoscoop en dus moest men zich er meer moeite voor getroosten. Het is zelfs in Rome zo geweest, dat bepaalde tempels slaven hadden, die van huis tot huis gingen om a.h.w. de dagelijkse horoscoop rond te venten die werd dan netjes opgezegd.

U zult begrijpen, dat er dus tussen het verleden en het heden allerlei parallellen zijn te trekken. Het merendeel daarvan hangt samen met het innerlijk van de mens. Je kunt wel zeggen; Het zijn uiterlijke verschijnselen, maar ga je het verder nazoeken, dan blijkt in de eerste plaats, dat de mens behoefte heeft aan het magische, het boven zinnelijke, het bovennatuurlijke en dat hij daarnaast door zijn milieu tot bepaalde reacties wordt gedwongen. Dat is nu het punt, dat ik u vanavond graag wil voorleggen.

Als we denken aan de torenbouw van b.v. Babel, dan zijn we misschien nog geneigd te denken aan New York met zijn wolkenkrabbers. Men denkt echter niet verder na over de tendens om zeer ingewikkelde en vaak zeer hoge structuren te bouwen in de steden van alle landen der aarde. Wat was de situatie in Babel?

In Babel was er sprake van een priesterdom. Zeker. Maar daarnaast was er ook sprake van iets, dat men toch ontkerkelijk zou kunnen noemen. De mensen wilden eigenlijk zelf langzamerhand de plaats van de goden gaan innemen. Ze waren in die tijd erg materialistisch en in dit materialisme was voor heit het bereiken van God eenvoudig het bouwen van een structuur, waardoor men even hoog werd als God.

Nu lijkt het misschien wat vreemd als je zegt, dat de bouwers van wolkenkrabbers, hoogbouw flats e.d. een soortgelijke neiging hebben. Maar de meeste mensen, die in een materialistische maatschappij leven, vooral in dichter bevolkte gebieden, hebben nu eenmaal de tendens naar de hemel te grijpen. Is dit in een situatie, waarin de mens zichzelf als het belangrijkste ziet, dan zijn het structuren van grote omvang, waarin de mens zelf actief hoopt te zijn,

Men vertelt wel van de toren van Babel, dat hij eigenlijk bedoeld was niet alleen als een aantal tempels (dat vindt men in menige Zigurat), maar als, een aantal woon en werkplaatsen en laboratoria, waaraan de tempels dan waren toegevoegd. De mens in dienst van de God.

Als u nu gaat kijken in Radio City, dan merkt u op dat de hoogste heren van de belangrijkste maatschappijen op de bovenste verdiepingen zetelen. Zij willen boven het gewoel verheven zijn. Waarom weet ik niet, want als de lift weigert, dan moeten ze veel langer lopen, voordat ze beneden zijn. Maar er is nu eenmaal de behoefte omhoog te gaan. Is er misschien voor de mens ergens de idee van magie het dichter bij de hemel zijn?

Denken wij terug aan het jaar 1400, 1500, dan vinden we daar allerlei filosofieën over de sterren. Daarbij komt er zelfs een plaat voor, die bijzonder interessant is. Het is nl. een mens die op de aarde knielt en zijn hoofd door de sterrenhemel steekt. Daarachter ziet hij dan allerlei raderen, die zich bewegen grote zonnen of schijven. Ik geloof, dat dat het beeld is van de mens. Op het ogenblik, dat de mens zich van eigen grootheid bewust wordt, wil hij a.h.w. door de hemel heen. Hij voelt, dat er andere werelden zijn en meent, dat hij die kan bereiken door naar de sterren te gaan. Nu kunt u zeggen In onze tijd geloven ze niet meer in een sterrenwereld, maar in een heelal. U heeft gelijk. Maar de relatie in het instinct van de mens tussen de sterrenwereld en de mens is nog steeds precies dezelfde.

Ik heb u zo net het een en ander verteld over horoscopen. Dat is ook heel eigenaardig. Als we nagaan in welke tijd de augurie (voorspelling) het meest opgeld doet, dan komen we weer tot de conclusie dit gebeurt voornamelijk daar, waar ofwel grote spanningen (oorlog) zijn, dan wel daar, waar een zeer grote bevolking is.

In Alexandrie was er een soort lusttuin waar ook een groot orakel was. De mensen gingen daarheen alleen om het orakel even te raadplegen de rest lieten ze maar terzijde liggen. Waarom? Ze leefden in een voor hun wereld overbevolkte en drukke stad. Ze voelden zich door de massa bestuurd. Die bestuurde invloeden van de massa gaven een gevoel van hulpeloosheid. En om aan die hulpeloosheid te ontkomen zoekt men dan de kennis van het lot, opdat men zich kan ontworstelen aan het dwingende patroon dat erbuiten ligt.

Als u deze tijd bekijkt, dan valt in de eerste plaats op déconfessionalisme. Godsdiensten bestaan nog wel, maar ze worden niet meer in direct verband gebracht met het dagelijks leven. De basis van het dagelijks leven is in feite een materialistische structuur. De mensen leven in te grote opeenhopingen. Ze hebben behoefte eraan te ontkomen en bewegen zich daardoor in de richting van het boven zinnelijke. Dat astrologie, voorspellingen e.d. zoveel opgeld doen in deze dagen, is alleen te danken aan deze maatschappelijke structuur. Het is een psychologische reactie, die eigenlijk in elke tijd weer is terug te vinden.

Wij kunnen eens nagaan hoe het b.v. in Rome is geweest. In Rome zijn vreemde goden bijzonder in trek juist in de tijd dat de stad eigenlijk reeds overbevolkt is. Dat duurt praktisch tot aan de ondergang zeker tot de aanvallen van de West Goten.

Als we gaan kijken naar de moderne wereld, dan valt ons op, dat we daar allerlei vreemde geloofssoorten zien. Vreemde kerken doen opgeld, oosterse denkbeelden, Chinese filosofie, allerlei van het eigen maatschappelijke patroon afwijkende idealismen. Alweer, men grijpt naar het erotische in een poging het dwingende, van het heden te ontwijken.

Er zijn natuurlijk ook andere maatschappijen en structuren denkbaar. Als we denken aan b.v. Athene in de tijd van Solon, dan vinden we daar een werkelijke democratie, in zoverre dat een ieder, die stemrecht heeft inderdaad ook met die stem alles kan doen. Hij kan dus alles beïnvloeden. Gaat men na hoe het in elkaar zit, dan blijkt dat in deze democratische samenstelling de mensen wel religieus denken, maar dat ze eigenlijk betrekkelijk vrij en vlot leven. Filosofie en het denken over allerhande bovennatuurlijke zaken zijn zeker ingeweven in die maatschappij, maar ze staan er niet apart van, ze vormen geen tegenstelling. De verklaring is duidelijk de mensen, die stemrecht hebben, bepalen het leven daar. Zij hebben hun eigen mogelijkheid om hun spanningen te ontladen. Het is zelfs zo de huisvrouw, die daar normaal een heel bescheiden rol speelt, heeft haar jaarlijkse vrouwenfeesten. Dan worden ze ineens allemaal Dolle Mina's. Ze vieren hun eigen mysterieën, ze dansen langs de wegen, ze doen de, gekste dingen.

Hier blijkt alweer, dat de behoefte aan een magisch dwangmiddel (daar gaat het eigenlijk om) inhaerent is aan de mens, die in een maatschappij leeft die hem sterk domineert. Naarmate zijn vrijheid binnen die maatschappij groter wordt, is zijn behoefte aan de magie minder. Op dezelfde basis kunnen we aantonen, dat de religiositeit van de mens in sterke mate toeneemt, indien zijn persoonlijke levensmogelijkheden afnemen. Dat zijn zo van die verschijnselen.

U zult zeggen; Wat heeft dat te maken met een cursus, die over magie en magiërs moet gaan?

Er zijn in het verleden een heel stel magiërs geweest, die op hun manier hebben geprobeerd die zaak op te lossen. Sommigen zijn daarbij uitgegaan van de z.g. antithese, de tweeledige Godheid. De God van het licht en de God van het duister. Zij zeiden; Ik heb hier twee grenzen daartussen ligt een veld, waarin de krachten van licht en duister werken. Ik kan daar magisch iets mee doen. Voor hen was magie - dat moeten we niet vergeten - iets wat op een horizontaal vlak plaatsvindt.

Zien we in welke periode zich dat afspeelt, dan blijkt dat goden op een horizontaal vlak eigenlijk meer thuishoren in een maatschappij met niet al te grote gebondenheden, maar wel met een aanzienlijk aantal overleveringen en gebruiken. Die mensen zijn dus in hun uiterlijk leven wat ouderwets, en daarvoor is weer een ingrijpen nodig. Ze hebben echter goden nodig,

die op dezelfde hoogte staan. Er is geen God van licht die domineert of een God van duister die domineert. Dat komt later, zegt men, nu kunnen we ermee spelen. We kunnen tussen die twee schichten heen en weer laten schieten en als er voldoende heen en weer wordt geschoten, dan schieten we raak ook en krijgen we onze zin.

Hebben wij te maken met een maatschappij, die sterk oligarchisch wordt geregeerd (zoals in de middeleeuwen) de vorst is door God aangesteld, wat hij doet is goed Is hij gek, dan is dat Gods wil en moeten we er maar onder lijden), dan vinden we in die tijd ook magiërs. Maar dezen werken niet met horizontale vlakken. Dat is heel eigenaardig. Zij werken van boven naar beneden. Voor hen is de wereld in een verticaal vlak magisch. En dat betekent, dat ze invloeden van boven kunnen gebruiken, die de materie zullen veranderen. Vandaar ook dat de alchemie zo'n opgeld doet, dat er zoveel wordt geprobeerd op chemisch gebied e.d. en dat dit wordt gezien en dat is belangrijk als iets waarbij de geestelijke krachten (manas enz) een rol spelen.

De situatie is verklaarbaar. Als ik te maken heb met een wereld, waarin een aantal vaste gebruiken en verder niet al te grote gebondenheden heersen, dan kan ik manoeuvreren en heb ik invloed op de mens nodig. Invloed op de mensen horizontale lijn. Heb ik te maken meteen wereld waarin de rangorde sterk is gefixeerd en de gezagsverhoudingen vastliggen. op grond van geloof, dan heb ik iets nodig dat de waarde van het geloof kan nivelleren. Ik moet dan een werking hebben, die tussen God en de diepte ligt a.h.w. van Olympus tot Tartarus. De geschiedenis toont ons duizend en een van die beelden.

Als je de moderne tijd gaat bezien, dan kom je tot de conclusie, dat we op het ogenblik te maken hebben met twee soorten magiërs tegelijk. We hebben de magiërs, die werken met de mensen. Voor hen zijner ook schijnbeelden en goden en ook goed en kwaad bepalingen, waarvan je niet zeker kunt zeggen dat ze werkelijk bestaan. Maar het is mogelijk om daardoor spanningen op te wekken en daarmee de mensen te manoeuvreren.

Anderzijds hebben we magiërs nodig, die de invloed op de materie kunnen veranderen en daarvoor heb ik het bovenzinnelijke nodig. De materie zelf is een. onontwaaar geheel. Het is a.h.w. een zichzelf perpetueren de chaos daar komen we niet onderuit. Maar we kunnen de hogere kracht laten ingrijpen. We kunnen in de hogere mens kijken.

Er zijn in deze dagen allerlei vreemde persoonlijkheden, waarvan men zich afvraagt; Hoe komen ze. eigenlijk aan hun manier van denken en redeneren? Er zijn mensen, die uitgaan van het goddelijk gezag. Zij zeggen de laatste dag is nabij. Ik neem het hun helemaal niet kwalijk.

Het is zo vaak gezegd, waarom zouden zij dat dan niet zeggen? Maar zij zeggen dit niet meer in een aankondiging van Gods wil alleen. Want, zeggen zij, de strijd tussen het kwaad en het licht is op een hoogtepunt gekomen en wij, door onze juiste interpretatie van het Woord, onze juiste aanvaarding van de goddelijke waarheid, zijn in staat de gevolgen teniet te doen voor ons en ook voor allen die ons aanhangen. Deze redenering is natuurlijk ergens fout.

Dan hebben we te maken met jongelieden vooral, die zeggen Ik kan in de roes mijn eenheid met het heelal vinden. Uit de eenheid, die ik met het Al vind, kan ik de gebondenheid van het individu doorbreken. Ik kan een weg vinden, waarin ik vrij ben, waarin de materie mij weer zal dienen en ik niet door cue materie zal worden gedomineerd.

Dan hebben we ook heel veel mensen, die zeggen; Wij zoeken het in allerhande veranderingen, van denken en denkscholingen. Denkscholingen zijn erg populair. De meeste mensen realiseren zich niet dat ook daaraan magische elementen kleven. Indien ik meen door mijn denken de wereld te kunnen veranderen, dan bedrijf ik feitelijke magie. Als u zegt Met mijn gedachtenkracht kan ik iets doen, of indien ik mij instel op een geest, dan krijg ik mogelijkheden die ik anders niet heb, dan bedrijf u magie. Op deze manier wordt de wereld langzaam maar zeker overspoeld door magisch denkende mensen. Waarom? Dat is wel duidelijk geworden uit het voorgaande.

Met welk doel? Eigenlijk geen doel. De magiër heeft met al zijn goede bedoelingen misschien tenslotte toch maar een werkelijk doel. Dat is een zelfexpressie, die de eigen gekende middelen overtreft. Hij wil, meer zichzelf zijn dan hij voelt te kunnen zijn.

Het is duidelijk dat een ieder, die aan magie doet of hij dat nu doet met gedachtenkracht of op een andere manier misschien wel bezig is de wereld te verbeteren, maar hij is in de eerste plaats bezig de wereld aan zichzelf aan te passen. En of hij dat nu doet door de duivel op te roepen of goede gedachten uit te stralen, maakt niet zo'n groot verschil als menigeeen schijnt te denken.

De situatie wordt nog komischer. Als ik naar het verleden terugga, kom ik tot de eigenaardige vaststelling, dat men daar aan de ene kant ontzettend zedelijk was. Dat geloven de meeste mensen niet. Ze denken vroeger was het een rommeltje. Maar zo erg was het niet. Die mensen hadden b.v. voor de seksualiteit heel preciese regels. De plaats van de man, de plaats van de vrouw, wat je wel en wat je niet kon doen. dat was allemaal vastgelegd. Maar aan de andere kant hadden ze ook een erkenning ervan, die op het ogenblik althans officieel veelal ontbreekt.

Er was een vrouw, die tegen de wil van haar man was uitgegaan en daarbij ook nog een vreemde man had ontmoet. Of ze met hem is meegegaan, vertelt het verhaal niet, wel dat de rechters haar veroordeelden tot vijf jaren dienstbaarheid in een openbaar en door de staat geentameerd publiek huis. Dat was waarschijnlijk een behoorlijke straf voor haar.

Voor die mensen was dat niet een kwestie van moeten we die seksualiteit zus, zien of zo zien. Sexualiteit werd eenvoudig uitgedrukt in een menselijke verhouding. En indien die menselijke verhouding was verstoord, corrigeerden ze haar door een overdosis van hetzelfde, waarmee de zonde was begaan. Dat klinkt in deze tijd krankzinnig overspel straffen door meer overspel.

De situatie ligt eigenlijk zo; Indien we de seksualiteit gaan beschouwen als iets heiligs, dan maken we er iets magisch van. Maar dan kunnen we het ook alleen magisch, gebruiken. Je kunt niet zeggen; Aan de ene kant is de seksualiteit alleen een kwestie van voortplanting en die kunnen we vastleggen in een contract tussen mensen dat te allen tijde bindend is en aan de andere kant zeggen; Het is een uitwerking van goddelijke krachten, de neerdaling van de Geest en al wat erbij komt. Je kunt die dingen niet samenvoegen. Ze proberen het wel.

In het verleden bekeken ze dat heel eenvoudig. Ze zeiden; Er is een normaal verdrag en daar zit sex in. Dat is een kwestie dat de mensen zelf maar moeten regelen. Maar er is ook nog de werkelijke nederdaling van hogere krachten en daarvoor kan de seksualiteit op bijzondere wijze worden gebruikt. Zeker, het is vervallen. Als we b.v. denken aan de feesten, die bij u tegenwoordig carnaval heten, zoals die in Rome werden gevierd, dan zegt u; Nou, dat was een mooie janboel. In feite waren het vruchtbaarheidsriten. En bij die vruchtbaarheidsriten zat boven nog de neiging om de goden te dwingen,

U heeft allen die bekende spreuk al honderd keer gehoord; Zo boven, zo beneden zo beneden, zo boven. Men noemt het ook wel sympatische magie, waardoor men vergelijkbare waarden elders tot stand tracht te brengen door wat men hier doet. Die magie wordt inderdaad gebruikt en wat meer is die magie is werkzaam. Want wat blijkt nu?

Indien we de mens op een gegeven ogenblik voldoende concentratie geven en voldoende emotionaliteit in een richting, dan zal daarmee het tegendeel eveneens ontstaan. Dat is een wet, die altijd van kracht is. Als je bij wijze van spreken begint om heel erg het christelijk fatsoen te verkondigen, dan komt daar altijd een groep tegenover die zegt, dat christelijk fatsoen onfatsoenlijk is en dat je het tegenovergestelde moet doen. En als je alles anarchistisch en zuiger socialistisch radicaal wilt voorstellen, dan komt er een groep die zegt Wij moeten het op een fascistisch ordelijke wijze regelen.

Dat is in de magie precies hetzelfde. Het is het evenwicht van alle krachten. En als wij zien dat in deze tijd de astrologie en bepaalde andere occulte leringen en systemen hand over hand toenemen, aanhang winnen, meer en meer gebruikt worden, dan moeten we niet alleen daaruit afleiden er is een bepaald probleem, maar ook de mens verandert zijn en denken en suggereert daardoor een bepaalde oplossing. Hij schept uit wat nu is via deze middelen de

antithesis het tegendeel van het nu bestaande. Ik bekijk het nu zo. Dan wil ik het heel praktisch stellen;

Het toenemen van de aandacht voor het mystieke, het occulte, het bovenzinnelijke in deze dagen moet leiden tot een veranderde waardering voor de materie. Indien er een veranderde waardering voor de materie ontstaat, zal een totaal andere behandeling van en waardering voor de materie de gehele maatschappij veranderen. Het beeld van de wereld wijzigt zich door de achtergrond van het denken het denken is in dit opzicht magisch.

Indien er nu een mens is, die bijzonden geformuleerd kan denken, dan behoeft hij nog niet eens in God te geloven, maar alleen scherp geformuleerd te denken, dan zal hij temidden van de vaagheid, die de massa over het algemeen ook in occult opzicht domineert, een zeer duidelijke stem hebben. Hij zal dan zichzelf kunnen isoleren van werkingen, die voor anderen onvermijdelijk zijn. Het resultaat is magisch, want hij heeft succes waar een ander gedoemd schijnt te falen.

Deze werkingen zien we op het ogenblik meer en meer optreden. De mensen kunnen er wel tegen kankeren, maar ze doen er weinig aan. Als je b.v. denkt aan de manier, waarop een Nixon toch nog de U.S.A. in de hand heeft (pas de economische crisis, die nu op hol slaat, kan er misschien verandering in brengen), dan zeg je Hier is iemand, die zich niet laat beïnvloeden door denkwijzen elders, maar die door een eigen emotionaliteit wordt gedragen en juist daardoor een magisch symbool wordt. Voor sommigen wordt hij de demon. Voor anderen wordt hij de god, maar hij onttrekt zich aan het menselijke. En de mogelijkheden, die hij daarbij krijgt om zijn eigen denkbeelden te gebruiken nemen in gelijke mate toe. Ik weet niet, of u dat magie noemt. Sommige mensen zeggen Dat is politiek. Maar is politiek eigenlijk ook niet voor een groot gedeelte magisch? Ik weet niet, of u daar wel eens over heeft nagedacht.

In bepaalde landen, heeft men de gewoonte om als er belangrijke beslissingen moeten worden genomen voor de gemeenschap een soort mysteriespelen op te voeren. Daarbij probeert men het zo te wenden en te keren, dat na een strijd van goden en demonen (waarin de demonen natuurlijk overwonnen worden, want de mensen staan altijd aan de kant van het goede volgens hun inzicht de beslissing valt, die men reeds heeft genomen. Kijkt u maar naar een bijeenkomst van de Tweede Kamer. Dat is ook een ritueel. De werkelijke beslissing is al gevallen op het ogenblik dat men gaat doen, of men een beslissing neemt. Zelfs de niet rechtstreeksheid van de debatten heeft een magisch element.

Indien men in de oudheid tot de goden of tot hooggeplaatsten wilde spreken, dan sprak men tot een tolk. Het was zo, dat men in bepaalde tempels in Babylon tolken had (dat waren priesters van gemiddelde rang), die tot de hogepriesters konden spreken. Zij waren ver genoeg ingewijd om tot de goden te spreken, maar aan de andere kant waren ze net niet heilig genoeg om alle mensen van zich af te wijzen met een gebaar van met dat gepeupel houd ik mij niet bezig. Dat is nl. ook hogepriesterlijk je omhelst de gehele mensheid, maar als er een zweterig stukje naar je toe komt, dan wijs je dat af. Dat hoort niet bij je, dat is onrein.

Zo moest je dus, als je in de tempel kwam, eerst een tolk zoeken. Deze bracht dan je verzoek voor bij de hoger geplaatste priesters of bracht je gebeden over aan de goden. Dat is nu hier precies hetzelfde. Mijnheer de Voorzitter. Ze zeggen niet tegen elkaar; Jij bent gek. Ze zeggen Mijnheer de Voorzitter, ik vind het belachelijk dat dit wordt beweerd. Magisch ritueel via de tolk spreken het onpersoonlijke van de relatie.

Dat zien we op vele andere terreinen net zo. Als u b.v. iets te bespreken heeft met een wethouder, dan komt u niet direct bij de wethouder. U moet eerst bij zijn tolken komen. Dat is eerst de man aan het loket, dan een andere ambtenaar, dan komt de 1e en de 2e secretaris en dan eerst komt de man zelf.

In het zakenleven is het precies eender. De neiging om je los te maken van wat je het hogere zou kunnen noemen, is gelijktijdig de neiging om voor jezelf aanspraak te hebben op een goddelijke positie. Dat zeg je natuurlijk niet en, dat formuleer je zo niet, maar daar komt het wel op neer. Want op het ogenblik, dat ik die positie inneem, heb ik magische krachten door de aanvaarding, die ik bij anderen krijg. Als iemand respect heeft voor mijnheer de Directeur, dan betekent dat niet alleen dat mijnheer de Directeur zakelijk iets te zeggen heeft. Dan

betekent dat ook, dat mijnheer de Directeur directe invloed heeft en dat zelfs het humeur van mijnheer de Directeur soms terugslaat op de vrouwen en kinderen van de laagste arbeiders. In deze zin is er tegenwoordig een structuur opgehouden, waarin dit magisch ontpersoonlijkheidsprincipe een heel grote rol speelt.

Wat zeggen nu de oude magiërs? Nu moeten we even een paar deskundigen erbij halen, anders blijft het maar zo'n geklets om de magie heen. Er is er een, die heel rustig zegt;

"Ik doe een stap weg van mijzelf en zie, men beroert mij niet. Ik doe twee stappen weg van mijzelf en zie, ik wandel temidden der goden. Ik doe drie stappen weg van mijzelf en zie, ik ben de stem der goden. Dat is toch ook hier zo. Zijlstra heeft gesproken, Witteveen heeft het bevestigd, Van Thiel heeft er niets tegen, dus in naam van de heilige drieëenheid.

Ook in uw eigen leven heeft u bepaalde dingen (u noemt het misschien bijgelovigheid of gewoonte), die magische achtergrond hebben. U brengt ongetwijfeld geen plengoffers meer. Vroeger was dat altijd het geval.

Als iemand bier dronk, dan gooide hij iets ervan op de vloer voor de geesten, want dan lieten ze hem tenminste rustig drinken. Nu blaas je misschien het schuim weg, maar dan is het alleen als het verkeerd getapt is. De mens van vandaag doet het op een andere manier. Hij geeft graag en gul voor de misdeelden van deze wereld, of ze bestaan of niet. Hij geeft, omdat hij zich zo vrijkoopt.

In de islam is dat wat sterker uitgedrukt. Daar moet je de bedelaar eigenlijk dankbaar zijn dat hij bedelt, want hierdoor kun je je verdiensten verwerven. Je kunt je losmaken van de lasten, die gebonden zijn aan je dagelijks bestaan.

In de oudheid maakten ze het nog veel gekker. Ik denk aan de Israëlieten b.v., die met veel plechtigheid een zondebok de woestijn injaagden, beladen met de schuld van het volk. Ook een poging om je los te maken van de dingen. Evengoed als de ook maatschappelijk overigens goede maatregel, waarbij dan plotseling alle contracten vervielen, slaven een zekere mate van vrijheid kregen en de handel en landbouw eigenlijk werden gesaneerd.

Het saneringsprincipe is eigenlijk magisch. Saneren wil niet zeggen het oude vernietigen dat denkt men tegenwoordig. Het wil zeggen het oude rust geven, zodat je door nieuwe beschouwingen het juiste kunt gebruiken. En denk nu niet, dat dat ook maar een verhaaltje is.

Er was een man, die heel bekend was door alles wat hij voor elkaar bracht. Hij was een chemisch magiër, een alchemist. Deze zei "Als ik wil werken, zo wil ik werken, opdat het oude verandert, opdat het lage metaal edel metaal zal worden."(En dat is dan meteen ook een symbolische uitspraak.) "Zo zet ik mij neer in overpeinzing. Ik concentreer mij, ik beschouw de dingen geheel opnieuw en grijp eerst dan mijn werktuigen." Iemand, die in zekere zin de richting uitgaat van de U.N.O. en de E.E.G. eerst lang nadenken en praten, voordat je iets doet. Maar die aan de andere kant uitgaat van het standpunt indien ik weet wat ik moet doen, dan moet ik het doen.

Die magiër zegt over de levende kracht wij zouden zeggen het witte licht; "De levende kracht kan ik roepen en zij kan al wat ik brouw doordesen, zodat het een nieuwe waarde krijgt. Maar indien ik in mijzelf dit licht niet heb verworven, zo zal ik slechts drab maken." In mij moet het zijn, anders is alles wat ik maak waardeloos.

In deze dagen heeft men zich teveel aan uiterlijke waarden vastgeklampt, als u het mij vraagt. Maar er komt een ogenblik, dat je moet zeggen; We moeten nadenken, we moeten nu niets doen. We moeten ook niet de oude hangende zaken afhandelen. Maak alles in orde wat niet langer gestaakt kan worden, handel dat zo snel mogelijk af, neem dan rust en begin opnieuw. Voor deze tijd zou dat een schitterende oplossing zijn.

Neem nu b.v. het autoprobleem. U kunt zeggen; We moeten steeds wegen blijven bouwen. Maar daar komt u niet verder mee. U kunt zeggen. We moeten die auto 's allemaal vernietigen. Ja, dan gaat de economie van een paar landen helemaal naar de haaien. U kunt ook nog zeggen; We doen een jaar lang helemaal niets aan de wegen. En wat de auto 's betreft, die laten we voorlopig precies zo lopen als ze nu lopen. En dan gaan we kijken wat er

gebeurt. In dat jaar kunnen we dan zien wat de feitelijke situatie wordt en op grond van die situatie kunnen we zeggen Nu zie ik wat er anders kan. Dat is een heel belangrijk punt anders kunnen.

De magie van deze tijd gaat een heel eind verder. Ik heb dat nu op politiek terrein een beetje gebracht, maar ook in uw dagelijks leven is het precies hetzelfde. De meeste mensen horen veel over harmonie. Niet dat de meesten daar veel van afweten, maar ze weten in ieder geval wat het zou moeten zijn.

Harmonie kan alleen bestaan t.a.v. alle betrokken factoren. Je kunt dus riet zeggen; We gaan met z n tienden samen uit en als ik met drie van de tien harmonisch ben, dan wordt het een gezellige zaak; Neen, dan wordt het juist donderen, want dan krijg je ruzie met de zeven anderen. Maar je kunt ook zeggen; Ik moet met tien harmonisch zijn. Indien ik met alle tien harmonisch ben, handelen wij als eenheid en door dit handelen als eenheid zullen wij allen de vervulling van onze wensen vinden, we zullen tevredenheid hebben, we zullen gelukkig zijn.

Waarom zou je dat dan ook niet zeggen, indien het gaat om harmonische relaties, waarbij stof en geest en andere dingen betrokken zijn? Je kunt niet verwachten dat de geest harmonisch is, als het lichaam uitgehongerd is. Ze kan harmonisch worden, indien ze kracht genoeg heeft om de problematiek van het hongerige lichaam en de daaruit voortkomende verschijnselen te overwinnen. Dat is dan een vuurproef om te zien hoe sterk je bent. Maar als je tegen iemand zegt; Ga jij maar eens even mathematisch werken en eet nu maar niet, dan is alleen maar het feit, dat je zegt "eet nu maar niet" al voldoende om de mathematica te doen verkeren in visioenen van hammen en dergelijke. Als je tegen een mens zegt; Je moet eenheid vinden met de geest, dan kun je niet gelijktijdig zeggen daarvoor moet je je afscheiden van de materie. Je kunt wel zeggen; Je moet voor jezelf een zo groot mogelijke en zo volledig mogelijke verbondenheid gevoelen met de materie en een zo volledig mogelijke aanvaarding kennen van die materie, want daardoor krijg je de instelling om ook met geestelijke waarden en krachten harmonisch te zijn. Dat deden ze in de oudheid en dat doen ze tegenwoordig onbewust weer.

Ik weet wel, dat het tot vele conflicten aanleiding geeft. Als ik denk aan b.v. de jongeren met al hun eigenaardige vrije gebruiken, dan zijn er heel veel mensen die zeggen; Ze zouden zich een beetje fatsoenlijker moeten gedragen. Daar zit wat in. Maar aan de andere kant, kun je werkelijk vrienden zijn, als je op een bepaald punt van elkaar moet afblijven? Een heel moeilijke vraag. En als je gezamenlijk het grote ideaal ziet of dat wil opbouwen desnoods een krankzinnig denkbeeld, maar een ideaal kun je dan dat ideaal waarmaken, terwijl je gelijktijdig alles in hokjes gaat verdelen? Dat kan alleen, indien je een eenheid vormt, waarin eventuele factoren van binding of van niet binding voortvloeien uit het harmonische verband, uit wat je voor elkaar bent en voelt.

In de oudheid hadden ze veel van die oude gebruiken. Er is zelfs een land geweest, waar het voor alle fatsoenlijk vrouwen geboden was om in de tempel enkele dagen of soms een dag op te treden als tempelprostitutie. Tegenwoordig zeggen ze dan; Dat is krankzinnig. Neen, dat is niet zo krankzinnig, want hierdoor werd het idee van "alleen recht" gebroken. Daardoor kon de vrouw, die toch heel erg gebonden was in die tijd vergeet dat niet toch het gevoel hebben deel te zijn van het geheel. En de man wist, dat zij deel was van het geheel. Hij kon zich niet daaraan onttrekken. En daardoor werden er relaties geschapen met de goden (en natuurlijk ook met de tempel), die op een veel natuurlijker wijze zich konden ontwikkelen.

De goden van vroeger waren geïntegreerd in het volk. Op dezelfde manier, waarop ze tegenwoordig zeggen; Waar blijft de politieagent, zeiden ze vroeger; Waar blijft Apollo, waar blijft Jupiter? Of ze stonden aan de rand van de woestijn en riepen Harmachus, waarom kom je niet? De goden waren levende waarden. Ze leefden onder de mensen, in de mensen en daardoor konden ze antwoorden. Een god, die je alleen in een kerk zoekt en alleen daar meent aan te treffen, heeft haast geen mogelijkheid zich aan je te openbaren buiten die kerk, tenzij hij die feitelijk verkracht (geestelijk natuurlijk, maar toch verkracht). Maar een god, die je overal meent te ontmoeten, een god die je kent, die je ziet als een functionaliteit in het leven, die kun je elk ogenblik ontmoeten, die kan op elk ogenblik tot je spreken. De kracht van die god is ook op elk ogenblik toegankelijk.

Veel van wat er in de moderne wereld en maatschappij gebeurt, gaat weer die richting uit. Je kunt de dingen niet van elkaar scheiden. Je kunt niet zeggen Het geestelijk leven staat hier, het vaderland staat daar, onze theorie staat ginds, daaronder komt dan nog de praktijk en daar rommelen we maar wat aan. Dat gaat eenvoudig niet. Er moet een eenheid zijn.

Alle magie, die in de loop der tijden is bedreven vanaf de eerste sjamanen tot de koning der magiërs, Salomo, heeft steeds berust op de erkenning van eenheid met het hogere en de erkenning van verbondenheid ook met het lagere. Uit die erkenning van de verbondenheid en de aanvaarding daarvan (niet alleen binnen een magische cirkel of een tempel, maar in de totaliteit van het leven) was het mogelijk te komen tot beheersing, tot het magisch resultaat, tot erkenning en praktijken, die nu misschien primitieve wetenschap worden genoemd, maar die in die tijd grepen naar het onbekende, het onzienlijke, het ondenkbare.

Op dezelfde manier zijn de mensen van vandaag bezig zich weer een weg te banen naar die harmonie, naar het onzienlijke, naar de totaliteit van krachten en waarden, waarin de geest, de engelen, de heiligen, God en wie weet wat nog meer niet meer te scheiden zijn van duivelen of van mensen waar dit alles een eenheid vormt en door die eenheid alle krachten zich voortdurend kunnen uiten en manifesteren.

Magie wordt al te veel gezien als een kunstje. Het is zo iets van "bewimpeld en bewampeld genezen zult gij zijn." Neen, mensen. Het is ik ken een harmonie met u. Er is niets wat ons scheidt. Er is niets wat ik u zal weigeren. Er is niets wat ik u eerst zou moeten vragen. Ik heb het gevoel tussen ons zijn vragen, eisen, weigering op dit moment uitgesloten. Wij zijn deel van een totaliteit, waarin ditzelfde geldt. En nu kan ik genezen, want nu is er het totaal van die krachten en daarmee maak ik beter.

Je kunt ook zeggen b.v., Nixon is een schoft, Nixon moet sterven of Breznjef moet sterven. Maar dan gebeurt er niets. Want kan ik iets aanvallen wat ik niet eerst heb erkend als behorende tot mij, tot mijn wereld, tot mijn eenheid? Het principe van de magie. is niet zo dat ik zeg; De moordenaar ben ik misschien, want ik ga magisch iemand doden. Degene, die daarbuiten staat, hoort niet bij mij. Ik moet eerst het slachtoffer zien als deel van mijn wezen, van mijn leven. Ik moet hem deel maken van de totaliteit, waarin ik ben. Ik moet hem eten met m'n voedsel, ik moet hem drinken met de drank, ik moet hem inademen met de lucht. En pas als ik weet ik ben verbonden met hem, er is geen scheiding meer tussen ons, dan is de dood, die ik in mij erken, voor hem onvermijdelijk. Want in de harmonie is mijn wens zijn wens geworden. En hij zal zichzelf doden, omdat ik besef dat die dood noodzakelijk is.

Er zijn ook magiërs, die proberen de werkelijkheid te vervalsen die een ander misleiden t.a.v. de noodzakelijkheid van diens dood. Maar dat betekent nog niet dat ze daardoor die eenheid verwerpen. Eenheid is het grote magische woord.

In het verleden heb ik al die dingen gezien en geconstateerd. Ik zie ze vandaag nog. Ik ben helemaal niet tegen allerlei dingen. De mensen zeggen Wij zijn tegen drugs. Och, het is niet goed. Maar als ik eerst begin met de druggebruiker te accepteren en te erkennen dat die drugs niet goed zijn en ik die harmonie met hem heb, dan zal dat gebruik verdwijnen, dan is het overbodig geworden. Maar zolang ik hem buiten mij zet, maak ik met elke eis dat hij ermee ophoudt het alleen maar moeilijker voor hem om ermee te stoppen. En dat is natuurlijk ook dwaasheid.

U moet die eenheid in deze tijd ook zien t.a.v. politiek, economie, milieuverontreiniging en al die dingen meer. Zolang ik strijd tegen iets, kan ik niets bereiken. Als u strijdt tegen de watervervuilers, dan bereikt u niets. Ze gaan door. Maar op het ogenblik, dat u een eenheid kunt bereiken met die watervervuilers, zullen zij beseffen dat hun daden niet harmonisch zijn met uw belang. Terwijl u zult begrijpen, dat uw eisen eveneens niet harmonisch zijn met hun belangen. En dan zult u gezamenlijk de weg zoeken, die voor beiden aanvaardbaar is en maakt u het schijnbaar onmogelijke mogelijk. Dan kunt, u de verontreiniging van deze wereld in tien jaar ongedaan maken. Die tien jaar heb je nodig, omdat er al zoveel vervuild is niet omdat het zo moeilijk is om de zaak te stoppen.

Ik geloof zeer sterk in deze magische werking. Ik ben ervan overtuigd, dat de komende Wessac op dit terrein allerhande fenomenen zal laten zien. Wat het is? Je durft er niet over

praten, want het is heel erg brutaal, als je als molecuul wilt vertellen hoe laat het is op het horloge, waarvan je deel bent. Ik voel hierin deze nieuwe magische kracht, deze werking, waardoor we en dat is erg belangrijk de horizontale en de verticale magie samenbrengen.

Het kruis werd wel eens alleen gezien als het bewustzijn van de mens; ik wortel in de aarde en ik richt mij op tot God, de Vader, in de hemel en ik spreid mij uit, opdat ik de aarde kan oorvamen. Maar je zou ook kunnen zeggen Ik moet een harmonie vinden tussen de chaos en de bekroning in het licht de Godheid Zelve Ik moet een harmonie vinden met het totaal van de wereld en alle verschijnselen. Deze harmonieën tezamen zijn niet slechts de uitdrukking van mijn macht en vermogen, ze zijn mijn kennis, ze zijn mijn kracht, ze zijn voor mij eigenlijk ook nog de motivering van wat ik ben. Ik meen, dat dit heel dichtbij ligt. Ik geloof, dat de magie van het kruis in deze zin dichterbij komt.

Het is niet aan mij om in deze lezing u. precies te vertellen hoe het allemaal in het verleden is geweest. Anderen kunnen dat veel beter. Het is evenmin aan mij om voorspellingen te doen op een ogenblik, dat bepaalde beslissingen nog moeten worden genomen. Maar ik kan u misschien dit heel belangrijke punt overbrengen Magie is niet een strijd, het is een eenworden met. "Mijn ezel wil niet lopen. Mijn denken wordt een. Ik ben de ezel. En de ezel is de ruiter geworden en toch is uiterlijk alles onveranderd. Nu draagt de ezel de ruiter, maar de ruiter spaart de ezel." Dit is Perzisch en het heeft ook wat met magie te maken.

De situatie kunnen we misschien zo uitdrukken Naarmate u begrijpt hoe harmonie, volledige aanvaarding voor u allen het begin is van alle ontwikkeling en elke kracht van geestelijke aard en elke stoffelijke verandering in feite domineert, zult u in deze dagen streven naar harmonie. Harmonie, die past bij uw wezen maar ook bij de andere, ook bij de wereld, ook bij degenen, die nu uw tegenpartij zijn. De versmelting, van waarden geeft een maximum aan kracht en mogelijkheden. Dan is elke geformuleerde wens in zichzelf de verwezenlijking en dan wordt waar wat er geschreven staat "Klopt, en u zult worden opengedaan. Vraagt, en u zult worden gegeven."

ZIJN ER NOG ENGELEN?

Dit is een wonderlijke vraag omdat "engel" een naam is die we geven aan een entiteit, die in de rangorde, die de mensen voor het licht hebben opgebouwd, een zekere plaats bekleedt. Maar iemand, die op aarde leeft, kan innerlijk evengoed "engel" worden genoemd. Want het is niet een kwestie van status het is een kwestie van structuur. En de structuur ligt in de geest, die in principe overal gelijk is.

Engelen worden gezien als de boden en de bewerkers van Gods wil. Zij komen tot de mensen, zij dienen de mensen, zij waarschuwen hen, ze worstelen er desnoods mee en op een gegeven ogenblik heeft de mens daardoor de mogelijkheid om tot bod te komen. Je zou misschien kunnen zeggen, dat vanuit menselijk standpunt de engel een soort intermediair is, die de bereiking van hogere waarden mogelijk maakt. Maar als je het zo bekijkt, ben je eigenlijk zelf die engel.

Een wijze heeft eens gezegd "De mens in zich is engel en duivel tegelijk, want hij kan zichzelf oproepen tot de grootste hoogten van licht en hij kan zichzelf doen neervallen in de diepste poelen van verworpenheid." Ik geloof, dat je dus het engel zijn niet kunt zien als iets aparts, iets zonderlings.

Er zijn geesten, die nimmer mens zijn geweest en die in de geschiedenis van de mensheid een helpende, leiding gevende rol spelen. Misschien wilt u dat een engel noemen. Maar dan moeten we niet vergeten, dat die engel vroeger ook ergens heeft geleefd in de materie. Het is niet zo gemakkelijk voor de mens om zich dat voor te stellen. Want hij gelooft misschien wel vaag in leven in de ruimte, maar ergens heeft hij het gevoel, dat zijn aarde en de menselijke vorm de uitverkoren uitdrukking zijn van goddelijke kracht" macht, scheppingsdrang en welbehagen. Maar waarom zou er dan in de bijbel staan, dat er strijd was in de hemelen en

dat Gabriel en de zijnen Lucifer met zijn aanhang uit de hemel heeft verdreven? Als je dat zich laat afspelen in een hemel, zul je toch eerst duidelijk moeten maken wat die hemel is.

Stel het nu eens veel eenvoudiger Er zijn gewoon twee richtingen van denken geweest in het verleden. De ene richting is direct Godsgetrouw. De andere heeft gezegd; Wij hebben de middelen gekregen om te denken, dat moeten we zelf doen. Toen hebben de Godsgetrouwen de zelfdenkers de middelen ontnomen, waardoor zij zich in bepaalde werelden konden ophouden. Dat klinkt al direct veel aanvaardbaarder. En als deze wezens zijn overgegaan, zullen zij, zoals elke mens die overgaat, de neiging behouden om voort te gaan in de richting, waarin zij ook op hun wereld hebben geleefd.

Dat betekent, dat er entiteiten kunnen zijn, die tot de mens zeggen; Je moet zelf denken, zelf beslissen. Je moet eerst weten en vanuit dat weten bewust leven. En dat er andere entiteiten zijn, die zeggen Ach, God is zo goed, leef nu maar zoals ik het je zeg. Maar zijn ze daarom nu meer of minder dan een menselijke geest? Als een engel iets meer moet zijn dan een menselijke geest, dan kunnen we alleen maar zeggen; Dan moet het een menselijke geest zijn, die zich heeft ontwikkeld.

Zijn er nog engelen? Ik geloof, dat dat sterk afhankelijk is van de manier, waarop wij die dingen bezien en aanspreken. Als je als spiritist spreekt over een geleidegeest, dan heb je het meestal over iemand, die op aarde heeft geleefd, is overgegaan en zich nu met jou bezighoudt. Maar komen wij bij een bepaalde religie, dan heet diezelfde entiteit ineens engelbewaarder. Waarom? Misschien omdat men daar het voortbestaan van de mens niet helemaal aanvaardbaar vond en daarom dergelijke entiteiten een andere naam heeft gegeven. Het vreemde is van engelbewaarder en bewaangel horen we niet zo vaak.

Als we teruggaan naar de bijbel, dan komen we tot de conclusie, dat iemand "engel" wordt genoemd aan de hand van de resultaten, die hij heeft gekregen. Abraham was kinderloos bij Sara en hij verlangde zeer ook van haar een kind te verkrijgen. En ook zij bad de Heer dagelijks daarom. Op een dag kwamen er drie vreemdelingen en keerden in zijn huis in. Kort daarop werd Sara zwanger. En toen wisten zij het, het waren engelen geweest. Natuurlijk, dat is een schitterende uitleg ervoor. Maar misschien is het wel heel iets anders geweest. De oude Tobias wordt blind door iets wat in zijn ogen valt, een vogel. De jonge Tobias gaat op zoek naar het een of andere heilmiddel daarvoor. Aan de oever van de rivier treft hij een mens, althans hij denkt, dat het een mens is. Hij maakt er ruzie mee, hij worstelt ermee. Deze overwint hem en geeft hem dan een recept voor de genezing van de ogen van zijn vader. Toen wisten ze het weer het was een engel.

Als je het zo bekijkt, wordt het heel erg moeilijk te zeggen; Wat is nu een engel? Misschien is het gewoon een reiziger geweest, die een magisch receptje kende en de jonge Tobias heeft uitgelachen, omdat deze zo overal liep te leuren en te zoeken, terwijl de genezing vlakbij was. En dat heeft de jongen niet genomen. Die vreemdelingen, die bij Abraham zijn ingekeerd, zijn misschien gewoon trekkende reizigers geweest. Wie zal het zeggen? Maar in de bijbel zijn het engelen.

Als je zo redeneert, dan is iemand dus een engel aan de hand van de resultaten, die hij tot stand brengt. En dan ben ik volkomen bereid te zeggen, dat iemand als Schweitzer een engel is, dat Pandit Nehroe een engel is. Want de resultaten van hun werk zijn groots en goed. Zij hebben veel liefde en kennis onder de mensen gebracht. Ik zou zeggen, dat dat kenmerkend is voor de rol, die de engelen spelen.

Soms zijn er engelen, die iemand dwingen om tegen zijn wil iets te doen. Balaam zit op zijn ezeltje. Op een gegeven ogenblik heeft hij waarachtig het idee dat het beest onwillig wordt. En als hij hem een pak slaag geeft, denkt hij hem te horen zeggen; Waarom sla je mij, zie je dan niet wat daar op de weg staat? En dat is een engel. Die komt hem vertellen wat hij moet doen. Wie was erbij? Niemand is erbij geweest, behalve Balaam en zijn ezel. Maar die was verstandig genoeg om niet meer te praten. Het kan toch net zo goed zijn, dat Balaam een visioen heeft gehad. Het behoeft toch niet feitelijk te zijn geweest. Het is hier een besef, misschien van rechtvaardigheid of van noodzaak, dat in Balaam ontstaat. En het verhaal, dat hij erover

vertelt, is dan alleen maar om de verantwoordelijkheid van zich af te schuiven. Maar de engel, waarmee hij te maken heeft, is volgens mij Balaam zelf.

Als er zo in het verleden engelen zijn geweest, dan zij ze er vandaag overal en plenty. Maar ja, het is natuurlijk ook mogelijk, dat u zegt Engelen zijn lichtende geesten met 'n gouden kransje, een witte soepjurk, vleugels en naar gelang van hun rang een zwaard of een trompet "Gabriel blow your horn" of een harp of wat anders. Als u het zich zo denkt, dan zou ik zeggen Neen, die engelen hebben geloof ik ook nooit bestaan. Maar als u vraagt Is de bewuste mens zelfs indien dat bewustzijn maar een ogenblik werkelijk ervaart niet voor een ogenblik een geest van licht, een engel? Dan zou ik "ja" zeggen.

Elke mens draagt in zich het hoogste licht. En dit beseffende is hij een ogenblik meer dan mens noem hem een engel. Elke mens draagt in zich de duisternis. De krachten die teruggrijpen tot het begin van alle bestaan en alle chaos, want de mens reikt door alle tijd. Als hij teruggrijpt naar deze vroegere ontwikkeling van zichzelf, dan is hij duister en dan kunnen wij hem een duivel noemen. Maar heeft hij daarom plotseling vlerken, een vork en een staart? Hij verandert uiterlijk niet. Iedereen zal hem nog steeds aanspreken met mijnheer en mevrouw en hoogstens aan de hand van zijn/haar daden achter zijn rug zeggen ellendeling. Dit is het enige verschil.

Er zijn vele geesten. Geesten die willen helpen. Er zijn soms geesten, die willen plagen of misleiden. U kunt ze engelen of duivelen noemen, als u dat wilt, maar zij komen voort uit hetzelfde waaruit u voortkomt. Zij zijn deel van dezelfde bewustwordingsgang, waartoe ook u behoort. U kunt dan hoogstens "engel" beschouwen als een rangaanduiding en daarmee uw menselijke neiging om alles in hokjes, vakje en laadjes op te bergen overdragen op een geestelijke werkelijkheid, die juist alle verdeeldheid tenslotte beëindigt.

LES 9 - DES PUDELS KERN

Dit heeft natuurlijk niets met honden te maken, zoals u zult begrijpen, maar wel met het wonderlijke verschijnsel dat de dingen anders kunnen zijn dan u denkt.

Er zijn heel veel filosofen geweest van de oermens Uptah af, tot in deze dagen toe die zich met dat verschijnsel hebben beziggehouden en zich hebben afgevraagd; Wat schuilt er achter? Er zijn zelfs mensen, die beweren dat filosofie eigenlijk niets anders is dan het je afvragen, of het alledaagse wel zo alledaags is. Ik zal proberen u enkele stellingen voor te leggen, die in deze tijd nog evengoed gelden als in een ver verleden.

Alle waarden die we zien zijn betrekkelijke waarden. Alle waarden die bestaan, bestaan op een niveau waarop wij ze kunnen aanvaarden. Indien wij onze ervaringen direct boven onze visuele waarneming stellen, dan zullen we andere eigenschappen constateren. Gebruiken wij deze eigenschappen, dan is dat magie. Doen wij dit t.a.v. mensen, die niet gewend zijn om de werkelijkheid te zien, dan is het een wonder.

Ik geloof, dat in deze beschouwing al heel veel licht doorschijnt van het werkelijke wezen van de magie en ook van de magiër.

Er is een magiër geweest (een volgeling van Agrippa von Nettesheim), die op zijn manier probeerde het onzienlijke waar te nemen en waar te maken. Van hem stammen o.m. de volgende uitspraken

1. Indien ik de essentie der dingen ken, zo beheers ik het leven ervan. Indien ik de uiterlijkheden ken, ben ik daaraan onderworpen.
2. Leven is kracht. Het is niet belangrijk waar de kracht vandaan komt, wel hoe ze optreedt en hoe ze zich groepeert.
3. Deze uitspraak is misschien nog wonderlijker; Indien alle dingen bezielde zijn, zo moet contact met alle dingen mogelijk zijn. Als ik spreek tot de ziel der dingen, zullen zij mij antwoorden.

Het is alweer filosofisch en wat we heel vaak tegenkomen nogal voorwaardelijk gesteld. Overigens zijn de spreuken op zichzelf oorspronkelijk versleuteld geweest. Ik ben zo vrij om die sleutels er maar uit te halen. Het is niet zo belangrijk voor u om al die poespas eromheen te kennen.

Wat kunnen wij in deze tijd daaraan hebben, wat kunnen wij daartegenover stellen?

Wel, alle dingen hebben een eigen uitstraling of we die nu ziel noemen of er een andere naam aan geven, dat doet niet ter zake. Als ik de uitstraling ken, weet ik wat het voorwerp is geweest, maar ik weet ook wat het kan zijn. Ik kan aan een steen wel degelijk zien of hij geschikt is om er een ander mee te doden of dat hij daartoe niet geschikt is. Het klinkt vreemd, maar het is waar. De eigenschap straalt eruit. Ik zou dus de steen, die tot doden bestemd is, kunnen werpen met betrekkelijk grote zekerheid. De steen, die niet tot doden bestemd is krachtens zijn uitstraling en uiterlijk toch precies hetzelfde is, zal van zijn baan afwijken, onevenwichtigheden vertonen, in ieder geval niet het gewenste resultaat geven.

Nu geloof ik niet, dat er iemand is die een ander dood wil gooien. Degenen, die dat doen, zijn zeker geen magiërs. Maar kan dat ook niet gelden voor een voorwerp, dat ik gewoon wil gebruiken? Neem een van de eenvoudigste dingen, die je kunt denken een klopper om .b.v. slagroom mee te kloppen. Je kunt zien, of zo'n garde geschikt ervoor is of niet. Als ze deskundig is gebruikt, heeft ze in zich iets van het patroon hoe er moet worden geslagen. En als een ander gevoelig persoon die garde grijpt, zal hij waarschijnlijk afwijken van zijn eigen gewoonte, een juistere slag nemen en daardoor een juistere resultaat bereiken.

Dat geldt niet alleen voor enkele dingen, dat geldt voor alles. Alles, wat rond ons is, heeft een eigenschap. Een groot gedeelte van die eigenschappen leggen wij er zelf in vast.

Er is een denker geweest, een Griek, die beweerde dat alles wast je tot je neemt zijn eigenschappen aan jou ontleent. Ik geloof, dat je daarmee wel iets kunt doen.

Als u op een bepaalde wijze met een vulpen omgaat, dan is het duidelijk dat die naar uw hand gaat staan. Met andere woorden; dat uw manier van schrijven in het voorwerp is vastgelegd. Dit is echter stoffelijk verklaarbaar.

Als ik een rijzweep heb, die voortdurend op een bepaalde manier wordt gebruikt, dan is dat ook tot een eigenschap van die zweep geworden. Het materiaal en misschien ook meer reageert op deze wijze van handelen het best al het andere gaat veel minder goed, Als ik voortdurend een voorwerp misbruik, zal ik het zeer waarschijnlijk niet meer met succes kunnen gebruiken. Het is zelfs met een auto zo. Als een auto met een zekere zorgvuldigheid wordt behandeld, eigenlijk als een levend wezen, dan is hij geneigd betere resultaten te geven dan als je hem gewoon gebruikt als een machine. Dwaas? Zeker, het is dwaas. Maar het blijkt waar te zijn, Het is alsof de mens zijn eigen gevoeligheid in het voorwerp projecteert, maar daarmee de processen van het voorwerp ook een redelijker verloop geeft.

Het kan magie lijken, indien voorwerpen ons onmiddellijk helpen, terwijl anderen er grote moeilijkheden mee hebben. En dan kun je je ervan af maken door te zeggen. Ach, dat is maar een grapje. Maar zo'n groot grapje is het. ook weer niet. Ik kan u een voorbeeld geven uit de praktijk.

Er is een koopman, die aardappelschilmesjes verkoopt. Om dat goed te kunnen doen heeft hij een drietal mesjes voor zichzelf gehouden en daarmee net zolang geoefend, totdat hij inderdaad a.h.w. moeiteloos een aardappel zeer snel ermee kan schillen. Als hij nu deze mesjes demonstreert, gebruikt hij daarbij zijn drie mesje. Totdat er een achterdochtige dame komt, die zegt "Ja, maar die mesjes die, u gebruikt zijn anders." Waarop hij om te bewijzen dat het niet zo is, een van zijn gebruikte mesjes tegen de volle prijs verkoopt. Hij probeert het daarop met een nieuw mesje en verwondt zich. Onvoorzichtigheid? Waarschijnlijk niet. De man had een grote training Maar het gebaar, de greep, de essentie van de beweging was in het oude mesje vastgelegd, niet in het nieuwe. En doordat hij terwijl hij demonstreerde niet in volledige concentratie en aandacht schildde, maakte hij fouten, die hij normaal vermeden zou hebben met het gebruikte mesje.

Het lijkt allemaal misschien een beetje kinderachtig. Zeker, als je op zo'n cursus zit, dan verwacht je veel belangrijkere dingen. Maar is het niet precies zo met de sfeer in u? eigen huis? Als u in uw huis voortdurend bepaalde dingen verkeerd doet, dan wordt het heel erg moeilijk om ze goed te doen. U zult ze buitenshuis volledig goed doen, komt u binnen, dan faalt u.

U heeft een bepaalde instelling tegenover de mensen, tegenover de wereld. U eist b.v. veel. Dan zult u ontdekken dat degenen, die in uw woning binnen komen geneigd. zijn om meer van u te eisen dan ze onder andere omstandigheden van u zouden eisen U straalt hetzelfde uit.

En daarmee hebben we een van de principes al vastgelegd datgene, wat u zelf in voorwerpen (en dan kunt u woningen en al het z.g. onbezielde dat u gebruikt erbij rekenen) legt, zal ook anderen beïnvloeden, zodat de relatie tussen u en het voorwerp bij anderen een weerkaatsing vindt.

De grote moeilijkheid van veel magiërs is geweest om leven te scheppen. Er zijn mensen geweest, die hebben geprobeerd om homunculi te maken. Anderen hebben zich beziggehouden met het laten wandelen van lijken, het maken van "levende lijken" (wat overigens een vergiftigingsproces is). Dat alles komt voor. De magiër heeft een onstuitbaar verlangen om leven tot stand te brengen kunstmatig leven dan wel te verstaan. Zelfs in de Faust (2e gedeelte komt een homunculus voor, die zich in zijn fles ijverig in de richting van de klassieke Walpurgisnacht beweegt. Wat is de homunculus? Hoe denkt de magiër?

In de eerste plaats zegt hij Alle leven is gelijk. Indien mijn levenskracht kan worden overgedragen aan iets anders, zal dat leven. Is dat waar? Onder omstandigheden kan het waar zijn, maar het is niet waarschijnlijk.

Hij redeneert verder;

Als ik een vorm ken, zo bestaat die vorm in mij en kan ik haar aan de materie geestelijk opleggen, mits ik daarbij ook mijn stoffelijke spanningen niet spaar. Het is eigenlijk hetzelfde wat de beeldhouwer zegt; Als ik een beeld in mij zie, dan hak ik net zolang totdat het uit het blok is gekomen. Dat is precies dezelfde denkwijze. Maar daar komt bij het idee indien ik eigenschappen eraan toeken, indien ik daar leven aan toeken, zal dat er ook zijn.

De processen van de alchemisten met hun retorten hebben nooit werkelijk leven voortgebracht. En zelfs de processen van de moderne chemici hebben evenmin werkelijk leven geproduceerd. Zeker, halfleven is bereikbaar. Een enkele levende cel kan worden gemaakt. De samenhang echter kan niet worden bereikt. De vraag is nu alleen maar of die stelling, dat het denken in staat is om een binding te geven, dat de eigen levenskracht in staat is om a.h.w. een Gestalt te vormen met een eigen leven, in zo'n laboratorium niet kan worden toegepast.

Als je in staat bent eiwitten en half eiwitten te maken, dan moet het mogelijk zijn om menselijke cellen te maken. Maar als het mogelijk is om menselijke cellen te malen, dan moet het ook mogelijk zijn om aan die cellen een gestalte op te dwingen. Dan heb je niet te maken met een klomp vormloos weefsel (en dan nog heel klein), maar met een zich vermeerderende celdeling, een zich uitbreidende groep, die vorm en gestalte aanneemt. Dit is overigens een feit het kan. Men heeft het nog niet ontdekt, omdat men in deze tijd integenstelling tot de oudheid de geestelijke krachten van de mens zwaar pleegt te onderschatten. Maar de mogelijkheid is aanwezig om met je gedachten iets op te bouwen.

Zolang wij zeggen het gaat hier om een astrale figuur, dan zijn heel veel mensen nog bereid het aan te nemen. Dan is de stelling de gedachte is de matrix van een astrale vorm aanvaardbaar. Zodra we zeggen, dat dit ook kan voor een levensprincipe, menen ze dat dat niet kan. Is dat redelijk? Volgens mij niet en wel om de volgende reden

Men neemt aan, dat de astrale matrix een gestalte kan voortbrengen, omdat de materie fijn verdeeld is en dus kan worden gebonden in krachtvelden. Maar als ik te maken heb met levende cellen, dan hebben die ook hun eigen krachtveld, hun eigen innerlijke reactie. Indien ik in staat ben om deze reactie samen te voegen met andere reacties, kan ik wel degelijk ook mijn gedachtenbeeld als een matrix gebruiken alleen zal de opbouw daarvan een langere tijd vergen, omdat ik gebonden ben aan het celdelingsproces. U ziet, die oude denkbeelden zijn eigenlijk helemaal niet zo dwaas, als je maar naar de kern van de zaak terugkeert.

Die kern van de zaak is in 1920 ongeveer in Engeland in een geheime vergadering van magiërs heel aardig gesteld. Daar werd nl. naar voren gebracht;

"Als wij afzien van de uiterlijkheden en uitgaan van de kracht, die de uiterlijkheid als verschijnsel veroorzaakt, kennen wij de bron van alle vorm en verschijnsel. Deze bron zal dan elke vorm en elk verschijnsel kunnen veroorzaken. Of wij daarbij een Meester aanroepen of niet, wij zullen slagen zolang wij in staat zijn buiten uiterlijkheden om te denken en te beseffen.

Een mooie uitspraak, maar erg onpractisch. Het is heel erg moeilijk iets moois te bekijken en dan alleen te denken aan de een of andere vaagheid van energie. De mens is aan zijn zintuigen grotendeels onderworpen. Maar die onderworpenheid is betrekkelijk. U leeft met illusie. Als u in een bioscoop naar een film kijkt, dan ziet u stilstaande beelden, die achtereenvolgens worden geprojecteerd. U ziet echter bewegende beelden. Als u naar de televisie kijkt, dan ziet u punten, die achtereenvolgens met meer of mindere sterkte op een rij worden geprojecteerd en dit op een groot aantal lijnen, maar achtereenvolgens. Uw oog ziet een compleet beeld, waarin door wisseling van die punten ook alweer beweging constateerbaar is. De werkelijkheid is dus anders dan hetgeen men ziet.

Indien ik dit besef, dan zal ik ook kunnen begrijpen waar bepaalde verschijnselen uit voortkomen. Een t.v. storing wordt plotseling duidelijk. Het is voor een leek misschien een

verschrikkelijk moeilijke taak om te begrijpen hoe een elektrisch apparaat ertoe kan leiden dat de een of andere plechtige prediker plotseling het hoofd heen en weer staat te schudden als een Javaanse danseres. Maar het is eenvoudig een storing in de puntenreeks een lichte verschuiving. En als je ziet hoe er op de film allerlei wonderlijke verschijnselen worden getoond van mannen, die verschijnen en verdwijnen en dat soort dingen, dan is het heel eenvoudig, indien je je realiseert dat ze alleen maar de camera behoeven stil te zetten om het volgende plaatje anders op te nemen. Zo zie je dan door je kennis door de truquage heen. Maar gelijktijdig is dit ook een mentaal proces, waarbij de visuele waarneming onveranderd blijft

Dan stel ik; Wij kunnen innerlijk weten wat de werkelijke krachten, processen en beweegredenen zijn van een bepaalde reeks verschijnselen en wij kunnen zien hoe zij tot stand komen. En daarmee heb ik geloof ik wel "Des Pudels Kern" wel aardig geraakt. Want wat is magie?

Magie is het tot stand brengen van verschijnselen, waarvan de oorzakelijkheid niet op een redelijk vlak constateerbaar is. De magiër doet niets anders dan werken en leven op een niveau, dat het zintuiglijke te buiten gaat, niet noodzakelijkerwijs echter te boven. Het is een andere benadering van leven en van verschijnselen, waardoor we wonderen tot stand kunnen brengen. Een goochelaar werkt met gezichtsbedrog. Mijn bekende uitdrukking is dan ook de hand is vlugger dan het oog. Maar hoeveel dingen zouden vlugger zijn dan het oog?

Ik stel nu de volgende punten samen uit allerlei verklaringen van wijsgeren, denkers en hoofdzakelijk ook praktisch werkende magiërs, alchemisten e.d.

1. Het leven is vergelijkbaar met een essentie, die in elke vorm kan optreden, maar die om te kunnen optreden op een voor ons zichtbare wijze materie nodig heeft om zich aan te hechten. Verschijnselen worden veroorzaakt door de essenties te werken in de materie, waarin zij zich heeft gehecht, niet door de materie zelf.
2. De kracht die aanwezig is is onbeperkt. Want in alle dingen is de kracht des levens volledig aanwezig. Indien wij deze kracht beseffen, kunnen wij door ons denken, onze concentratie en manipulatie (dat leg ik dadelijk wel even uit) gestalte geven aan de wijze, waarop deze kracht stroomt. De stroming van kracht is bepalend voor het veroorzaakte verschijnsel. Manipulatie hier wordt bedoeld op de samenvoeging van klanken, gebaren en zelfs het gebruik van etherische stoffen en voorwerpen zoals dat door de magiër gebeurde.

Dan is er een andere magiër. Die bekijkt het nog een beetje handiger. Hij zegt namelijk;

Indien ik alle krachten die ik erken zou transformeren tot krachten die ik ken, zou ik bestaan in een wereld, waarin ik niet leven kan, omdat de verschijnselen mij volledig domineren. Maar op het ogenblik, dat ik alle kracht beseff op haar eigen niveau en vermogen, kan ik delen daarvan beheersen, indien zij geleid door mijn gedachten manifest worden in mijn wereld (De vertalingen zijn van mij).

Dan is er nog een heel mooie uitspraak;

Indien oerkracht bestaat, kan zij zich slechts uiten in vele gestalten. Deze zijn de dienende geesten, waarop de magiër zich kamberopen.

Hij beroept zich dus op een bepaald deel van de oerkracht en stelt zich deze voor in een bepaalde vorm. Hierdoor schept hij echter een wezen, dat gelijk is aan hemzelf en dat daardoor in kracht en vermogen eveneens zijn gelijke zal zijn, met dien verstande dat het gemakkelijker de grote krachten hanteert dan de magiër zelf. Een stelling. Allemaal stellingen. Maar als we uitgaan van één levende God, Die alle dingen doordeseemt en bezielt, dan kunnen we ons ook wel voorstellen dat alle vormen, waarin die God verschijnt (of dat nu in een sfeer is of op aarde) toegang hebben tot het totaal van die kracht, maar door hun wezen gelimiteerd zijn. Als een magiër voor zichzelf een beeld opbouwt, dan kent hij daaraan eigenschappen toe, en wel die eigenschappen welke hij voor zijn werk nodig heeft. Wat dus in verschijning treedt, is ofwel een reeds bestaand wezen dat die eigenschappen bezit, danwel - maar dat vergt meer tijd en werk - een zelfgeschapen gestalte, die eveneens over de gewenste eigenschappen zal

beschikken. Vanaf het ogenblik, dat die gestalte optreedt, is er echter een onderhandelingspositie geschapen. De magiër spreekt misschien tegen zichzelf, maar ook tegen een entiteit, die hij afzonderlijk van zichzelf heeft gesteld. Daarom is het voor hem noodzakelijk om met hulpmiddelen deze geest te richten en te dirigeren. U ziet, het is heel eenvoudig, Het leven is heus zo moeilijk niet en zelfs de magie is heel waL eenvoudiger dan de meeste mensen denken. Want als u al deze gewichtige stellingen bij elkaar neemt en u probeert daaraan een conclusie te verbinden, dan zou het deze kunnen zijn. Indien ik intens genoeg denk en een geef ik daardoor zij het voor mij misschien niet zintuigelijk zichtbaar gestalte aan iets wat de wens zal verwezenlijken. Wat mijn gedachte vorm geeft. Deze vorm zal onafhankelijk van mij bestaan. Als ik haar dus heb geschapen, kan ik rustig daaraan het werk overlaten,

Zeker, er zijn processen, die een - het kan een beetje doen denken aan Appeenti Sorcier (de tovenaarsleerling). Want als je niet weet in hoeverre je zo'n vorm moet limiteren, dan wordt het moeilijk. Als de tovenaarsleerling had gezegd. Ik wil de bezem leven geven, opdat hij een emmer water brengt, dan was er niets gebeurd. Maar in het verhaal zegt de leerling, dat de bezem water moet brengen. En daar begint de grote moeilijkheid. Hij stelt alleen een actie. En als hij niet in staat is die actie terug te nemen, omdat hij haar zelfstandigheid toekent, dan wordt hij het slachtoffer totdat zijn meester komt.

Deze ziet dat het eigenlijk niets anders is dan een chimaera door de leerling verwezenlijkt, zonder dat hij beseft dat het zijn eigen kracht is, die het water schept. En met een gebaar maakt de magiër alles ongedaan. Zeker, het is een verhaaltje en ook.nog een heel mooi stukje muziek.

Maar is het niet kentekenend voor hetgeen wij vaak doen? Wij zijn geneigd gedachten en wensen te projecteren. Maar er komt niets van, zeggen wij, of als het komt, dan komt het net verkeerd. Dat gebeurt zo vaak. Je wilt f 100. hebben. Je zit ernaar te hunkeren. Maar net als je die honderd gulden krijgt, zijn ze niet meer nodig voor het doel waarvoor je ze zo hartstochtelijk hebt verlangd. Dat zijn van die verschijnselen, die je overal ziet. Dat komt gewoon, omdat je niet beperkt hebt.

De gedachte, die we gebruiken, is wel degelijk een kracht maar ze moet goed gedefinieerd zijn. Elke magiër werkt ermee. Hij gebruikt daarbij stoffen die zoveel mogelijk een analogie vertonen met hetgeen hij geestelijk tot stand wil brengen. En dan komt natuurlijk de mooie theorie; Wij zoeken naar een stof, wier uitstraling in overeenstemming is met datgene, wat wij trachten te bereiken. (Dit is vrij vertaald uit een grimoire.) Maar het belangrijkste is helemaal niet dat die stof die uitstraling heeft. Het belangrijke is wel, dat ik nooit materiaal gebruik dat krachtens zijn wezen ongeschikt is. Als ik dood wil brengen, dan kan ik praktisch elk geneesmiddel en elk vergif daarvoor nemen. Maar ik kan er geen zuiver water voor gebruiken. Zuiver water kan levenskracht dragen en levenskracht nemen maar dat is ook alles. Het is een heel beperkt proces. Vandaar de vergiften, waarmee men in de magie heeft gewerkt.

Om dezelfde reden zien we de magiër van voedingsmiddelen bepaalde figuren vormen. En dan vraag je je af; Waarom doet hij dat nu daarmee? Dat kan kostbaar zijn. Je zou het veel eenvoudiger kunnen doen met een paar schelpjes en een beetje zand. Theoretisch is dat waar. Voor de magiër echter is het voedingsmiddel iets wat levenskracht geeft want als je eet, ontstaat er uit de voeding energie. Het is dus iets wat op zichzelf aanvaardbaar is voor een menselijk lichaam. Als ik nu die kracht tegengesteld richt, dan blijft ze nog evenzeer aanvaardbaar voor het menselijk lichaam, alleen de uitwerking is anders. Conclusie; aard is niet identiek met uitwerking.

Aard op zichzelf bepaalt wel harmonische en niet harmonische aspecten. Uitwerking wordt slechts bepaald door de wijze, waarop een bepaalde kracht of een bepaald voorwerp wordt gericht. Zo zou de mens van vandaag zich. misschien kunnen afvragen, of de wijze waarop hij denkt niet op zichzelf schadelijk zou kunnen zijn voor al hetgeen hij hoopt te verwezenlijken. Ik geef u een voorbeeld;

Als ik een reinigingsmachine gebruik om een stuk strand schoon te maken en ik doe dat met de opvatting, dat het toch niet zal helpen, dan is de kans groot dat de machine veel vuil naar

boven brengt dat weer blijft liggen. Zij verwijderd wel vuil, maar brengt gelijktijdig vuil naar boven dat ze niet opneemt. Eindresultaat nil het blijft vuil. Ga ik echter met vol vertrouwen met die machine aan het werk, dan zal ze daarentegen juist de voorwerpen die nodig zijn opnemen en daarnaast zo weinig mogelijk .storen. Het klinkt krankzinnig een machine, die zo zou denken. Maar het is een feit. Als je vertrouwen hebt in een machine, dan werkt ze goed. Heb je er geen vertrouwen in, dan heeft ze veel neiging tot hapering en tot weigering. Dit zijn allemaal punten, waarover u eens moet nadenken.

Wat zou b.v. een magiër doen, als hij te maken heeft met een auto, die niet wil aanslaan? Waarschijnlijk zou hij een praktisch man zijn en eerst eens kijken of er benzine genoeg in zit. of het contact aanstaat. Maar als hij dat heeft gedaan, dan stelt hij zich de gestalte, het totaalbeeld van de motor voor zo goed hij kan. Hij voelt dan aan tussen het beeld van de werkende motor, dat ik projecteer en de motor, die hier staat, is een verschil. Dat verschil moet ik opheffen. Soms kan ik dat met geestelijke middelen doen, in een ander geval kan ik het nog doen met krachten, die ik daarop richt. En als dat ook niet helpt, kan ik tenslotte ook nog mijn handen vuil maken. Maar ik heb geconstateerd waar de fout zit en daardoor kan ik haar herstellen. Dit is magie, die u zonder meer kunt gebruiken.

Een zeer interessant experiment is eens genomen (het zal ongeveer 500 v. Chr zijn geweest door een Pers. Deze was aan het zwerven geraakt. Hij was o.a. in de Kaukasus terecht gekomen en daarna in Griekenland. Hij maakte ook kennis met de Etruskische magie, die in die tijd nog bestond en tamelijk sterk was overigens ook tamelijk duister. Deze man werd bedreigd door een tovenaar, die hij wegens een bedrog (om zilver, geloof ik) had ontmaskerd. Nu wist deze Pers wel, dat hij niet in staat zou zijn om het in geesteskracht op te nemen tegen de ander. Hij wist echter teveel van alle zaken af om onschuldig te zijn en kon dus de hem gezonden krachten niet zonder meer afweren. Hij gebruikte nu een aardigheidje. Hij bouwde in zijn gedachten de gestalte van de magiër op en liet hem a.h.w. vernietigende krachten op zichzelf richten. Het verhaal vertelt, dat de magiër dit te laat besepte en daardoor onmiddellijk stierf aan zijn eigen vervloekingen Dit kunnen we eventueel wijten aan het bijgeloof van die tijd. De procedure op zichzelf is weer zeer interessant. Als ik te maken heb met iets wat mij schaadt, kan ik een beeld daarvan gebruiken om het te bestrijden. Dat is eigenlijk wat men in de homoeopathie ook doet. Men gebruikt om een ziekte te bestrijden minieme hoeveelheden van stoffen, die soortgelijke verschijnselen oproepen. Hij was dus gewoon een magische homoeopaat. Hij gaf de kracht eenvoudig haar eigen essentie als antwoord en daardoor moest ze falen.

Wij zullen in het leven vaak staan tegenover omstandigheden, die wij niet aan kunnen. Je kunt natuurlijk wel zeggen; Ik betaal geen belasting, maar dat zal je niet veel helpen. Je moet dus nooit zeggen "ik betaal geen belasting", maar wel; "hoe kan ik de belastinginner (de Staat) ertoe bewegen om mij datgene, wat hij mij heeft ontnomen persoonlijk ook terug te geven. Nu blijkt, dat dit ambtelijk moeilijk is, maar met de juiste beïnvloeding door gedachtenprojectie kom je toch een heel eind. En dan kun je vaak allerlei bijdragen en uitkeringen ontvangen, waarop je geen recht hebt. Niet dat dat tegenwoordig iets nieuws is. Er zijn heel veel jongeren die leven van uitkeringen die ze ten onrechte ontvangen. Zelfs tegenover de Staat zou een dergelijke procedure nog wel te halen zijn. Waarom zou je dat dan niet tegenover je medemens doen? Eenvoudig proberen het beeld te projecteren van datgene wat ze je willen aandoen, de gedachten waarmee ze jou benaderen. Het lijkt misschien, of je daarmee vijandschap scheidt. In feite bereik je echter, dat de mens zelf wordt geconfronteerd met de essentie van hetgeen hij anderen aandoet de gedachten waarmee hij anderen tegemoet treedt en zo kennis maakt met de situatie, waarin hij anderen brengt en dat kan een corrigerend effect hebben.

De eenvoudigste methoden van magie gaan eigenlijk bijna aan de mens voorbij. Ze zijn nl. zo eenvoudig, ze vragen zelfs zo weinig inspanning, dat hij ze niet als magie beschouwt.

Als u een bepaald denkbeeld heeft voor het inslapen, dan droomt u daarover. Is dit een probleem, dan geeft de droom het gevoel van een oplossing niet de werkelijke oplossing. U kunt de oplossing, die u denkt te dromen noteren, maar meestal is dat toch niets. Wat gebeurt er echter? Er is een veranderde afstemming in de persoonlijkheid gekomen. Als u het probleem

dan opnieuw aanpakt, is het op te lossen. Uw visie daarop is gewijzigd. Waarom zou u die dingen niet als een magisch effect beschouwen?

Als je tegenover dingen staat die je niet goed begrijpt, dan moet je je probleem omschrijven en er gewoon een nachtje over slapen. Het eindresultaat is meestal, dat je een nieuwe benadering vindt en daarmee ook de oplossing.

Als je dingen heel graag wilt, kun je natuurlijk proberen om die anderen af te dwingen. Je kunt je ook instellen op een bepaalde bereiking of een bepaald iets en daarin zo sterk opgaan, dat je de ander a.h.w. meesleept in deze sterk gerichte gedachtengang. Het resultaat zal dan wonderlijk genoeg zijn, dat je wel je zin krijgt, maar dat de ander niet weet dat hij jou in de eerste plaats je zin geeft. Hij gaat van een heel ander standpunt uit, maar jij bereikt datgene wat je wenst.

Hypnose is ook een van de aspecten, die in de magie nogal eens voorkomt. Daarover zijn er al heel wat vreemde stellingen geweest. Hypnos was overigens de god van de slaap. Daarom stelt een betrekkelijk oud magiër dat "hij, die de god van de slaap beheerst, daarmee het wezen en het weten van de slapende beheerst". Verder komt hij tot een aantal eigenaardige conclusies "Maar in deze slaap is zijn vermogen tot kennen niet beperkt. Indien ik hem zeg Gij zijt ziek, wat is uw ziekte zo zal hij mij antwoorden naar waarheid." U hoort het al, het antwoord is zo'n beetje aesculaapachtig, Het blijkt dat het inderdaad vaak heeft geholpen. Er zijn zelfs tempels geweest, waarin de droom (de slaap) een rol speelde. We zien dat zelfs nog in de middeleeuwen monniken hypnose toepasten als een middel om een diagnose te stellen.

Hypnose is iets wat voor ons misschien wat moeilijk lijkt. Maar we kunnen daarmee een ander beïnvloeden. We kunnen een ander zover domineren, indien we maar rustig genoeg zijn en niet te krampachtig doen, dat hij op een gegeven ogenblik geen onderscheid meer maakt tussen onze suggestie en de waarheid. En als we hem dan de suggestie geven, dat hij heus wel weet wat hij mankeert, dan zal hij u waarschijnlijk ook vertellen wat hij werkelijk mankeert, al wist hij het voor die tijd, niet. Als we dan vragen Wat zou je daar het best tegen kunnen doen, dan is de kans heel groot dat hij met een aantal suggesties komt. Zoek daarvan de zinnigste uit en je hebt de geneeswijze gevonden.

Magie? Zeker, het behoort tot de magie. Maar is het niet gewoon gebruikmaken van de krachten, die er zijn en van het feit dat alle levenskracht een zekere harmonie heeft en dat elke kracht in zich onstoffelijk zijnde alle stoffelijke aspecten kan overzien? Je kunt enorm veel tot stand brengen. Maar dan moet je ook begrijpen, dat magiërs zijn niet betekent afstand nemen van de verschijnselen, maar de bewegende krachten achter de verschijnselen erkennen.

Waarneming is voor het slagen in de magie een heel belangrijk punt. Die waarneming kan nu eenmaal niet zintuiglijk gebeuren, dus moeten we afgaan op wat sensitiviteit of gevoel heet. Je kunt het dan vaak niet uitleggen. Maar hoeveel mensen zijn er niet, die op een gegeven ogenblik zeggen Ik geloof dit of dat of ik zie dit of dat, zonder dat ze weten waarom? Want ze hebben helemaal niets gezien en om eerlijk te zijn geloven ze het ook niet. Ze voelen dat ze het zo moeten zeggen en daarmee beweren ze dingen, die later inderdaad uitkomen. Hoe kunnen we dit verklaren, indien er niet een feitelijke voorkennis is? Een gevoeligheid voor feiten, die bijna onvermijdelijk zijn, maar die op dit moment nog niet kenbaar zijn.

Evenwichten van krachten zien. Nu hoeft u helemaal niet lopen te staren waar zie ik een evenwicht van krachten, want u ziet waarschijnlijk niets. U kunt echter wel deze intuïtie, deze gevoeligheid anders beschouwen. Niet als een toevallig eens raak grijpen of als een bewijs voor uw eigen begaafdheid, maar als een bewijs, dat u waarneemt op een ander terrein waar o.m. die levenskrachten zich bewegen, waarop de uitstraling van voorwerpen een grote rol kunnen spelen. Als u weet dat dit gevoeligheid is, kunt u het gemakkelijker gebruiken. U zult dan, als zo'n verschijnsel zich voordoet weten dit is een, waarneming, niet alleen maar een willekeurige inspiratie of intuïtie. En dan kunt u achteraf zeggen Nu besef ik stat mijn gevoelens waren, waar ze vandaan kwamen. Je kunt de zaak gaan ontleden. En met die verstandelijke ontleding van in feite bovenzintuiglijke waarnemingen wordt het ook gemakkelijker mogelijk jezelf te programmeren. Want als je een ander kunt hypnotiseren, kun

je het ook jezelf doen. Je kunt jezelf ook bepaalde suggesties geven en die zijn soms intens werkzaam. De suggestie, dat je al dergelijke impulsen en waarnemingen onmiddellijk in woorden zult omzetten, helpt je vaak al om op elk ogenblik, dat de bovenzintuiglijke waarneming er is dat in een paar woorden kenbaar te maken. En dan, is er weer realisatie mogelijk. Zo ontstaat kenbaarheid. Is kenbaarheid van omstandigheden er eenmaal en weet je dat het levenskracht is, dan is het ook duidelijk dat je door iets van je eigen levenskracht, van je gedachten daarop te projecteren evenwichten kunt veranderen. Dan krijg je een zekere beheersing van gebeurtenissen. En is beheersing van gebeurtenissen eigenlijk niet precies wat de magiër nastreeft?

O, het is misschien allemaal veel te eenvoudig. Ik zou moeten duiken in allerlei geheimzinnige filosofieën van de oudheid. Maar waarom zou je ze ingewikkelder maken dan nodig is? Het is helemaal niet zo moeilijk om een mens te overbluffen met de vele wijsheden, die in het verleden zijn vastgelegd. Ik kan u wel een aantal toverboeken gaan opsommen en uit elk daarvan de nodige citaten opdreunen, maar je wordt er niet wijzer van. Zomin als we niet wijzer worden dat moeten we goed onthouden van het alleen maar aanhoren van een lezing, hoe eenvoudig ook. Wij moeten de vereenvoudiging der dingen doorvoeren tot de essentie van waarneming en op de essentie van waarneming moeten wij de gerichtheid van onze wil bouwen. Dan kunnen we iets tot stand brengen.

Onze cursus gaat zo langzamerhand ten einde lopen. Dat betekent, dat we voor deze moderne tijd en zeker voor de komende tijd, enkele aanwijzingen moeten geven, die in overeenstemming zijn met de magische mogelijkheden, waarvan we u iets hebben willen laten zien. Ik geef u het volgende in overweging;

1. Als u rond u de chaos ziet en u beschouwt uzelf als bedreigd daardoor of deel ervan, dan zult u zich aan de niet gerichte impulsen, die ervan uitstralen niet kunnen onttrekken. Chaos heeft in zich geen gerichtheid. Indien u buiten de chaos staande haar mogelijkheid weet te beseffen, haar uitstraling kunt constateren, dan kunt u ook haar uitingen dirigeren. U zult in heel veel gevallen, als er sprake is van rellen, paniek, van allerhande tegenstrijdigheden, alleen al door de realisatie en door de inzet van uw gedachtenkracht voor uzelf en mogelijk ook voor anderen de loop der gebeurtenissen kunnen beheersen en daardoor de zo noodzakelijke orde van zaken kunnen handhaven.
2. Er zullen heel wat voorspellingen zijn in het komende jaar. Zij alle duiden mogelijkheden aan, nooit feiten. Indien ik, een voorspelling ken en weet dit is inderdaad mogelijk of waarschijnlijk, dan kan ik mij afvragen; Wat zijn de tendensen, wat zijn de voorwerpen, de invloeden, die deze conclusie hebben gewettigd? Ken ik deze, dan kan ik mijzelf daarop afstemmen en zal ik althans voor mijzelf de uitwerking kunnen vermijden of zelfs in hun tegendeel doen verkeren.
3. Als je tegenover een medemens staat als een vijand, dan projecteer je vijandschap. U zult dus het probleem tussen u beiden vergroten. Op het ogenblik, dat u vriendschap projecteert naar uw vijand, ontnemt u hemde weerkaatsing van zijn vermogens. Zijn vermogen komt naar u toe, wordt geabsorbeerd, omgezet en tast de basis van zijn vijandigheid aan. Hierdoor kan een zeker vertrouwen en tenminste een gewapende vrede worden bereikt. Een dergelijke benadering van medemensen, maar ook vaak van degenen, die instanties e.d. vertegenwoordigen, zal u. in de nabije toekomst mogelijk van dienst kunnen zijn.
4. Vele dingen zijn voor u persoonlijk niet belangrijk. Zolang iets voor u persoonlijk niet belangrijk is, zult u niet tot een voldoende juiste constatering kunnen komen en zult u niet een voldoende grote concentratie van wil en gedachten tot stand kunnen brengen. Indien u magisch wilt werken, kunt u dat alleen doen met die dingen, waarin u om welke reden dan ook geheel opgaat.

Houdt u daarmee rekening. Werk vanuit uzelf, vanuit uw ervaring, nimmer op basis van vage gegevens van anderen.

Ik hoop hiermede te hebben bijgedragen tot een beter inzicht in de magische mogelijkheden in deze tijd en tevens ook een beter begrip voor de essentie van de magie. Want "des Pudels

Kern" is een beetje besef en een hele boel praktijk. Al wat er aan woorden omheen zit is de schijnvorm, die op elk ogenblik kan veranderen, zoals de poedel zich omvormde in Mefistofeles. Dit zijn allemaal maar een paar eenvoudige raadgevingen.

HET EGO

De essentie van de mens is deel van de eeuwigheid. Dat wil zeggen de werkelijkheid van het "ik" ligt buiten de tijd. Waar geen tijd is, is verandering in de zin zoals men die op aarde kent niet denkbaar. Het betekent dan ook, dat veranderingen in de tijd het tijdloze wezen niet kunnen aantasten. Hierdoor wordt de volgende filosofie meer aanvaardbaar "

"Waar ik in mijzelf het totaal ben van alle fasen en mogelijkheden, die in de stof ooit in mijn wezen tot uiting zullen komen, zal dit geheel onverschillig of het wel of niet wordt vervuld mijn werkelijkheid uitmaken. Deze werkelijkheid is onveranderlijk, maar de wijze waarop ik haar beleef (mijn reactie daarop kan zich wel degelijk wijzigen." Dit impliceert, dat het "ik" onaantastbaar is. Die onaantastbaarheid bestaat voor het werkelijke "ik" inderdaad. Maar het bestaat zeer zeker niet voor de verschijnselen, die dit "ik" veroorzaakt in de tijd, zoals b.v. een menselijk lichaam. Een "Ik" dat werkelijk onaantastbaar zou zijn, zou zich kunnen vrijstaken van b.v. de gevolgen van een pak slaag.

Ik geloof niet, dat u over de mogelijkheid beschikt. Als u wordt geslagen, dan zult u pijn gevoelen en als er een bloeding komt, kunt u die moeilijk wegdenken. Slechts, de kern van het wezen en niet het verschijnsel is onaantastbaar.

In magisch verband heeft dit ook nog wel enige betekenis. Ik zou deze er graag aan toe willen voegen. Het "ik" bestaat totaal uit een aantal mogelijkheden. Iets wat buiten deze tijdloos in het "ik" verankerde mogelijkheden ligt, is voor het "ik" niet denkbaar, benaderbaar of bereikbaar. Je kunt in feite nooit meer zijn en doen dan bent of kunt. Nu is in de menselijke opvatting van de zaak er altijd sprake van een relatie tussen oorzaak en gevolg. Dat wil zeggen, dat gebeurtenissen, belevenissen, ervaringen elkaar in een vastgestelde orde plegen op te volgen. In het grote "IK" is deze samenhang niet, noodzakelijk, omdat immers alle oorzaken en gevolgen aanwezig zijn en daaruit een keuze kan worden gemaakt, zonder dat de tussenliggende fasen worden doorlopen.

Indien een magiër vanuit zichzelf iets tot uiting brengt, zo moet het in zijn ego bestaan. Maar hij kan een situatie verwezenlijken, waarvoor de voorwaarden, die menselijk gezien noodzakelijk zijn (de tussenliggende trappen) ontbreken.

De mens, die aan magie wordt onderworpen, staat voor ongeveer gelijke problemen. Als u in de groene magie komt dat nogal eens voor een geest gezonden krijgt om u te kwellen, ziek te maken, te doden e.d. zo zult u daarvoor alleen vatbaar zijn, indien in het totale ego, dat u buiten de tijd bent, een dergelijke ervaringsmogelijkheid is vastgelegd. Is deze er niet, dan bent u onaantastbaar. Is zij er wel, dan is het de vraag, of u zich deze realiseert of niet. En nu zien we het vreemde verschijnsel optreden, dat mededeling van het feit dat deze magie tegen u wordt bedreven uw vatbaarheid voor de gevolgen daarvan veel groter maakt. Anders gezegd er moet een erkenning van de inwerking van de magie zijn plus een erkenning van een zekere mogelijkheid tot zelf beleven, voordat een magisch ingrijpen tot resultaten kan voeren.

Ook hieruit blijkt dat het "ik" in zekere mate onaantastbaar is. Datgene, wat er niet in zit, kan niemand erin leggen. Datgene, wat er niet in zit, kan ook niemand eruit halen. Maar op het ogenblik, dat het aanwezig is, kan een dergelijke mogelijkheid buiten een normale oorzaak en gevolg reeks om tot werkelijkheid worden gemaakt in een stoffelijk lichaam. Maar dit is evengoed mogelijk in de verschillende geestelijke voertuigen. Het ego is dus op zich wel een complex geheel, maar desondanks gefixeerd in een vaste waarde, een vaste levensbetekenis en ik zou haast zeggen met een vaste harmonie ten aanzien van de totaliteit.

De situatie wordt moeilijker, indien men niet in staat is zich de aanwezigheid van vele factoren binnen het eigen "ik" voor te stellen. Menig mens zegt; Er is een grote scheiding tussen wat ik denk en wat ik doe dus zijn gedachten niet identiek met daden. Dat is tot op zekere hoogte waar, want gedachten behoeven niet voor anderen waarneembaar te zijn, terwijl daden dat wel zijn. Maar elke gedachte, die ik heb, omschrijft ook een mogelijkheid, die in mij bestaat. Ik zou niet op een andere wijze kunnen denken dan volgens de lijnen, die in mijn werkelijk "ik" in de eeuwigheid zijn gefixeerd. Zo is elke gedachte voor mij een zij het gedeeltelijke verwezenlijking van mijn persoonlijkheid en mijn wezen.

De ervaringen, die ik in gedachten opdoe, maken deel uit van mijn totale ervaringsscala. Gedachten zijn voor de mens gezien in de eeuwigheid identiek met daden ze zijn de realisatie van een deel van het eigen wezen. Voor de mens in de stof is de gedachte echter een drijvende kracht bij de daadstelling d.w.z. dat er tussen gedachten en daden een directe relatie bestaat.

Mijn denken bepaalt voor een zeer groot gedeelte mijn vatbaarheid voor mijn omgeving. Heel vaak is verstrooidheid dan ook een redmiddel gebleken. Een typisch voorbeeld hiervan kan ik voor u aanhalen.

Er was een groot gangstergevecht aan de gang kort voor de arrestatie van Dillinger. Er werd met machinepistolen over een straat gevuld. Onder de mensen in die straat was een man (hij was leraar), die verdiept in een probleem daar doorheen wandelde zonder te worden getroffen. Hij realiseerde zich niet het gevaar en maakte daardoor het gevaar om getroffen te worden voor zichzelf a.h.w. non-existent of althans zeer klein. In oorlogen zien we ook soortgelijke verschijnselen. Mensen, die geen rekening houden met mijnevelden zullen als ze maar worden gedreven door een zeer sterk gevoel of een sterke noodzaak daar doorheen kunnen lopen, zonder dat mijnen exploderen, terwijl degenen, die angstig en voorzichtig hun weg er doorheen zoeken juist wel gevaar lopen te worden getroffen. Ik kan verdergaan met die voorbeelden, maar ze stellen wel duidelijk genoeg wat ik ermee wil zeggen.

Het "ik" is in zekere mate onaantastbaar zolang het uit zichzelf niet de mogelijkheden naar voren schuift, die stroken met de voor hem niet aanvaardbare invloeden uit het milieu. Is er echter wel een dergelijke overeenstemming, dan wordt men ook prompt slachtoffer De angst, die ik ken ten aanzien van iets wat werkelijk is in mijn milieu, betekent een vergrote vatbaarheid voor dit gevaar, voor deze werkelijkheid. De mens, die dus denkt Ach, j e kunt het werkelijke "ik, van de mens toch zien als volledig onaantastbaar, is dus wel betrekkelijk, maar niet geheel juist. Dit gaat zover, dat wij in de sferen te maken kunnen krijgen met imaginaire milieus, die niet reëel voor anderen bestaan, maar waarvan de betrokken persoon toch alle inwerkingen volledig ondergaat.

Iemand, die aan een hel gelooft, zal daarin de voorstelling van zijn duivels maken tot een werkelijke kwelling, die hij gevoelt en ondergaat. Degene, die niet aan duivels gelooft, zal waarschijnlijk met een enkele glimlach elke projectie van geweld uit de weg ruimen, maar zal in overeenstemming met zijn eigen denken, zijn eigen besef een milieu ontmoeten, waarin hij zichzelf evenzeer zal dienen te bewijzen.

Leven is voor een groot gedeelte jezelf bewijzen, ofschoon de mensen dat niet plegen te beseffen of te laat beseffen. Wat ik wil bewijzen, is helemaal niet dat ik meer ben dan een ander, ook al denk ik dat. Wat ik wil bewijzen is dat al wat ik, ben betekenis heeft. En door dit voor mijzelf te aanvaarden bereik ik die betekenis.

Deze bereiking zal zich dan ook weerspiegelen in mijn contact met de wereld waarin ik leef en zal zelfs grote invloed kunnen hebben op andere denkende wezens, uit de stof of van elders, waarmee ik contact maak.

Uw opdracht om te spreken over het "ik" en daarbij aandacht te geven aan het facet van onaantastbaarheid is hiermee praktisch vervuld. U bent aantastbaar voor zover u zichzelf aantastbaar stelt. En daarmee is bewezen, dat het "ik" een feitelijke onaantastbaarheid bezit voor alle invloeden van buitenaf, maar zeer sterk aangetast kan worden door zijn eigen inhoud, mits deze niet eenzijdig of ontijdig wordt geuit of geprojecteerd. Alle bovennatuurlijke werkingen kunnen worden verklaard uit hetzelfde verschijnsel. In een ieder leven alle sferen.

Degene, die tot een besef komt van een van die sferen, zal hiermee die sfeer voor zichzelf, tot werkelijkheid maken en voortaan de invloeden en werkingen van die sfeer wok aan den lijve kunnen ondervinden. Zolang dit geloof niet bestaat, deze aanvaarding niet aanwezig is ook niet half onbewust of althans niet geuit is het paranormale verschijnsel eenvoudig uitgesloten. Dit is de verklaring voor de moeilijkheden, die wetenschappelijke denkers en onderzoekers vaak ondervinden, als zij de wereld van het paranormale fenomeen trachten te benaderen. Door hun instelling zijn zij voor bepaalde invloeden eenvoudig niet "aanspreekbaar" en zullen zij heel vaak verschijnselen, die zonder hun tegenwoordigheid mogelijk. zijn en steeds optreden, verdrijven.

Zij domineren met hun ongeloof zozeer degenen, die aanvaarden, dat zij hierdoor hun onderzoek onmogelijk maken.

Maar als dit geldt voor een onderzoeker van een paranormaal verschijnsel, dan moet dit ook gelden voor elke occultist, voor elke mens. De dingen, die ik verwerp, wijs ik van mij af. Ik maak het mij hierdoor onmogelijk te ervaren. Hierbij is het niet belangrijk wat ik zeg, maar wel wat ik denk en diep in mij gevoel.

Een mens, die niet aan God gelooft, zal nooit met vrucht op God een beroep kunnen doen. Een mens, die aan God gelooft, kan op Hem een beroep doen, omdat die God voor, hem werkelijkheid is en de voorstelling, zoals zij in zijn totale wezen aanwezig is, in hem en door hem tot uiting kan komen.

Een verklaring voor de mogelijkheden van bepaalde gezond bidders, die echter niet altijd zullen slagen, maar alleen daar waar zij hun gedachtenwereld kunnen wekken of aantreffen in het bewustzijn van de patiënten, die zij behandelen.

Het zou ook een verklaring kunnen zijn voor helderzienden. Dezen zien immers niet voor alle personen, maar altijd voor bepaalde personen. Zij kunnen slechts zien voor die mensen, die het zien van een dergelijk verschijnsel bewust of onbewust accepteren. Is er een absolute verwerping, dan is elke erkenningsmogelijkheid afgeschermd.

Telepathie van hetzelfde laken een pak. De telepaath, die de mogelijkheid van een telepathisch rapport aanvaardt, bereikt hiermede inderdaad telepathische verbindingen, ook als deze niet geheel overeenstemmen met de voorstelling, die hij zich stoffelijk daarvan heeft gemaakt. De mens echter, die stelt dat een dergelijke uitstraling onmogelijk is, heeft daarmee voor zichzelf een scherm geschapen, waardoor hij zowel zichzelf belet uit te stralen als anderen belet te ontvangen.

Ik meen, dat deze dingen kunnen bijdragen tot een beter begrip van wat het "ik" eigenlijk is.

Het "ik" is, zoals het in verschijning treedt, in feite een samenvoeging van de erkende mogelijkheden en onmogelijkheden. Hierdoor wordt de wereld bepaald en wordt het verschijnsel bepaald. De eigen twijfel aan de houdbaarheid van iets maakt het niet houdbaar. Je vertrouwen in de eeuwigheid of in de zekerheid van iets geeft het voor jezelf een veel grotere houdbaarheid en zeer waarschijnlijk zelfs een blijvende betekenis.

Wat in je is, breng je tot uiting. Wat je tot uiting brengt, bepaalt je beleving. Je beleving is dus de weerspiegeling van je gedachtenwereld, zoals deze in het milieu een antwoord weet te vinden.

Ik hoop, dat ik hiermede aan de gestelde eis enigszins heb voldaan. Ik hoop ook, dat u nu niet weggaat met de illusie ik ben volledig onaantastbaar of met het gevoel ik ben volledig kwetsbaar. Maar met het besef aan de hand van mijn gedachten kan ik reeds bepalen welke invloeden voor mij kunnen optreden en hoe ze mij zullen kunnen domineren.

EEUWIGHEID

Wie telt in tijd kan eeuwigheid niet kennen, want eeuwigheid kent niet de tijd. En wie omschrijven wil de onbeperkteid uit zijn beperking, omschrijft beperking, niet de onbeperkteid van een zijn, dat niet in tijd en ruimte meer is uit te drukken.

Eeuwigheid is het vage begrip, waarmee wij aanduiden een absolute onbegrensde duur en mogelijk ook in plaats.

Wij zijn eeuwig. Dat wil zeggen wij zijn onbeperkt. Maar deze onbeperkte duur kan pas duidelijk worden, indien wij onze beperking verloren hebben.

Een mens, die leeft als mens, is gebonden aan zijn menselijk denken, zijn menselijke voorstellingswereld en aan de door hemzelf bepaalde grenzen van zijn kunnen. Deze zullen hem inderdaad de eeuwigheid tot een verre droom maken. Maar soms vergeet hij al is het maar voor een korte wijl de beperkte duur van zijn zijn en gaat hij op in iets wat hij het hoger Zijn of God noemt en zichzelf daarin verliezende, vindt hij eeuwigheid. Want hij kent niet de duur van zijn beleving, ofschoon de mens en deze tellen in seconden of in uren.

In deze beleving maak, hij zich los van de regels, die de mens, de wereld, bepalen. Hij leviteert, omdat de zwaartekracht niet iets is wat voor hem bestaat en slechts de relatie, vaak uitgedrukt tot een voorwerp, nog bepalend is voor de plaats, waarop hij zich bevindt en als zichtbaar wezen zich vertoont. En zo hij zich denkt op een andere plaats te zijn, hij is op die andere plaats en is daar kenbaar en verdwijnt op het punt, waar hij stoffelijk zou moeten vertoeven. Dit nu is eeuwigheid.

Eeuwigheid is de absolute ongebondenheid, waarin wij alleen nog onszelf zijn, en in dit zelf zijn in alle ruimte, in alle tijdsvoorstellingen tot uiting kunnen komen, zonder dat wij daarbij iets verliezen van hetgeen wij zijn.

Wie droomt van eeuwigheden, droomt in wezen van een tijd, die voortschrijdt zonder eind. Maar tijd juist is het denkbeeld, waardoor de eeuwigheid wordt beperkt. Zo denk niet in de tijd, maar in de onbegrensde duur, waarin alle dingen in gelijktijdigheid mogelijk zijn, waarin gedachten niet elkaar verdringen, maar zich samen vermengen tot een totaalbeeld.

Denk aan bestaan, dat niet meer omschreven behoeft te worden en ü zult voor een kort ogenblik iets van eeuwigheid ervaren.

Maar de ziel, die eeuwigheid ervaart, heeft eerst zichzelf te leren kennen. En wie zichzelf kent, volledig beseffende de veelheid van mogelijkheden en beperkingen, die rij "ik°" heeft genoemd en de feitelijke onbegrensde duur, al deze dingen, hij zal eeuwig kunnen zijn.

Maar wie eeuwig is leeft niet een in de tijd. Wie eeuwigheid heeft gekozen als zijn deel, is geen verschijning meer in ruimte, die voor anderen kenbaar is. Slechts wie de eeuwigheid ook zelve betreedt, vindt daarin terug de werkelijkheid van hen, die voor de eeuwigheid de ruimte en de tijd verlaten hebben.

LES 10 - MAGISCHE PRACTICA

Dit geeft aan dat de magie wel degelijk ook in de praktijk haar betekenis heeft. Wij kunnen over het geheel zeggen, dat magie niet werkelijk een geheim is. Ze is eerder een wetenschap, waardoor de mens in staat is ook zichzelf als werktuig te hanteren. U moet dus van mij in mijn poging de praktische zijde te belichten niet verwachten, dat ik u allerlei recepten geef met vele vreemde bestanddelen. Ik weet, dat die bestaan en ik weet, dat vele mensen denken dat een dergelijke receptuur een soort "ultima Thule" van de magie moet zijn. Ik zal trachten u duidelijk te malven, dat onze werkelijke mogelijkheden elders liggen.

1. Men heeft in de eerste plaats. een zeker zelfvertrouwen en een zeker geloof nodig. Het geloof behoeft niet nader omschreven te zijn. Het kan dus van elk standpunt uitgaan, het kan gebruik maken van elke ritus. Het kan verder en dat is zeer belangrijk naar wens worden geformuleerd. Voorwaarde is, dat men het als geloof gestelde inderdaad in zich als een zekerheid beschouwt. Dan moeten wij de neiging hebben onszelf te zien als in staat te zijn met dit geloof te werken. Dat laatste is het moeilijkst. Werken met een geloof betekent de essentie van dit geloof ook voor zover het onredelijk is of bovenzinnelijke zaken betreft eenvoudig in praktijk te brengen, vast rekenen op dingen, die logisch niet verantwoord kunnen worden, maar die middels het geloof als zekerheid zijn gesteld. Wie dit doet, zal bij zichzelf een groot aantal mogelijkheden ontdekken. Wie nog niet zover is, zal allereerst moeten nagaan in hoeverre zijn geloof werkzaam is. Dan zou ik u willen voorstellen als

1e proef

Definieer uw geloof in het bovenzinnelijke. Tracht voor uzelf te formuleren welke mogelijkheden u voor een bovennatuurlijk, bovenzinnelijk of onbegrijpelijk ingrijpen in uw omstandigheden veronderstelt. Ga na in welke punten u daarbij zelf kunt meewerken. Neem een van deze punten en begin uw medewerking met een nauw omschreven doel voor ogen.

2. Alle zaken, die met magie samenhangen, zijn gebaseerd op kwaliteiten van het menselijk lichaam en van de menselijke geest. Er is hierop geen enkele uitzondering te vinden. Magie, alleen veroorzaakt door of tot stand gebracht middels entiteiten, terwijl de persoonlijkheid zelf geen enkel aandeel aan het gebeuren heeft, is een onmogelijkheid. Stellen wij daarom als:

2e proef

Neem een beeld of een voorstelling, die u goed kent. Tracht u dat beeld zo voor te stellen dat het volgens uw beste weten de werkelijkheid dicht benadert. Vervolgens wijzigt u bewust in uw voorstelling een enkel voor u kenbaar en opvallend facet van die werkelijkheid. Kies hiervoor bij voorkeur kleinere, onopvallende zaken. U voorkomt hiermede allerlei vreemde verwarringen voor anderen. Ga dan later na, of de verandering heeft plaatsgevonden. U zult tot uw verbazing ontdekken, dat u in staat bent de plaats te bepalen waarop bepaalde voorwerpen tegen alle gebruik in zich zullen bevinden. U zult ook ontdekken, dat de aanwezigen, die toch zelf de verplaatsing hebben gedaan, zich dit niet herinneren en met u verwonderd zullen kijken naar de ongebruikelijke plaats, waar die voorwerpen terecht zijn gekomen.

Deze proef dient voornamelijk om het zelfvertrouwen te vergroten. Daarnaast heeft zij het voordeel, dat zij u althans enigszins inwijdt in de mogelijkheid van beïnvloeding op afstand.

3. Alle werkingen, die wij veroorzaken, gaan van onszelf uit. Dat is gesteld. Ik behoef geen voorstelling te hebben van de wijze, waarop de werking plaatsvindt. Als u schrijft, realiseert u zich ook niet hoe elke spier zich beweegt om een letter te vormen. U kent de vorm van de letter en u geeft haar weer. Op deze wijze functioneert ook de magie. Alles, wat in de loop der geschiedenis in de mensheid is gegroeid als een soort instinct, een soort emotioneel besef misschien ook is bruikbaar. Dit zijn voor ons de voorgevormde patronen, die wij door alleen onze aandacht daarop te richten kunnen verwezenlijken.

Indien u dus telepathische contacten wenst en u heeft daarvan een voorstelling, dan zult u ontdekken dat deze mogelijk zijn. U kunt deze echter niet duidelijk in woorden uitgedrukt eisen. Invallen, inspiraties zijn nl. de eerste en meestal de beste verschijnselen van een telepathisch rapport, dat men zelf door wens en voorstelling tot stand brengt. Dit is voor een ieder mogelijk.

De proef in dit geval:

Tracht een persoon, die u kent en die u bij voorkeur niet al te lang geleden heeft gezien, te bereiken en daaraan een gedachte over te dragen. Doe dit herhaalde malen met een en dezelfde persoon. Gebruik hierbij steeds een gelijke of gelijkkluidende formulering. Druk u in uw gedachten langzaam uit. Spreek a.h.w. nadrukkelijk met uw gedachten. Bouw u zo mogelijk een begeleidend beeld op. Indien u dit doet, zult u ontdekken dat anderen wel degelijk deze impressies en impulsen overnemen en door de herhaling daarover ook zullen spreken. Het is een interessante, maar tevens zeer nuttige mogelijkheid om zowel het aflezen van gedachten van personen op afstand te oefenen, als ook het versterken van beïnvloeding van personen.

4. Materie.

Eenvoudig gesteld alle materie is energie. Alle energie in zich besloten functioneert als veld. Elk veld kan via inductie tijdelijk of blijvend worden gewijzigd. De mens kan optreden als inductor en als zodanig materie veranderen. Dit is eenvoudig bruikbaar, indien u een zg. "waker" wilt stellen. U neemt een voorwerp, bij voorkeur een beeldje, een sierwapen of iets dergelijks, rustig in de handen en al mediterend stelt u; "dit zal voortaan de verdediger van mijn huis zijn". U zult met verbazing constateren, dat de onrust in uw huis hierdoor afneemt en dat in vele gevallen personen, die ongewenst de plaats waar zich het beeldje, of voorwerp bevindt betreden een gevoel van spanning krijgen. Zoudt u werkelijk met inbrekers te maken hebben, dan zal u blijken dat deze spanning hen ertoe verleid om bepaalde dwaasheden uit te halen, zodat u van hun bezoek tijdig op de hoogte bent en in de meeste gevallen ook zonder schade maatregelen kunt treffen.

Dit zijn een aantal zeer eenvoudige proeven. In een magische practica moet dit worden gezien als enkele basisproeven om zo te komen tot een hanteren van een complexer geheel van menselijke gaven en mogelijkheden.

Ik geef u nu een aantal mogelijkheden en proeven die kunnen worden gedaan, nadat u de voorgaande proeven met enig succes heeft volbracht.

- A. Bedenk in zo eenvoudig mogelijke lijnen een gebeuren dat u wenst te zien plaatsvinden. Hiervoor denkt men schematisch, maar wel gedetailleerd. Bijvoorbeeld á begeeft zich naar punt B., vandaar naar punt D. en vandaar naar punt C. Hierop komt R en vergezelt á terug naar het punt van uitgang. Het klinkt wat vreemd dit schematisch denken, maar het is noodzakelijk. Als wij n.l. elke fase van een gebeuren uitdenken, beginnen wij haar reeds door onze gedachtenimpuls waar te maken. Het zal ons blijken, dat wij door deze denkwijze een ieder, waarmee wij enig telepathisch rapport kunnen krijgen, gedeeltelijk kunnen beheersen.

Men onthoudt hierbij, dat ingaan tegen de persoonlijkheid zelf (dus niet tegen diens gewoonten maar tegen de persoonlijkheid zelf altijd spanningen veroorzaken, voor uzelf grote vermoeid teweeg brengt en de resultaten dubieus maken,

U neemt in deze reeks proefnemingen misschien ook aan, dat kleine veranderingen in het weertype wenselijk zijn. U kunt niet, als de gehele hemel bewolkt is, de regen bevelen op te houden. Dit kan alleen iemand, die werkelijk Adeptus Major is in deze vorm van magie. Maar u kunt wel bij gebroken hemel tijdelijk het voorbijdrijven van een wolk versnellen of vertragen, zodat zonnige perioden langer optreden. Daarnaast is het met enige concentratie mogelijk om niet al te zware wolken gedeeltelijk op te lossen alleen maar door ernaar te kijken en u de vormverandering zo plastisch mogelijk voor te stellen. De voorstelling van het gebeuren aan de hemel is hier bepalend voor de invloed, die u uitzendt en daardoor mede bepalend voor de verandering in het normaal gebeuren, die u zo doet ontstaan.

B. Het z.g. bezoeken van personen en mogelijk zelfs van instanties.

Er zijn omstandigheden, waarin u een ander ertoe moet bewegen u recht te doen. Als u het onrecht nauwkeurig kent en daarbij de emotie, de overdrijving terzijde weet te stellen, kunt u zich hiervan een beeld vormen in elke omstandigheid. U zult u voornamelijk gedurende de rusttijd van de betrokken personen concentreren op deze situatie, maar nu met degene, die u als doel heeft gekozen als het lijdend voorwerp daarvan. Als dit enige malen wordt herhaald, ontstaat er een reeks nachtmerries bij de betrokken proefpersoon. Hierdoor wordt hij ertoe bewogen. soortgelijke omstandigheden bij anderen ook au serieux te nemen en wat meer is zijn aandacht zal juist en in het bijzonder worden gericht op alle gevallen, die met deze zich herhalende nachtmerries overeenstemt.

Heeft u te maken met instanties (dus onpersoonlijke zaken), dan is het over het algemeen beter hiervoor de laatste uren van activiteit van een dergelijke instantie te kiezen. U straalt dan eveneens het beeld van de ellende uit, maar nu met uzelf als opstandige in de hoofdrol, als wreker van onrecht. U zult ontdekken, dat ook deze uitstraling door velen wordt aanvoeld. Gebruik hierbij niet uw naam, als u dit de eerste keer doet. U zoudt hierdoor ressentimenten tegen uw persoon kunnen wekken. Concentreer u op de situatie en het wreken van onrecht. Een eigenaardig resultaat zien wij hierbij vaak optreden, nl. dat personen, die met de zaak in kwestie in feite weinig te maken hebben nu, als zij ervan horen, grote belangstelling hiervoor tonen. De verhoogde belangstelling voert over het algemeen tot een zeer snelle afwikkeling, terwijl in zeer veel gevallen bovendien een ongewoon gunstige afwikkeling kan worden verwacht.

In deze reeks proeven is er nog een andere. Wij kunnen nl. uitgaan van onze eigen noodzaak. Ik geef u een voorbeeld. U zult begrijpen, dat vele variaties hierop mogelijk zijn.

Iemand moet andere mensen beroepshalve bezoeken, b.v. een handelsreiziger. Hij stelt zich in op een maximum resultaat en overdenkt dit. Hij laat dit denkbeeld voortdurend in zichzelf doorwerken en gaat niet volgens een tevoren vastgesteld plan te werk. Hoogstens gebruikt hij dit als eerste punt van uitgang. Hij laat zich dus ook bij zijn reizen, het gaan langs de wegen en de keuze van straten a.h.w. inspiratief en bezoekt eventuele klanten of personen die bezocht moeten worden in de volgorde, die zo ontstaat. Typerend is dan dat men automatisch degenen kiest, die beschikbaar zijn. Men krijgt dus geen "niet thuis" en zeer zelden "geen tijd". Daarbij zal het behoefte element, dat bij de anderen bestaat naar u terugspiegelen. Hierdoor zult u bij voorkeur diegenen bezoeken, die uw diensten of bemoeiingen zeer nodig hebben.

U kunt dit eveneens doen t.a.v. bezoeken van personen etc. U bent dan in staat, zonder dat er sprake is van een uittreding aan te voelen welke personen op dit moment wel te bereiken zijn en welke niet, in welke mate u welkom bent en uw boodschap gunstig of niet wordt ontvangen.

Dit alles klinkt zeer eenvoudig. Menigeen zal zeggen Is dit nu een practicum voor de magie, waarmee wij zo onmetelijk veel tot stand zouden moeten kunnen brengen. Inderdaad. Deze eenvoudige en in wezen ook gemakkelijke proeven brengen u tot ervaring. ,U leert uw

voorstellingsvermogen hanteren. U leert uw persoonlijkheid instellen. U leert uw gevoeligheid vergroten. U leert tevens boodschappen over brengen en anderen beïnvloeden. U kunt eerst, indien u ook dit beheerst, overgaan in de richting van iets, wat dan toch wel als een major opus kan worden beschouwd.

Het oproepen van geesten kan ik u helaas niet aanraden. Men kan wel een contactpatroon uitzenden, waardoor men bepaalde geestelijke krachten, zonder personen te omschrijven of dwingend op te treden, van eigen behoeften en belangstelling op de hoogte stelt. In zeer vele gevallen krijgt men daarop inspiratieve contacten, die met enige studie en soms enige hulp vaak kunnen worden omgezet in mediamieke contacten van verschillende aard.

Wie zich richt op een wereld of sfeer krijgt ook daarvan een voorstelling. Deze zal niet altijd even aangenaam zijn. Een van de veel voorkomende voorstellingen bij het aanboren van sferen die macht bezitten is vergelijkbaar met de beelden van tempelwachters, zoals wij die in de Indiase, Indonesische en Balinese kunst zien uitgebeeld. Een dergelijke monsterfiguur is geen werkelijkheid, maar een sleutel. Als u zich dit beeld voor ogen stelt, heeft u contact met een macht in een andere sfeer. Deze macht kunt u hanteren als versterker voor uw wensen en verlangens. Hierdoor kunt u ook de materie sterker en verder beïnvloeden dan zonder dit mogelijk zou zijn. Wie echter probeert op te roepen, zal zich hierdoor in een directe en niet te beheersen relatie met hetgeen hij oproept brengen. Wie dus een dominantie door sferen wil voorkomen, stelle zich open, zonder daarbij een bepaalde wens, zelfs een bevel of bezwering te gebruiken, zeker t.a.v. personen.

Heeft men eenmaal contact gekregen met deze sferen, dan ontstaat in het "ik" een aantal symbolen. Dat wil zeggen, dat bepaalde, vaak zeer eenvoudige tekens voor u persoonlijk een zeer bijzondere beduiding krijgen. Indien dit gebeurt, dient u die tekens vast te leggen. De betekenis ervan kunt u eventueel in geheimschrift of in alleen voor u begrijpelijke steekwoorden aangeven. Deze symbolen kunnen worden gebruikt als een taal. Het is vaak heel erg moeilijk om ons een complete voorstelling te vormen, die een in woorden uitgedrukte gedachte moet vergezellen. Komen wij zover dat wij onze eigen symbolen vinden, dan kunnen deze worden gebruikt in de plaats van de complexe voorstellingen. Zij bevatten nl. een begrip, dat in het eigen bewustzijn en onderbewustzijn gedetailleerd verankerd is.

Als wij bewust aan het symbool denken, dan stralen wij het geheel uit. Door het combineren van de verschillende symbolen en ons deze hetzij gezamenlijk, hetzij in een volgorde voor te stellen hebben wij hiermede een volledige activering bereikt van de eigen persoonlijkheid plus een volledige gerichtheid, inhoudende gedetailleerde voorstellingen en richtlijnen t.a.v. de kosmos. Het antwoord zal afhankelijk zijn van de sfeer, de wereld of de invloed, waarmee wij gewoonlijk werken. Maar in alle gevallen kunnen wij hiermede z.g. bovennatuurlijke feiten tot stand brengen.

Ik hoop, dat deze aanwijzing in haar beperktheid voor u voldoende duidelijk is. Men heeft mij nl. verzocht niet te expliciet bepaalde proefnemingen uit te leggen, juist op dit terrein.

"Alles wat rond mij is, is de weerspiegeling van een oerdenbeeld." Dit is een theorie, die voor zover mij bekend is nog nimmer als volledig waar is bewezen. Als werkhypothese is ze voor ons volkomen bruikbaar. Het "zo boven zo beneden" kan dus toegepast worden.

Daar vele grote acties, die wij wenselijk achten eenvoudig kunnen worden weergegeven door in verhouding kleine gebaren, handelingen etc., volgt hieruit dat wij met onze actie op aarde vaak een dwingende invloed kunnen uitoefenen op bepaalde sferen dat wij daarnaast een zeer sterk suggestieve, om niet te zeggen bijna hypnotische invloed kunnen uitoefenen op personen, die wij als doel van onze actie zien. Overdracht van wil, beheersing van personen is hierdoor mogelijk.

De aard van de daad dient in overeenstemming te zijn met hetgeen men wil bereiken. Indien men iemand lering wil geven, dan schrijve men een wijsheid neer. Wil men iemand beperken, dan binde men iets vast, etc. Door op deze wijze te werk te gaan blijkt de magiër in staat te zijn ook personen, die geen geloof hebben in magie of misschien helemaal geen geloof, in

redelijk sterke mate te beïnvloeden. Zij, die zelf volledig geloven, zijn uit de aard der zaak het sterkst vatbaar. Hier kunnen wij op bijna onmiddellijke resultaten rekenen.

Herhaling van de proeven zal ook andere personen zonder meer beïnvloeden. Het is mogelijk hierdoor een lichamelijke toestand te veranderen. Het is mogelijk een mentaliteit af te buigen niet geheel te veranderen maar af te buigen. Daarnaast is het ook mogelijk en dat is misschien wel het meest belangrijke om personen terug te houden van bepaalde acties of tot bepaalde acties te brengen, mits deze niet volledig met hun eigenpersoonlijkheid in strijd zijn.

Het zal u duidelijk zijn, dat ons practicum der magie zich in de eerste plaats bezighoudt met de beïnvloeding van personen en het uitstralen van persoonlijke invloeden. Toch zijn er, enkele hulpmiddelen, die wij kunnen gebruiken. Ik wil hiervan enkele opnoemen en daarbij aangeven waarvoor ze bruikbaar zijn en waarom.

Metalen.

Elk metaal heeft een eigen, tamelijk strakke structuur, die door ons kan worden gebruikt als versterker. De structuur nl. brengt ons er als vanzelf toe ons te richten op gedachten, die overeenstemmen met de structuureigenheid van het metaal, dat wij hanteren.

Metalen, die zeer goed bruikbaar zijn voor zegenwensen, voor ontdekken van de waarheid goud.

Voor het bewaren van krachten of het symbolisch uitstralen van krachten zilver. Voor afscherming lood, zink en eventueel kwik. Voor het hanteren van bovennatuurlijke krachten geel koper, Z.g. latoen. Voor het werken met bijzonder sterke kosmische krachten, ook gebruikt voor het hanteren van krachten in de Zomerlandsfeer, over het algemeen nikkel, indien niet voorradig nikkelalliages, waarin het nikkelpercentage tenminste 4 is.

Het zal u duidelijk zijn, dat dergelijke metalen in vele vormen kunnen voorkomen. De vorm is onbelangrijk. De massa van het metaal zal echter tenminste 5 á 10 gram moeten bedragen. Grote massa 's zijn over het algemeen niet goed bruikbaar, daar zij de neiging hebben ons denken te reguleren, als wij ons op deze wijze instellen.

Dan kunnen wij gebruik maken van vloeistoffen.

Water is levenskracht. Als wij water instralen, stralen wij niet alleen dit water in en geven het een eigen lading, maar het is voor de mens levenskracht, levensbehoefte, levensnoodzaak en als zodanig in verband met welke persoonlijkheid, plaats of voorwerp, dan ook een vervanger voor de feitelijke instraling. Door dit vervangend verschijnsel hebben wij de mogelijkheid contact te krijgen met voorwerpen, die desnoods een halve wereld van ons verwijderd zijn, alsof wij ze persoonlijk hanteerden.

Dan gebruiken wij ook nog oliën en bij voorkeur olijfolie of soortgelijke zuivere, natuurlijke oliën. Deze oliën hebben de neiging te drijven. Ze brengen bovendien met zich het idee van smering, van vet. De associatie daarmee betekent vereenvoudiging. Als wij iets gemakkelijker willen laten verlopen, is het beter daarvoor een plantaardige olie te gebruiken en deze bij voorkeur niet in een te dik vat te houden tijdens de concentratie. Hierdoor wordt een aanvulling verkregen van het door ons uitgestraalde gedachtenbeeld en zullen wij vele dingen kunnen vereenvoudigen en vele acties, die stroef verlopen een beter verloop kunnen garanderen. Wij kunnen echter deze dingen niet met onszelf doen.

Dan zijn er nog enkele stoffen, waarop ik uw aandacht wil vestigen, ofschoon zij voor zeer vele doeleinden bruikbaar zijn.

Hout. Bij voorkeur levend hout. Het wordt gehanteerd als het symbool van onze verbinding met de aarde. Daardoor ontstaat er een sterke vergroting van gevoeligheid in alles wat met natuur, natuurlijke verschijnselen en de wereld te maken heeft.

Speksteen. Hiervan worden vaak kleine sieraden of beeldjes gesneden. Niet te verwarren met de echte jade, die voor andere werkzaamheden bruikbaar is. Speksteen kunnen wij gebruiken om onze concentratie te verhogen. Hierbij is het mogelijk om de krachten in het eigen lichaam

aanmerkelijk te vergroten. Wij kunnen onze natuurlijke kracht reserve hiermede niet zonder meer aanvullen, wel kunnen wij ervoor zorgen, dat wij gedurende enige tijd na de concentratie beschikken over onze volledige kracht, ontdaan van de remmingen die in het menselijk lichaam en vooral dok in de menselijke psyche meestal zijn ingebouwd.

Dan wil ik u eraan herinneren, dat wij vele z.g. suggestieve methoden kunnen gebruiken, ook om onszelf en eventueel anderen tot een eenvoudiger wijze van concentratie te brengen. Er bestaan daarvoor verschillende reukstoffen in parfumvorm, in wierookvorm zowel als in aromatisch nevenverschijnsel bij verkoling. Indien wij dergelijke reukstoffen gebruiken, dienen wij het volgende te onthouden;

Neutrale maar tamelijk scherpe geuren (dit voelt u meestal in de neusholte, soms ook in de keelholte) hebben de neiging ontsmettend te werken, omdat zij ons een idee geven van zuiverheid, van ontsmet zijn, van schoon bijten. Deze suggestieve werking is zeer goed bruikbaar, als wij vertrekken willen zuiveren. Ze zijn daarnaast ook bruikbaar, indien wij ons een zekere afscherming tegen voor ons niet aanvaardbare invloeden willen geven, daar het een gevoel van reinheid, van isolement vaak met zich brengt,

Bloemengeuren en over het algemeen plantaardige geuren zijn te gebruiken om daarmee een hogere geestelijke instelling en activiteit te verkrijgen. Ze werken niet reinigend, maar wel sfeer verbeterend. Geuren, die bijzonder actief kunnen zijn, zijn o.m. lotus, sering, roos en eventueel hyacinth. Dit zijn normale parfums. Wij kunnen in een dergelijk geval de parfums ook als suggestieve geurbron gebruiken.

Ten laatste wil ik u erop wijzen dat er bepaalde stoffen bestaan, die de neiging hebben een zeker gevoel van roes, van werkelijkheidsvervreemding te wekken. Deze bevatten o.m. muskus, soms ook amber als het vloeibare reukstoffen zijn. Dergelijke stoffen zullen wij alleen gebruiken, indien wij trachten ons in directe verbinding te stellen met een tevoren nauw omschreven sfeer en dan zelfs dienen wij zeer voorzichtig te zijn. Wij moeten bij het ruiken van de geur een associatie met de, sfeer eraan kunnen verbinden. In dergelijke gevallen zal een persoon met zo'n associatie in een gezelschap in zekere mate dwingend optreden t.a.v. de afstemming en het inzicht van anderen.

U begrijpt dat dit ook geldt voor producten, die men op een brasier (een houtskoolbekken) verbrandt. In zo'n geval moet men er wel rekening mee te houden, dat de bijkomende brandlucht voor vele moderne mensen ongunstige, gevaarlijke associaties kunnen geven. Daarom kan men deze alleen daar gebruiken waar de rook een voldoende afvoer heeft. Is dat niet het geval, dan raad ik u aan van deze methode af te zien.

Naast reukstoffen hebben wij geluiden. Geluid of trilling heeft invloed op de mens en zelfs indien het het juiste geluid is, op zijn zenuwstelsel.

Als wij zoeken naar contact met de geest, dan zullen wij bij voorkeur alle zeer hoge en zeer lage tonen vermijden. Deze namelijk wekken in de mens gevoelens, die hij niet kan beheersen. En in een contact met de geest is beheersbaarheid een eerste vereiste. Over het algemeen zijn melodieën het best voor contacten met de geest, indien het gaat om het verkrijgen van een redelijk, telepatisch of mediamiek woordcontact. Wenst men daarentegen meer fysieke verschijnselen tot stand te brengen, dan legge men de nadruk op ritme De wijze, waarop het geluid wordt gereproduceerd, doet hier minder terzake. U kunt gebruikmaken van instrumenten, maar evengoed van radio, grammofoon of desnoods wat het ritme betreft van uw voeten of handen om dit in tikkende geluiden tot stand te brengen, Belangrijk is wel, dat het geluid met redelijke sterkte hoorbaar is voor alle deelnemers aan een experiment.

Licht. Licht heeft vele magische eigenschappen. Als wij licht op de juiste wijze weten te ontleden, kunnen wij daardoor vele hallucinaties bij anderen veroorzaken. Het is niet de bedoeling, dat ik u hieromtrent nadere inlichtingen geef. Toch zult u ontdekken, dat bepaalde soorten licht een zekere invloed hebben.

Kaarslicht. Over het algemeen een gevoel van geborgenheid, vaak ook van een zekere luxe. Het werkt ontspannend en is daarom aan te bevelen overal waar men de receptiviteit van

anderen wil vergroten. Voor het eigen "ik" is het niet belangrijk, tenzij men dwaze experimenten wil doen om door te dringen in eigen werkelijkheid. In dat geval dient men echter wel bijzonder beheerst te zijn, omdat menig mens de openbaring van zijn eigen werkelijkheid niet kan verdragen.

Maken wij gebruik van gekleurd licht, dan moeten wij rekening houden met de waarde, welke die kleuren normaal associatief hebben. Kleuren als blauw, purper hebben de neiging een gevoel van distantie te scheppen, een zekere sereniteit. Rood, felrood, oranje en wit hebben daarentegen de neiging de omgeving a.h.w. kleiner en actiever te maken. Bij wit licht kan verder worden gezegd, dat het de nadruk pleegt te leggen op details en daarmee vaak het totaalbeeld wat doet verzwakken. Wij gebruiken kleuren dus zoals wij zelf de sfeer, de stemming wensen.

Ik wil hier met nadruk erop wijzen, dat het gebruik van stroboscopisch licht magisch over het algemeen weinig of geen goede resultaten geeft. Er is dan nl. een voortdurende wisseling van licht en duister, die dwingend kan werken op de menselijke psyche en daarmee eigen doelgerichtheid schaadt. U ziet, er zijn heel wat elementen te noemen.

Misschien vraagt u zich af waarom ik u zo weinig vertel over het wijden van voorwerpen, het vervaardigen van geestenzwaarden, Beestendolken, toverstaf e.d. Eenvoudig genoeg deze dingen zijn symbolen. Indien wij onze eigen symbolen hanteren, hebben wij dergelijke dingen niet nodig. Het zijn de associaties, die wij daaraan verbinden, niet de wezenlijkheid van deze voorwerpen, die hun waarde bepalen. Ik raad u daarom aan zo weinig mogelijk rituele magie te gebruiken. Heeft u deze absoluut nodig, zorg er dan voor dat u in alle opzichten een ritus volledig volgt. Het gevoel van nauwkeurigheid betekent voor u eveneens een scherpere omschrijving van uw doel, een grotere doelgerichtheid en daarmee een juistere uitzending van de krachten, die u bezit. Kunt u daaraan voorbijgaan, zo is mijn raad;

Gebruik deze magische mogelijkheden vooral in het begin, als u alleen bent of als u zich met gelijkgezinden tezamen bevindt. Hierdoor voor komt u de snelle afleiding, die in de buitenwereld nogal eens optreedt. Het rinkelen van een bel, het zuigen van de wind zelfs kan soms genoeg zijn om een concentratie te verstoren en daarmee een halve gedachte te zenden, waarvan de uitwerking niet meer kan worden bepaald. Bent u eenmaal gewend om scherp en snel te formuleren, dan is er natuurlijk geen bezwaar tegen dat u uw magische vermogens overal gebruikt.

Ten laatste nog een waarschuwing; Indien men ontdekt hoe eenvoudig het is personen langs deze z.g. bovennatuurlijk weg te beïnvloeden, is men geneigd hiervan rijkelijk gebruik te maken vooral te eigen bate. Hierdoor ontstaan echter schuldgevoelens t.a.v. de anderen en gelijktijdig een wantrouwen tegenover de resultaten. Het betekent, dat elke volgende proef slechter zal gelukken, minder berekenbare resultaten geeft en gelijktijdig u het gebruik van uw vermogens moeilijker maakt. Daarom zal men bij voorkeur werken voor anderen of in verband met anderen.

Als u met alle geweld magische vermogens ook door uzelf wilt gebruiken, dan kunt u dat alleen doen zonder gevaar voor uzelf en uw vermogens, indien u daarbij anderen mede als profijttrekkers ziet. Als u iets voor anderen doet en u profiteert daar zelf van, dan heeft u nl. geen schuldgevoel en het idee dat de anderen gelukkiger zijn, zelfs de constatering ervan, maakt het u gemakkelijker ook zelf de eventuele emolumenten van uw concentratie zonder meer te aanvaarden.

Wat ik u heb gezegd is deelleen herhaling van punten, die u reeds eerder heeft gehoord. Maar ik heb wel getracht deze in een zo nuchter mogelijk patroon samen te vatten.

Magie is nu eenmaal logisch. Zij is nuchter, zij is natuurlijk eerst als wij de natuurlijkheid van deze dingen volledig aanvaarden, kunnen wij ons in een wereld bewegen, waarin de magie altijd bewust of onbewust een zekere rol zal blijven spelen.

Degenen onder u, die menen dat zij om de een of andere reden minder geschikt zijn of dat zij geen resultaten kunnen behalen, wil ik erop wijzen, dat duizend en een proeven denkbaar zijn.

Wilt u zich oefenen in uittreden, stel u voor te zweven als een vogel en tracht dan waar te nemen. Het perspectief zal wat eigenaardig zijn, maar dat geeft niet. Als u die waarnemingen later kunt correleren met de werkelijkheid, is hierdoor voor u de mogelijkheid tot uittreding in ruimte geschapen.

Uittreding en waarneming in tijd is in feite een gevoeligheid, die zich tot een meer dimensionaal stelsel uitstrekt. Maar wij dienen ons te realiseren, dat als wij in tijd willen trainen wij altijd moeten proberen een korte tijd vooruit te zien. Probeer nooit te zien wat er over tien jaar gebeurt. U kunt het niet interpreteren, zelfs niet als u een juist beeld krijgt. Probeer te zien wat er over een kwartier van nu afwijkend gebeurt. Als u dat kunt constateren, krijgt u een zekerheid en zal u blijken dat uittreding in tijd op den duur mogelijk is, niet alleen willekeurig geleid naar een onbestemde tijdseenheid in de toekomst of het verleden, maar dat het ook mogelijk is bepaalde momenten zowel in verleden als in toekomst bewust te betreden en daar bewuste waarnemingen te doen. Ook hier training en verder niets.

Magie is nu eenmaal werk voor degenen, die willen werken voor hetgeen zij krijgen. Uw eigen leven, uw eigen manier van denken heeft vooral in het begin grote invloed op uw resultaten. Er zullen er hier onder u ook zijn, die met eigen pseudo magische gebaartjes of denkwijzen zekere resultaten hebben bereikt. Zij blijven daarbij vaak tevreden stilstaan. Vergeet niet, dat men juist, als men deze mogelijkheden heeft, moet trachten samenhangen te zien en te begrijpen. De concentratie op de wijze, waarop men dit tot stand brengt, helpt u om bewuster en beheerster te werken. Bewust en beheerst werken is onvermijdelijk.

Er zijn vele geheimen in de natuur en in de kosmos en niet alle zullen door de mens kunnen worden ontrafeld. In vele gevallen zal men krachten moeten hanteren, waarvan men nog onvoldoende begrip heeft dat is voor de magiër onvermijdelijk. Zolang wij weten op welke wijze wij een kracht veilig kunnen gebruiken is dit voldoende. Maar in vele gevallen zijn enkele successen genoeg om te proberen willekeurige krachten aan te boren. Wie dit doet is een dwaas, die naar een hoogspanningsleiding grijpt, omdat hij heeft ontdekt dat hij de contacten van een batterij zonder gevaar kan vasthouden. Wij moeten ons realiseren, dat hoe groter de kracht is, die wij inschakelen, hoe groter het risico en hoe groter dus onze beheertheid moet zijn.

Wie zich realiseert, dat magie niet zonder risico is en dat in de kleine zaken van de magie veel kan worden bereikt, zal ongetwijfeld leren zijn leven beter en ook eenvoudiger te leven. Is hij daarnaast in staat een zekere mate van harmonie en tevredenheid t.a.v. zijn huidig bestaan tot stand te brengen, dan voorspel ik zelfs degenen, die deze eenvoudige oefeningen gebruiken, goede resultaten.

De onvolledigheid van mijn lezing moge u mij vergeven. Enkele beperkingen werden mij opgelegd. Ik ben niet een van de normale sprekers van uw Orde, zoals u zult hebben gemerkt en dientengevolge heb ik slechts getracht u tot afsluiting van de cursus een algemeen beeld te geven met enkele eenvoudige proeven en mogelijkheden. Ik hoop, dat deze u van nut zullen zijn in uw streven een beter begrip te krijgen voor uzelf, de wereld, waarin u leeft en voor de ongeziene krachten, die zowel in u schuilen als u voortdurend omringen.

DE MENS VAN HEDEN

De mens van vandaag leeft onder enorme spanningen. En juist deze spanningen zijn zozeer verknoopt met zijn gewoonten, zijn leefwijze en zijn milieu, dat hij eigenlijk zonder die spanningen bijna niet meer kan bestaan. Maar u weet, waar een voortdurende spanning is, komt de noodzaak tot ontlading. Dan moet men werkelijk even alles uitleven en afreageren. Voor de gehele gemeenschap van mensen, zoals die op het ogenblik leeft, is dit wel

karacteristiek. De mensen hebben zolang onder hoge spanning gestaan, dat wij in de komende tijd moeten rekenen op het breken van de veer, het wegvallen van de beperkingen, de emotionele uitbarstingen, waardoor de gevoelens van gespannenheid het winnen van alle redelijkheid. Hoe de mens van heden dat zal doen is natuurlijk sterk afhankelijk van de situatie.

Indien u zich de moeite getroost na te gaan wat er zo in de wereld gebeurt, dan zult u hebben geconstateerd dat heel veel mensen plotseling zonder reden buurlieden ombrengen, amok lopen of ineens ruiten gaan ingooien, terwijl het anders heel brave en fatsoenlijke lieden zijn. Als men dan de oorzaken nagaat, blijkt het volgende;

In de eerste plaats leeft de mens onder een economische druk, die te zwaar voor hem is. In de landen waar de mensen armoedig leven worden ze geconfronteerd met de mogelijkheid tot rijkdom en dat is een enorme psychische druk die op hen wordt uitgeoefend. In de wereld waar de mensen een zekere mate van welvaart, van rijkdom hebben, worden ze steeds sterker geconfronteerd met de mogelijkheid die te verliezen en ook dat is een enorme spanning. Dan zien wij mensen, die een vast geloof hebben of een vast systeem van denken, een vast oordeel over maatschappelijke verhoudingen. Ze worden met veranderingen geconfronteerd en kunnen zich eenvoudig niet aanpassen. Ze gaan de wereld als tegenstander, als vijand zien. En als er nu iets of iemand komt, waarbij die afwijking iets te sterk wordt geuit, dan krijgen wij de onredelijke reactie. Wij zien dan een heel fatsoenlijk mens, die op een gegeven moment een kleurentelevisietoestel gaat stelen, alleen omdat de buurman er ook een heeft en hij niet wil toegeven, dat hij het eigenlijk niet kan betalen, Wij krijgen te maken met iemand, die om een doodgewoon meningsverschil misschien over een glaasje bier dat hij teveel heeft gedronken zo nijdig wordt, dat hij een bijl grijpt en dan komt de politie eraan te pas. Dat verschijnsel beperkt zich uit de aard der zaak niet alleen tot de gewone man, ook al zult u deze voorvallen daar het meest zien. Er zijn onredelijkheden op elk terrein.

Als wij denken aan de machthebbers op deze wereld, dan zouden wij moeten aannemen dat juist deze mensen zo objectief mogelijk zouden reageren op het gebeuren in de wereld, maar dat is niet waar. Ook zij staan onder spanning. Ze willen zichzelf bewijzen. Ook zij hebben hun belangen te verdedigen en ook zij voelen zich voortdurend van alle kanten onder druk gezet, Het resultaat is, dat zij dingen doen waar ze normaal nooit aan zouden beginnen. Onredelijkheid is tegenwoordig een van de dingen, die de wereld beheerst.

De mens van vandaag kan heel veel van die onredelijkheden verdragen. Hij heeft nl. een vermogen gekregen, dat ontstellend snel toeneemt in belangrijkheid en zijn vermogen om blind en doof te zijn voor de dingen. Als er een keer in de straat iemand wordt afgeranseld, staat iedereen achter de ramen en zijn er een paar die ingrijpen. Als het de tiende keer gebeurt, zeggen ze alleen. Wat een lawaai; Zet de radio wat harder?" En dat is ook begrijpelijk. Je kunt je als mens niet voortdurend gaan inzetten voor een ordening van een gemeenschap, Dat wordt wel gepredikt, maar je kunt het niet waar maken. En omdat je dat voor het geheel niet kunt waar maken en je geleerd is dat het geheel het belangrijkste is, laat je de individuen maar versukkelen.

De situatie wordt nog interessanter nu wij te maken krijgen met In aantal afflauwende Vissen effecten, die hevig in botsing komen met Aquarius. Wij krijgen nl. een zeer grote strijd te zien tussen persoonlijk belang, persoonlijk prestige, persoonlijk wereldbeeld en een gemeenschapsgevoel, waarbij men een ieder toch wel zijn vrijheid wil laten. De groepen, die die vrijheid willen geven, kunnen zich niet onttrekken aan het Vissen effect. Zo is het typisch dat iedereen, die zegt voor vrijheid te streven, in feite streeft naar een dictatuur, waardoor hij de vrijheid aan anderen oplegt. En vrijheid is geen vrijheid meer, indien ze wordt bevolen Dat ziet men eenvoudig niet in. Het resultaat zal ongetwijfeld zijn een grote reeks botsingen tussen mensen, die hun zienswijze met alle geweld willen doorzetten en mensen, die bepaalde regels of andere zienswijzen menen te moeten verdedigen.

Dat geweld lijkt allemaal heel erg verschrikkelijk. Maar aan de andere kant moet u zich ook realiseren dat iemand, die werkelijk erg driftig is en die met een daverende klap de tafel splijt,

dan zoveel pijn in .zijn hand heeft dat hij kalmeert en rustig en logisch kan nadenken. Die tafel wordt wel gerepareerd. Zo is het ook met de maatschappij.

De conflictstof, die nu overal zo sterk ligt opgehoopt, moet tot ontlading komen. Indien dat op een wat pijnlijke manier gebeurt, zal iedereen weer gaan nadenken. Dan is de woede eruit. U moet maar eens opletten.

Als er ergens rellen zijn, kan het gebeuren dat dat continu een week lang duurt. In die week zal er misschien veel geweld zijn, maar is die week voorbij, dan duurt het ook weer een hele tijd voordat nieuwe rellen met een dergelijke inhoud zich weer voordoen. Alle partijen, die eraan hebben deelgenomen, hebben zich kennelijk daarin ontladen en benaderen de zaak nu vanuit een nieuw standpunt.

Dat andere standpunt is in deze dagen haast onvoorstelbaar. Het lijkt, alsof iedereen is vastgeroest in zijn eigen zienswijzen. Maar vergeet niet, als die krachtmeting er is geweest en die komt er en er zijn slachtoffers gevallen (dat is onvermijdelijk), dan zal als gevolg daarvan iedereen veranderen. De hele maatschappij verandert. Normaal doet ze dat geleidelijk. En in zo'n geleidelijke verandering is de mogelijkheid tot die geringe aanpassing wel voor een ieder aanwezig. Nu heeft de maatschappij zich echter in korte tijd zeer sterk veranderd. Daardoor zijn dus alle tegenstellingen veel groter. De verschillen in ontwikkeling en in aanpassing zijn haast ondenkbaar groot. Nu komt er een nieuwe golf, die wederom een sterke aanpassing vergt. Het is onvermijdelijk, dat hierdoor een uitbarsting volgt, maar deze heeft een reinigend effect. Het is een soort aderlating, waardoor de bloedsomloop met een te sterke stuwning nu langzaam tot normaal kan terugkeren.

Als u in deze wereld leeft, bent u geneigd te denken, het zijn allemaal vervelende en slechte dingen. Dat kan waar zijn. Als je wonderolie neemt, dan zijn de gevolgen soms, dat je langer in zitting bent dan het Parlement. Maar aan de andere kant heb je daarmee ook veel kwaad afgereageerd. Je bent veel kwijt geraakt en vele onaangenaamheden zijn voorlopig van de baan. Op die manier moet u zien wat er op het ogenblik op de wereld gebeurt.

Voordat ik aan dit onderwerp begon, heb ik u gezegd, dat wij het heel erg druk hebben. Juist daarom proberen wij sprekers aan te trekken, die een deel van de taak van het huidige sprekerscorps kunnen overnemen. Maar realiseert u zich wel. wij hebben het druk, maar wij staan echter niet onder druk. Voor ons is het eenvoudig genoeg. Als wij niet meer verder kunnen, laten wij iets los en nemen het later wel weer op, als het weer mogelijk is. Bij de mensen is dat niet zo. Als ik u een schets geef, zoals mijn bedoeling is deze laatste bijeenkomst van de cursus, van een reeks ontwikkelingen, die zich bij de mensen zullen voltrekken, dan moet u begrijpen dat ik niet het slechte wil aanduiden en ook niet het goede, Ik wil u alleen feiten geven. Feiten, zoals wij ze zien. Toestanden, zoals die volgens ons bestaan en ontwikkelingen, die o.i. bijna onvermijdelijk zijn.

Dan begin ik met een van de belangrijkste punten op dit moment. Dat zijn vreemd genoeg de geschillen, die er bestaan tussen de U.S.A. en China en tussen de U.S.A. en Sovjet .Rusland. Deze drie, landen zijn zo belangrijk, omdat zij een bepaalde gedachtenrichting vertegenwoordigen. Het vreemde is, dat de U.S.A, vrijheid betekent voor heel veel mensen, ofschoon ze het in zich langzaam maar zeker wel erg aan het beperken is. Even eigenaardig is, dat overal in de wereld Rusland staat voor het idee van onderdrukking, ofschoon dit land juist te maken heeft met een toenemende liberalisatie dus een toenemen van de vrijheid van de burgers. China ziet men als de staat van het dogmatisme, terwijl het in feite het land is waarin het dogma niet leerstellig is, maar voortvloeit uit een voortdurende dialoog tussen de mensen onderling. Men ziet de situatie dus niet, zoals ze is, maar men gebruikt deze staten als symbool.

Symbolen kun je het gemakkelijkst gebruiken om anderen te beïnvloeden. Het is daardoor bijna onvermijdelijk, dat er een steeds sterkere actie komt tegen de Ver. Staten, omdat die nl. ook nog wereldbeheersing betekent. Een ieder gaat vechten voor zijn individuele vrijheid en dat wordt sterk aangemoedigd door de twee andere partijen. Maar op hetzelfde ogenblik treedt de angst op de voorgrond voor wat men het links gaan` zou kunnen noemen de angst voor de organisatie, waarin het vrije initiatief en het vrije bezit zouden kunnen worden geschaad. Wij

hebben dus te maken met een dubbele hetze een communistenjacht aan de ene kant en aan de andere kant een Amerika haat, die bij velen kapitalisten haat zal worden.

Dan is er voor Rusland de noodzaak om zich zekerheid te verschaffen tegenover China, dat of men het wil toegeven of niet steeds machtiger wordt en ook steeds meer mogelijkheden krijgt in de wereld. Dat betekent, dat het socialisme van Rusland en het z.g. kapitalisme van de Ver. Staten in feite moeten komen tot een evenwicht.

De poging om op een EEG achtige manier vele belangen gelijk te schakelen is al enige tijd aan de gang en dat zal volgens mij in de komende 5 á 6 maanden moeten resulteren in een overeenkomst tussen deze landen. Van die overeenkomst zal hoogstens een klein gedeelte worden gepubliceerd dat wil ik er onmiddellijk bij zeggen.

Aan de andere kant heeft China een lange tijd genoeg genomen met een zeker isolement. Dat isolement is wel dankbaar geweest. Maar nu heeft men het gevoel, dat men door zich verder te isoleren zijn eigenwaarde en waardigheid schaad t. De behoefte van Rood China is in de eerste plaats een eerlijke dialoog met de wereld maar het spreekt een taal, die de rest van de wereld niet verstaat. Niet alleen Chinees, maar ook in hun formulering en woordgebruik zijn ze bijna onbegrijpelijk en onverstaanbaar en dat zal daar leiden tot veel frustraties. Ook een eventuele opname in de Verenigde Naties, die in de komende jaren onvermijdelijk is, zal hierin weinig of geen verschil brengen. Het resultaat zal zijn een vergrote agressie of moet ik zeggen zendingsijver bij de Chinezen. En dat is weer voor de Ver. Staten reden te proberen de komst van zendelingen af te kopen. Amerika zit op het moment tussen twee aan hem trekkende partners, die men geen van beiden eigenlijk wenst. En ongeacht de poging om intern de zaak wat te zuiveren en in orde te brengen houdt dit wel in, dat er grote moeilijkheden op komst zijn.

Komen de Ver. Staten onder druk te staan, dan zal dat hun aanzien in de wereld aanmerkelijk kunnen schaden en het zou kunnen leiden tot een aantal eigenaardige kapitaal manipulaties, die door de Amerikaanse Staat zelf worden beheerst een poging om door omkoping en chantage de vriendschap te behouden, die men in vele gevallen juist daardoor gaat verspelen.

De internationale toestand weerspiegelt zich natuurlijk in elk volk. De onzekerheid, die in feite op dit moment in Rusland bestaat, zal zich gaan weerspiegelen niet alleen in de houding van enkele staatslieden, maar ook in de neiging om een soort blufpoker te spelen met de rest van de wereld, waarbij men moet verliezen, omdat men te angstig is. Het zal echter wel degelijk ook inhouden, dat die onzekerheid naar het volk doorsijpelt en dat het volk daarvan gebruik gaat maken.

Ik verwacht geen grote revolutie die zijn in een communistisch systeem, dat enige generaties oud is bijna niet denkbaar. Maar ik verwacht wel opeenvolgende grepen naar de macht van verschillende groepen. Een snelle wisseling van staatslieden in Rusland b.v. lijkt mij in de komende drie jaar zeker niet uitgesloten. Volgens mij zouden daar drie á vier belangrijke invloedswijzigingen moeten plaatsvinden.

Ga ik naar China kijken, dan kom ik tot de conclusie dat men hier Mao of de stichter van het maoïsme langzaam maar zeker moet gaan vervangen door anderen. Men heeft dit al enigszins gedaan. Men werkt nu reeds met enkele dubbelgangers, zodat een verschijning in het openbaar nog niet betekent, dat Mao werkelijk aanwezig is of dat hij werkelijk gezond is. Men probeert dus anderen op de voorgrond te schuiven. Gezien de manier, waarop die Chinese dialectiek wordt gehanteerd, is dat niet gemakkelijk.

Wij zullen m.i. in China in de komende 5 á 10 jaren een draai zien, waarbij langzaam maar zeker staatslieden zullen optreden als priesters van Mao, ook al zullen zij zichzelf niet zo noemen. Er ontstaat een zuiver religieuze beleving, die zich wel degelijk ook met bepaalde rituelen manifesteert en daarmee ook de neiging toont tot bekeren` en ketterjacht. Die ketterjacht zou wel eens heel sterk kunnen uitgrijpen in de richting van Amoy. Ik verwacht hier inderdaad moeilijkheden, waarbij bovendien dan nog de eigenaardig komt dat Japan (dat al een hele tijd op de wip heeft gezeten, of het Azië zou kiezen en daarmee China of de Ver.

Staten zijn vrijheid nog verder herneemt en daardoor op zijn beurt weer probeert een Aziatische grootmacht te worden wat weer geschillen met China met zich meebrengt. Een ingewikkelde situatie, zoals u begrijpt.

Hoe reageren de burgers? Wel, wij hebben dat kunnen zien in de kwestie Oost Pakistan. Hier hebben wij te maken gehad met een godsdienstoorlog. Dat weet iedereen. Maar de manier van optreden wordt bij velen gestimuleerd door heel iets anders dan alleen maar religieuze geschillen. Het is niet slechts een strijd om de macht of om het juiste, geloof. Het is eerder een poging zichzelf een reden van bestaan te verschaffen, een gevoel van belangrijkheid,

Het gevoel van onbelangrijkheid neemt in arme staten sterk toe. En dat impliceert, dat soortgelijke situaties op het ogenblik zich in vele ontwikkelingslanden of in landen met te weinig nationaal inkomen en een te grote bevolking moeten gaan afspelen. Wij moeten dus rekenen op een herhaling van dit verschijnsel misschien zonder cholera en miljoenen vluchtelingen, misschien met meer moorden en meer geweld. De tijd is nu rijp genoeg voor dergelijke gebeurtenissen, zodat het mij helemaal niet zou verbazen, als er b.v. in Angola een strijd ontbrandt, waarbij andere staten gaan ingrijpen en deze staten op hun beurt weer door andere staten worden aangevallene Het is een verwarring van strijd.

De mens, die in een wereld leeft zo vol onzekerheid, zal proberen voor zichzelf een zekerheid te vinden. Hij kan dat op twee manieren doen a. door een zeer nauwe groepsbinding met anderen b. door egoïsme. In de westerse landen lijkt mij egoïsme op den duur te zullen winnen.

Ik neem dus aan, dat wij een verbroekeling zullen zien van gemeenschappelijke organisaties en daar tegenover een meer terugvallen op eigen mogelijkheden en reserves, maar daardoor ook een veel grotere hardheid tegenover. anderen. En waar de spanning te groot wordt, zal juist degene, die zich heeft willen beperken tot zichzelf, de neiging hebben iedereen aansprakelijk te stellen. Amoklopers komen in Nederland niet teveel voor, maar in de komende maanden zullen wij daarvan verschil lende voorbeelden zien en in de komende jaren zal dat zeker voorkomen.

Aan de andere kant is er een geestelijk proces aan de gang. Nu hoor ik u denken; Wat is dat allemaal toch verschrikkelijk! Neen. Het is helemaal niet zo verschrikkelijk, omdat het eigenlijk voor het grootste gedeelte incidenteel is, Het gebeurt een keer, maar het beheerst de zaak niet. De geestelijke veranderingen gaan echter wel beheersen. En daar zien wij het volgende

De mensen hebben een lange tijd de neiging gehad om allerlei denkbeelden eenvoudig naast zich neer te leggen. "Nou ja, het was zo." In de laatste tijd worden ze geconfronteerd met de noodzaak hun oordeel, hun mening of dit nu in geloof, politiek of anderszins betreft beter te formuleren. En met formuleren krijgen wij ook denken, wij krijgen definitie. Naarmate de mensen meer gaan definiëren wat ze werkelijk willen, wat ze werkelijk geloven en wat ze werkelijk belangrijk vinden, zullen zij ook geneigd zijn deze dingen met grotere nadruk aan anderen duidelijk te maken. Hierdoor ontstaat er veel verwarring, maar ook een zeer grote bewustwording. Want de mens, die weet waarom hij leeft zoals hij leeft, kan uit het leven een maximum aan nut halen.

Het is duidelijk, dat dit in zeer veel landen moet voeren tot geweldige sprongen in de mentale ontwikkeling van de mens. De geestelijke ontwikkeling gaat daarmee ongeveer parallel, maar kan voor ons doel van vandaag buiten beschouwing blijven.

Dan zie ik het volgende In de komende drie á vier jaar zal het gemiddelde I.Q. bij personen onder de 35 jaar gemeten volgens de huidige norm gemiddeld met ruim 10 punten stijgen. Een aantal genieën zal op elk gebied worden ontdekt.

Dan zien wij een toenemen van persoonlijke doelgerichtheid. Dit betekent wederom voor het "ik" een juistere belangrijkheidsdefinitie, taakdefinitie en wat er verder bij komt. Hierdoor zullen er meer, overigens divergerende levensstijlen tot stand komen, vaak binnen een gemeenschap. De conflicten, die hier tussen uiterlijk ongetwijfeld bestaan, zullen gelijktijdig ook weer leiden tot de noodzaak met het andere samen te leven. De spanningen, die daarbij

ontstaan zijn enorm hoog en kunnen zelfs nog over 10 á 12 jaar uitbarstingen veroorzaken. Indien wij echter de mogelijkheid tot empathische reactie t.a.v. andere groepen hierbij in ogenschouw nemen, zo blijkt dat deze zich binnen 3 á 4 jaar waarschijnlijk verviervoudigt, misschien zelfs vervijfvoudigt. En dit betekent, dat broederschap op aarde gemakkelijker wordt bereikt, daar uiterlijke verschillen een minder grote rol spelen en persoonlijk geloof en persoonlijke denkwijzen tenslotte minder belangrijk worden. Het betekent ook, dat hierdoor vele nationale gewoonten, die tot nu toe eigenlijk grenzen instand hebben gehouden, nu geen noodzaak meer gevoelen zich van andere te onderscheiden door een gebiedsomschrijving.

Het is een soort internationalisatie die zal plaatsvinden. Dit is niet alleen geestelijk goed, maar ook stoffelijk. Want tenslotte is het erg mooi, als vele naties samenwerken in een project of dat nu een Kolen en Staalgemeenschap is, een landbouwgemeenschap en derg. maar ze•blijven hun eigen belangen als natie verdedigen en daarmee ook hun gewoonten,, de manier waarop zij produceren, de manier waarop zij menen bepaalde zaken te moeten regelen. Als die empathie groter wordt, gaat men men niet meer zeggen Zo doen wij het, dus is het goed. Dan gaat men zeggen Hoe kunnen wij het best werkelijk samenwerken? Niets Hoe krijg ik een compromis, waarbij ik zelf zoveel mogelijk aan mijn trekken kom? En dat betekent een veel betere samenwerking op gebied van industrie en landbouw tussen vele staten. Het zou zelfs kunnen voeren tot een werkelijk gemeenschappelijk Europa binnen twintig jaar. Bij dat Europa zullen. er dan waarschijnlijk een aantal landen zijn, die op het ogenblik tot het Oostblok worden gerekend.

We zullen daarnaast zien, dat kerkelijke zaken op een andere manier worden geregeld. Ik geloof, dat het verschil, dat op het moment wordt gemaakt tussen ideologie en religie, eveneens zal wegvallen. Men gaat zich realiseren ijle gaan uit van een bepaalde grondthese. Die these is voor ons eigen leven belangrijk, maar met anderen tezamen gaat het eender om het waarmaken van de gunstige aspecten, waarover wij het eens kunnen worden. Ook hier grotere samenwerking. En omdat de machthebbers dan natuurlijk iets dergelijks niet wensen, zal er nog een vertraging zijn van ongeveer 12 á 14 jaar. Daarna kan men zeggen zijn de empathische gevoelens zo sterk in de meerderheid geworteld, dat geen enkele .belangen of machtsgroep deze meer teniet kan doen. En wanneer dat is bereikt, dan is er eveneens veel op de wereld gebeurd.

De spanningen, die ons in de geest momenteel bijzonder bezighouden, zijn van verschillende aard. In de eerste plaats hebben wij de grote spanningen in Azië en in een deel van Afrika, die bijna tot oorlog hebben geleid en die volgens. ons dit zelfs binnen de komende vijf weken nog zouden kunnen doen. Wij proberen daarvoor een afleiding te vinden. Wij proberen gelijktijdig een nieuwe benadering te vinden voor enkele situaties in China zelf.

Dan hebben wij daarnaast een ontwikkeling, die veel mensen over het hoofd hebben gezien. Dat is namelijk een grote reeks moeilijkheden, die O.a. West Duitsland en voor een deel ook Nederland en België omvatten en die ook op een andere manier in verschijning zijn getreden in zowel Italië als Frankrijk. Deze moeilijkheden lijken op het eerste gezicht hoofdzakelijk van economische aard te zijn. In feite hebben ze eender te maken met een gezagsovername door bepaalde de massa vertegenwoordigende apparaten. Denkt u aan de vakbonden e.d., ofschoon deze zeker niet alleen aansprakelijk zijn. Dit kan leiden tot grote interne crises, die economisch hun weerslag hebben op de gehele bevolking, maar die tevens voeren tot een uitermate sterke dictatuur. Een dictatuur in een periode dat verbroedering en empathie zich een nieuwe weg banen naar de gehele mensheid is natuurlijk niet aanvaardbaar. T iij moeten proberen ook dit te voorkomen.

De situatie van deze spanning ligt volgen ons tussen de.3 en 7 weken. Daarna menen wij dat de zaak zich zover heeft ontwikkeld, dat je alleen nog maar kunt kijken hoe het nu verder zal gaan. Het is net zo iets als zaaigoed uitzetten. Je moet het besproeien, je moet het bijhouden en onkruid wieden, maar als de plant eenmaal hoog genoeg is, moet je haar met rust laten, want dan zou elke excessieve zorg alleen maar `schadelijk kunnen zijn. En dat geldt voor ons ook wel een beetje.

De moeilijkheden met de mens van heden zijn dus

- a. sterke veranderingen, die niet worden weerspiegeld in het maatschappelijk geheel
- b. de zich sterk wijzigende machtsverhoudingen, die eveneens nog geen juiste weerkaatsing in het openbare leven hebben gevonden
- c. de grote moeilijkheid van het vinden van houvast, van zekerheid tegenover de voortdurend kleiner wordende zekerheden, die men op de oude wijze op dit moment kan verkrijgen.

Ik heb u hiermede een kleine schets willen geven van hetgeen er zo ongeveer aan de hand is. U bent ook mens van heden, mens van vandaag. Of u nu oud of jong bent, u staat onder spanning. Op u werken allerlei vreemde invloeden in. Ook in u is die onzekerheid, die ontevredenheid, die weerstand tegen alle dingen. U weet, dat ze bestaan. U kunt ze misschien richten. Het is zeer onwaarschijnlijk, dat u ze geheel kunt beheersen.

Daarnaast heeft u echter de mogelijkheid tot intensivering van uw begrip. Want als een I.Q. stijging, denkbaar is voor allen onder de 30 35 jaar, dan is het zeker niet ondenkbaar, dat u uw verkregen kennis en inzichten juister groepeert en misschien dat dat ook nog in een hoger I.Q. is uit te drukken of en dat is waarschijnlijker in een niet met normgetallen te meten inzicht in ontwikkeling.

Hoe beter u de zaken inziet, des te sneller u kunt beslissen. Snelle beslissingen zijn in de komende tijd erg belangrijk. Probeer te leren om snel te beslissen. Zo juist mogelijk, maar vooral snel, want elk wachten betekent dat de beslissing niet meer te nemen is, dat u het heft uit handen wordt genomen. Probeer een klein beetje baas te blijven van de omstandigheden. Baas te blijven van uzelf is belangrijk. Belangrijker misschien nog dat u het gevoel heeft ook in deze tijd mee te kunnen draaien.

Denkt u niet, dat dat alleen voor de ouderen geldt. Vele jongeren zullen allerlei excessen begaan, tot wanhoopsdaden komen alleen, omdat ze het gevoel hebben dat ze niet meer kunnen meedraaien dat ze er niet bij horen dat ze achterblijven dat ze eenzaam zijn in een soort vreemd isolement dat niet meer te verbreken is Als u uzelf in een dergelijke toestand manoeuvreert, krijgt u het geestelijke stoffelijk en mentaal heel erg moeilijk. Indien u voorkomt om dit gevoel van afgesloten zijn u te laten beheersen, dan zijn de mogelijkheden vele en zult u, zoals overal op grote schaal gebeurt, ook weer nieuwe contacten, nieuwe samenwerkingen, nieuwe mogelijkheden vinden om uw eigen leven toch inhoud te geven.

Wij zijn ervan overtuigd dat degenen onder u, die naar onze lessen hebben geluisterd ook als men wel eens denkt. „dat is een beetje geklets zoveel hebben geleerd en over de omstandigheden op de wereld en over de mogelijkheid om vanuit zichzelf te werken, dat. ze daardoor een goede tijd tegemoet kunnen, gaan. En laat mij dan deze lezing eindigen met de wens, dat u allen uit deze vreemde en gespannen tijd voor uzelf een wonderlijk goede, vele variaties en mogelijkheden biedende tijd zult weten te maken.

Vrienden, bedankt, dat u zo nu en dan heeft geprobeerd er iets mee te doen. Onze droom is een wereld, waarin iedereen gelijk en lichtend het Al geheel kan omvamen. Wij ook. Wij weten, dat wij geen van allen zover zijn. Misschien is uw droom anders, maar mag ik u toewensen, dat uw dromen waar zullen worden.

Deze cursus is voorbij. Over een tijdje beginnen we weer opnieuw met een andere cursus maar met hetzelfde doel. Wij hebben gezocht, we hebben niet alles gevonden. Wij zijn iets rijker en misschien wat armer aan illusie, maar onze wereld krijgt vorm en daarin maken wij onszelf waar.